

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 4 Η' (98) - ΤΕΥΧΟΣ 4 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2021

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Φιλόθεος

Διευθυντής Κλάδου Ἐκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ὙΛΗΣ: Νικολέτα Μιχαλακάκου

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Ἰωάννης Ἀκριώτης

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ - ΤΥΠΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων, δρ Γιασμίνα Μουσείδου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Β. Μπίτσης, Πρωτομαγιάς 3 - 145 68 Κρουνέρι Αττικῆς

Τηλ. 210-8160127 - FAX 210-8160128

Διεύθυνση περιοδικῶν: Ἀθηνᾶς 30, 105 51 Ἀθήνα - Τηλ. 211-1825296 - FAX 211-1824317

<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τίν ἀποστολή ἀνακοινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ σέβεται τόν γλωσσικό τύπο τῶν ὁμιλιῶν πού δημοσιεύει

Περιεχόμενα

Τεύχος-4ο
Απρίλιος 2021

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	292
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ	
• Περί οικονομικής ενισχύσεως των σεισμοπλήκτων Ἱερῶν Μητροπόλεων Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, Ἐλασσῶνος καὶ Τρίκκης καὶ Σταγῶν (12.4.2021)	293
• Περί μειώσεως ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν βάσει τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ ν. 4756/2020 (15.4.2021)	294
• Ἀποσπάσεις ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ σχολικόν ἔτος 2021-2022	296
• Ἀποφάσεις τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 20.4.2021 ὡς πρὸς τὴ λειτουργία τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατὰ τὴν περίοδο τῆς Μ. Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα	297
ΟΜΙΛΙΑΙ	
• Ὀμιλία εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετροπόλεως κ. Ἀθηναγόρου	301
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	310
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	383
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	384

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ τεύχος Ἀπριλίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε Ἐγκύκλια Σημειώματα τὰ ὅποια ἐξαπέλυσε ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τὰ ὅποια ἀφοροῦν σημαντικά θέματα τῆς καθημερινότητος –κυρίως τῆ φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν, ὑλικῶν καί πνευματικῶν, τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος· ἐνδεικτικό εἶναι τό Ἐγκύκλιο Σημείωμα Περί οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν σεισμοπλήκτων Ἱερῶν Μητροπόλεων Λαρίσης καί Τυρνάβου, Ἐλασσῶνος καί Τρίκκης καί Σταγῶν, ἡ ὅποια θά χρησιμοποιηθεῖ γιά τήν ἀποκατάσταση τῶν Ἱ. Ναῶν καί προσκυνημάτων στίς συγκεκριμένες Μητροπόλεις, ὅπως καί ἐκεῖνο πού ἀφορᾷ τή λειτουργία τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατά τήν περίοδο τῆς Μ. Ἑβδομάδος καί τοῦ Πάσχα, τό ὅποιο διευκολύνει τήν κατά τό δυνατόν ἀπρόσκοπτη μετοχή τῶν πιστῶν στή βίωση τοῦ Θεοῦ Πάθους καί τοῦ θαύματος τῆς Ἀναστάσεως.

Στή στήλη τῶν Ὁμιλιῶν δημοσιεύεται ἡ Ὁμιλία πού ἐκφωνήθηκε ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρα στόν Ἱερό Καθεδρικό Ναό Ἀθηνῶν τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τὰ ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν, τῶν Προκλήσεων καί τῶν Κλητηρίων Ἐπικριμάτων, καθῶς καί μέ τήν εἰδησεογραφική στήλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν, στήν ὅποια –μεταξύ ἄλλων– ἀδρομερῶς παρουσιάζονται καί οἱ ἐπιστημονικές καί θρησκευτικές ἐκδηλώσεις τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ἐπί τῆ ἐπετείῳ τῶν 200 χρόνων τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1465, 1433, 1403
Αριθ. Ἀθῆναι, 12 Ἀπριλίου 2021
Διεκπ. 735

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 3040

Πρός
τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Περί οικονομικῆς ἐνισχύσεως
τῶν σεισμοπλήκτων Ἱερῶν Μητροπόλεων
Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, Ἐλασσῶνος καὶ Τρίκκης
καὶ Σταγῶν»

Κοινοποιήσεις:

1. Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαρίσης καὶ Τυρνάβου
 2. Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἐλασσῶνος
 3. Ἱερὰν Μητρόπολιν Τρίκκης καὶ Σταγῶν
- Εἰς τὰς Ἔδρας αὐτῶν

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Συνοδικῆ Ἀποφάσει, ληφθεῖση ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 6ης μηνός Ἀπριλίου ἐ.ἔ., καὶ κατόπιν: α. τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 129/1.4.2021 ἐγγράφου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος, β. τοῦ ὑπ' ἀριθ. 376/99/2.4.2021 ἐγγράφου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἱερωνύμου καὶ γ. τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 179/29.3.2021 ἐγγράφου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Χρυσοστόμου, δι' ὧν ἐνημερώνουν περὶ τῶν ὑλικῶν καταστροφῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη, ἔνεκα τοῦ σεισμοῦ, μέγας ἀριθμὸς Ἱ. Ναῶν, Ἱ. Μονῶν καὶ Ἱ. Παρεκκλησίων τῶν κατ' αὐτῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρία Αὐτῆς, ἀπεφάσισεν

ὅπως κατὰ τὴν ἔμφρονα κρίσιν ὑμῶν καὶ τὰς οἰκονομικὰς ὑμῶν δυνατότητας, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ὑφισταμένων οἰκονομικῶν δυσχερειῶν ἐξ αἰτίας τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, συνδράμυτε ἀδελφικῶς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν οἰκονομικῶν δυσκολιῶν τῶν ὡς εἴρηται Ἱερῶν Μητροπόλεων, καταθέσπετε δέ τὰς οἰκονομικὰς ἐνισχύσεις ὑμῶν εἰς τοὺς Τραπεζικοὺς Λογαριασμοὺς: α. διὰ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαρίσης καὶ Τυρνάβου: EU-ROBANK GR220260023000056010092 6734, β. διὰ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἐλασσῶνος: ΕΘΝΙΚΗ GR 6301103410000034129616016 καὶ γ. διὰ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Τρίκκης καὶ Σταγῶν: ΕΘΝΙΚΗ GR670110477000004772900958.

Ἦσαύτως, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν θὰ συμβάλῃ πρὸς τὸν ἐν λόγῳ σκοπὸν, κατὰ τὸ μέτρον τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων αὐτῆς.

Ἐπὶ δέ τούτοις, κατασπαζόμενοι ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
† Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου
Ἰάκωβος

† Ὁ Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ
Πολυκάστρου Δημήτριος

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας
Παντελεΐμων

† Ὁ Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου
Δαμασκηνός

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτης
Ἀνδρέας

† Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου Παντελεΐμων
† Ὁ Ἄρτης Καλλίνικος

† Ὁ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως
Ἀθηναγόρας

† Ὁ Ζακύνθου Διονύσιος

† Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ
Κύριλλος

† Ό Νέας Ίωνίας, Φιλαδελφείας, Ἡρακλείου
καί Χαλκηδόνος Γαβριήλ
† Ό Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας,
Βουλαγαμένης καί Βάρης Ἀντώνιος

Ό Ἀρχιγραμματεὺς
† Ό Ὡρεῶν Φιλόθεος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1478
Ἀριθ. Ἀθῆναι, 15 Ἀπριλίου 2021
Διεκτ. 766

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός
τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καί
τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Περὶ μειώσεως ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν
βάσει τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ ν. 4756/2020»

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν
τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς
7ης μηνός Ἀπριλίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι
ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν
τό ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 73/27.1.2021 ἔγγραφο τοῦ
Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ.
Χρυσοστόμου, μέ τό ὁποῖο ἐρωτᾷ τὴν ἄποψη
Αὐτῆς περὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἢ μὴ τοῦ ἄρθρου 31
τοῦ ν. 4756/2020 ἐπὶ τῶν εἰσφορῶν, τίς ὁποῖες
καταβάλλουν τὰ ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα
δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) ὡς ἐργοδότες γιά
τούς ἐργαζομένους τους, ἐπισημαίνει ὅτι διὰ τῆς
διατάξεως τοῦ ἄρθρου 31 («Μείωσις ἀσφαλιστικῶν
εἰσφορῶν ἐργοδότη- ἐργαζομένου») τοῦ ὡς ἄνω
νόμου προβλέφθηκε ὅτι:

«1. Ἀπό τὴν 1η Ἰανουαρίου 2021 οἱ ἀσφαλιστικές
εἰσφορές τῶν μισθωτῶν ἐργαζομένων σέ φορεῖς
ἐκτός δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἀποκεντρωμένων
διοικήσεων, ΟΤΑ α' καί β' βαθμοῦ καί νομικῶν
προσώπων αὐτῶν, νομικῶν προσώπων δημοσίου
δικαίου καί νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου
ἐντός Γενικῆς Κυβέρνησης, μειώνονται κατὰ τρεῖς
(3) ποσοστιαῖες μονάδες ἀπὸ τό ὕψος πού εἶχε
διαμορφωθεῖ τὴν 1.6.2020, ὡς ἀκολουθῶς:

α) Κατὰ 1,85 ποσοστιαῖες μονάδες (πμ) τῶν
ἀσφαλιστρῶν ὑπὲρ κλάδου ἀνεργίας. Ἡ μείωσις
ἐπιμερίζεται κατὰ 1,49 πμ στό ἀσφάλιστρο τοῦ
ἐργοδότη καί κατὰ 0,36 πμ στό ἀσφάλιστρο
τοῦ ἐργαζομένου. Τό συνολικό ἀσφάλιστρο ὑπὲρ
ἀνεργίας διαμορφώνεται σέ ποσοστό 2,4 % καί
κατανέμεται κατὰ 1,2 % στόν ἐργοδότη καί κατὰ
1,2 % στόν ἐργαζόμενο.

β) Κατὰ 0,30 ποσοστιαῖες μονάδες (πμ) τῶν
ἀσφαλιστρῶν ὑπὲρ τοῦ Ἑνιαίου Λογαριασμοῦ γιά
τὴν ἐφαρμογὴ Κοινωνικῶν Πολιτικῶν (Ε.Λ.Ε.Κ.Π.)
τῆς περ. α' τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ν.
4144/2013 (Α' 88), ἡ ὁποία μειώνεται κατὰ 0,12 πμ
ἀπὸ τὴν ἐργοδοτική εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ
Λογαριασμοῦ Ἀνεργίας (Ε.Κ.Λ.Α.), σύμφωνα μέ τό
ἄρθρο 15 τοῦ ν. 2224/1994 (Α' 122) καί κατὰ 0,18
πμ ἀπὸ τὴν ἐργοδοτική εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ
Λογαριασμοῦ Προγραμμάτων Ἑπαγγελματικῆς
Κατάρτισης καί Ἐκπαίδευσης (Ε.Λ.Π.Ε.Κ.Ε.),
σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 14 τοῦ ν. 2224/1994. Τό
συνολικό ἀσφάλιστρο τῆς περ. α' τῆς παρ. 4 τοῦ
ἄρθρου 34 τοῦ ν. 4144/2013 διαμορφώνεται σέ
0,16 % καί κατανέμεται ὡς ἐξῆς:

βα) Ἐργοδοτική εἰσφορὰ 0,06 % ὑπὲρ τοῦ
Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προγραμμάτων Ἑπαγγελ-
ματικῆς Κατάρτισης καί Ἐκπαίδευσης (Ε.Λ.Π.Ε.
Κ.Ε.), σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 14 τοῦ ν. 2224/1994.

ββ) Εἰσφορὰ ἐργαζομένου 0,10 % ὑπὲρ τοῦ
Εἰδικοῦ Κοινοῦ Λογαριασμοῦ Ἀνεργίας (Ε.Κ.Λ.Α.),
σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 15 τοῦ ν. 2224/1994.

γ) Κατὰ 0,85 ποσοστιαῖες μονάδες (πμ) τῶν
ἀσφαλιστρῶν ὑπὲρ τοῦ Ἑνιαίου Λογαριασμοῦ γιά

τήν εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών (Ε.Λ.Ε.Κ.Π.) της περ. β' της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013, ή οποια μειώνεται από την εισφορά που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 7 του ν.δ. 2963/1954 (Α' 195), και αφορά αποκλειστικά ασφάλιστρο του εργαζομένου. Το αντίστοιχο ασφάλιστρο του εργαζομένου υπέρ Ε.Λ.Ε.Κ.Π. διαμορφώνεται σε ποσοστό 0,35 % και αφορά ασφάλιστρο υπέρ πρώην ΟΕΕ (ν. 678/1977, Α' 246 και άρθρο 7 του ν. 3144/2003, Α' 111).

2. Από την εισφορά της περ. α' της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013 (κλάδος ΛΑΕΚ του Ε.Λ.Ε.Κ.Π.) όπως αυτή διαμορφώνεται με βάση τις διατάξεις της περ. β', αποδίδεται πόρος στο Έλληνικό Ινστιτούτο Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας, στον Εθνικό Όργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού (ΕΟΠΠΕΠ), καθώς και στα Ινστιτούτα και τα εκπαιδευτικά κέντρα, τα οποία έχουν ιδρυθεί ή θα ιδρυθούν με τη συμμετοχή της ΓΣΕΕ, του ΣΕΒ, της ΓΣΕ-ΒΕΕ, της ΕΣΣΕ, του ΣΕΤΕ και του ΣΒΒΕ. Για τους ανωτέρω φορείς, εκτός του ΕΟΠΠΕΠ, ή απόδοση του πόρου από τον κλάδο ΛΑΕΚ μπορεί να ανέρχεται μέχρι ποσοστού τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) επί του συνόλου των ετήσιων εισφορών που εισπράττονται από τον ε-ΕΦΚΑ για λογαριασμό του κλάδου ΛΑΕΚ, ανεξαρτήτως του βαθμού απόδοσης αυτών στον ΟΑΕΔ. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα στην παρ. 10 του άρθρου 1 του ν. 2434/1996 (Α' 188).

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν μέχρι την 31.12.2021».

Κατά την ανωτέρω διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του ν. 4756/2020 μειώνονται οι εισφορές των εργοδοτών, υπό τον όρο ότι αυτοί δεν εργάζονται, πλην άλλων, σε δημόσιες υπηρεσίες, αποκεντρωμένες διοικήσεις, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου εντός Γενικής Κυβερνήσεως («...εργαζομένων σε φορείς εκτός δημόσιων

υπηρεσιών, αποκεντρωμένων διοικήσεων, ΟΤΑ α' και β' βαθμού και νομικών προσώπων αυτών, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου εντός Γενικής Κυβέρνησης...»).

Κατά την Έγκυκλιο του ΕΦΚΑ 9/2021 («Μείωση ασφαλιστικών εισφορών απασχολούμενων στον ιδιωτικό τομέα από 01.01.2021 έως 31.12.2021») παρ. 2 («ΕΝΑΡΞΗ - ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ»): «Η εν λόγω μείωση των ασφαλιστικών εισφορών ισχύει για το έτος 2021 αποκλειστικά για τους απασχολούμενους (πλήρους, μειωμένης ή εκ περιτροπής απασχόλησης) στον ιδιωτικό τομέα».

Ο κύκλος των κάθε μορφής νομικών προσώπων (νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, Ν.Π.Δ.Δ. – ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, Ν.Π.Ι.Δ.) που ανήκουν στη Γενική Κυβέρνηση καθορίζεται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή με το Μητρώο Φορέων Γενικής Κυβερνήσεως, το οποίο αυτή καταρτίζει και ενημερώνει κατ' έξουσιοδότηση του άρθρου 50 του ν. 3943/2011 και δημοσιεύει στην ιστοσελίδα της.

Στην ισχύουσα έκδοση του Μητρώου Φορέων Γενικής Κυβερνήσεως της ΕΛ.ΣΤΑΤ. δεν περιλαμβάνονται ή Εκκλησία της Ελλάδος, οι Ίερες Μητροπόλεις, οι Ίερες Μονές και οι Ένορίες, ή Αποστολική Διακονία και το Διορθόδοξο Κέντρο της Εκκλησίας της Ελλάδος και λοιπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ., εκκλησιαστικά ιδρύματα και μουσεία, Ίερά Προσκυνήματα) του άρθρου 1 παρ. 4 του ν. 590/1977, συνεπώς τα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα κάθε μορφής (δημοσίου - ιδιωτικού δικαίου) δεν ανήκουν στη Γενική Κυβέρνηση.

Η διάταξη του άρθρου 31 του ν. 4756/2020 εξαιρεί από το ρυθμιστικό της πεδίο τους εργαζομένους σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου εντός Γενικής Κυβερνήσεως, δηλαδή εξ αντιδιαστολής προκύπτει ότι διέπει τους εργαζομένους σε φορείς εκτός Γενικής Κυβερνήσεως.

Περαιτέρω, κατά τό άρθρο 68 παρ. 1 υποπαρ. 3 τοῦ ν. 4235/2014 (ΦΕΚ Α΄ 32), ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, οἱ Ἱερές Μητροπόλεις, οἱ Ἱερές Μονές καί οἱ Ἐνορίες, ἡ Ἀποστολική Διακονία καί τό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί λοιπά Ν.Π.Ι.Δ. τοῦ άρθρου 1 παρ. 4 τοῦ ν. 590/1977 δέν διέπονται ἀπό τή νομοθεσία ποῦ ἀφορᾷ τόν Δημόσιο Τομέα καί τή Γενική Κυβέρνηση ὡς πρὸς 6 ζητήματα («ὡς πρὸς τήν ὀργάνωση καί διοίκησή τους, τήν ἐν γένει περιουσιακή καί λογιστική διαχείρισή τους, τοὺς λειτουργοὺς καί τό προσωπικό τους»), ἐκτός ἂν οἱ σχετικές νομοθετικές διατάξεις τό ὀρίζουν ρητῶς (δηλ. προβλέπουν ὅτι ἐφαρμόζονται καί στά ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα).

Κατά συνέπεια, δέν ἐξαιροῦνται τά ἐκκλησιαστικά Ν.Π.Ι.Δ. (οὔτε τά ἐκκλησιαστικά Ν.Π.Ι.Δ.) ἀπό τό άρθρο 31 τοῦ ν. 4756/2020 καί τή μείωση ἐργοδοτικῶν εἰσφορῶν, ποῦ αὐτό προβλέπει γιά τό ἔτος 2021.

Ἐντολῇ καί Ἐξουσιοδοτήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1730
Ἀριθ. Ἀθῆναι, 21 Ἀπριλίου 2021
Διεκπ. 497

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς
τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν
τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Ἀποσπάσεις ἐκπαιδευτικῶν
εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος
καί τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος διὰ τό σχολικόν ἔτος 2021-2022»

Κοινοποιήσεις:

1. Διορθόδοξον Κέντρον
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
2. Ἀποστολικὴν Διακονίαν
3. Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.
4. Ε.Κ.Υ.Ο.
5. Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ Ἱερᾶς Συνόδου

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑπ' ἀριθ. 44260/Ε2/16.4.2021 (ΑΔΑ: Ρ7ΝΚ46 ΜΤΛΗ - ΠΟΚ) προσκλήσεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καί Θρησκευμάτων πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς τῆς Πρωτοβαθμίου καί Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων ἀποσπάσεως εἰς ὑπηρεσίας καί φορεῖς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ διὰ τό ἐκπαιδευτικόν ἔτος 2021-2022, ὡς καί τῆς σχετικῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 45490/Θ1/20.4.2021 ἐπιστολῆς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Θρησκευμάτων κ. Γεωργίου Καλαντζῆ, ἀμφοτέρων ἐπισυναπτομένων τῶ παρόντι, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ προθεσμία διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν αἰτήσεων ἀποσπάσεως ἐκπαιδευτικῶν ἐνδιαφερομένων ἵνα ἀποσπασθῶσιν εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τό Διορθόδοξον Κέντρον, εἰς τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καί εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀρχεται ἀπὸ τῆς Τρίτης 20.4.2021 καί λήγει τὴν Τρίτην 27.4.2021 καί ὥραν 15:00.

Αἱ αἰτήσεις τῶν ἐκπαιδευτικῶν δέον ὅπως ὑποβληθοῦν ἠλεκτρονικῶς, ὡς διαλαμβάνεται εἰς τὴν ὡς ἀνωτέρω πρόσκλησιν. Μετά τό πέρασ τῆς προθεσμίας ταύτης, οὐδεμίαν αἴτησιν γίνεται δεκτὴ.

Ὅθεν, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως:

α) ἐνημερώσητε σχετικῶς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἰδίως περὶ τῆς αὐστηρᾶς προθεσμίας ὑποβολῆς τῶν σχετικῶν αἰτήσεων,

β) αποστείλτε έως τῆς Τρίτης 4.5.2021 εἰς τὴν Ἀρχιγραμματεῖαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὰς ἐπιστολάς τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, δι' ὧν δηλοῦται ἡ σύμφωνος γνώμη αὐτῶν πρὸς διενέργειαν τῶν αἰτουμένων ἀποσπάσεων, μετ' ἀντιγράφου τῶν ὑποβληθεισῶν ἠλεκτρονικῶν αἰτήσεων, ἵνα αὗται ἐν συνεχείᾳ προωθηθοῦν ἀρμοδίως εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν Ἱεροσκευμάτων. Αυτόνοτος προϋπόθεσις ἐκφορᾶς συμφώνου γνώμης εἶναι ὁ ἐκπαιδευτικός, εἰς ὃν ἀφορᾷ ἡ σύμφωνος γνώμη τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, νὰ ἔχῃ προηγουμένως ὑποβάλῃ ἐμπροθέσμως αἴτησιν ἀποσπάσεως, καί

γ) συμπληρώσετε προσεκτικῶς τὸ ἐπισυναπτόμενον ἀρχεῖον excel καὶ ἀποστείλτε αὐτὸ τὸ ἴδιον ἀνυπόγραφον (ὄχι ἐκτυπωμένον ἢ σαρωμένον ἢ εἰς οἰανδήποτε ἄλλην μορφήν) εἰς τὴν ἠλεκτρονικὴν διεύθυνσιν archigrammateia@gmail.com, ὁμοίως ἕως τῆς 4.5.2021.

Ὑπενθυμίζεται ὅτι, ὡς ἐπισημαίνεται εἰς τὴν ὡς ἀνωτέρω ἐπιστολὴν, τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Ἱεροσκευμάτων δὲν θὰ ἐξετάσῃ καμμίαν αἴτησιν ἀποσπάσεως ἐκπαιδευτικοῦ εἰς φορεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν δὲν ἔχῃ κατατεθῆ ἡ σχετικὴ ἐπιστολὴ τῆς ἐνδιαφερομένης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν Ἱεροσκευμάτων μέσω τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐντολῇ καὶ Ἐξουσιοδοτήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
 Ἧ Ὁ Ὡρεῶν Φιλόθεος

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1737
 Ἀριθ.
 Διεκπ. 808

Ἀθῆναι, 21 Ἀπριλίου 2021

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 3041

Πρὸς
 τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
 Εἰς τὰς Ἱεδρας αὐτῶν

Θέμα: «Ἀποφάσεις
 τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 20.4.2021
 ὡς πρὸς τὴν λειτουργία τῶν Ἱερῶν Ναῶν
 κατὰ τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος
 καὶ τοῦ Πάσχα»

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Κατόπιν Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ἡ ὁποία ἐλήφθη κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 20ῆς μηνὸς Ἀπριλίου ἐ.ἔ., σὰς γνωρίζουμε ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισε ὅπως σὰς ἀποστείλῃ τὴν παροῦσα, ἡ ὁποία διαλαμβάνει τὰ τῆς λειτουργίας τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων 26ῆς Ἀπριλίου ἕως καὶ τὴν Δευτέρα τοῦ Θωμᾶ 10ῆς Μαΐου ἐ.ἔ.

1) Κατὰ τὴν εἴσοδο στὸν Ἱερό Ναὸ πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται, μετὰ τὴν ἐπιτήρησιν εἰδικῶς ἐξουσιοδοτηθέντος ἐπὶ τούτῳ προσώπου, ἡ τήρησιν τῆς ἀποστάσεως τῶν δύο (2) μέτρων μεταξὺ τῶν πιστῶν. Ἡ παρουσία πιστῶν ἐντὸς τῶν Ἱερῶν Ναῶν θὰ εἶναι σύμφωνη μετὰ τὴν ἀναλογία τοῦ ἐνός (1) προσώπου ἀνά εἴκοσι πέντε (25) τ.μ. ἐπιφανείας καὶ μετὰ ἐλάχιστη ἀπόστασιν δύο (2) μέτρων μεταξὺ τους, μετὰ μέγιστο ἐπιτρεπόμενον ἀριθμὸν πιστῶν τὰ ἑκατὸ (100) πρόσωπα. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ὡς ἄνω προσώπων ἐξαιροῦνται οἱ Λειτουργοὶ καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ (ἱεροψάλτες, νεωκόροι, ἐπίτροποι κ.λπ.).

2) Οἱ πιστοὶ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς τους στὸν Ἱερό Ναὸ, ὑποχρεοῦνται νὰ φοροῦν διπλὸ προστατευτικὸ κάλυμμα προσώπου (μάσκα ὑφασμάτινη καὶ χειρουργικὴ) ἢ μονὴ μάσκα τύπου N95, τὴν ὁποία θὰ ἀφαιροῦν μόνον γὰ τὴν Θεία Μετάληψιν. Ἐάν κάποιος πιστὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς του στὸν Ἱερό Ναὸ πα-

ρουσιάζει συμπτώματα ασθενείας, επιβάλλεται η άμεση και ασφαλής απομάκρυνσή του ή, εφ' όσον τούτο δεν είναι δυνατόν, η ασφαλής μετακίνησή του σε αυτoteλή χώρο, με σκοπό να αποφευχθεί η επαφή του με άλλα πρόσωπα. Προς αντιμετώπιση τέτοιου είδους φαινομένων, κρίνεται υποχρεωτική ή πρόβλεψη για την ύπαρξη καταλλήλου χώρου (π.χ. γραφείο, χώρος στό πνευματικό κέντρο κ.λπ.) με επαρκή εξαερισμό, όπου θα υπάρχουν μάσκες, χαρτομάνδηλα, πλαστική σακούλα για την απόρριψη υγειονομικού υλικού και αντισηπτικό διάλυμα χειρών.

3) Προς τόν σκοπό της ενημερώσεως και διευκόλυνσεως των πιστών, αλλά και της πιστής εφαρμογής των προβλεπομένων υγειονομικών μέτρων, τα Έκκλησιαστικά Συμβούλια όλων των Ίερων Ναών υποχρεούνται να αναρτούν στους πίνακες ανακοινώσεων ή/και στις υπάρχουσες ιστοσελίδες τους τα εξής: α) τόν συνολικό αριθμό των πιστών, οι οποίοι δύναται να παρευρίσκονται ταυτοχρόνως εντός του Ίεροῦ Ναοῦ, συμφώνως προς τίς ανωτέρω υγειονομικές υποδείξεις, β) τό ωράριο τελέσεως των Ίερων Ακολουθιών και γ) τό ωράριο κατά τό όποιο ό Ίερός Ναός θα παραμένει άνοικτός για τήν προσέλευση των πιστών.

4) Σε περίπτωση κατά τήν όποία ό αριθμός των προσελθόντων πιστών υπερβαίνει τόν επιτρεπόμενο για τούς εισερχομένους στους Ίερούς Ναούς, οι πιστοί δύναται να παραμένουν στόν προαύλιο χώρο προσευχόμενοι και τηρώντας υποχρεωτικώς άπόσταση τουλάχιστον δύο (2) μέτρων μεταξύ τους και ανά δέκα (10) τ.μ. επιφανείας, άφοῦ θα έχουν τεθει σε λειτουργία τά έξωτερικά μεγάφωνα των Ίερων Ναών, στό προβλεπόμενο επίπεδο έκπομπής ήχου. Όπου οι συνθήκες ευνουήν, επιτρέπεται και η τέλεση ύπαιθριών Ίερων Ακολουθιών τη άδεία του οικείου Αρχιερέως.

5) Στίς εισόδους των Ίερων Ναών θα τοποθετηθουήν αντισηπτικά/άπολυμαντικά για τήν υποχρεωτική άπολύμανση των χειρών όλων των εισερχομένων, ενώ σε εμφανές σημείο του Ίεροῦ Ναοῦ θα τοποθετηθει και ό προβλεπόμενος αναγκαίος

έξοπλισμός υγιεινής (χαρτομάνδηλα, χάρτινες πετσέτες κ.λπ.).

6) Οι θρησκευτικοί λειτουργοί, οι ιεροψάλτες και τό προσωπικό του Ίεροῦ Ναοῦ (νεωκόροι κ.λπ.) θα υποβάλλονται δίς της εβδομάδος σε ειδική εξέταση κορωνοϊού (μοριακό ή γρήγορο ή άτομικό τέστ) και θα ενημερώνουν άρμοδίως τήν οικεία Ίερά Μητρόπολη τόσο για τήν πραγματοποίησή του, όσο και για τό άποτέλεσμα, τό όποιο, εφ' όσον είναι θετικό, θα συνεπάγεται τήν άκριβή τήρηση όλων των υγειονομικών πρωτοκόλλων.

7) Υποχρεουήνται άπαντες οι θρησκευτικοί λειτουργοί, οι ιεροψάλτες και τό προσωπικό του Ί. Ναοῦ (νεωκόροι κ.λπ.), καθώς και τά όργανα διοικήσεως (επίτροποι) και οι έθελοντές (ιερόπαιδες κ.λπ.) να φέρουν τά υπό του νόμου προβλεπόμενα μέτρα προστασίας (μάσκα, γάντια κ.λπ.), έξαιρουμένων μόνο των θρησκευτικών λειτουργών και των ιεροψαλτών κατά τήν ώρα τελέσεως των Ί. Ακολουθιών. Ό αριθμός των ιεροψαλτών κάθε αναλογίου δεν δύναται να υπερβαίνει τόν αριθμό των τριών (3), ενώ είναι επιβεβλημένο να τηρείται μεταξύ τους άπόσταση τριών (3) μέτρων.

8) Όπου παρέχεται η δυνατότητα διευθετήσεως του χώρου έκάστου Ίεροῦ Ναοῦ με σκοπό τήν παρουσία των πιστών συμφώνως προς τήν ως άνω αναλογία του ενός (1) προσώπου ανά εΐκοσι πέντε (25) τ.μ. επιφανείας και με έλάχιστη άπόσταση δύο (2) μέτρων μεταξύ τους, πρέπει να διατηρουήνται εντός των Ίερων Ναών μόνο τά άντιστοιχοῦντα στους προσερχομένους καθίσματα. Τά περισσεύοντα καθίσματα καλό είναι να μεταφέρονται εκτός αυτών.

9) Ό φυσικός εξαερισμός των Ίερων Ναών είναι υποχρεωτικός κατά τήν διάρκεια όλων των Ίερων Ακολουθιών, ενώ είναι άπολύτως άπαραίτητη η συχνή και σχολαστική καθαριότητα των Ίερων Ναών, καθώς και η τακτική άπολύμανση των σημείων και των επιφανειών του Ίεροῦ Ναοῦ όπου παρατηρείται συχνή πρόσβαση των πιστών.

10) Κατά τήν προσέλευση στην Θεία Μετάληψη, τήν διανομή του αντιδώρου και άλλων εϋλογιών

ἀπαιτείται, μέ εὐθύνη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, νά τηρεῖται μέ ἀκρίβεια ἡ προβλεπόμενη ἀπόσταση τῶν δύο (2) μέτρων μεταξύ τῶν πιστῶν.

11) Λόγω τῆς ἀπαγορεύσεως κυκλοφορίας, οἱ ἐσπερινές Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ἀπό τήν Κυριακή τῶν Βαΐων ἕως καί τήν Μεγάλη Τετάρτη θά ἀρχίζουσι στίς 6.30 μ.μ.

Τό ἐσπέρας τῆς Μεγάλης Πέμπτης, ἡ Ἱ. Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν θά ἀρχίσει στίς 5.30 μ.μ.

Τό ἐσπέρας τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου θά ἀρχίσει στίς 6.00 μ.μ.

12) Ἡ Λιτάνευση τοῦ Ἐπιταφίου θά πραγματοποιηθεῖ μόνο πέραξ τῶν Ἱερῶν Ναῶν, δίχως τόν σχηματισμό πομπῆς ἀπό τοὺς πιστοὺς, οἱ ὅποιοι θά πρέπει νά παραμείνουσι στίς θέσεις τους, ἢ τήν πραγματοποίηση οἰασδίποτε πομπῆς μακρὰν τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἢ «συγκεντρώσεως» τῶν Ἐπιταφίων σέ πλατεῖες καί ἄλλους ἀνοικτούς χώρους.

13) Τήν Μεγάλη Πέμπτη καί τήν Μεγάλη Παρασκευή, ὅποτε παρουσιάζεται ἔντονη προσέλευση πιστῶν γιά τήν προσκύνηση τοῦ Ἐσταυρωμένου καί τοῦ Ἐπιταφίου, οἱ πιστοί θά προσέρχονται πρὸς προσκύνηση τηρῶντας μέ ἀκρίβεια τήν προβλεπόμενη ἀπόσταση τῶν δύο (2) μέτρων μεταξύ τους καί φορῶντας προστατευτική μάσκα. Συνιστᾶται ἡ τοποθέτηση τῶν ἱερῶν αὐτῶν σεβασμάτων τῆς Πίστεως στά Πρότυλα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, πρὸς ἀποφυγή συνωστισμοῦ. Ἰδίως κατὰ τήν Μεγάλη Παρασκευή, ὁ Ἐπιτάφιος θά μεταφερθεῖ στά Πρότυλα ἀμέσως μετά τήν ψαλμώδηση τῶν ἀναστασίμων εὐλογηταρίων καί θά παραμείνει ἐκεῖ πρὸς προσκύνηση ἀπό τοὺς πιστοὺς ἕως τό τέλος τῆς Δοξολογίας, ὅποτε καί θά πραγματοποιηθεῖ ἡ λιτάνευση τοῦ Ἐπιταφίου πέραξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

14) Τό βράδυ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου θά τηρηθεῖ τό ἑξῆς Τυπικό:

α) 8.10 μ.μ.: Ἦναρξη Ἀκολουθίας Παννυχίδος.

β) 8.45 μ.μ.: «Δεῦτε λάβετε φῶς» ἀπό Ὁραίας Πύλης.

γ) 9.00 μ.μ.: «Χριστός Ἀνέστη» (10 φορές) ἀπό τήν ἐξέδρα ἐκτός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Μετά τό πέρας τοῦ «Χριστός Ἀνέστη», ὁ Ἱερεὺς εἰσέρχεται στόν Ἱερό Ναό, ἐνῶ οἱ ἱεροψάλτες ψάλλουσι τό Δοξαστικό Τροπᾶριο τῶν Αἴνων «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μετά τό τέλος τοῦ ὁποίου θά ἀναγνωσθεῖ ἀπό Ὁραίας Πύλης ὁ Κατηχητικός Λόγος τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Στήν συνέχεια θά ψαλεῖ τό Ἀπολυτίκιο τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου καί κατόπιν αὐτοῦ θά ἀρχίσει ἀπ' εὐθείας ἡ Ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία.

15) Ὅπου ὑφίστανται περισσότεροι ἀπό ἕνα Ἐφημέριοι, συνιστᾶται ἡ τέλεση περισσότερων Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν κατὰ τήν ἴδια ἡμέρα, σύμφωνα μέ τήν ἐκκλησιαστική συνήθεια καί πρακτική.

16) Συνιστᾶται ἡ μετά λιτότητος καί ἀπλότητος τέλεση τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, σύμφωνα μέ τό ἦθος καί τήν παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας καί μέ τήν ἀνάλογη χρονική ἀγωγή ἐκ μέρους τῶν ἱεροψαλτῶν, γιά τόν προφανῆ λόγο τῆς ἀποφυγῆς πολυώρου συγχρωτισμοῦ τῶν πιστῶν. Τό ἴδιο θά ἰσχύσει καί γιά τίς μεγάλες Πανηγύρεις τῆς Ἀναστάσιμης περιόδου.

17) Ὅσοι ἀπό τοὺς πιστοὺς ἀνήκουσι σέ ὑγειονομικῶς εὐπαθεῖς ὁμάδες (ἡλικιωμένοι, ἀσθενεῖς πάσχοντες ἀπό ἀναπνευστικά προβλήματα ἢ σακχαρώδη διαβήτη ἢ καρδιαγγειακά νοσήματα, ἀνοσοκατεσταλμένοι) παρακαλοῦνται νά ἀποφεύγουν τήν ἔξοδο ἐκ τῆς οἰκίας αὐτῶν, χάριν τῆς προστασίας τῆς ὑγείας τους. Οἱ ὑπεύθυνοι γιά τίς Ἐνορίες τους Ἱερεῖς ἔχουν εὐθύνη καί καθῆκον νά ρυθμίσουν τήν κατ' οἶκον διακονία τῶν προαναφερθέντων.

18) Ὅσον ἀφορᾷ στήν τέλεση τῶν λοιπῶν Ἱερῶν Μυστηρίων Γάμου, Βαπτίσεως καί τῶν Ἑξοδίων Ἀκολουθιῶν, ἰσχύει ὁ περιορισμός τῆς συνολικῆς παρουσίας ἐννέα (9) συνολικά προσώπων ἐντός τῶν Ἱερῶν Ναῶν, ἐξαιρουμένων τῶν Ἱερέων καί τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

19) Ὅλα τά ἀνωτέρω ἰσχύουν: α) γιά ὄλους τοὺς Καθεδρικούς, Μητροπολιτικούς, Ἐνοριακούς, Προσκυνηματικούς, Κοιμητηριακούς, Ἱδρυ-

ματικούς κ.λπ. Ἱερούς Ναούς, τὰ Μητροπολιτικά καί Ἐνοριακά Παρεκκλήσια καί β) γιά τίς Ἱερές Μονές καί τὰ Ἠσυχαστήρια. Ὁ ἀριθμός πιστῶν, τόν ὁποῖον ἐπιτρέπεται νά δέχονται οἱ Ἱεροί Ναοί τῶν Μονῶν (ἀποκλειστικά καί μόνο κατά τήν ὥρα τῶν Ἀκολουθιῶν, χωρίς νά παρέχεται δυνατότητα φιλοξενίας ἢ διανυκτερεύσεως), δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπερβαίνει τήν ἀναλογία τοῦ ἑνός (1) προσώπου ἀνά εἴκοσι πέντε (25) τ.μ. καί μέ ἀπόσταση δύο (2) μέτρων μεταξύ τους, μέ ἀνώτατο ὄριο τὰ ἑκατό (100) πρόσωπα.

20) Δέν ἐπιτρέπεται ἡ προσέλευση πιστῶν στό Παρεκκλήσια, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται ἐντός ιδιωτικῶν κτημάτων, κτιρίων καί ἐπιχειρήσεων (π.χ. συγκροτημάτων κατοικιῶν, κέντρων ἐκδηλώσεων, ξενοδοχείων κ.λπ.) διότι, ὡς ιδιωτικοί Ναοί, εἶναι προορισμένοι γιά τήν κάλυψη τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν ιδιοκτητῶν καί τῶν οἰκειῶν τους.

21) Δέν ἐπιτρέπεται ἡ παράθεση δεξιῶσεων στό πνευματικά κέντρα ἢ στίς αἵθουσες τῶν Ἱερῶν Ναῶν, πρὸς ἀποφυγή συνωστισμοῦ, καθώς καί ἡ προσφορά φαγητοῦ (πανηγύρια) κατά τήν Ἀναστάσιμη περίοδο.

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἐκφράζει μεγάλη χαρά γιά τό γεγονός ὅτι σέ ἀντίθεση μέ τήν περσινή χρονιά, ὅλοι οἱ Ἱ. Ναοί θά παραμένουν ἀνοικτοί γιά τοὺς πιστοὺς σέ ὅλες τίς Ἱ. Ἀκολουθίες καί πρὸς τοῦτο προτρέπει ὅλα τὰ μέλη τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί δι' ὑμῶν τοὺς εὐλαβεῖς Κληρικούς καί τόν πιστό Ὁρθόδοξο Ἑλληνικό Λαό, γιά τήν πιστή ἐφαρμογή ὅλων τῶν ἀνωτέρω μέτρων, ὡς πρὸς τήν τέλεση τῆς Θείας Λατρείας, προκειμένου νά μὴ δημιουργηθεῖ κατά τήν περίοδο αὐτὴν τό ὁποιοδήποτε ζήτημα, τό ὁποῖο μπορεῖ νά ἐξελιχθεῖ σέ πειρασμό κατά τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

Παρακαλεῖσθε, ἀκόμη, ὅπως ἐντείνετε τίς προσευχές καί ἱκεσίες πρὸς τόν Τριαδικό Θεό γιά τήν ταχεῖα θεραπεία τῶν ἀσθενῶν, γιά τόν φωτισμό καί τήν ἐνίσχυση τῶν ἱατρῶν, τοῦ νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ καί τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων, ὅπως ἐπίσης καί γιά τήν ἀνάπαυση ὧσων ἔφυγαν ἀπό

τήν ζωὴ ἐξαιτίας τοῦ κορωνοϊοῦ, ἀλλά καί γιά τήν γρήγορη ἀπαλλαγὴ τῆς Οἰκουμένης ἀπὸ τήν πανδημία τῆς ὀλέθριας ἀσθένειας τοῦ Covid-19.

Ἐπὶ πλέον, παρακαλεῖσθε καί πάλι νά ἀπέχετε ἀπὸ ἐμφανίσεις στό Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως γιά ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν στό ληφθέντα μέτρα καί παρακαλοῦμε νά συστήσετε τό αὐτό καί στοὺς ὑφ' ἡμᾶς Κληρικούς. Τήν θέση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου θά ἐκφράζει μόνον ὁ ἐκπρόσωπος Τύπου Αὐτῆς, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρας.

Ἐπὶ δέ τούτοις, εὐχόμενοι καλὴ δύναμη γιά τήν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα καί καλὴ Ἀνάσταση, κατασπαζόμεθα τήν ὑμετέρα Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ καί διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου
Ἰάκωβος

† Ὁ Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως
καί Πολυκάστρου Δημήτριος

† Ὁ Βεροῖας, Ναούσης καί Καμπανίας
Παντελεῖμων

† Ὁ Διδυμοτείχου, Ὁρρεστιάδος καί Σουφλίου
Δαμασκηνός

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτης
Ἀνδρέας

† Ὁ Εἰάνθης καί Περιθεωρίου Παντελεῖμων
† Ὁ Ἄρτης Καλλίνικος

† Ὁ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως
Ἀθηναγόρας

† Ὁ Ζακύνθου Διονύσιος

† Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ
Κύριλλος

† Ὁ Νέας Ἰωνίας, Φιλαδελφείας, Ἡρακλείου
καί Χαλκιδόνος Γαβριήλ

† Ὁ Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας,
Βουλιαγμένης καί Βάρης Ἀντώνιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

ΟΜΙΛΙΑΙ

Ὁμιλία εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας
 ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰλίου,
 Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρου
 (21/3/2021, Ἴερὸς Καθεδρικός Ναός τῶν Ἀθηνῶν)

«Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· πόθεν με γινώσκεις;
 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον
 φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε»
 (Ἰωάν. Α´ 49)

Ἐξοχωτάτη κυρία Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς
 Δημοκρατίας,

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης
 Ἑλλάδος κύριε κύριέ μοι Ἰερώνυμε,

Ἐντιμώτατοι παρόντες εἰς τὴν ἱεράν πανήγυριν
 καὶ σύναξιν ταύτην,

Τό ἔσχατο κάλεσμα τοῦ Κυρίου κατὰ τὴ
 διάρκεια τῆς δημόσιας δράσεώς Του πρὸς τοὺς
 ἀνθρώπους γιὰ νὰ συμπεριληφθοῦν στὸν κύκλο
 τῶν μαθητῶν Του, σύμφωνα μὲ τὸν Εὐαγγελιστὴ
 Ἰωάννη τὸν Θεολόγο, ἀπευθύνεται στὸ πρόσωπο
 τοῦ Ναθαναὴλ!

Ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος μαρτυρεῖ, ὅτι πρόκειται
 περὶ ἀληθινοῦ Ἰσραηλίτου στὸν ὁποῖο δὲν
 ὑπάρχει δόλος.

Τό περιεχόμενο τῆς προσκλήσεως ἀσφαλῶς
 ὑπερβαίνει τίς γίνες καὶ ἐφήμερες προσδοκίες
 μᾶς ἐγκόσμιας προβολῆς τοῦ μαθητῆ. Ἀπαιτεῖ
 ἀπὸ αὐτὸν τὴν ὑπέρβαση τῆς λογικῆς σέ χώρους
 ὑψηλότερους καὶ πιὸ πνευματικούς. Εἶναι μιά
 νοερὴ προσανάβαση στὴ θεωρία καὶ τὴν ἐμπειρία
 τῆς Θείας καὶ Οὐράνιας Πραγματικότητας.

Τὸν ὑπέρλογο αὐτὸ στόχο τῆς θείας κλήσεως
 τὸν ἐπιβεβαιώνει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, ὅταν λέει
 στὸν ὑπομήφιο μαθητὴ καὶ ἀπόστολό Του:
 «μείζω τούτων ὄψει»² (=θά δεῖς μεγαλύτερα καὶ
 περισσότερα πράγματα ἀπὸ αὐτά).

Ἡ ἀντιπαραβολὴ ἀνάμεσα στὴ δυσπιστία τοῦ
 σκληροτράχηλου Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ πού συνεχῶς
 ἀναρωτιέται γιὰ τὴ μεσσιανικὴ ιδιότητα τοῦ
 Χριστοῦ μὲ τὴ θαυμαστὴ ταχύτητα καὶ ἀμεσότητα
 τῆς πίστεως καὶ τῆς ὁμολογίας τοῦ Ναθαναὴλ
 δείχνει τὴν αὐθεντικότητά της, θά μᾶς τονίσει ὁ
 Ἅγιος Νεκτᾶριος Ἐπίσκοπος Πενταπόλεως³.

Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν μελλοντικὸ
 μαθητὴ Του: «Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος
 οὐκ ἔστι⁴» φανερώνει, ὅτι ἡ αὐθεντικότητα τῆς
 πίστεως του, ὀφείλεται στὸ ἄδολο τοῦ χαρακτῆρα
 του, δηλαδή στὸ «ἀγαθὸν καὶ εὐδιάθετον εἰς
 τὴν ἀποδοχὴν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ». Αὐτὰ εἶναι
 τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ «ἀληθινοῦ Ἰσραηλίτου»,
 ἐκείνου, πού διαλέγεται, ἐρευνᾷ τὴν πίστη καὶ
 ταχύτατα πιστεύει, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει δόλος
 γιὰ νὰ προκαταλάβει τὴν καρδιά του.

«Ἡ ἀγαθὴ καρδιά λοιπόν, διορθῶ τὸν Θεὸν καὶ
 ἀνακαλύπτει αὐτὸν ἐκεῖ ὅπου ἡ δολία καρδιά δὲν
 δύναται καὶ δεικνύμενον νὰ ἴδῃ καὶ συνιστάμενον
 νὰ γνωρίσῃ⁵», λέγει ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος. Αὐτὸ
 θά τονίσει καὶ ὁ προφήτης Ἡσαΐας, ὅταν λέγει:
 «ὄφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐ μὴ ἴδωσιν, ὄτα ἔχουσι
 καὶ οὐκ ἀκούσονται...»⁶.

Ὁ ἀγαθὸς στὴν καρδιά ἄνθρωπος ἔλκεται πρὸς
 τὴν πίστη-ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό: α. Μὲ τὴν
 ἔρευνα καὶ τὴν παρατήρηση τοῦ περιβάλλοντος,
 β. Μὲ τὴν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ, ὡς ποιητικοῦ
 αἰτίου τῆς δημιουργίας,

γ. Μέ τήν ἀναγωγή πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὴν εὐχαριστιακὴ δοξολογία Του.

Ἡ διεργασία αὐτὴ καταξιώνεται ὡςδὲποτε ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς χάριτος πού δρᾷ μέσα στήν Ἐκκλησία: «εὐθύς ἅμα ἀποβλέψῃ πρὸς τὸν κόσμον τῆς φύσεως... ἐκθαμβὸς ἐκ τῆς ἀπανταχοῦ παρουσίας τοῦ Θεοῦ ἀναφωνεῖ μετὰ τοῦ προφήτου Δαβίδ: ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας'... ἀνακαλύπτει τὸν Θεὸν καὶ ἐν τῷ κόσμῳ τῆς χάριτος τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπου ὁ πονηρὸς πόρρω ἀπέχει. Ἀνακαλύπτει τὸν Θεὸ μέσα ἀπὸ τὴν λειτουργία τῆς Θείας Χάριτος στήν Ἐκκλησία⁷».

Ἐξ ἄλλου καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς στό ἔργο του *Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως* θά τοποθετηθεῖ σχετικᾶ: «... ἡ ἴδια ἡ συνοχὴ καὶ διαφύλαξις καὶ διακυβέρνησις τῆς δημιουργίας μᾶς διδάσκει, ὅτι ὑπάρχει ὁ Θεός, πού ἐδημιούργησε τὸ σύμπαν καὶ τὸ συγκρατεῖ καὶ τὸ διαφυλάττει καὶ αἰωνίως προνοεῖ δι' αὐτό⁸...». Ἡ πίστη – ἐμπιστοσύνη συνεπῶς εἶναι γνώρισμα τῆς ἀγαθῆς καρδιᾶς, σέ ἀντίθεση μέ τὴν ἀπιστία πού γεννᾶται ἀπὸ τὴν κακοπροαίρετη καρδιά, πού ἐπισκιάζεται ἀπὸ τὴν δολιότητα.

Ὁ ἀναζητητὴς τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς αὐθεντικότητας Ναθαναὴλ προσέρχεται πρὸς τὸν Οὐράνιο Διδάσκαλο, πού τὸν καλεῖ. Διαλέγεται μαζί Του. Πιστεύει ταχύτατα! Καὶ ὁ Θεάνθρωπος τοῦ ἀποκαλύπτει οὐσιαστικότερα, βαθύτερα καὶ ἐναργέστερα τὸ Θεῖο Του Πρόσωπο. Πολλοὶ ὑπῆρξαν ἐκεῖνοι, πού προσέγγισαν ἐπιφανειακὰ τὸν Κύριο⁹. Ἐλάχιστοι ἦταν ὅμως ἐκεῖνοι, πού ὅπως ὁ ἐν λόγῳ μαθητὴς, προσπῆλθαν μέ ἀπλότητα, ταπεινοφροσύνη, ἀπονήρευτοι, μέ τὴ λαχτάρᾳ τῆς προσμονῆς τοῦ Χριστοῦ, μέ τὴν ὁμολογία, ὅτι αὐτὸς εἶναι «ὁ μέλλον λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ». Τὸν εἶδαν ποιὸς εἶναι, Τὸν ἐμπιστεύθηκαν ὀλόθυμα, καὶ ὁμολόγησαν αὐτό, πού βίωσαν στὰ βάθη τῆς ὑπαρξῆς τους.

Τελικὰ ὀρθόδοξος δέν εἶναι ἐκεῖνος, πού ἐγκεφαλικά γνωρίζει τὴ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ὀρθόδοξος εἶναι ὁ ἐκάστοτε «Ναθαναὴλ», πού –ὅπως προαναφέραμε– ταπεινά, ἄδολα, ἀπονήρευτα, χωρὶς περιστροφές καὶ σοφιστείες

θά κλίνει γόνυ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, θά σκύψει μέσα στήν Ἐκκλησία, θά συναντηθεῖ μέ τὸν Ἰησοῦ, γιὰ νά τοῦ ἀποκαλυφθεῖ ὁ Κύριος, νά μιλήσει στήν ψυχὴ του, νά αἰσθανθεῖ καὶ αὐθόρμητα νά ὁμολογήσει τὴ σωτηριολογικὴ του ιδιότητα.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Παράδοση τοποθέτησε στό τυπικὸ τῆς Ἀ΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, τὴ συγκεκριμένη Περικοπὴ τῆς Καινῆς Διαθήκης, λαμβάνοντάς τιν ἀπὸ τὸ Ἱερό Εὐαγγέλιο, πού κατέγραψε ὁ ἀγαπημένος μαθητὴς τοῦ Κυρίου, ὁ ἐπιστῆθιος φίλος Του, Ἰωάννης ὁ Θεολόγος γιὰ νά μᾶς βοηθήσει στό ταξίδι τῆς πίστεως-ἐμπιστοσύνης μας γιὰ τὴν ἀνακάλυψη τοῦ θεανδρικοῦ Προσώπου τοῦ Χριστοῦ.

Παράλληλα ἀπὸ τὸ 843 μ.Χ., πού ἔγινε ἐπίσημα ἡ ἀναστήλωση τῶν ἁγίων Εἰκόνων μέχρι σήμερα ἡ Ἐκκλησία ὀνόμασε τὴν Κυριακὴ αὐτὴ, Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ καθιέρωσε νά ἐορτάζεται αὐτὸ τὸ γεγονός τῆς ἀνύψωσης τῶν θείων Εἰκόνων. Τὸ περιεχόμενο τῆς ἐορτῆς, ὅμως, ἀποκτᾶ ἀφ' ἑνὸς τὸ συγκεκριμένο ἰδιαίτερο νόημα τῆς ἀποκατάστασης τῶν εἰκόνων στήν προσκυνητὴ τους θέση καὶ ἀφ' ἑτέρου ἕνα γενικότερο νόημα, δεδομένου ὅτι ἀφορᾷ τὴν νίκη τῆς ἀληθινῆς πίστεως, τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ἔναντι ὅλων τῶν αἰρετικῶν φρονημάτων. Εἶναι ἡ ἐορτὴ τῆς διὰ τῶν αἰώνων διαλεκτικῆς ἀποκαλύψεως τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ στήν ἐν συνόδῳ συγκροτημένη Ἐκκλησία. Ἡ ἐπικράτηση αὐτῆ, τῆς ἀποκεκαλυμμένης Ἀληθείας (= Ὁρθοδοξίας) ἔναντι τοῦ ψεύδους καὶ τῆς πλάνης τῶν αἱρέσεων λογίζεται ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸ πλήρωμα ὡς νίκη καὶ θρίαμβος. Ὡς ἐκ τούτου «ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς»¹⁰.

Κατὰ τὴν προσκύνηση τῶν Τιμίων Εἰκόνων ἡ τιμὴ μεταβαίνει στό πρωτότυπο πού ἀγιογραφεῖται σέ αὐτές, καὶ ἔτσι προσκυνοῦμε τὸ ἐξιστορημένο πρόσωπο καὶ ὄχι ἕνα εἶδωλο ἢ κάποιον προσωπεῖο.

Τὸ φρόνημα τοῦ Ναθαναὴλ, πού προσέρχεται στὸν Θεάνθρωπο Σωτῆρα εἶναι ἀκριβῶς τὸ Ὁρθόδοξο Ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, πού χρειά-

ζεται για να αποφύγει ο κάθε πιστός το στείο ορθολογιστικό διάλογο και να αναπτύξει τον γόνιμο διάλογο της Αλήθειας του Ευαγγελίου. Έναν διάλογο, που ώθει τον άνθρωπο, από την ατομικότητα στο Πρόσωπο και από το πρόσωπο στην υπόσταση¹¹.

Ο Ναθαναήλ έχει ανάγκη να αναδείξει το «πρόσωπό» του. Ο Κύριος γνωρίζει τι επιζητεί ο Ναθαναήλ. Και επικοινωνεί μαζί του πριν ακόμα τον δει πρόσωπο προς Πρόσωπο. Ο κάθε άνθρωπος που έχει τη νοσταλγία να γίνει «πρόσωπο» την πραγματοποιεί στην «κοινωνία» του με το Θείο Πρόσωπο.

Στήν αδυναμία της φιλοσοφίας να καθορίσει την έννοια του προσώπου, ο Παῦλος Εὐδοκίμωφ¹² γράφει, ότι αυτός ο όρισμός «δέν μπορεί να προέλθει, παρά μόνον από το τριαδικό δόγμα, ως αποκάλυψη για το ανθρώπινο πρόσωπο. Κάθε Θείο Πρόσωπο είναι μία δωρεά που υπάρχει μέσα στο αμοιβαίο αντίκρουσμα και στην “περιχώρηση” των Τριών Προσώπων».

Από τις πρώτες Οικουμενικές Συνόδους, οί Άγιοι και Θεοφόροι Πατέρες καταβάλλουν προσπάθεια για τη διατύπωση των όρων «πρόσωπο» και «υπόσταση». «Η υπόσταση καθορίζεται από τις σχέσεις της: Πατήρ, Υιός και Άγιον Πνεῦμα». Είναι δηλαδή ο μοναδικός τρόπος υπάρξεως του καθενός από τά Τρία Πρόσωπα. Με τον τρόπο αυτό το καθένα από τά Θεία Πρόσωπα μετέχει στη Θεία Ζωή και ανήκει στην μία ενιαία οὐσία του Θεοῦ. Η υπόσταση συγχρόνως είναι ὅ,τι ξεπερνά τις σχέσεις αυτές: «τό μοναδικό καθ’ ἑαυτό» (ή μοναδικότητα του κάθε Προσώπου ξεχωριστά)¹³.

Η οὐσία ἢ ἡ φύση αναφέρεται στο κοινό του Τριαδικού Θεοῦ ἢ στην κοινή φύση της ανθρωπότητας. Το πρόσωπο έχει ἄμεση σχέση με την υπόσταση. Πρόσωπο χωρίς υπόσταση είναι κάτι τό ἀφηρημένο. Είναι ἕνα προσωπεῖο, μία μάσκα¹⁴, ὀριοθετεῖται στο «φαίνεσθαι» χωρίς να ἐμβαθύνει στο «εἶναι».

Τό «πρόσωπο» είναι ἡ ψυχολογική πλευρά ἑνός ὄντος στραμμένου προς τόν ἐσωτερικό του κόσμο, προς τή συνειδητοποίηση του ἑαυτοῦ του.

Μέ τήν ἐσωτερική αὐτή διεργασία τό πρόσωπο ἀκολουθεῖ μία ἐξέλιξη, περνώντας ἀπό τά στάδια τῆς αὐτογνωσίας του καί τούς βαθμούς μέ τούς ὁποίους προσοικειώνεται τή φύση πού εἶναι φορέας του. Ἡ «υπόσταση» ἀπό τήν ἄλλη μεριά εἶναι ἡ πλευρά τοῦ ὄντος πού ἀνοίγεται καί κινεῖται ὑπερβατικά προς τά ἄνω, προς τόν Θεό.

Ο Ναθαναήλ ἀποκρινόμενος στόν Φίλιππο μέ τό ἐρώτημα: «ἐκ Ναζαρετ δύναται τι ἀγαθόν εἶναι;» ταυτόχρονα προσπερνά τις καχυποψίες, τις προλήψεις καί τις προκαταλήψεις, «ἀκούει» τις ὄντολογικές ἐνορμήσεις του καί πράττει τό «ἔρχου καί ἴδε». Θέλει νά βάλει τήν χεῖρα του «ἐπὶ τόν τύπον τῶν ἡλῶν»¹⁵.

Ο ἐκάστοτε Ὁρθόδοξος Ναθαναήλ γνωρίζεται μέ τόν Χριστό, στρέφεται προς τόν ἐσωτερικό του κόσμο, γεννᾶται ὡς πρόσωπο. Ὡς πρόσωπο συνειδητοποιεῖ ἀρχικά τήν υπόσταση τῆς ἀνθρωπότητας, πού πλέον ἔχει «μπολιαστεῖ» μέ τή σαρκωμένη Θεανθρώπινη ὕπαρξη. Αυτό τοῦ δίδει τή δυνατότητα νά κατανοήσει καί νά πληροφορηθεῖ για τόν τρόπο ὕπαρξης τῆς Θείας Ὑποστάσεως¹⁶ τῶν Τριῶν Προσώπων, τοῦ Πατρός, τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ ὁμολογία «ἐσύ εἶσαι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ», ἀποδεικνύει τή μεταβολή τοῦ Ναθαναήλ σέ πρόσωπο. Καί ἡ ἐπισφράγιση τοῦ λόγου του «ἐσύ εἶσαι ὁ Βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ» –Ἐκεῖνος, πού θά λυτρώσει τήν ἀνθρωπότητα– φανερώνει ὅτι τό πρόσωπο πλέον δέν μένει στο ἀτομικό Ἐγώ, ἀλλά ἐξακτινίζεται προς τά ἄνω, βλέπει τήν παρουσία τοῦ Θεανθρώπου ὡς Λυτρωτοῦ ὀλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας.

Γιατί ὅλη αὐτή ἡ ἀνάλυση καί ἐπιμονή νά σᾶς ἀποδείξω ὅτι ὁ ἄνθρωπος γεννᾶται ὡς ἄτομο, ἀναζητεῖ τό Πρόσωπο πού θά μιλήσει στην καρδιά του ρήματα ἄρητα, λόγια ἐρωτικά¹⁷ για νά ἐλκυσθεῖ καί νά ξεκινήσει τό ταξίδι πού θά τόν ἐγκεντρίσει λυτρωτικά στη θεανθρώπινη φύση τοῦ σαρκωθέντος Λόγου τοῦ Θεοῦ;

Γιατί, ἀδελφοί μου, ἡ κατανόηση τῆς περιόδου τῆς πανδημικῆς νόσου COVID-19 πού ζοῦμε ἐπώδυνα, δέν αἶρει τή δυνατότητα τοῦ ἀνθρώπου

νά γίνει πρόσωπο και νά βιώσει τήν ύπόστασι. Ἀντίθετα ἀποτελεῖ εὐκαιρία ἀνάδειξης τῆς προσωπικότητος τοῦ κάθε πιστοῦ καί τοῦ αὐθεντικοῦ τρόπου τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Ἡ αὐστηρή κριτική ὄλων τῶν φορέων, γιά τόν τρόπο διαχείρισης τῆς κρίσης, τό lock down, ἡ χρήση τοῦ προσωπείου-μάσκας, ἡ ἔλλειψη ἐλεύθερων κλινῶν στή νοσοκομεία, ὁ οἰκονομικός ἀνταγωνισμός γιά τά ἐμβόλια, ἡ ἰδιοτέλεια πολλῶν ἐπιχειρησῶν, πυροδότησαν μιᾶ διαμάχη σέ δύο κυρίως ἐπίπεδα.

Τό πρῶτο ἐπίπεδο εἶχε νά κάνει μέ τήν «ἐκπληξη», πού προκάλεσαν τά νέα μέτρα μέσα στους κόλπους τῆς Ἐκκλησίας. Τά μέτρα γιά τήν διασφάλιση τῆς υγείας, πού ἐπέβαλε ἡ Πολιτεία καί μέ νηφαλιότητα καί ταπεινοφροσύνη ἀποδέχθηκε ἡ Ἐκκλησία¹⁸, ἔδωσαν τροφή σέ μιᾶ μερίδα χριστιανῶν, ἐγκλωβισμένων στή δική τους προβληματική¹⁹, νά θεωρήσουν ὅτι ἔφθασε ἐπιτέλους ἡ ὥρα νά ἀναπετάξουν τίς σημαίες τῆς Ὁρθοδοξίας, νά ὁμολογήσουν καί νά διακηρύξουν τήν πίστι τους, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς βέβαια στόν «βωμό» καί τόν «ἄμβωνα» τῶν κοινωνικῶν δικτύων καί νά ἐκφωνήσουν «ἀρές» ἐναντίον ὧν θά τολμοῦσαν νά ἀντιπαρατεθοῦν στήν ἄποψή τους. Ἀπό τούς ἴδιους ἡ Ἐκκλησία, ὅταν διακριτικά σιωποῦσε, κατηγορήθηκε διότι σιωπᾶ. Κι ὅταν ὑψωνε λόγον ἀληθείας κατασκευοφαντήθηκε, διότι μιλοῦσε μέ παρησιία, καί μέ εὐπρέπεια στήριζε τό υγιές πλήρωμά της²⁰.

Τό δεύτερο ἐπίπεδο διαμάχης ἔχει νά κάνει μέ τή στάση τῶν ἀνθρώπων, πού πάντοτε ἀπαξίωναν τήν Ἐκκλησία καί πού περιμέναν καρτερικά νά ἀνυψώσουν τά βέλη ἀπό τή φαρέτρα τους γιά νά ἐπιφέρουν θανάσιμες πληγές στό σῶμα της²¹. Εἶναι ἐκεῖνοι πού ζητοῦσαν αὐστηρή χρήση τῶν μέτρων καί τῶν νομικῶν συνεπειῶν τους γιά νά φιώσουν κλῆρο καί λαό. Ἄλλοτε θέλησαν νά φέρουν σέ συζήτηση καί ἀμφισβήτηση τό λειτουργικό καί μυστηριακό οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας²². Αὐτή τήν ἴδια τήν ταυτότητα της πού εἶναι τό μυστήριό της θείας Εὐχαριστίας, τῆς μεταλαβιάς στή γλῶσσα τοῦ λαοῦ μας, καί ἐπιχείρησαν νά μετατρέψουν τήν προστασία

τῆς δημοσίας υγείας, μεταξύ ἄλλων, καί σέ θρησκευτικό ζήτημα²³.

Ἡ σημερινή ὁμως Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας μᾶς διακηρύττει ὅτι μέσα στό ἱστορικό γίνεσθαι ἡ Ἐκκλησία πολεμᾶται καί ὅτι πολεμουμένη νικᾶ.

Προφανῶς τό παραλήρημα τῆς καχυποψίας ἡ τῶν συνωμοσιῶν, τά ἀλλεπάλληλα fake news, ἡ ἐπιστράτευση τῆς παραπληροφόρησης, ἡ ἀπαξίωση καί κατασκευοφάντηση τῆς νηφαλίας στάσης τῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντι σέ αὐτά τά ζητήματα καί ἄλλα παρόμοια φαινόμενα, πού ἀναδείχθηκαν τί χρονική αὐτή περίοδο κατέστησαν περισσότερο φανερή τήν ἀπουσία Ὁρθόδοξου Ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος. Ὁ Ὁρθόδοξος πιστός ὁμως ἐμφορούμενος ἀπό τό πνεῦμα καί τόν χαρακτήρα τοῦ ἁδολοῦ καί ταπεινοῦ Ναθαναὴλ προσμένει τόν διάλογο μέ τόν Ἰησοῦ, τόν ἄνωθεν φωτισμό τοῦ Πνεύματος, σέ ἀντίθεση μέ τό πνεῦμα τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου πού ἀγκιστρωμένος στό ἐγώ του, ἄγεται καί φέρεται ἀπό ἐσωτερικά ἀτομοκεντρικά κίνητρα.

Ὁ σύγχρονος χριστιανός ἀντιμετωπίζοντας πλειάδα ἐρωτημάτων καί ζητημάτων, μέσα στή ἀδιέξοδα τῆς λογικῆς του αἰσθάνεται μόνος, ὅπως κάποτε ὁ προφήτης Ἡλίας: «ἐγὼ ὑπολέλειμμα ... μονώτατος»²⁴.

Στήν ἀντίπερα ὄχθη ὁμως στέκεται προσκαρτερῶν ὁ Ἀναστημένος Θεάνθρωπος!

Ἐξακολουθεῖ νά βλέπει τόν ἀνθρώπο τῆς ἐποχῆς μας «ὄντα ὑπὸ τὴν συκὴν» σάν ἄλλο Ναθαναὴλ καί «μανικά» νά ἐπιθυμεῖ τήν ἀπολύτρωσή του.

Αὐτό πού μένει εἶναι ὁ σύγχρονος χριστιανός νά θελήσει –ἐλευθέρως– νά ἀποκτήσει τήν ἐμπειρία τοῦ «ἔρχου καὶ ἴδε», τό βίωμα τῆς πάλης μέ τόν Θεό.

Στό πρῶτο βιβλίό τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καταγράφεται τό περιστατικό τῆς ὀλονύκτιας πάλης τοῦ πατριάρχου Ἰακώβ μέ τόν Θεό²⁵. Μιά πάλη κατά τήν ὁποία παρά τό ὅτι «κέρδιζε» ὁ Ἰακώβ, ἐν τούτοις ἡ παράδοξη αὐτή μάχη ἐγκατέλειπε στό θνηπὸ σαρκίό του μιᾶ χλωπότητα, πού τόν συνόδευε, ὡς ἐνθύμησι, σέ ὀλόκληρη τή μετέπειτα ζωή του. Ὁ Θεός τότε τόν μετονομάζει ἀπὸ Ἰακώβ σέ «Ἰσραήλ», πού μεταφράζεται:

«αὐτός πού παλεύει μέ τόν Θεό» ἢ λόγῳ τοῦ ὅτι πρόκειται περί ὀνόματος θεοφορικοῦ ἐρμηνεύεται συντακτικά μέ ὑποκειμένο τόν Θεό, δηλαδή: «ὁ Θεός μάχεται δι' αὐτόν» καί κατά συνέπεια τόν κερδίζει στήν πίστη, τόν σώζει, τόν λυτρώνει.

Δέν πρέπει λοιπόν νά φοβηθεῖ κάποιος ἀπό μᾶς, μήπως στήν πορεία τῆς ἐπίγειας ζωῆς του αὐτή ἢ πάλιν τοῦ ἀφήσει μιά «χωλότητα». Αὐτή ἢ «χωλότητα» περιορίζεται μόνον στούς φθαρτούς καί θνητούς δερμάτινους χιτῶνες. Δέν τήν «κουβαλά» στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ἐκεῖ πού θεωμένος πλέον θά ἔχει τή δυνατότητα νά βλέπει πρόσωπο πρὸς Πρόσωπο τήν Θεότητα.

Ἐξοχωτάτη κυρία Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας,

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Στήν κοινωνική πραγματικότητα πού ζοῦμε ὁ χριστιανός ἔχει τή δυνατότητα νά δεῖ τή δοκιμασία τῆς πανδημίας θετικά, ὡς μιά ἀφετηρία ἐπίγνωσης, πού παραχωρήθηκε ἀπό τόν Φιλάνθρωπο Κύριο γιά τήν παιδαγωγία μας.

Εἶναι ἡ πανδημία μιά ἀφορμή νά ἀπελευθερωθοῦμε ἀπό τόν ἀτομοκεντρικό τρόπο ζωῆς, ἀπό τόν ἀτομοκεντρικό τρόπο σκέψης. Τό ἄτομο εἶναι κατηγορία κοινωνιολογική καί

βιολογική, πού ἀνήκει ὀλοτελα στή φύση. Εἶναι μέρος τοῦ φυσικοῦ ὄλου, ἀπό τό ὅποιο ἀποκόβεται μέ ἀντίθεση, μέ ὀρθοεσία, μέ ἀπομόνωση. Ἄν τό ἄτομο μετασχηματισθεῖ σέ πρόσωπο, τότε ἀπαιτεῖ τό πέρασμά του στήν ὑπόστασι. Ἡ ὑπόστασι εἶναι κατηγορία πνευματική. Δέν εἶναι μέρος, ἀλλά περιέχει μέσα της τό ὄλον, πρὸς τό ὅποιο (ὄλον) ἐπιζητεῖ νά φθάσει μέ τήν ἔμπονη γίνη πορεία του τό πρόσωπο.

Εἶναι ἀφορμή λοιπόν ἡ πανδημία νά ἐλευθερωθοῦμε ἀπό τόν στεῖρο καί μονολιθικό λόγο, πού δέν ἀντέχει τόν διάλογο καί νά ἀποκτήσουμε τήν ἐμπειρία τοῦ Προσώπου, πού διαλέγεται...

...Τοῦ Προσώπου στό ὅποιο ἀποκαλύπτει ὁ Θεός τήν Ἀλήθειά Του.

...Τοῦ Προσώπου, πού ὀλοκληρώνεται μέσα στήν Ἐκκλησιαστική Πραγματικότητα ἔτσι ὅπως τήν ἐκφράζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «μηδεῖς τό ἑαυτοῦ ζητεῖτω ἀλλά τὸ τοῦ ἐτέρου ἕκαστος»²⁶. Μέ ἄλλα λόγια θυσιάζω τόν ἑαυτό μου ὄχι τούς ἄλλους!!!

...Τοῦ ἀληθινοῦ, ἄδολου, ἀπροκατάληπτου καί ἀθνητικοῦ Ὁρθοδόξου Προσώπου, τό ὅποιο «ἐν ἐνὶ στόματι καί μᾶ καρδιά» ἐν Ἐκκλησίᾳ δοξάζει τόν Θεό καί «ὀρθοτομεῖ τόν λόγον τῆς Αληθείας» Αὐτοῦ. Ἀμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Πιθανή Ἑτυμολογία: Προέρχεται ἀπό τό ἐβραϊκό ὄνομα Nethanel καί σημαίνει «ὁ Θεός ἔχει δώσει» ἢ «ὁ δοσμένος ἀπό τόν Θεό». Ἔχει τίς ρίζες του στίς λέξεις natan+El πού σημαίνουν «δίνο καί Θεός».

2. Ἰω. α' 51

3. Νεκταρίου Κεφαλαῖ, Μητροπολίτου Πενταπόλεως, Ἄπαντα, τ. Α', ἐκδ. Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος (Ἁγίου Νεκταρίου) Αἰγίνης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης, Ἀθήνα 2005, σσ.93-94.

4. Ἰω. 1, 48.

5. Νεκταρίου Κεφαλαῖ, Μητροπολίτου Πενταπόλεως, Ἄπαντα, τ. Α', ὀ.π., σ. 93.

6. Ησ. 6,9.

7. Νεκταρίου Κεφαλαῖ, Μητροπολίτου Πενταπόλεως, Ἄπαντα, τ.Α', ὀ.π., σ. 94.

8. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, ἔργα, ἐπε, Θεσσαλονίκη 1976, τ. 1, σελ. 65.

9. Πρβλ. Ματθ. 19, 16-22

10. Ματθ. 4,16

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

11. «Ο Χριστός – θά πει ὁ ἅγιος Σωφρόνιος Σαχάρωφ - «ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων» (Φιλ. Β΄, 6-7), πού σημαίνει Θεός ἄναρχος στήν οὐσία, προσέλαβε μέ τί Σάρκωσί Του μέσα στήν Ὑπόστασί Του τί μορφή τῆς δουλικῆς μας ὑπάρξεως. Ἡ ἀνθρώπινη ὁμως ὑπόστασι πάσχει κατά χάριν τί θέωσι, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας πραγματοποιεῖται μέσα σέ αὐτή τό πλήρωμα τῆς «Θείας Εἰκόνας». Μέσα στήν ὑποστατική ἀρχή τοῦ ἀνθρώπου ἐνυπάρχει πρωταρχικά ἡ ὁμοίωσι πρὸς Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἀποκαλύφθηκε σέ μᾶς μέ τό ὄνομα: «Εγὼ εἰμι ὁ ὢν». Κατά τί θέωσι ἡ ἀνθρώπινη ὑπόστασι ἐκτείνεται ἀπό τίς διαστάσεις καί τά σχήματα τῆς γῆς σέ διαστάσεις καί μορφές Θείας Ζωῆς. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἀνθρώπος ὑποστασιάζει στόν ἑαυτό του τά θεῖα κατηγορήματα (χαρακτηριστικά), ὅπως εἶναι ἡ αἰωνιότητα, ἡ ἀγάπη, τό φῶς, ἡ σοφία, ἡ ἀλήθεια. Ἡ κτιστή ὑπόστασι ἐνῶ γίνεται θεός κατά τό περιεχόμενο τοῦ εἶναι τῆς, δέν ἀποβαίνει, ὁμως Θεός γιά τά ὑπόλοιπα λογικά κτίσματα... Ὁ Ἄνθρωπος δημιουργήθηκε ἐν δυνάμει ἰκανός νά ἰδιοποιηθεῖ καί νά φέρει στόν ἑαυτό του τήν ἄκτιστη Ζωή τῆς Θεότητος», στό ἔργο *Ὀψόμεθα τόν Θεόν καθώς ἐστι*, ἐκδ. Ἱερᾶ Πατριαρχική καί Σταυροπηγιακή Μονή Τιμίου Προδρόμου Essex Ἀγγλία, 1992, σ. 297
12. Π. Εὐδοκίμων, *Ἡ Ὀρθοδοξία*, Ἐκδόσεις Ρηγόπουλου, Θεσσαλονίκη 1972, σελ. 90-95.
13. Ἰωάννης Δ. Ζηζιούλας, (νῦν Μητροπολίτου Γέροντος Περγάμου), «Ἀπό τό προσωπεῖον εἰς τό πρόσωπον», στό συλλογικό ἔργο: *Χαριστήρια εἰς τιμὴν τοῦ Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος Μελίτωνος*, Πατριαρχικόν Ἰδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν, Θεσσαλονίκη, 1977, σ. 299: «Διὰ τοὺς Ἕλληνας Πατέρας τό ἐνιαῖον τοῦ Θεοῦ, ὁ ἕνας Θεός, καί ἡ ὄντολογική ἀρχὴ ἢ αἰτία τῆς προσωπικῆς-τριαδικῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ δέν συνίσταται εἰς τὴν μίαν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ εἰς τὴν ὑπόστασιν, δηλαδὴ τό πρόσωπον, τοῦ Πατρός. Ὁ ἕνας Θεός δέν εἶναι ἡ μία οὐσία, ἀλλ’ ὁ Πατήρ, ὁ ὁποῖος εἶναι καί ἡ “αἰτία” τῆς γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ καί τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Πνεύματος ... ὁ Πατήρ ἀπὸ ἀγάπην –δηλαδὴ ἐλευθερα– γεννᾷ τὸν Υἱὸν καί ἐκπορεύει τό Πνεῦμα. Ἔτσι ὁ Θεός ὡς πρόσωπον –ὡς ὑπόστασις τοῦ Πατρός– κάμει τὴν θεῖαν οὐσίαν νὰ εἶναι αὐτὸ πού εἶναι: ὁ ἕνας Θεός. Τὸ σημεῖον αὐτὸ εἶναι ἀπόλυτα καίριον. Διότι ἀκριβῶς μέ τό σημεῖον αὐτὸ συνδέεται ἅμεσα ἡ νέα φιλοσοφικὴ θέσις τῶν Καππαδοκῶν Πατέρων καί μάλιστα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ὅτι δηλαδὴ ἡ οὐσία δέν ὑπάρχει ποτὲ “γυμνή”, δηλαδὴ χωρὶς ὑπόστασιν, χωρὶς “τρόπον ὑπάρξεως”... Ἡ προσωπικὴ ὑπαρξις τοῦ Θεοῦ (ὁ Πατήρ) συνιστᾷ, κάμει “ὑποστάσεις”, τὴν οὐσία Του. Τὸ εἶναι τοῦ Θεοῦ ταυτίζεται μέ τό πρόσωπον». Πρβλ μεταξύ ἄλλων Μ. Βασιλείου, *Ἐπιστολὴ 38*, 2, PG, 32, 325 κ.έ., G. L. Prestige, *God in Patristic thought*, Wipf & Stock Publishers by arrangement by SPCK, London 1936, σ. 245 κ.έ. Ἐπίσης ὁ Περγάμου στήν ὑποσημείωσι 27 τοῦ ἀνωτέρω πονήματός του γράφει: «Τὴν σπουδαίαν αὐτὴν θέσιν (τοῦ Μ. Βασιλείου δηλαδὴ) χρησιμοποιεῖ ἀργότερα καί ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, ὁ ὁποῖος διακρίνει μεταξύ “λόγου φύσεως” καί “τρόπου ὑπάρξεως”, καί τονίζει ὅτι οἱ διάφοροι “λόγοι” δέν ὑφίστανται ποτὲ γυμνοί, ἀλλὰ ὡς τρόποι ὑπάρξεως». Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, *Περὶ διαφορῶν ἀποριῶν τῶν ἁγίων Διονυσίου καί Γρηγορίου*, 42, PG 91, 1341D κ.έ. καί Γρηγορίου Νύσσης, *Κατὰ Εὐνομίου*, Λόγος Α΄, PG 45, 337).
14. Σημειώνει ὁ Μητροπολίτης Γέροντος Περγάμου Ἰωάννης στό πόνημά του: «Ἀπό τό προσωπεῖον εἰς τό πρόσωπον», ὁ.π., σ. 290: «Πῶς ὁμως καί διατὶ ἔρχεται τόσον γρήγορα νὰ ταυτισθῇ ἡ ἔννοια αὐτὴ (τοῦ προσώπου δηλαδὴ) μέ τό προσωπεῖον πού χρησιμοποιεῖται εἰς τό θέατρον; Τί σχέσιν ἔχει ἡ “μάσκα” τοῦ ἠθοποιοῦ μέ τό πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου; Εἶναι ἀπλῶς τό ὅτι τό προσωπεῖον “ὑπενθυμίζει” τρόπον τινά τό ἀληθινὸν πρόσωπον; Ἡ μήπως εἶναι κάποιος βαθύτερος λόγος πού συνδέει τοὺς δύο αὐτοὺς τρόπους χρίσεως τοῦ ὄρου “πρόσωπον”. Γι’ αὐτόν τὸν βαθύτερον λόγον θά μιλήσει τὴν Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς τὴν 8ην Μαρτίου τοῦ 1970 κατὰ τὴν θεῖα Λειτουργία

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κυρὸς Μελίτων στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Ἀθήνας: «Σέ λίγες ὥρες, ἔξω ἀπὸ τὸ ναό, ἔξω ἀπὸ τὴ γαλήνη του, στοὺς δρόμους αὐτῆς τῆς πολιτείας, θὰ παρελάσῃ ὁ Καρνάβαλος. Μὴ τὸν περιφρονήσετε καὶ μὴ τὸν χλευάσετε καὶ μὴ μὲ κατακρίνετε πού τὸ ἀναφέρω αὐτὴ τὴ στιγμή. Νὰ τὸν προσέξετε ἐφέτος τὸν Καρνάβαλο μὲ σεβασμὸ καὶ βαθὺ στοχασμὸ. Εἶναι πανάρχαιο τὸ φαινόμενο καὶ εἶναι φαινόμενο βαθυτάτου καὶ ἀγχώδους αἰτήματος τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, νὰ λυτρωθῇ ἀπὸ τὴν καθημερινή του ὑποκρισία μὲ μιά ἔκφραση ἀωνύμου διονυσιακῆς μορφῆς ὑποκρισίας. Εἶναι τραγικὴ μορφή ὁ Καρνάβαλος. Ζητεῖ νὰ λυτρωθῇ ἀπὸ τὴν ὑποκρισία, ὑποκρινόμενος. Ζητεῖ νὰ καταλύσῃ ὅλες τὶς προσωπίδες πού φορᾷ κάθε ἡμέρα μὲ μιά νέα, πιὸ ἀπίθανη. Ζητεῖ νὰ ἐκκενώσῃ ὅ,τι ὑπάρχει ἀπωθημένο μέσα του καὶ νὰ ἐλευθερωθῇ, ἀλλὰ ἐλευθερία δὲν ὑπάρχει. Ἡ τραγωδία τοῦ Καρνάβαλου παραμένει ἄλυτη. Τὸ βαθύτερο αἷτημά του εἶναι νὰ μεταμορφωθῇ. Ἐδῶ λοιπὸν εἶναι ἡ θέσις τῆς ἐκκλησίας, κοντὰ στὸν Καρνάβαλο. Σ' αὐτὸν πού ζητᾷ μεταμόρφωση. Εἶναι τὸ κεντρικὸ δίδαγμα τῆς Ὁρθοδοξίας. Νὰ μὴν τὸν καταδικάσουμε λοιπὸν τὸν Καρνάβαλο, ἀλλὰ νὰ σταθοῦμε καὶ κάτω ἀπὸ τὴν προσωπίδα του νὰ δοῦμε τὴν ἀγωνία του, τὴν ἐκκλησίᾳ του καὶ τὸ δάκρυ του. Ἐπαναλαμβάνω: Τῆς Ὁρθοδοξίας τὸ βαθύτερο κήρυγμα ζητᾷ ὁ Καρνάβαλος περιφερόμενος στοὺς δρόμους τῆς πολιτείας. Τὴ μεταμόρφωση. Καὶ εἶναι ὁ εἰλικρινέστερος καὶ ὁ ἐντιμότερος τῶν ὑποκριτῶν». Ἀλεξίου Σπύρος, «*ἐφημ. Καθημερινή*», 16/3/1975

15. Ἰω. 20, 25

16. Ἀντιγράφω ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Περγάμου καὶ τὸ ἀνωτέρω μνημονευθέν πόνημά του τὴ σημείωση 28 στί σ. 300: «Ἡ βασικὴ ὄντολογικὴ θέσις τῆς Θεολογίας τῶν ἐλλήνων Πατέρων θὰ μπορούσε νὰ ἐκτεθῇ συνοπτικὰ ὡς ἑξῆς: Χωρὶς πρόσωπον ἢ ὑπόστασιν ἢ τρόπον ὑπάρξεως δὲν ὑπάρχει οὐσία ἢ φύσις· χωρὶς οὐσίαν ἢ φύσιν δὲν ὑπάρχει πρόσωπον· πλὴν ὅμως, ἡ ὄντολογικὴ “ἀρχή” ἢ “αἰτία” τοῦ εἶναι –αὐτὸ δηλαδὴ πού κάμει κάτι νὰ εἶναι– εἶναι ὄχι ἡ οὐσία ἢ ἡ φύσις, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον ἢ ἡ ὑπόστασις. Ἄρα τὸ εἶναι ἀνάγεται ὄχι εἰς τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ εἰς τὸ πρόσωπον». Ἄρα ὁ Θεὸς «ὀφίσταται» ἔνεκα ἑνὸς προσώπου, τοῦ Πατρὸς καὶ ὄχι ἔνεκα τῆς μιᾶς «οὐσίας»!

17. Ἀναφέρεται στίς *Ἀρεοπαγιτικὲς Συγγραφές*: «τὸν ἔρωτα, εἴτε θεῖον, εἴτε ἀγγελικόν, εἴτε νοερὸν, εἴτε ψυχικόν, εἴτε φυσικόν εἶπομεν, ἐνωτικὴν τινα καὶ συγκρατικὴν ἐννοήσωμεν δύναμιν, τὰ μὲν ὑπέρτερα κινούσαν ἐπὶ πρόνοιαν τῶν καταδεεστέρων, τὰ δε ὁμόστοιχα πάλιν εἰς κοινωνικὴν ἀλληλουχίαν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τὰ ὑφειμένα πρὸς τὴν τῶν κρειττόνων καὶ ὑπερκειμένων ἐπιστροφὴν». *Περὶ θεῶν ὀνομάτων* IV, PG 3, 713AB. Εἶναι δὲ ἀξιοσημείωτα τὰ σχόλια τοῦ ἁγίου Μαξίμου στὸ ἀνωτέρω ἀπόσπασμα τῶν *Ἀρεοπαγιτικῶν Συγγραφῶν* «ὡς ἀδιάστατου χώρου ἐρωτικῆς κοινωνίας ... ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους ὡς τὴν ἄψυχη ὕλη, ὡς ἐνιαῖο καὶ ἀδιάστατο ἐρωτικὸ γεγονός, δυναμικὰ ἱεραρχημένη ἐρωτικὴ σχέση καὶ καθολικὴ ἐρωτικὴ κίνησις, πού συγκροτεῖ τὴν κτίσις –τὴν προσωπικὴ καὶ ἀπρόσωπη, τὴν ἔμψυχη καὶ τὴν ἄψυχη –σὲ “κοινωνικὴ” ἀλληλουχία μὲ ἀναφορὰ ἐπιστρεπτικὴ στὸν Θεό». Χρ. Γιανναρᾶ, *Τὸ πρόσωπο καὶ ὁ ἔρως*, ἐκδ. Παπαζήσις, Ἀθήνα, 1976, σσ. 164-165. Καὶ διὰ τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλὲς παραπέμπω ἐπιλεκτικὰ στὸ κείμενο τοῦ ἁγίου Μαξίμου: «Πρῶτον αἷτιον τοῦ οὐρανοῦ ἔρωτος ὁ Θεὸς ἐστὶν ἐξηρημένως καὶ ἀναιτίως· εἰ γὰρ ὁ ἔρως αὐτὸς ἐστὶν ἢ ἀγάπη, ὡς προεῖρηται, γέγραπται δὲ ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, δήλον ὅτι πάντων ἐνοποιὸς ἔρως ἦτοι ἀγάπη ὁ Θεὸς ἐστὶ. Ἐκεῖθεν οὖν μεταβατικῶς προέεισιν ἐπ' ἀγγέλους· ... εἶτα μετ' ἀγγέλους, καὶ νοερὸν φησὶν ἔρωτα, τουτέστι παρὰ θεοφόροις ἀνδράσιν, οἱ εἰσι τῆς Ἐκκλησίας· πρὸς οὓς ὁ Παῦλός φησιν, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγηται, καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ Κύριος, ἵνα ᾧσιν ἕν, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἕν ἐσμεν. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐξ ἀληθείας Χριστιανῶν· λοιπὸν δε καὶ περὶ πάντων ἀνθρώπων, ἐν οἷς ὁ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

- περὶ φιλίας νόμος». Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, *Σχόλια εἰς τὸ περὶ θεῶν Ὀνομάτων*, PG 4, 268-269A.
18. Σημειώνει γιὰ τὴν κατάστασι αὐτὴ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος στὴν εἰσήγησι, πού τοῦ ἀνετέθη ἐν ὄψει τῆς συγκλίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 2020, ἡ ὁποία τελικὰ δὲν συνήλθε λόγω τῆς πανδημίας, ὅτι ἡ ΔΙΣ τῆς περιόδου 2019-2020: «προσπάθησε μὲ νηφαλιότητα καὶ κυρίως μὲ προσφυγὴ στὴν παράδοσὶ Της νὰ ὑποδείξει λύσεις καὶ προσωρινὰ μέτρα, πού θὰ ἐνίσχυναν ποικιλοτρόπως τοὺς πιστοὺς, προσφέροντας ἔτσι στὸν ἀπογοητευμένο, μετέωρον καὶ δοκιμαζόμενο ἄνθρωπον ἕνα μῆνυμα ἐλπίδας καὶ ἐμπιστοσύνης στὸν ἀγῶνα πρὸς ἐπιβίωσι καὶ ὅ,τι θὰ προστάτευε τὴν ὑγεία του».
19. Αὐτὸ ἐπεσήμανε καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος στὴν ἐπιστολὴ του πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, στίς 22/4/2020: «φθάσαμε, μάλιστα, στό σημεῖο νὰ διασυρθῶμεν δημοσίως, ὅταν κάποιον ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς τῆ πίστει χριστιανούς μας, δίχως νὰ διαθέτουν τὴν ἐνδεδειγμένην ὑπομονὴν καὶ ψυχραιμίαν, ἥσκουν δριμεῖαν κριτικὴν διὰ τῶν Μέσων Κοινωνικῆς Δικτυώσεως, ἀλλὰ καὶ ἀπέστελλον καθημερινῶς πρὸς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον σωρείαν ὑβριστικῶν καὶ ἀπειλητικῶν μηνυμάτων καὶ ἐπιστολῶν» καὶ ἐπίσης σὲ ἐπόμενῃ ἐπιστολὴ του τῆς 4/11/2020 πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργό: «Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὑπομένουσα τὴν ἀπαγόρευσιν προσελεύσεως πιστῶν εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς κατὰ τὴ διάρκειαν μεγάλου χρονικοῦ διαστήματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνέπιπτεν ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάδι καὶ ἡ Κυριακὴ τοῦ Πάσχα, συνειργάσθη μετὰ τῶν δημοσίων Ἀρχῶν καὶ παρέσχε ὁδηγίαν πρὸς τοὺς ἐφημερίους κληρικούς διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ἐκάστοτε ὑγειονομικῶν περιορισμῶν, ἐνῶ διεχειρίσθη μετὰ πνεύματος συνέσεως καὶ τῆς φωνᾶς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἡμφεσβήτουν τὴν ἀναγκαιότητα τῶν κρατικῶν μέτρων ἢ καὶ κατηγόρουν τὴν Ἐκκλησίαν διὰ συναλλαγὴν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως».
20. Παραθέτομε ἐδῶ κάποια κείμενα ἀπὸ τὰ πολλὰ πού δημοσιεύθηκαν μὲ καταγραφὴ ποικιλοτρόπων προβληματισμῶν ἐξ ἀφορμῆς τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ: P. Vassiliadis (ed.), *The Church in a period of Pandemic. Can the present pandemic crisis become a meaningful storm for renewal in our Churches?*, CEMES Publications, Salonici 2020. *Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι. Ἡ Ὁρθοδοξία ἐνώπιον τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ*, Συλλογικὸ ἔργον, Ἐκδοτικὴ Δημητριάδος. Νεκταρίου Ἀντωνοπούλου, Μητροπολίτου Ἀργολίδος, *Ἀπέναντι στὸν Covid-19 μὲ εὐθύνη. Ποικιλοτρόπος παρέμβασι*, Ναύπλιο, 2020. Ἀνθίμου Κουκουρίδη, Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως, *Ἡ θέσι καὶ ὁ ρόλος τῶν Ὁρθόδοξων Ἐπισκόπων (μέχρι καὶ τὴν πανδημίαν τοῦ κορωνοϊοῦ)*, Ἀλεξανδρούπολι, 2020, σσ. 13-18
21. π. Βασίλειος Θερόμος, «Ἐνα σκάνδαλον πού ἀποσιωπήθηκε», στό blog Huffpost, 7/2/2021: «Ἐπὶ τῆς ἐκείνου, ἐνίοτε καὶ λυσσαλέα, ἀντικλησιαστικῆς πολεμικῆς πού ἀπαντᾶται στὴν Ἑλληνικὴ κοινωνία. Ἐνῶ ὑπάρχουν ἀληθινὲς ἀφορμὲς τίς ὁποῖες οἱ ἀποτυχίαι τῆς Ἐκκλησίας γενναϊόδωρα προσφέρουν, ἐπιδεχόμενες κριτικὴν, τὸ ἀντικλησιαστικὸ μίσος εἶναι τόσο τυφλὸ πού συχνά στήριζεται σὲ ψευδῆ ἢ στρεβλὰ δεδομένα! Διαιωνίζει μύθους ἀστήρικτους, ἐπαναλαμβάνει χιλομασημένα στερεότυπα, βγαίνει στό δημόσιον λόγον ἀδιάβαστον».
22. «Ἐμφανίστηκαν ἐνορχηστρωμέναι ἐπιθέσεις Μ.Μ.Ε. καὶ Κοινοβουλευτικῶν Κομμάτων, μὲ τίς ὁποῖες διαρκῶς κατηγόρουσαν τὴν ΔΙΣ καὶ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γιὰ ἔλλειψιν κοινωνικῆς εὐθύνης, ἐνῶ ἔφθασαν στό σημεῖο νὰ μέμφονται ὡς ἀνθυγιεινὸν τὸ Μυστήριον τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας καὶ νὰ ζητοῦν τὴν κρατικὴν ἀπαγόρευσίν του», βλ. ΕΣΤΙΑ τῆς 2ας καὶ 3ης Μαΐου 2020 σ. 1 καὶ 3.
23. Ὁ Μακαριώτατος γράφει στὴν ἀποσταλεῖσα πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸ ἐπιστολὴ του τῆς 7ης Δεκεμβρίου 2020: «Ἐξ ἑτέρου, ὁμως, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὑπομένει μέχρι σήμερον σωρείαν καθημερινῶν

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ἐπιθέσεων ἐκ δημοσιογραφικῶν συγκροτημάτων, ἀλλά καί δημοσίων παρεμβάσεων βουλευτῶν ἢ ἐπιστημόνων, οἱ ὅποιοι διχάζουν τήν κοινωνίαν, ἐνσπείρουν μίσος, στοχοποιοῦν τήν λατρευτικήν πρακτικήν τῆς Ἐκκλησίας μεμφόμενοι τήν Κυβέρνησιν δι' ἀνοχήν, καί ἐπιχειροῦν νά μετατρέψουν τήν προστασίαν τῆς δημοσίας ὑγείας, μεταξύ ἄλλων, καί εἰς θρησκευτικόν ζήτημα».

24. Βασιλ. Γ' 18, 22.

25. Γεν. 32, 25-32.

26. Α' Κορ. 10, 24.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ – ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Περί τροποποίησης του υπ' αριθ. 5/1978 Κανονισμού της Έκκλησίας της Ελλάδος «Περί Κώδικος Έκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» (Α' 48)

Άριθμ. 327/2021/2021

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχουσα υπ' ὄψιν:

1. τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 42 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146),

2. τήν ἀνάγκη ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ ὑπαλληλικοῦ καθεστώτος τῶν ἐργαζομένων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου,

3. τή γνωμοδότηση 4/3.2.2021 τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Α.Υ.Σ.Ε.),

4. τή γνωμοδότηση 4/2021 τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

5. τήν ἀπό 2.3.2021 Ἀπόφαση τῆς Διαιρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ψηφίζει τόν Κανονισμό 327/2021 πού ἔχει ὡς ἀκολουθως:

Ἄρθρο 1

Τά ἄρθρα 1-13 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος υπ' αριθ. 5/1978 (Α' 48) καταργοῦνται καί ἀντικαθίστανται ἀπό τά κατωτέρω ἄρθρα 1-7 πού ἔχουν ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρο 1

Πεδίο ἐφαρμογῆς

1. Σκοπός τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἶναι ἡ καθιέρωση κανόνων διεπόντων τήν ὑπηρεσιακή κατάσταση τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐπί βάσεων ἰσότητας καί δικαιοσύνης, ἡ ἐξασφάλιση τῆς ὀρθῆς ἐπιλογῆς αὐτῶν, ἡ κατοχύρωση τῆς κατά τό συμφέρον τῶν νομικῶν

τούτων προσώπων σταδιοδρομίας τους καί ἡ ἐπίτευξη τῆς μεγίστης δυνατῆς ἀποδόσεώς τους στήν ἐργασία τους.

2. Στίς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγονται πάντες οἱ ἐπί σχέσει δημοσίου δικαίου μόνιμοι (τακτικοί), ἐπί θητεία ἢ μετακλητοί καί οἱ ἐπί σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου χρόνου καί ὀρισμένου χρόνου ὑπάλληλοι ὄλων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἀνεξαρτήτως τῆς ιδιότητάς τους ὡς κληρικῶν, μοναχῶν ἢ λαϊκῶν, καθώς καί οἱ ἱεροκήρυκες, πάσης κατηγορίας. Δέν ὑπάγονται οἱ πρεσβύτεροι (προϊστάμενοι ἢ μή,) ὡς καί οἱ διάκονοι τῶν Ἱερῶν Ναῶν (ἐνοριακῶν ἢ μή), οἱ ἱεροψάλτες, οἱ χορωδοί, οἱ γραφεῖς, τό βοηθητικό καί ἐργατοτεχνικό προσωπικό (νεωκόροι, καθαρίστριες), πού ὑπηρετοῦν στούς κάθε εἶδους Ἱεροῦς Ναοῦς.

3. Ἐπί πάσης ἀμφισβητουμένης ιδιότητος ἢ προϋπηρεσίας ὡς Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου ἀποφαίνεται ἡ Διαιρκῆς Ἱερά Σύνοδος (Δ.Ι.Σ.) μετὰ ἀπό σύμφωνη γνώμη τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

4. Οἱ ἀναφορές τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ σέ «ἐκκλησιαστικό ὑπάλληλο», «ὑπάλληλο», «ὑπαλληλική σχέση» ἢ «θέση», «ἐργασιακή σχέση» περιλαμβάνουν ὅλες τίς κατηγορίες τῶν ἐργαζομένων τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 μέ κάθε ἔννομη σχέση (δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου) στά Ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἐκτός ἐάν πραγματοποιεῖται ρητῶς διάκριση ἢ ἐξαίρεση ὀρισμένης κατηγορίας ὑπαλλήλων στίς διατάξεις του. Στόν παρόντα Κανονισμό ὁ ὅρος «διορισμός» ἀναφέρεται σέ ὑπαλλήλους ἐπί σχέσει δημοσίου δικαίου (μονίμους, μετακλητούς, ἐπί θητεία) καί ὁ ὅρος «πρόσληψη» ἀναφέρεται σέ ὑπαλλήλους ἐπί σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου (ἀορίστου ἢ ὀρισμένου χρόνου).

Άρθρο 2

Πρωτοβάθμιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο

1. Τό πρωτοβάθμιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο Εκκλησιαστικών Υπαλλήλων είναι πενταμελές συλλογικό όργανο της Εκκλησίας της Ελλάδος αρμόδιο για όλα τα υπηρεσιακά και πειθαρχικά θέματα του προσωπικού που υπάγεται στον παρόντα Κανονισμό. Στόν παρόντα Κανονισμό τό ανωτέρω Συμβούλιο όταν άσκει υπηρεσιακές αρμοδιότητες καλείται «Υπηρεσιακό Συμβούλιο» καί όταν άσκει πειθαρχικές αρμοδιότητες καλείται «Πειθαρχικό Συμβούλιο». Τό Συμβούλιο συνεδριάζει στά γραφεία της Ι. Συνόδου ή μέ τηλεδιάσκεψη, πλήρως ή μερικώς, καί εύρίσκειται σέ άπαρτία, παρόντων τουλάχιστον τριών εκ των μελών του. Οί αποφάσεις του λαμβάνονται κατά πλειοψηφία. Έν ίσοψηφία υπερισχύει ή ψηφος του Προέδρου. Στίς γνωμοδοτήσεις καί αποφάσεις του Συμβουλίου καταχωρίζεται ύποχρεωτικώς καί ή γνώμη της μειοψηφίας.

2. Η συγκρότηση του Συμβουλίου όρίζεται ως εξής:

α. Πρόεδρος: ένας Συνοδικός Αρχιερέύς που όρίζεται μέ απόφαση της Διαρκούς Ίεράς Συνόδου στην άρχή κάθε Συνοδικής Περιόδου μέ αναπληρωτή του ένα επίσης Συνοδικό Αρχιερέα επόμενο κατά την τάξη, μέ θητεία έτήσια, όση είναι καί ή Συνοδική Περίοδος.

β. Μέλη: τέσσερεις (4) Εκκλησιαστικοί υπάλληλοι μέ τούς αναπληρωτές τους, εκ των οποίων δύο (2) είναι Εκκλησιαστικοί υπάλληλοι Ι. Μητροπόλεων καί δύο (2) υπάλληλοι της Εκκλησίας της Ελλάδος ή της Αποστολικής Διακονίας ή του Διορθοόξου Κέντρου κατηγορίας ΠΕ μέ βαθμό τουλάχιστον Β, που αναπληρώνονται από υπάλληλους της κατηγορίας ΠΕ μέ βαθμό τουλάχιστον Β μέ διετή θητεία καί όρίζονται μέ πράξη της Δ.Ι.Σ. στην άρχή της Συνοδικής Περιόδου, μετά τή λήξη της διετούς θητείας τους.

γ. Γραμματέας του Συμβουλίου όρίζεται από τή Δ.Ι.Σ. οποιοσδήποτε Εκκλησιαστικός υπάλληλος μέ αναπληρωτή υπάλληλο οποιουδήποτε βαθμού.

3. Η θητεία των μελών του Συμβουλίου δύναται νά ανανεώνεται, ενώ παρατείνεται αυτόδικαίως μετά την ήμερομηνία λήξεώς της, εάν έως τότε δέν έχει εκδοθεί απόφαση συγκροτήσεως του Συμβουλίου από την Δ.Ι.Σ. καί έως τή συγκροτήσή του.

4. Τό Συμβούλιο τηρεί διά του γραμματέα του πρακτικά για τή συνεδρίασή του, που υπογράφονται από τον πρόεδρο ή τον αναπληρωτή του καί τον γραμματέα.

5. Επιφυλασσομένων των διατάξεων πειθαρχικού δικαίου, κάθε άτομική πράξη που άφορά τήν υπηρεσιακή κατάσταση Εκκλησιαστικού υπαλλήλου καί εκδόθηκε μετά από γνωμοδότηση ή απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, ως καί κάθε έκτελεστή απόφαση Υπηρεσιακού Συμβουλίου μέ την οποία ρυθμίζεται άπ' εύθείας παρόμοιο ζήτημα, ύπόκειται σέ προσφυγή ενώπιον του Άνωτάτου Υπηρεσιακού Συμβουλίου του άρθρου 3 εντός είκοσι (20) ήμερών από την επίδοση ή άλλως τή λήψη γνώσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή αποφάσεως, καί επιτρέπεται τόν έλεγχο της πράξεως κατά τον νόμο καί την ουσία. Ο ενδιαφερόμενος ενημερώνεται ύποχρεωτικώς για τό δικαίωμά του νά άσκήσει την ανωτέρω ένδικοφανή προσφυγή, ειδάλως τό ένδικο βοήθημά του κατά της ανωτέρω προσβαλλομένης πράξεως ή αποφάσεως δέν είναι άπαράδεκτο λόγω μη άσκήσεως της ένδικοφανούς προσφυγής.

Άρθρο 3

Άνώτατο Υπηρεσιακό Συμβούλιο Εκκλησίας της Ελλάδος

1. Τό Άνώτατο Υπηρεσιακό Συμβούλιο της Εκκλησίας της Ελλάδος (Α.Υ.Σ.Ε.) άσκει αρμοδιότητες επί των θεμάτων των παρ. 2 καί 4 του άρθρου 42 του ν. 590/1977 (Α' 146). Άποτελεί επίσης τό δευτεροβάθμιο πειθαρχικό όργανο της Εκκλησίας της Ελλάδος για τούς υπάλληλους που διεπονται από τον παρόντα Κανονισμό.

2. Τό Α.Υ.Σ.Ε. συγκροτείται, λειτουργεί καί άσκει τίς αρμοδιότητές του όπως προβλέπεται στον Κανονισμό της Εκκλησίας της Ελλάδος υπ' αριθ. 3/1977 (Α' 273) όπως ισχύει, ενώ επιτρέπεται νά συνεδριάζει πλήρως ή μερικώς καί μέ τηλεδιάσκεψη.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Κατάρτιση υπαλληλικής σχέσεως – Κατάταξη υπαλλήλων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

Διορισμός - Πρόσληψη Τμήμα Α'

Άρθρο 4

Ουδείς διορίζεται ως μόνιμος, επί θητεία ή μετακλητός Εκκλησιαστικός υπάλληλος ή προσλαμβάνεται ως

Ἐκκλησιαστικός υπάλληλος ιδιωτικοῦ δικαίου, ἐάν δὲν κέκτηται τὰ κατωτέρω ἀναφερόμενα τυπικά προσόντα, τὰ ὁποῖα πρέπει νά συντρέχουν τόσο κατὰ τή λήξη τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων, ὅσο καί κατὰ τήν ἡμέρα διορισμοῦ ἢ προσλήψεώς του κατὰ περίπτωσιν.

Ἄρθρο 5

Προσόντα διορισμοῦ - προσλήψεως

1. Προϋποθέσεις διορισμοῦ τοῦ μονίμου, ἐπί θητεία ἢ μετακλητοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ υπαλλήλου εἶναι:

α. Νά εἶναι Χριστιανός Ὁρθόδοξος. Νά μήν ἔχει ἐπιδείξει λόγῳ ἢ ἔργῳ ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς τήν Ὁρθόδοξον Ἀνατολικήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

β. Νά εἶναι Ἑλληνας πολίτης. Πολῖτες κρατῶν-μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἢ τρίτων χωρῶν δύνανται νά διορισθῶν κατόπιν σχετικῆς ἀδείας τῆς Διарκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί ἐφ' ὅσον ἡ σχετικὴ θέση στήν ὁποία διορίζεται ὁ ἀλλοδαπός πολίτης δὲν συνεπάγεται ἀσκηση δημόσιας ἐξουσίας.

γ. Νά ἔχει συμπληρώσει τό 18ο ἔτος τῆς ἡλικίας του ὡς ἐλάχιστο ὄριο γιά τίς κατηγορίες ΥΕ καί ΔΕ καί τό 22ο ἔτος ὡς ἐλάχιστο ὄριο γιά τίς κατηγορίες ΠΕ καί ΤΕ. Εἰδικές ἐξαιρέσεις δύνανται νά ἐπιτραποῦν κατόπιν πράξεως τῆς Διарκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκδοδομένης μετὰ ἀπό γνώμη τοῦ Α.Υ.Σ.Ε. Ἀνώτατο ὄριο ἡλικίας δύνανται νά ὀρίζεται μέ τή σχετικὴ προκήρυξιν τῆς διαδικασίας πληρώσεως τῆς θέσεως. Γιά τήν ἀπόδειξιν τοῦ χρόνου γεννήσεως προσάγεται ἀντίγραφο τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως. Ὡς ἡμέρα γεννήσεως λαμβάνεται ἡ 1η Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους γεννήσεως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τό κατώτατο ὄριο καί ἡ 31η Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τό ἀνώτατο ὄριο ἡλικίας. Ἐάν ὑπάρχουν διαφορετικὲς ἐγγραφές γιά τόν χρόνο γεννήσεως στά οἰκεῖα μητρώα, ἐπικρατεῖ ἡ πρώτη ἐγγραφή. Βεβαίωση τῆς ἡλικίας ἢ διόρθωσιν τῆς ἐγγραφῆς μέ ὁποιοδήποτε ἄλλον τρόπο οὐδέποτε λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

δ. Νά ἔχει ἐκπληρώσει τίς στρατιωτικὲς του ὑποχρεώσεις ἢ νά ἔχει ἀπαλλαγῆ νόμιμα ἀπό αὐτές καί ὄχι γιά λόγον πού τοῦ στερεῖ σέ διαρκῆ βάση τή σωματικὴ ἢ πνευματικὴ ικανότητα ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ υπαλλήλου. Δὲν διορίζονται οὔτε προσλαμβάνονται ὅσοι ἔχουν ἀναγνωρισθῆ ὡς ἀντιρρησίες συνειδήσεως ἀκόμα καί ἐάν ἔχουν ἐκπληρώσει, σύμφωνα μέ τίς εἰδικές διατάξεις τῆς στρατολογικῆς νομοθεσίας, ἀσπλη

θητεία ἢ ἐναλλακτικὴ πολιτικὴ κοινωνικὴ ὑπηρεσία. Ἡ μὴ ἐκπλήρωσιν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων ἀποτελεῖ κώλυμα διορισμοῦ, ἐφ' ὅσον αὐτές δὲν ἔχουν ἐκπληρωθῆ κατὰ τόν χρόνο διορισμοῦ τοῦ υπαλλήλου.

ε. Νά ἔχει πλήρη δικαιοπρακτικὴ ικανότητα καί νά μήν τελεῖ ὑπὸ στερητικῆ ἢ ἐπικουρικῆ δικαστικῆ συμπάρστασιν (πλήρη ἢ μερικῆ).

στ. Νά ἔχει τή σωματικὴ ἀρτιμέλεια καί τήν ὑγείαν πού τοῦ ἐπιτρέπει τήν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῆς ἀντίστοιχης θέσεως, στήν ὁποία θά διορισθῆ ἢ προσληφθῆ, πιστοποιούμενη ἀπό τίς ἀρμόδιες ὑγειονομικὲς ἐπιτροπές, μέ βάση παραπεμπτικὸ ἔγγραφο, ὅπου θά περιγράφονται τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως κατὰ τὰ εἰδικότερα κατωτέρω ὀριζόμενα.

ζ. Νά μήν ἔχει καταδικασθῆ ἀπὸ Ἐκκλησιαστικὸ Δικαστήριον ὁποιασδήποτε ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας σέ ὁποιαδήποτε ποινὴ ἢ νά μήν ἔχει ἐπιβληθῆ ἀπὸ τήν Ἱερά Σύνοδον ὁποιασδήποτε ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας ὁποιοδήποτε ἐπιτίμιο.

η. Νά μήν ἔχει καταδικασθῆ γιά κακούργημα καί σέ ὁποιαδήποτε ποινὴ γιά κλοπὴ, ὑπεξαίρεσιν, ἀπάτη, ἐκβίασιν, πλαστογραφία, δωροδοκία, ἀπιστία, ἀπιστία δικηγόρου, συκοφαντικὴ δυσφήμισιν, καθώς καί γιά ὁποιοδήποτε ἐγκλημα περὶ τῆς γενετήσιας ζωῆς, προσβολές τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος ἢ τῆς διεθνούς ὑποστάσεως τῆς χώρας, ἐγκλήματα κατὰ πολιτειακῶν ὀργάνων, προσβολές κατὰ τῆς πολιτειακῆς ἐξουσίας, ἐγκλήματα κατὰ τῆς δημόσιας τάξεως, ἐπιβουλή τῆς θρησκευτικῆς εἰρήνης, ἐγκλήματα σχετικὰ μέ τήν ὑπηρεσίαν, κοινῶς ἐπικίνδυνα ἐγκλήματα. Νά μήν εἶναι ὑπόδικος πού ἔχει παραπεμφθῆ μέ τελεσίδικον βούλευμα γιά κακούργημα ἢ γιά τὰ ὡς ἄνω πλημμελήματα, ἔστω καί ἂν τό ἀδίκημα ἔχει παραγραφῆ. Νά μήν ἔχει στερηθῆ τὰ πολιτικά του δικαιώματα ἢ θέση λόγῳ καταδίκης ἢ ἀπαγορευθῆ ἢ ἀσκηση ἐπαγγέλματός του σχετικοῦ μέ τή θέσιν.

θ. Νά μήν ἔχει ἀπολυθῆ ἀπὸ θέσιν δημόσιας ὑπηρεσίας ἢ Ν.Π. τοῦ Δημοσίου Τομέως ἢ τῆς Γεν. Κυβερνήσεως ἢ ἀπὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ν.Π. λόγῳ ἐπιβολῆς τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς τῆς ὀριστικῆς παύσεως ἢ λόγῳ καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας γιά σπουδαῖο λόγον, ὀφειλόμενο σέ ὑπαιτιότητα τοῦ ἐργαζομένου. Γιά τή διαπίστωσιν τοῦ ὡς ἄνω κωλύματος διορισμοῦ ὑποβάλλεται ὑπεύθυνη δήλωσιν ἀπὸ τόν ἐνδιαφερόμενον, τό ἀληθές περιεχόμενο τῆς ὁποίας ἐλέγχεται αὐτεπαγγέλτως ἀπὸ τήν ἀρμόδια ὑπηρεσίαν διορισμοῦ.

ι. Νά έχει άπασχοληθεῖ γιά ἕνα τουλάχιστον ἔτος σέ οἰανδήποτε θέση καί μέ ὁποιαδήποτε ἔννομη σχέση σέ Ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο. Ἡ άπασχόληση βεβαιώνεται ἀπό τό οἰκεῖο Ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο καί τόν ἀντίστοιχο ἀσφαλιστικό ὄργανισμό.

ια. Νά ἔχει πιστοποιηθεῖ ἡ ἐπάρκεια γνώσεων του περὶ τῆς δομῆς, τῆς λειτουργίας καί τοῦ χαρακτήρα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν φορέων. Οἱ πρὸς πιστοποίηση γνώσεις, ὁ φορέας πιστοποιήσεως, ἡ διαδικασία, ὁ τρόπος καί τὰ ὄργανα ἀξιολογήσεως ἀνά κλάδο, καί κάθε ἄλλη συναφῆς λεπτομέρεια θά καθορισθεῖ εἰδικότερα μέ Κανονισμό πού ἐγκρίνεται ἀπό τῆ Διарκή Ἱερά Σύνοδο καί δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καί τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Τά ἀνωτέρω προσόντα ἰσχύουν καί γιά τὴν πρόσληψη ὑπαλλήλου μέ σύμβαση ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου χρόνου ἢ ὀρισμένου χρόνου. Γιά συμβάσεις ἐργασίας ὀρισμένου χρόνου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαίρεση ἀπὸ τὰ προσόντα τῶν περιπτώσεων ι καί ια, ὅταν κρίνονται ἀπὸ τὸν φορέα μὴ ἀπαραίτητα γιά τό ἀντικείμενο τῆς ἐργασίας, καί γιά συμβάσεις ἐργασίας ὀρισμένου χρόνου μέ ἀντικείμενο τεχνικές καί βοηθητικές ἐργασίες ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαίρεση καί ἀπὸ τίς περιπτώσεις α ἐδάφιο πρῶτο, β, γ, δ τῆς παραγράφου 1.

Ἄρθρο 6 Υγεία

1. Ὑπάλληλοι διορίζονται ἢ προσλαμβάνονται ὅσοι ἔχουν τὴν υγεία, πού τούς ἐπιτρέπει τὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων τῆς ἀντίστοιχης θέσεως. Ἡ ἔλλειψη σωματικῶν δεξιοτήτων δέν ἐμποδίζει τὸν διορισμό ἢ πρόσληψη, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπάλληλος, μέ τὴν κατάλληλη καί δικαιολογημένη τεχνική ὑποστήριξη, μπορεῖ νά ἀσκήσει τὰ καθήκοντα τῆς ἀντίστοιχης θέσεως. Εἰδικές διατάξεις γιά τὸν διορισμό ἀτόμων μέ ἀναπηρία δέν θίγονται.

2. Ἡ υγεία τῶν υποψήφιων ὑπαλλήλων νά ἀσκήσουν τὰ καθήκοντα τῆς ἀντίστοιχης θέσεως, πιστοποιεῖται μέ γνωματεύσεις (α) παθολόγου ἢ γενικοῦ ἱατροῦ καί (β) ψυχιάτρου, εἴτε τοῦ Δημοσίου, εἴτε ἰδιωτῶν, μέ βάση παραπεμπτικό ἔγγραφο τῆς ὑπηρεσίας, στό ὁποῖο περιγράφονται ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως, πού πρόκειται νά καταληφθεῖ.

3. Εἰδικά γιά τὰ ἄτομα μέ ἀναπηρία, πού διορίζονται μέ γενικές ἢ εἰδικές διατάξεις, ἡ υγεία καί ἡ φυσική

καταλληλότητα πιστοποιοῦνται, μέ βάση παραπεμπτικό ἔγγραφο τῆς ὑπηρεσίας, στό ὁποῖο περιγράφονται ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως, πού πρόκειται νά ἀναλάβει ὁ ὑπάλληλος.

4. Ὑπάλληλος, πού εμφανίζει κατὰ τὴν κρίση τῆς προϊσταμένης του ἀρχῆς ἀδυναμία ἐκτελέσεως καθηκόντων ἢ τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τῆς ὑπηρεσίας ἢ συνεργασίας μέ τό λοιπὸ προσωπικό τῆς ὑπηρεσίας ἢ τὴν προϊσταμένη του ἀρχή ἢ εμφανίζει ἀπάδουσα σέ Ἐκκλησιαστικό ὑπάλληλο συμπεριφορά ἐντός ἢ ἐκτός ὑπηρεσίας καί ἡ προϊσταμένη του ἀρχή πιθανολογεῖ ὅτι τὰ παραπάνω περιστατικά ὀφείλονται σέ σωματική ἢ ψυχική νόσο, παραπέμπεται σέ ἰατρική ἐξετάση μέ ἔγγραφο τῆς ὑπηρεσίας, ἀφοῦ τοῦ χορηγηθεῖ ὑποχρεωτική ἀναρρωτική ἄδεια ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία γιά ὅσο διάστημα ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν κρίση τῆς.

5. Σέ ὅλα τὰ Ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, πού κατὰ νόμον ὑποχρεοῦνται νά διαθέτουν ἰατρό ἐργασίας, συγκροτοῦνται ἰατρικοί φάκελοι υγείας γιά τό προσωπικό τους μέ εὐθύνη τοῦ ἱατροῦ ἐργασίας. Ἡ ἄρνηση προσελεύσεως στόν ἰατρό ἐργασίας ἀπὸ ὑπάλληλο ἀποτελεῖ λόγο ὀριστικῆς παύσεως, ἐάν εἶναι τακτικός ἢ μετακλητός ἢ ἐπί θητεία ὑπάλληλος, ἢ καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας του, ἐάν εἶναι ὑπάλληλος ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Ἄρθρο 7

Προϋποθέσεις διορισμοῦ καί προσλήψεως

1. Δέν ἐπιτρέπεται ὁ διορισμός μονίμου ἢ ἡ πρόσληψη Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου μέ σύμβαση ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου χρόνου, ἐάν δέν ὑφίσταται ἀντίστοιχη ὀργανική θέση πού ἔχει συσταθεῖ μέ νόμο ἢ κανονιστική πράξη.

2. Ἐπιτρέπεται, προκειμένου νά καλυφθοῦν γιά ὀρισμένο χρόνο ἀνάγκες ἐκπονήσεως εἰδικῶν ἐπιστημονικῶν ἢ τεχνικῶν ἢ βοηθητικῶν ἐργασιῶν, πού κατατείνουν στήν ἐκπόνηση συγκεκριμένου ἐπιστημονικοῦ ἢ τεχνικοῦ ἔργου ἢ ἐκτέλεση ὀρισμένης ὑπηρεσίας πού δέν ἔχει πάγιο καί διαρκῆ χαρακτήρα, ἀλλά χρονικά περιορισμένη διάρκεια, ἢ γιά νά καλυφθοῦν ἐποχικές καί παροδικές ἀνάγκες ἢ ἀπρόβλεπτες καί ἐπείγουσες ἀνάγκες, ἡ πρόσληψη προσωπικοῦ γιά ὀρισμένη χρονική περίοδο μέ σχέση ἰδιωτικοῦ δικαίου ὀρισμένου χρόνου ἐκτός ὀργανικῶν θέσεων.

3. Η χρονική διάρκεια των διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου στά Έκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου για τήν κάλυψη, είτε οργανικών θέσεων, είτε πρόσκαιρων, είτε απρόβλεπτων και επείγουσών αναγκών δέν μπορεί νά υπερβαίνει συνολικά τά τρία (3) έτη και ό αριθμός των ανανεώσεων των διαδοχικών συμβάσεων ή διαδοχικών σχέσεων εργασίας δέν επιτρέπεται νά υπερβαίνει τίς τρείς (3) μέσα στό παραπάνω διάστημα, ειδήλλως οί καθ' υπέρβαση των άνωτέρω όρίων σωρευτικώς συμβάσεις είναι άκυρες. Διαδοχικές θεωρούνται, για τήν έφαρμογή του παρόντος άρθρου, οί άλλεπάλληλες συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, πού καταρτίζονται μεταξύ του ίδιου έργοδότη και ίδιου εργαζομένου, μέ τούς ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας, έφ' όσον μεταξύ τους μεσολαβεί χρονικό διάστημα μικρότερο των τριών (3) μηνών ή δέν καταρτίζονται μετά από έπιλογή ύποψηφίων δυνάμει διαδικασίας γραπτού διαγωνισμού ή μοριοδοτήσεως προσόντων. Σέ περίπτωση έκπονήσεως ειδικών έπιστημονικών ή τεχνικών ή βοηθητικών εργασιών πού κατατείνουν στην έκπόνηση συγκεκριμένου έπιστημονικού ή τεχνικού έργου ή εκτέλεση ορισμένης ύπηρεσίας, πού δέν έχει πάγιο και διαρκή χαρακτήρα, αλλά χρονικά περιορισμένη διάρκεια, ό χρόνος τής συμβάσεως ορισμένου χρόνου όρίζεται έξ άρχής ως ισόχρονος μέ τή διάρκεια εκπονήσεως του έργου ή τής ανατιθέμενης ύπηρεσίας και στίς συμβάσεις του προσωπικού γίνεται σχετικώς ειδική αναφορά του έργου ή τής πρόσκαιρης ύπηρεσίας, τήν όποία θά εκτελέσουν. Μόνο σέ περίπτωση μή ολοκληρώσεως του έργου ή τής ύπηρεσίας και έφ' όσον δέν εύθύνεται τό Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου επιτρέπεται ή παράταση των συμβάσεων ορισμένου χρόνου του προσωπικού, μετά από ειδική αίτιολογία του όργάνου πού άποφασίζει τήν πρόσληψη.

4. Άπαγορεύεται ή μονιμοποίηση του προσωπικού ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου των παραπάνω παραγράφων ή ή μετατροπή των συμβάσεων του σέ συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου άορίστου χρόνου. Οί άπαγορεύσεις τής παρούσας παραγράφου ισχύουν και ως πρός τούς άπασχολούμενους μέ σύμβαση έργου ή μισθώσεως έργου.»

Άρθρο 2

Τά άρθρα 19-29 του Κανονισμού τής Έκκλησίας τής Έλλάδος ύπ' αριθμ. 5/1978 (Α' 48) καταργούνται και άντικαθίστανται από τά κατωτέρω άρθρα 19-26, τά όποια έχουν ως έξής:

«Άρθρο 19

Πράξη Διορισμού

1. Η πράξη διορισμού εκδίδεται από τον Πρόεδρο τής Διαρκούς Έερās Συνόδου για ύπαλλήλους τής Έκκλησίας τής Έλλάδος, από τον έπιχώριο Μητροπολίτη για ύπαλλήλους Έερών Μητροπόλεων ή τον Πρόεδρο του συλλογικού όργάνου διοικήσεως του οικείου Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου σέ κάθε άλλη περίπτωση. Περίληψη τής πράξεως διορισμού δημοσιεύεται στό έπίσημο Δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» και στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και κοινοποιείται στον διοριζόμενο τό άργότερο έντός τριάντα (30) ήμερών από τή δημοσίευση στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

2. Η κοινοποίηση στον διοριζόμενο γίνεται μέ έγγραφο τής οικείας άρχής, στό όποίο αναγράφεται ό αριθμός του Φύλλου τής Έφημερίδας τής Κυβερνήσεως, όπου δημοσιεύθηκε ή περίληψη τής πράξεως διορισμού και τό όποίο επιδίδεται έπί άποδείξει στην κατοικία του είτε στον ίδιο, είτε σέ πρόσωπο πού συνικειμέ αυτόν. Μέ τό έγγραφο αυτό τάσσεται και εύλογη προθεσμία τριάντα (30) τό πολύ ήμερών για διαβεβαίωση του διοριζόμενου και άνάληψη ύπηρεσίας. Άν δέν καθορίζεται τέτοια προθεσμία, θεωρείται ότι έχει ταχθεί προθεσμία τριάντα (30) ήμερών. Η προθεσμία αυτή μπορεί νά παραταθεί έως έξι (6) μήνες, μόνο μία φορά, για εξαιρετικούς λόγους.

3. Άν παρέλθει άπρακτη ή προθεσμία τής παραγράφου 1, ή πράξη διορισμού θεωρείται ότι έχει κοινοποιηθεί τήν τριακοστή ήμέρα από τή δημοσίευση και από τήν ήμέρα αυτή άρχίζει ή προθεσμία για τή διαβεβαίωση του διοριζόμενου και τήν άνάληψη ύπηρεσίας.

Άρθρο 20

Βαθμός είσαγωγής

1. Ο διοριζόμενος ή προσλαμβανόμενος εισέρχεται στην ύπηρεσία μέ τον είσαγωγικό βαθμό πού προβλέπεται στον οικείο κλάδο.

2. Κατ' έξαιρέση, επιτρέπεται ό διορισμός ή πρόσληψη, σέ βαθμό άνώτερο του είσαγωγικού, προσώπων τά

όποια έχουν αύξημένα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, έφ' όσον αυτό προβλέπεται από ειδικές διατάξεις.

Άρθρο 21

Έναρξη υπαλληλικής σχέσεως

1. Η υπαλληλική σχέση του υπαλλήλου μονίμου ή ιδιωτικού δικαίου άορίστου χρόνου καταρτίζεται με τον διορισμό και την άποδοχή του.

2. Η άποδοχή δηλώνεται με τή διαβεβαίωση.

Άρθρο 22

Διαβεβαίωση – Άνάληψη ύπηρεσίας

1. Η διαβεβαίωση του μονίμου ή ιδιωτικού δικαίου άορίστου χρόνου υπαλλήλου δίνεται ενώπιον του όργάνου πού έχει εκδώσει τήν πράξη διορισμού ή του όργάνου πού όρίζεται στό έγγραφο τής κοινοποίησης. Η διαβεβαίωση έχει ως έξής: «Διαβεβαιώ ότι θά φυλάττω άφοσίωσιν εις τήν κατ' άνατολάς Όρθόδοξον του Χριστου Έκκλησίαν και τήν Ίεράν Σύνοδον τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, ως άνωτάτην διοικητικήν άρχήν τής Έκκλησίας, πίστην εις τήν Ελλάδα και ύπακοήν εις τό Σύνταγμα και τούς νόμους της, και ότι θά διαχειρίζωμαι τιμίως και εύσυνειδήτως τήν άνατεθεισαν μοι ύπηρεσίαν ως πιστόν τής Έκκλησίας τέκνον και θά εκπληρώ εύσυνειδήτως τά καθήκοντά μου».

2. Η διαβεβαίωση πιστοποιείται με πρωτόκολλο, πού χρονολογείται και ύπογράφεται από τόν υπάλληλο και τό όργανο ενώπιον του όποιου δόθηκε. Η άνάληψη καθήκόντων βεβαιώνεται με έκθεση, πού ύπογράφεται από τόν προϊστάμενο τής οικείας ύπηρεσίας και τόν υπάλληλο. Η έκθεση φέρει αριθμό πρωτοκόλλου τής χρονολογίας άναλήψεως καθήκόντων.

3. Άφετηρία ύπολογισμού του χρόνου ύπηρεσίας τών υπαλλήλων άποτελεί ή χρονολογία δημοσιεύσεως στό Φύλλο τής Έφημερίδας τής Κυβερνήσεως τής πράξεως διορισμού ή προσλήψεως, με τήν προϋπόθεση ότι ή άνάληψη ύπηρεσίας γίνεται μέσα σε έναν (1) μήνα από τήν κοινοποίηση τής πράξεως διορισμού ή προσλήψεως, άλλως ή ήμερομηνία άναλήψεως ύπηρεσίας.

Άρθρο 23

Άνάκληση διορισμού

1. Η πράξη διορισμού άνακαλείται ύποχρεωτικώς, εάν ό διοριζόμενος δέν άποδέχθηκε τόν διορισμό ρητώς ή σιωπηρώς ή δέν εκπλήρωσε άλλες νόμιμες πρόσθετες

ύποχρεώσεις πριν από τήν άνάληψη ύπηρεσίας.

2. Η πράξη διορισμού, πού έγινε κατά παράβαση νόμου ή κανονισμού, άνακαλείται έντός πενταετίας από τή δημοσίευσή της. Μετά τήν παρέλευση τής προθεσμίας αυτής ή πράξη διορισμού άνακαλείται, εάν αυτός πού διορίσθηκε προκάλεσε δολίως ή ύποβοήθησε τήν παρανομία ή εάν ό διορισμός του έγινε κατά παράβαση τών άρθρων 5 και 6 του παρόντος Κανονισμού.

3. Ό υπάλληλος, του όποιου ή πράξη διορισμού άνακλήθηκε κατά τήν προηγούμενη παράγραφο, ύπέχει τίς εύθύνες τών Έκκλησιαστικών υπαλλήλων για τόν χρόνο κατά τόν όποιο άσκησε τά καθήκοντά του και οι πράξεις του είναι έγκυρες.

4. Οι διατάξεις τής παραγράφου 2 για τήν άπαγόρευση άνακλήσεως τής πράξης διορισμού μετά τήν πάροδο πενταετίας δέν εφαρμόζονται, όταν ή πράξη διορισμού άκυρώνεται δικαστικώς.

Άρθρο 24

Άναδιορισμός

1. Ό μόνιμος υπάλληλος, πού άπολύθηκε λόγω σωματικής ή πνευματικής άνικανότητας, άναδιορίζεται με άπόφαση του κατά τό άρθρο 19 άρμοδίου για τόν διορισμό όργάνου μέσα σε μία πενταετία από τήν άπόλυση, έφ' όσον: α) είχε τουλάχιστον τριετή εύδόκιμη ύπηρεσία, β) υπέβαλε αίτηση άναδιορισμού μέσα σε άποκλειστική προθεσμία πέντε (5) έτών από τήν άπόλυση, γ) έχει όλα τά τυπικά προσόντα, εκτός από τήν ηλικία, πού άπαιτούνται για τήν κατάληψη τής θέσεως κατά τόν χρόνο του άναδιορισμού.

2. Ό μόνιμος υπάλληλος δέν άναδιορίζεται, εάν δέν έχει προηγηθεί γνωμοδότηση τής οικείας ύγειονομικής επιτροπής, με τήν όποία διαπιστώνεται ότι άποκαταστάθηκε ή σωματική ή πνευματική του ικανότητα, σε βαθμό πού του επιτρέπει νά άσκει τά καθήκοντά του. Ό υπάλληλος παραπέμπεται στην επιτροπή μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από τήν ήμερομηνία ύποβολής τής αίτήσεως άναδιορισμού.

3. Για τόν άναδιορισμό εισηγείται προς τό κατά τό άρθρο 19 άρμόδιο για τόν διορισμό όργανο τό Ύπηρεσιακό Συμβούλιο, εκτιμώντας τά ουσιαστικά προσόντα του αίτούντος. Ό υπάλληλος άναδιορίζεται με τόν βαθμό πού έφερε κατά τόν χρόνο τής άπολύσεώς του. Στην περίπτωση πού δέν ύπάρχει κατά τόν χρόνο του άναδιορισμού κενή θέση, συνιστάται προσωποπαγής θέση με τήν άπόφαση άναδιορισμού. Ό

ἀναδιοριζόμενος σέ προσωποπαγή θέση καταλαμβάνει τήν πρώτη θέση πού κενούται στόν οικείο κλάδο καί βαθμό.

4. Οί διατάξεις πού ἀναφέρονται στόν διορισμό ισχύουν καί γιά τόν ἀναδιορισμό.

Άρθρο 25

Διάρθρωση θέσεων σέ κατηγορίες

1. Οί θέσεις τοῦ προσωπικοῦ, πού ὑπάγεται στίς διατάξεις τοῦ παρόντος, κατατάσσονται στίς ἐξῆς κατηγορίες:

α) Κατηγορία Εἰδικῶν Θέσεων (μέ χαρακτηριστικά στοιχεία ΕΘ).

β) Κατηγορία θέσεων Πανεπιστημιακῆς Ἐκπαίδευσεως (μέ χαρακτηριστικά στοιχεία ΠΕ), γιά τίς ὁποῖες ὡς τυπικό προσόν διορισμοῦ ὀρίζεται τό πτυχίο ἢ δίπλωμα τμήματος ἢ σχολῆς πανεπιστημιακοῦ τομέως τῆς ἀνωτάτης ἐκπαίδευσεως τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσότιμο τῆς ἀλλοδαπῆς.

γ) Κατηγορία θέσεων Τεχνολογικῆς Ἐκπαίδευσεως (μέ χαρακτηριστικά στοιχεία ΤΕ), γιά τίς ὁποῖες ὡς τυπικό προσόν διορισμοῦ ὀρίζεται τό πτυχίο ἢ δίπλωμα τμήματος ἢ σχολῆς τεχνολογικοῦ τομέως τῆς ἀνωτάτης ἐκπαίδευσεως τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσότιμο πτυχίο ἢ δίπλωμα τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

δ) Κατηγορία θέσεων Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσεως (μέ χαρακτηριστικά στοιχεία ΔΕ), γιά τίς ὁποῖες ὡς τυπικό προσόν διορισμοῦ ὀρίζεται ἀπολυτήριος τίτλος ἢ πτυχίο σχολῆς δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσεως ἢ ἄλλου ἰσότημου σχολείου.

ε) Κατηγορία θέσεων Ὑποχρεωτικῆς Ἐκπαίδευσεως (μέ χαρακτηριστικά στοιχεία ΥΕ), γιά τίς ὁποῖες ὡς τυπικό προσόν διορισμοῦ ὀρίζεται ἀπολυτήριος τίτλος ὑποχρεωτικῆς ἐκπαίδευσεως ἢ ἰσοδύναμης κατώτερης τεχνικῆς σχολῆς.

2. Σέ θέσεις τῆς κατηγορίας ΔΕ ἐπιτρέπεται ὁ διορισμός μέ τά προσόντα τῆς κατηγορίας ΥΕ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει καί τριετής τουλάχιστον ἀντίστοιχη ἐμπειρία.

3. Οί θέσεις τῆς κατηγορίας ΠΕ ἢ ΤΕ καλύπτονται ἐπίσης ἀπό κατόχους πτυχίων ἢ τίτλων τριτοβάθμιας ἢ μεταδευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσεως, πού ἔχουν ἀποκτηθεῖ σέ χώρες-μέλη τῆς Ε.Ε., στούς ὁποίους ἔχει χορηγηθεῖ εἴτε πράξη ἀναγνώρισεως ἐπαγγελματικῆς ἰσοτιμίας ἀπό τό συμβούλιο ἰσοτιμιῶν τοῦ Π.Δ. 165/2000 εἴτε ἀπόφαση ἀναγνώρισεως ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσεως ἀπό τήν ἐκάστοτε ἀρμοδία ἀρχή.

Οί κάτοχοι τῶν παραπάνω τίτλων κατατάσσονται σέ κατηγορία ἐκπαίδευσεως, ὅπως αὐτή προσδιορίζεται κάθε φορά ἀπό τήν σχετική πράξη ἀναγνώρισεως ἐπαγγελματικῆς ἰσοτιμίας ἢ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσεως.

4. Οί θέσεις τῆς κατηγορίας ΕΘ εἶναι οἱ προβλεπόμενες ἀπό εἰδικές διατάξεις.

5. Ἡ κατάταξη τῶν θέσεων κάθε κατηγορίας σέ κλάδους, οἱ εἰδικότητες τῶν κλάδων, ἡ κατανομή τῶν θέσεων κάθε κλάδου ἀνά εἰδικότητα καί τά τυπικά προσόντα διορισμοῦ ἢ προσλήψεως σέ θέσεις κάθε κλάδου ἢ εἰδικότητας καθορίζονται μέ τούς οικείους ὀργανισμούς ἢ μέ τήν προκήρυξη πληρώσεως αὐτῶν πού μπορεῖ νά καθορίζουν πρόσθετα εἰδικά τυπικά προσόντα διορισμοῦ σέ θέσεις κάθε κλάδου, καθώς καί τίτλους σπουδῶν ἢ ἄλλα ἔγγραφα μέ τά ὁποῖα ἀποδεικνύεται ἡ συνδρομή τους. Ἐάν οἱ ὀργανισμοί δέν προβλέπουν κατανομή τῶν θέσεων ἀνά εἰδικότητα ὁ ἀριθμός τῶν ὑπαλλήλων πού διορίζονται ἀπό κάθε εἰδικότητα καθορίζεται μέ τήν προκήρυξη γιά τήν πλήρωση τῶν θέσεων τοῦ οικείου κλάδου.

Άρθρο 26

Βαθμολογική διάρθρωση θέσεων

1. Οἱ θέσεις τῶν κατηγοριῶν ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ καί ΥΕ κατατάσσονται σέ βαθμούς, κατά φθίνουσα σειρά, ὡς ἀκολουθῶς: Βαθμός Α', Βαθμός Β', Βαθμός Γ', Βαθμός Δ', Βαθμός Ε', Βαθμός ΣΤ'.

2. Οἱ θέσεις τῶν κατηγοριῶν ΠΕ, ΤΕ καί ΔΕ κατατάσσονται στούς βαθμούς Δ', Γ', Β' καί Α', ἀπό τούς ὁποίους κατώτερος εἶναι ὁ Δ' καί ἀνώτερος ὁ Α'. Οἱ θέσεις τῆς κατηγορίας ΥΕ κατατάσσονται στούς βαθμούς ΣΤ', Ε', Δ', Γ' καί Β', ἀπό τούς ὁποίους κατώτερος εἶναι ὁ ΣΤ' καί ἀνώτερος ὁ Β'.

Εἰσαγωγικός βαθμός τῶν κατηγοριῶν ΠΕ, ΤΕ καί ΔΕ εἶναι ὁ βαθμός Δ' καί τῆς κατηγορίας ΥΕ ὁ βαθμός ΣΤ'. Γιά τούς κατόχους διδακτορικοῦ διπλώματος συναφούς μέ τά ἀντικείμενα, στά ὁποῖα εἶναι δυνατόν κατά τίς ὀργανικές διατάξεις τῆς ὑπηρεσίας τους νά ἀπασχοληθοῦν, εἰσαγωγικός βαθμός εἶναι ὁ Β'. Γιά τούς κατόχους μεταπτυχιακοῦ τίτλου σπουδῶν εἰσαγωγικός βαθμός εἶναι ὁ Γ', στόν ὁποῖον κατατάσσονται μέ διαπιστωτική πράξη.

3. Οἱ θέσεις ὄλων τῶν βαθμῶν τῶν κατηγοριῶν ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ καί ΥΕ εἶναι σέ κάθε κατηγορία ὀργανικῶς ἐνιαῖες. Μεταξύ Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἴδιου βαθμοῦ

υπάρχει αρχαιότητα. Οί προϊστάμενοι τών Γενικών Διευθύνσεων και Διευθύνσεων, ό Αρχιγραμματεύς τής Ίεράς Συνόδου, οί Πρωτοσύγκελλοι και οί Γενικοί Αρχιερατικοί Έπίτροποι τών Ίερών Μητροπόλεων είναι άνώτατοι υπάλληλοι.

4. Γιά υπάλληλους, οί όποιοι μετά τόν διορισμό τους άποκτούν διδακτορικό δίπλωμα ή μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών άναγνωρισμένο, συναφή πρός τά συγκεκριμένα καθήκοντα τής θέσεώς τους μέ βάση τήν περιγραφή της κατά τόν όργανισμό τής ύπηρεσίας ή τήν προκήρυξη διορισμού ή προσλήψεως, ό χρόνος πού άπαιτείται γιά τή βαθμολογική τους εξέλιξη μειώνεται συνολικά κατά έξι (6) και δύο (2) έτη άντιστοίχως.

Ός μεταπτυχιακό και ως διδακτορικό δίπλωμα νοούνται εκείνα πού χορηγούνται μέ άντίστοιχο ιδιαίτερα τίτλο μετά τή λήψη του πτυχίου ή διπλώματος Πανεπιστημίου ή Τ.Ε.Ι. Γιά τά μεταπτυχιακά και τά διδακτορικά διπλώματα εκπαιδευτικών ιδρυμάτων του έξωτερικού άπαιτείται βεβαίωση ίσοτιμίας και άντιστοιχίας από τήν άρμοδια άρχή. Γιά τή συνδρομή ή όχι τής προϋποθέσεως τής συνάφειας άποφαίνεται τό άρμόδιο Ύπηρεσιακό Συμβούλιο.

5. Οί υπάλληλοι πού έχουν πριν από τόν διορισμό ή τήν πρόσληψη τους άποδεδειγμένη προϋπηρεσία σέ Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή σέ Έκκλησιαστικό σχολείο ή σέ φορέα τής Γενικής Κυβερνήσεως ή του Δημοσίου Τομέως τών κρατών-μελών τής Εύρωπαϊκής Ένώσεως (Ε.Ε.) ή σέ όργανα και όργανισμούς τής Εύρωπαϊκής Ένώσεως, ή όποία έχει διανυθει μέ τά ίδια ή άντίστοιχα τυπικά προσόντα τής κατηγορίας στήν όποία άνήκουν κατά τόν χρόνο τής ένταξης, δύνανται νά τήν άναγνωρίσουν γιά τή βαθμολογική και μισθολογική τους ένταξη, μετά τή μονιμοποίησή τους ή τή συνέχιση τής άπασχολήσεώς τους, μέχρι έπτά (7) έτη κατ' άνώτατο όριο, ύστερα από ούσιαστική κρίση του Ύπηρεσιακού Συμβουλίου.

Ός πραγματική Έκκλησιαστική ύπηρεσία νοείται κάθε ύπηρεσία πού έχει διανυθει σέ Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, σέ Έκκλησιαστικό σχολείο, στό Δημόσιο, σέ νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή σέ Ο.Τ.Α., μέ σύμβαση ή σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, καθώς και κάθε άλλη ύπηρεσία πού, μέ βάση ειδικές διατάξεις, άναγνωρίζεται ως πραγματική ύπηρεσία γιά βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη».

Άρθρο 3

Τά άρθρα 30-61 και 64 του Κανονισμού ύπ' αριθ. 5/1978 (Α' 48) καταργούνται και άντικαθίστανται από τά κατωτέρω άρθρα 30-61, τά όποια έχουν ως εξής:

«ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Καθήκοντα – Ύποχρεώσεις Έκκλησιαστικού υπάλληλου

Άρθρο 30

Έκκλησιαστικό ήθος

1. Ό Έκκλησιαστικός υπάλληλος όφείλει νά είναι έκτελεστής του σκοπού και τής θελήσεως του Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου στο όποιο άπασχολείται, συμμετέχει στήν οίκουμενική άποστολή τής Ανατολικής Όρθόδοξης Έκκλησίας και έπιδεικνύει άφοσίωση στον Καταστατικό Χάρτη τής Έκκλησίας τής Ελλάδος. Όφείλει νά εκτελεί τά καθήκοντά του μέ εύσυνειδησία, ακρίβεια, αίσθημα εύθύνης και πνεύμα πλήρους συνεργασίας. Μαζί μέ τούς λοιπούς Έκκλησιαστικούς υπάλληλους τών λοιπών Έκκλησιαστικών νομικών προσώπων και ύπηρεσιών, άποτελεί μία εργασιακή κοινότητα πού όφείλει νά διακρίνεται γιά τήν πνευματικότητα και τήν αυτονομία της σέ ένα Έκκλησιαστικό περιβάλλον.

2. Ό Έκκλησιαστικός υπάλληλος όφείλει νά διαγεί εντός τής ύπηρεσίας κατά τρόπο ώστε νά καθίσταται παράδειγμα ήθικης, σεβασμού και εκτιμήσεως. Όμοίως όφείλει νά φέρεται και εκτός αυτής, σέ βαθμό άνάλογο μέ τήν ύπηρεσιακή θέση και τή φύση τής άρμοδιότητάς του στήν Έκκλησιαστική ύπηρεσία.

3. Ό Έκκλησιαστικός υπάλληλος όφείλει νά συμπεριφέρεται εύπρεπώς, ίσοτίμως και αξιοπρεπώς πρός πάντες κατά τήν εκτέλεση τών εργασιακών του καθηκόντων.

4. Ό Έκκλησιαστικός υπάλληλος, σέ περίπτωση πού είναι κληρικός ή μοναχός, ύποχρεούται νά είναι ένδεδυμένος μέ τό σχήμα του, σέ περίπτωση δε πού είναι λαϊκός νά είναι ένδεδυμένος αξιοπρεπώς. Ό όφειλόμενος βαθμός αξιοπρεπούς έμφανίσεως είναι ίσοτίμος άνεξαρτήτως φύλου και υπαλληλικής θέσεως.

Άρθρο 31

Περιουσιακή και οικογενειακή κατάσταση

1. Ό Έκκλησιαστικός υπάλληλος όφείλει εντός τριάντα (30) ήμερών από τήν τοποθέτησή του στήν

υπηρεσία να δηλώσει έγγράφως στην αρμόδια γενική διεύθυνση ή προϊσταμένη αρχή την οικογενειακή και περιουσιακή του κατάσταση. Τά δεδομένα αυτά πρέπει να επικαιροποιούνται σε περίπτωση μεταβολής τους και διαφυλάσσονται ως προσωπικά δεδομένα.

Ο Έκκλησιαστικός υπάλληλος υποχρεούται να δηλώνει χωρίς καθυστέρηση κάθε αλλαγή στην οικογενειακή του κατάσταση, κάθε αλλαγή διευθύνσεως κατοικίας του, καθώς και κάθε γεγονός που θα μπορούσε να επηρεάσει την υπαλληλική ή εργασιακή του σχέση με την υπηρεσία, ή που θα μπορούσε να αποτελέσει νομική βάση για οποιοδήποτε δικαίωμα απέναντι στο Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο. Οί συνέπειες τέτοιων γεγονότων αρχίζουν μόνο με την άνωτέρω άναγγελία που αποδεικνύεται με έγγραφη απόδειξη της υπηρεσίας.

2. Εάν ο Έκκλησιαστικός υπάλληλος, από τόν τρόπο διαβιώσεώς του ή λόγω άπροσδοκήτου και δυσαναλόγου κτήσεως κινητών ή άκινήτων σε σχέση με τίς άποδοχές και την έν γένει περιουσιακή κατάσταση του, έγείρει ύπόνοιες περί τής προελεύσεως τών χρηματικών αυτού πόρων, ή κατόπιν σχετικής καταγγελίας, ή προϊσταμένη αρχή όφείλει να έπιληφθει τής έρευνας προς έξακρίβωση τής πηγής τών περιουσιακών τούτων στοιχείων και ό υπάλληλος όφείλει να άποδείξει τή νόμιμη προέλευσή τους.

3. Σε περίπτωση κατά την όποία ήθελε προκύψουν σοβαρές ένδειξεις ότι ό Έκκλησιαστικός υπάλληλος απέκτησε τούς πόρους τούτους ύπό συνθήκες συνιστώσες πειθαρχικό άδίκημα, ό άρμόδιος προϊστάμενος ένεργεί προκαταρκτική έξέταση ή Έκκλησιαστική διοικητική έξέταση και, έφ' όσον διαπιστώσει ότι ύπάρχουν πράγματι άποχωρώσες ένδειξεις, ένεργεί τά δέοντα για τήν ποινική ή πειθαρχική δίωξη του υπαλλήλου.

Άρθρο 32

Υπακοή – Νομιμότητα υπηρεσιακών ένεργειών

1. Ο Έκκλησιαστικός υπάλληλος είναι υπεύθυνος για τήν εκτέλεση τών καθηκόντων του και τήν νομιμότητα τών υπηρεσιακών του ένεργειών.

2. Ο Έκκλησιαστικός υπάλληλος όφείλει να εκτελεί τήν εργασία του σύμφωνα με τίς έντολές και τίς οδηγίες τών προϊσταμένων του. Όταν όμως εκτελεί έντολή, τήν όποία θεωρεί παράνομη, όφείλει πριν τήν εκτελέσει να άναφέρει έγγράφως τήν αντίθετη γνώμη του και να

εκτελέσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Η έντολή δέν προσκτάται νομιμότητα εκ του ότι ό υπάλληλος όφείλει να ύπακούσει σε αυτήν .

3. Στην περίπτωση κατά τήν όποία ή έντολή είναι προδήλως παράνομη ή άντισυνταγματική, ό Έκκλησιαστικός υπάλληλος όφείλει να μήν τήν εκτελέσει και να τό άναφέρει έγγράφως άνευ άναβολής. Όταν σε έντολή, ή όποία προδήλως άντίκειται σε σαφείς και ρητές διατάξεις του Συντάγματος, νόμους, ή κανονισμούς, διατυπώνονται επείγοντες λόγοι γενικότερου συμφέροντος ή όταν, κατόπιν άρνήσεως ύπακοής στην πρώτη έντολή, άντικείμενη ως άνω προδήλως σε τέτοιες διατάξεις, άκολουθήσει δεύτερη γραπτή έντολή εκθέτουσα επείγοντες λόγους γενικότερου συμφέροντος, ό υπάλληλος όφείλει να εκτελέσει τήν έντολή, ύποβάλλων έγγραφη άναφορά στην προϊσταμένη του αρχή, όπου συντρέχει περίπτωση. Εάν εκείνος που διέταξε είναι ή Διοικούσα Έπιτροπή τής Ε.Κ.Υ.Ο. ή τής Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. ή ό άρμόδιος προϊστάμενος Γενικής Διευθύνσεως τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, ό Μητροπολίτης ή Μητροπολιτικό Συμβούλιο ή ό Αρχιγραμματεύς τής Ιεράς Συνόδου κατά περίπτωση, ή άναφορά ύποβάλλεται στην Δ. Ιερά Σύνοδο τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, ένω εάν διέταξε ό άρμόδιος προϊστάμενος Γενικής Διευθύνσεως του Διορθοδόξου Κέντρου ή τής Άποστολικής Διακονίας, ή άναφορά ύποβάλλεται στο Διοικητικό Συμβούλιο του οικείου νομικού προσώπου.

4. Αν ό Έκκλησιαστικός υπάλληλος έχει αντίθετη γνώμη για έντελλόμενη ένέργεια, για τήν όποία είναι άναγκαία ή προσυπογραφή του, όφείλει να τό διατυπώσει έγγράφως για να άπαλλαγεί από τήν εύθύνη. Εάν κληθείς παραλείπει τήν προσυπογραφή χωρίς να άναφέρει τόν λόγο, θεωρείται ότι προσυπέγραψε.

5. Οί προϊστάμενοι όλων τών βαθμίδων όφείλουν να προσυπογράφουν τά έγγραφα που άνήκουν στην άρμοδιότητά τους. Αν διαφωνούν, όφείλουν να διατυπώσουν έγγράφως τίς τυχόν αντιρρήσεις τους. Αν παραλείψουν να προσυπογράψουν τό έγγραφο, θεωρείται ότι τό προσυπέγραψαν.

Άρθρο 33

Έχεμύθεια

1. Κάθε Έκκλησιαστικός υπάλληλος όφείλει να τηρεί άυστηρά Έχεμύθεια επί τών γεγονότων ή πληροφοριών ή του περιεχομένου παντός είδους έγγραφων, τών

όποιων λαμβάνει γνώση ἔνεκα τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων του. Δέν μπορεί νά ἀποκαλύπτει σέ ὅποιον τρίτο δέν ἔχει δικαίωμα ἢ νά χρησιμοποιεῖ πληροφορίες σχετικές μέ ἀποφάσεις, πράξεις, μεθόδους, πρακτικές, οἰκονομικά στοιχεῖα, συναλλαγές, μελλοντικές προθέσεις καί πάσης φύσεως εἰδήσεις τῆς ὑπηρεσίας, γιά τά ὅποια λαμβάνει γνώση ἀπό τήν ἄσκηση τῆς ἀρμοδιότητάς του ἢ ἐπ' εὐκαιρία αὐτῆς. Μέ ἰδιαίτερη προσοχή θά πρέπει νά τηρεῖται τό ὑπηρεσιακό ἀπόρρητο ἐπί τῶν ἀνωτέρω στοιχείων εἴτε κατά τή διάρκεια εἴτε μετά τή λήξη τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ ἐργαζομένου στήν Ἐκκλησιαστική ὑπηρεσία.

2. Κατ' ἐξαιρέση καί μόνο μέ προηγούμενη ἄδεια τῆς ἱεραρχικῶς ἀμέσως ἀνώτερης ἀρχῆς, ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος μπορεί νά προβαίνει σέ ἀτομικές δηλώσεις ἢ συνεντεύξεις στόν Τύπο σχετικά μέ ἄτομα, δραστηριότητες ἢ ἐνέργειες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπηρεσιῶν, μετά τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ καί ἀντικειμενικότητας. Οἱ ἐπίσημες δηλώσεις τοῦ οἰκείου νομικοῦ προσώπου στόν ἔντυπο καί ἠλεκτρονικό τύπο κυκλοφοροῦν μόνον μετά ἀπό ἔγκριση τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς ἢ μέσῳ τοῦ γραφείου τύπου του.

3. Μαρτυρία ἢ πραγματογνωμοσύνη διδόμενη ὑπό Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου ἐπί θεμάτων τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐπιτρέπεται μόνον ἐνώπιον δικαστικῆς ἀρχῆς ἢ πειθαρχικοῦ ὄργανου, ἄλλως κατόπιν ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου προϊσταμένου. Σέ περίπτωση ἀμφιβολίας τοῦ ὑπαλλήλου, ὑφίσταται τεκμήριο ὑπέρ τοῦ ἀπορρήτου.

4. Ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος ὀφείλει νά διατηρεῖ καί νά βελτιώνει τό ἐπιστημονικό καί τεχνικό ἐπίπεδο τῶν γνώσεών του πού σχετίζεται μέ τό ἀντικείμενο τῆς ἐργασίας του, συνεπικουρούμενος πρὸς τοῦτο ἀπό τό οἰκεῖο νομικό πρόσωπο.

Ἄρθρο 34

Ἀδιάβλητο ἐνεργειῶν

Ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος δέν δύναται νά ἐπιληφθεῖ, εἴτε ἀτομικῶς εἴτε μετέχων συλλογικοῦ ὄργανου, τῆς ἐπιλύσεως ζητήματος, γιά τό ὅποιο ἔχει πρόδηλο συμφέρον αὐτός ἢ συγγενῆς αὐτοῦ ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας μέχρι καί τοῦ τρίτου βαθμοῦ, ἢ πρόσωπο μέ τό ὅποιο συνδέεται ἐνεργητικῶς μέ ἰδιαίτερες σχέσεις προσωπικῆς φιλίας ἢ προσωπικῆς ἀντιπαλότητας.

Ἄρθρο 35

Πολιτική οὐδετερότητα

1. Ἀπαγορεύονται ἀπολύτως στούς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους οἱ ὅποιασδήποτε μορφῆς δημόσιες ἐκδηλώσεις πολιτικοῦ χαρακτήρα κατά τήν ἐνάσκηση τῶν καθηκόντων τους. Ἡ ἐκτός ὑπηρεσίας δράση ὑπέρ ἢ κατά πολιτικῶν κομμάτων δέν πρέπει νά παραβιάζει τό Σύνταγμα, τά δικαιώματα ἄλλων ἢ τά χρηστά καί Ἐκκλησιαστικά ἥθη, οὔτε νά προσβάλλει τό κύρος ἢ τήν ἀμεροληψία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας. Ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος δέν ἐπιτρέπεται κατά τήν ἄσκηση τῶν καθηκόντων του νά κάνει διακρίσεις σέ ὄφελος ἢ σέ βάρος ἄλλων ὑπαλλήλων ἢ τρίτων ἐξ αἰτίας τῶν πολιτικῶν τους πεποιθήσεων.

2. Ἀπαγορεύεται στούς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους ἢ σύσταση ἐνώσεων μέ σκοπό τήν συγκρότηση ἢ ὑποστήριξη ὀρισμένης Ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως εἴτε συμπολιτευομένης εἴτε ἀντιπολιτευομένης πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας καί τή Διарκή Ἱερά Σύνοδο ἢ τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

3. Ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται νά ἐνημερώνει τήν ὑπηρεσία του γιά τήν ἐγγραφή του ὡς μέλους ἢ τήν παντός ἐτέρου εἴδους συμμετοχή του σέ πολιτικά κόμματα, καθώς καί σέ νομικά πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου καί ἐνώσεις προσώπων ὅποιασδήποτε μορφῆς, ἐκτός ὅσων ἔχουν ἀμιγῶς ὀρθόδοξο χριστιανικό χαρακτήρα, φιλανθρωπικό, φιλοκοινωνικό, πολιτιστικό ἢ ἐπιστημονικό σκοπό. Ἐπίσης ὁ ὑπάλληλος ἐνημερώνει τήν ὑπηρεσία γιά τή συμμετοχή σέ ἔνωση προσώπων ἢ νομικό πρόσωπο μέ πολιτικούς σκοπούς, ἔστω καί ἐάν συνδυάζονται μέ ἄλλους, μή πολιτικούς σκοπούς.

Ἄρθρο 36

Συμμετοχή σέ ἐταιρεῖες

1. Ἀπαγορεύεται ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος νά εἶναι διευθύνων σύμβουλος, πρόεδρος ἢ μέλος διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ ἐντεταλμένος σύμβουλος ἢ διαχειριστής ὅποιασδήποτε ἐμπορικῆς ἐταιρείας ἢ συνεταιρισμοῦ. Μετά ἀπό ἀπόφαση τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς τοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τῆς Δ.Ι.Σ. γιά τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ νομικοῦ προσώπου κατά περίπτωση ὁ ὑπάλληλος δύναται νά μετέχει στή διοίκηση Ν.Π. κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα. Ἡ ἄδεια χορηγεῖται μετά ἀπό αἴτηση τοῦ ὑπαλλήλου καί γνώμη τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

2. Απαγορεύεται η απόκτηση από Έκκλησιαστικό υπάλληλο, σύζυγό του ή ανήλικα τέκνα τους μετοχών άνωμύμων ή άλλων εμπορικών εταιρειών που υπάγονται στον ειδικό έλεγχο ή έποπτεία της Έκκλησιαστικής υπηρεσίας του. Ο υπάλληλος που κατά τόν διορισμό ή πρόσληψή του ό ίδιος ή σύζυγός του ή ανήλικα τέκνα του κατέχουν μετοχές εταιρειών, οι όποιες έμπíπτουν στην απαγόρευση του προηγουμένου έδαφίου ή τίς άποκτά κατά τή διάρκεια της υπηρεσίας του, λόγω κληρονομίας ή κληροδοσίας ή δωρεάς αίτίας θανάτου, υποχρεούται νά υποβάλει σχετική δήλωση στην υπηρεσία του και έντός ενός έτους νά τίς μεταβιβάσει, άλλως νά ζητήσει τή μετακίνησή του σέ άλλη άρχή της υπηρεσίας του ή τή μετάταξή του σέ άλλη υπηρεσιακή μονάδα ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Η μετακίνηση ή μετάταξη είναι υποχρεωτική για τήν υπηρεσία του και διενεργείται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του παρόντος. Κατά τό διάστημα που μεσολαβεί μέχρι τή μεταβίβαση τών μετοχών ή τήν ολοκλήρωση της μετάταξής του, ό υπάλληλος έμπίπτει στό κώλυμα συμφέροντος. Εάν παρέλθει έτος και ό υπάλληλος δέν δηλώσει στην υπηρεσία τήν απόκτηση τών μετοχών ή δέν τίς μεταβιβάσει ή δέν υποβάλει αίτηση μετατάξεως, υπόκειται σέ πειθαρχική δίωξη.

3. Έπιτρέπεται ή συμμετοχή υπαλλήλων μέ τήν υπηρεσιακή τους ιδιότητα σέ συνεταιρισμούς ή στή διοίκηση άνωμύμων ή άλλων εταιρειών ή νομικών προσώπων, οι όποιες έλέγχονται από τά Έκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα, έφ' όσον δόθηκε άδεια της υπηρεσίας. Όμοίως και σέ εταιρείες που έλέγχονται από τό Δημόσιο, τά λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τούς Όργανισμούς Τοπικής Αυτόδιοικήσεως, τίς δημόσιες έπιχειρήσεις, όταν τούτο δέν απαγορεύεται από ειδικές διατάξεις και δόθηκε άδεια της υπηρεσίας.

Άρθρο 37

Αλλότρια καθήκοντα

1. Απαγορεύεται ρητώς στους Έκκλησιαστικούς υπαλλήλους: α) νά άπασχολούνται, κατά τή διάρκεια του ώραρίου εργασίας, μέ υποθέσεις άσχετες μέ τό άρμόδιο γραφείο ή τήν υπηρεσία τους, β) νά άπομακρύνονται από τή θέση εργασίας τους χωρίς άδεια της προϊσταμένης άρχής, γ) νά εισάγουν άλλότρια, έκτός υπηρεσίας άτομα στον χώρο εργασίας τους, δ) νά έξάγουν πρωτότυπα έγγραφα, φωτοτυπίες, ψηφιακά αντίγραφα ή άλλο υπηρεσιακό υλικό και νά διαχωρίζουν

από τήν υπηρεσία σημειώσεις και ιδιωτικές συναντήσεις σχετικά μέ ζητήματα που άφορούν τό Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, ε) νά χρησιμοποιούν καταχρηστικώς ή παρανόμως τά σήματα, τή βάση δεδομένων, τά έπιστολόχαρτα και γενικότερα τά ειδικά της υπηρεσίας άρχεία, στ) νά χρησιμοποιούν για ιδιωτικούς σκοπούς υλικό, λογισμικό, όργανα και έξοπλισμό που ανήκει στην υπηρεσία, ζ) νά λαμβάνουν προμήθεια ή άμοιβή από τρίτους για τήν έκτέλεση τών καθηκόντων τους, η) νά επιδιώκουν άμεσα ή έμμεσα ιδιωτικά συμφέροντα κατά τήν έκτέλεση της εργασίας τους και θ) είτε νά άσχοιν ιδιωτικά έπαγγέλματα είτε νά άπασχολούνται μέ συμβάσεις εργασίας ή άλλης μορφής, εάν έχουν αντικείμενο άσυμβίβαστο μέ τήν άπασχόλησή τους στην υπηρεσία ή τυχάνουν έπιβλαβή γι' αυτήν. Τό άσυμβίβαστο έρευνάται είτε άυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν γνωστοποίησης από τήν προϊσταμένη του υπαλλήλου άρχή.

2. Η ιδιότητα του Έκκλησιαστικού υπαλλήλου είναι άσυμβίβαστη μέ τήν ιδιότητα του δικηγόρου. Επίσης απαγορεύεται ή κατ' έπάγγελμα άσκηση έμπορίας και ή σύσταση συνεταιρισμών μέ σκοπούς κερδοσκοπικούς ή ή συμμετοχή σέ αυτούς.

3. Για τήν έπιτρεπτή άσκηση έλευθερίου έπαγγέλματος ή τήν άπασχόληση μέ σύμβαση εργασίας ή μέ άλλο είδους σύμβαση σέ έργα έκτός υπηρεσίας άπαιτείται ή υποβολή σχετικής αίτήσεως στην υπηρεσία για τό αντικείμενο της άπασχόλησεως, τό τυχόν ώράριο, τόν έργοδότη, ή όποία κρίνεται από τήν προϊσταμένη άρχή μετά από γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

Άρθρο 38

Κατοχή δεύτερης θέσεως

1. Απαγορεύεται ό διορισμός ή πρόσληψη Έκκλησιαστικού υπαλλήλου, μέ όποιαδήποτε σχέση, σέ δεύτερη θέση: α) νομικών προσώπων τών άρθρων 1 παρ. 4 και 46 παρ. 3 του ν. 590/1977 (Α' 146), β) δημοσίων υπηρεσιών, γ) λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, δ) Ο.Τ.Α., συμπεριλαμβανομένων και τών ένώσεων αυτών, ε) δημοσίων έπιχειρήσεων και δημοσίων όργανισμών, στ) νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, που ανήκουν στό κράτος ή έπιχορηγούνται τακτικώς από κρατικούς πόρους κατά ποσοστό πενήντα τοίς έκατό (50%) τουλάχιστον του έτήσιου προϋπολογισμού τους ή τό κράτος κατέχει ποσοστό πενήντα τοίς έκατό (50%) τουλάχιστον του μετοχικού

τους κεφαλαίου και στ) νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, πού ανήκουν στα υπό στοιχεία γ' έως στ' νομικά πρόσωπα ή επιχορηγούνται από αυτά τακτικώς, κατά ποσοστό πενήντα τοίς εκατό (50%) τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις ή κατά τα οικεία καταστατικά ή πού τα ανωτέρω νομικά πρόσωπα κατέχουν ποσοστό πενήντα ένα τοίς εκατό (51%) τουλάχιστον του μετοχικού τους κεφαλαίου.

2. 'Εκκλησιαστικοί υπάλληλοι δύνανται να κατέχουν συγχρόνως και δεύτερη θέση λέκτορα, επίκουρου καθηγητή ή καθηγητή σε Ανώτατο 'Εκπαιδευτικό 'Ιδρυμα ή θέση εκπαιδευτικού σε οιαδήποτε Σχολή, κατόπιν άδειας της Διαρκούς 'Ιερής Συνόδου, χορηγουμένης μετά γνώμη του Ανωτάτου 'Υπηρεσιακού Συμβουλίου, υπό την προϋπόθεση ότι οι πάσης φύσεως αποδοχές ή απολαβές τους εκ της ήσσονος μισθοδοτουμένης θέσεως δεν δύνανται να είναι κατά μήνα ανώτερες του συνόλου των αποδοχών της έτέρας θέσεως τους.

3. 'Εκκλησιαστικοί υπάλληλοι δύνανται να κατέχουν συγχρόνως και δεύτερη θέση στα πρόσωπα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου κατόπιν άδειας της προϊσταμένης αρχής του οικείου νομικού προσώπου, υπό την προϋπόθεση ότι οι εκ της ήσσονος μισθοδοτουμένης θέσεως πάσης φύσεως αποδοχές ή απολαβές αυτών δεν δύνανται να είναι κατά μήνα ανώτερες του συνόλου των αποδοχών της έτέρας αυτών θέσεως.

Άρθρο 39

Ωράριο εργασίας

1. Για τον 'Εκκλησιαστικό υπάλληλο πλήρους άπασχολήσεως, οι εβδομαδιαίες ώρες εργασίας είναι σαράντα (40), εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από την προϊσταμένη αρχή για όρισμένες υπηρεσίες ή μεμονωμένα άτομα πού κάνουν νομίμως χρήση μειωμένου ωραρίου. Η εργασία παρέχεται πλήρως μέσα στον όριζόμενο ήμερησίως κεκανονισμένο χρόνο και σύμφωνα με τις ανάγκες της υπηρεσίας.

Σε περίπτωση κατά την οποία ο 'Εκκλησιαστικός υπάλληλος καθυστερεί άδικαιολόγητα και επανειλημμένως στην προσέλευσή του στην υπηρεσία του ή αποχωρεί πριν από τη λήξη του ωραρίου, ή προϊσταμένη αυτού αρχή δύναται να προβεί σε ανάλογη παρακράτηση αποδοχών ή σε περίπτωση επαναλήψεως και σε άσκηση πειθαρχικής δίωξεως.

2. Η οικεία γενική διεύθυνση ή η προϊσταμένη αρχή δύναται να παραλλάσσει τό ωράριο εργασίας της οικείας υπηρεσίας. Οι ώρες εργασίας όμως δεν μπορεί να είναι λιγότερες από τρεις (3) ήμερησίως.

3. Η παροχή από 'Εκκλησιαστικό υπάλληλο μειωμένων ωρών εργασίας πρέπει να κοινοποιείται χωρίς ύπαίτια καθυστέρηση στο αρμόδιο όργανο για τη σχετική μείωση του μισθοϋ.

4. 'Εφ' όσον έκτακτες και έξαιρετικές υπηρεσιακές ανάγκες τό απαιτούν, ο υπάλληλος όφείλει να εργασθεί και πέρα από τον χρόνο εργασίας ή σε μή εργάσιμες ήμέρες. Η υπερωριακή άπασχόληση του υπαλλήλου βεβαιώνεται με άπόφαση του οικείου Μητροπολίτη ή αντιστοίχως του προϊσταμένου Γενικής Διευθύνσεως ή του Αρχιγραμματέως της 'Ι. Συνόδου κατά περίπτωση, στην οποία αναφέρονται οι ως άνω έκτακτες ανάγκες, τό όνομα και ο αριθμός των υπαλλήλων, τό χρονικό διάστημα και οι ώρες άπασχολήσεώς του, μή έπιτρεπομένης της υπερβάσεως των εκατόν είκοσι (120) ωρών άπασχολήσεως ανά εξάμηνο για έκαστο υπάλληλο. Στην περίπτωση αυτή καταβάλλεται στον υπάλληλο υπερωριακή άμοιβή, τό ποσό της οποίας καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 43 του παρόντος. Με την ίδια διαδικασία και προϋποθέσεις έπιτρέπεται η καθιέρωση υπερωριακής εργασίας με άμοιβή κατά τις Κυριακές και έξαιρεσίμως ήμέρες ή κατά τις νυχτερινές ώρες, προς συμπλήρωση της υποχρεωτικής εβδομαδιαίας εργασίας είτε καθ' ύπερβαση αυτής, σε υπαλλήλους πού ανήκουν σε υπηρεσίες πού λειτουργούν όλες τις ήμέρες του μήνα ή σε δωδεκάωρη ή είκοσιτετράωρη βάση. Είδικά, στην καθ' ύπερβαση εργασία, οι ώρες νυκτερινής, Κυριακών και έξαιρεσίμων ήμερών δεν μπορεί να υπερβούν τις ενενήντα έξι (96) ώρες κατά περίπτωση κατά τό πρώτο εξάμηνο κάθε έτους και άλλες ενενήντα έξι (96) κατά τό δεύτερο. Πέραν της ήμέρας της Κυριακής, των επίσημων άργιών και έορτών του κράτους, στις έξαιρεσίμως ήμέρες περιλαμβάνονται οι ήμέρες θρησκευτικών έορτών βάσει άποφάσεως της Δ.Ι.Σ. ή του επιχωρίου Μητροπολίτη κατά περίπτωση.

5. Η γενική διεύθυνση ή η προϊσταμένη αρχή μπορεί να άποφασίσει (έξ αρχής ή μετά τον διορισμό ή πρόσληψη) ότι εργαζόμενος θά παρέχει υπηρεσίες με καθεστώς μερικής άπασχολήσεως ή τηλεργασίας, όπου οι ανάγκες της υπηρεσίας δεν δικαιολογούν πλήρη άπασχόληση. Η είδική αυτή μορφή άπασχολήσεως

μπορεί να ἐγκρίνεται εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ὑπαλλήλου εἴτε σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις μέ εἰδικῶς αἰτιολογημένη ἀπόφαση τῆς ὑπηρεσίας, καί μετά ἀπό σύμφωνη γνώμη τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου. Στήν προκειμένη περίπτωση, ἐφαρμόζεται ἡ νομοθεσία γιά τούς Ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους πλήρους ἀπασχολήσεως. Οἱ Ἐκκλησιαστικοί ὑπάλληλοι εἰδικῆς μορφῆς ἀπασχολήσεως δέν ἐπιτρέπεται νά ὑπερβαίνουν ποσοστό 1/3 τοῦ συνόλου τῶν ἀπασχολούμενων Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων τοῦ οἰκείου νομικοῦ προσώπου. Στήν εἰδική μορφή ἀπασχολήσεως, παραδίδεται γραπτή ἀναφορά τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν, τῆς διάρκειας καί τοῦ τρόπου ἐκτελέσεως αὐτῶν. Δέν ἐφαρμόζεται ἐν προκειμένῳ ἡ παράγραφος 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Οἱ ἀποδοχές γι' αὐτήν τήν κατηγορία ὑπαλλήλων καθορίζονται ἀναλόγως καί σέ συνάρτηση πρός τίς ἀποδοχές τοῦ λοιποῦ Ἐκκλησιαστικοῦ προσωπικοῦ πλήρους ἀπασχολήσεως.

Ἄρθρο 40

Ἀστική εὐθύνη

1. Ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος εὐθύνεται ἔναντι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου, στό ὁποῖο ὑπηρετεῖ ἢ ἐργάζεται: α) γιά πᾶσα θετική ζημία τήν ὁποία προξένησε σέ αὐτό ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας, κατά τήν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ὡς καί β) γιά τίς ἀποζημιώσεις, στίς ὁποῖες ὑπεβλήθη τό νομικό πρόσωπο ἔναντι τρίτων ἔνεκα παρανόμων πράξεων ἢ παραλείψεων αὐτοῦ κατά τήν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του, γενομένων ἐπίσης ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας. Δέν εὐθύνεται ὁ ὑπάλληλος ἔναντι τρίτων γιά τίς ἐν λόγω πράξεις ἢ παραλείψεις του, ὅπως καί γιά τίς ἐνέργειες τοῦ ἄρθρου 32 παρ. 3 τοῦ παρόντος.

2. Τό ἀρμόδιο δικαστήριο δύναται σέ περίπτωση ἀμελείας, ἐκτιμώντας τίς εἰδικές ἐκάστοτε περιστάσεις, νά καταλογίσει στόν ὑπάλληλο καί μέρος μόνον τῆς ἐπελθούσης στό Ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ζημίας ἢ τῆς ἀποζημιώσεως, ἡ ὁποία κατεβλήθη ἀπό αὐτό.

3. Ἐάν πλείονες ὑπάλληλοι προξένησαν ἀπό κοινοῦ τήν ζημία στό Ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, εὐθύνονται εἰς ὀλόκληρον κατά τίς διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ δικαίου. Ἡ περιουσιακή εὐθύνη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπολόγων καί διατακτῶν ἔναντι τῆς ὑπηρεσίας διέπεται ἀπό εἰδικές γι' αὐτούς διατάξεις.

4. Τό δικαίωμα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου πρός ἀποζημίωση ἔναντι τῶν ὑπαλλήλων του ἀρχίζει στήν μέν πρώτη περίπτωση τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀφ' ἧς ἐπήλθε ἡ ζημία, κατά δέ τή δεύτερη περίπτωση τῆς αὐτῆς παραγράφου ἀπό τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρο 41

Ἐκκλησιαστικοί ὑπόλογοι

1. Κάθε Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος ἢ ὑφ' οἰονδήποτε σχέση καί μορφή συνεργάτης ἢ ἀνάδοχος ἢ ἐντεταλμένος εἰσπράττων ἢ λαμβάνων ἢ διαχειριζόμενος καθ' οἰονδήποτε τρόπο χρήματα, ἔνσημα, ἀξίες ἢ ὑλικό Ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, καθίσταται Ἐκκλησιαστικός ὑπόλογος γιά τά ληφθέντα ἀπό τόν ἴδιο χρηματικά ἢ περιουσιακά στοιχεῖα ἢ ἀξίες ἢ ἔνσημα ἢ ὑλικό καί ὑπόκειται σέ λογοδοσία, ἐπιθεώρηση καί διαχειριστικό ἔλεγχο ὡς πρός τή διαχειριστική του εὐθύνη.

2. Ἐπί τῶν κατά τήν προηγουμένη παράγραφο ὑπολόγων ἐφαρμόζονται οἱ σχετικές διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπ' ἀριθμ. 210/2010 (Α' 135) ὅπως ἰσχύει, τυχόν δέ ἀνωμαλία κατά τή διαχείριση τοῦ ὑπαλλήλου, βεβαιουμένη ἀρμοδίως, ἐκτός τῶν ἄλλων συνεπειῶν, συνεπάγεται ὑποχρεωτικῶς τόν πειθαρχικό κολασμό τοῦ ὑπαλλήλου μέ ποινή τοῦλάχιστον προστίμου ἴσου πρός τίς ἀποδοχές ἐνός μηνός.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Δικαιώματα Ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου

Ἄρθρο 42

Μονιμότητα

1. Ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος, ὁ ὁποῖος διορίζεται σέ ὀργανική θέση τακτικοῦ (μονίμου) ὑπαλλήλου, ἀφ' ὅτου διανύσει ἐπιτυχῶς διετή δοκιμαστική ὑπηρεσία, εἶναι μόνιμος, ἐφ' ὅσον αὐτή ἢ θέση ὑπάρχει. Κατά τή διάρκεια τῆς δοκιμαστικῆς ὑπηρεσίας, ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος δύναται νά ἀπολυθεῖ μέ ἀπόφαση τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου γιά λόγους ἀναγομένους στήν ὑπηρεσία του.

2. Μέ τή συμπλήρωση τῆς διετοῦς δοκιμαστικῆς ὑπηρεσίας οἱ Ἐκκλησιαστικοί ὑπάλληλοι μονιμοποιούνται αὐτοδικαίως, μέ ἐξαίρεση τούς ὑπαλλήλους στούς

οποίους έχει επιβληθεί πειθαρχική ποινή ή για τούς οποίους υφίσταται πειθαρχική έκκρεμότητα ή υπάρχει δυσμενής έκθεση αξιολόγησης των ουσιαστικών προσόντων. Στίς τελευταίες αυτές περιπτώσεις για τή μονιμοποίηση ή μή αποφαίνεται τό Ύπηρεσιακό Συμβούλιο έντός δύο (2) μηνών από τή συμπλήρωση τής δοκιμαστικής ύπηρεσίας.

3. Για τήν αυτόδικαιη μονιμοποίηση εκδίδεται καί δημοσιεύεται στήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως διαπιστωτική πράξη του όργάνου που είναι κατά τό άρθρο 19 άρμόδιο για τόν διορισμό. Μέ όμοια πράξη απολύεται υποχρεωτικώς ό κριθείς ως μή μονιμοποιητέος.

4. Κατά τής περί μή μονιμοποίησης απόφάσεως του Ύπηρεσιακού Συμβουλίου, ως καί κατά τής περί απόλύσεως απόφάσεως κατά τήν παράγραφο 1 χωρεί προσφυγή ένώπιον του Άνωτάτου Ύπηρεσιακού Συμβουλίου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

5. Ό διοριζόμενος κατά τό άρθρο 67 του παρόντος δέν διανύει δοκιμαστική ύπηρεσία.

6. Δέν διανύει ωςάυτως δοκιμαστική ύπηρεσία ό έχων διετή ήδη προύπηρεσία ύφ' οίανδήποτε σχέση μέ τό Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο στό όποίο διορίζεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Άρθρο 43

Μισθός

1. Ό τακτικός Έκκλησιαστικός υπάλληλος δικαιούται του βασικού μισθού τής θέσεως καί του βαθμού του, κατά τό όριζόμενο έκάστοτε για τούς τακτικούς δημοσίους υπαλλήλους αντίστοιχης μισθολογικής εξέλιξεως μισθολόγιο, καθώς καί των επί του μισθού όριζόμενων για τούς δημοσίους υπαλλήλους προσαυξήσεων, οί όποιες παρέχονται κατά τήν προβλεπομένη για τούς δημοσίους υπαλλήλους διαδικασία, αναλόγως εφαρμοζόμενη. Η άξίωση του υπαλλήλου για τόν μισθό άρχίζει από τήν ανάληψη ύπηρεσίας. Ό βασικός μισθός αποδίδεται σέ μηνιαία βάση καί έχει σκοπό τήν άξιοπρεπή διαβίωση του Έκκλησιαστικού υπαλλήλου.

2. Ό τακτικός Έκκλησιαστικός υπάλληλος δικαιούται επίσης των πάσης φύσεως δώρων, έπιδομάτων, υπερωριακών άμοιβών καί λοιπών πρόσθετων αποδοχών, τά όποια λαμβάνουν οί δημόσιοι τακτικοί υπάλληλοι του αντίστοιχου κλάδου καί βαθμού, υπό τόν όρο ότι τά χορηγούμενα έπιδόματα δέν υπερβαίνουν καθ' ύψος τό ποσό του βασικού μισθού μετά των δικαιουμένων προσαυξήσεων.

3. Οί αποδοχές καί οί ειδικοί όροι έργασίας του προσωπικού μέ σχέση ιδιωτικού δικαίου καθορίζονται μέ τήν απόφαση προσλήψεως καί περιλαμβάνονται στήν ύπογραφείσα σύμβαση.

4. Για τούς έργάτες, τεχνίτες καί λοιπό μή υπαλληλικό Έκκλησιαστικό προσωπικό ιδιωτικού δικαίου των Έκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ισχύουν οί σχετικές διατάξεις τής έργατικής νομοθεσίας.

5. Άπαγορεύεται, άποτελούσα πειθαρχικό παράπτωμα, ή μή είσπραξη των έν γενέει αποδοχών υπό του υπαλλήλου.

Άρθρο 44

Έναρξη, διάρκεια καί λήξη του δικαιώματος μισθού

1. Η επί του μισθού άξίωση του Έκκλησιαστικού υπαλλήλου άρχεται:

α) του διορισθέντος από τής αναλήψεως των καθηκόντων, προσηκόντως βεβαιουμένης,

β) του προαχθέντος ή υποβιβασθέντος από τής δημοσιεύσεως διά τής Έφημερίδας τής Κυβερνήσεως τής πράξεως προαγωγής ή υποβιβασμού, του δέ προαγομένου καί συνεπεία τής προαγωγής μετακινουμένου ή νέα μισθοδοσία άρχεται από τής αναλήψεως των καθηκόντων τής νέας θέσεως, προσηκόντως βεβαιουμένης,

γ) του ανακληθέντος έκ τής διαθεσιμότητας ή τής άργίας από τής έκ νέου αναλήψεως των καθηκόντων, προσηκόντως βεβαιουμένης.

2. Ό μισθός των μέν τακτικών υπαλλήλων καί των επί θητεία προκαταβάλλεται, των δέ λοιπών καταβάλλεται δεδουλευμένως, στό τέλος έκάστου μηνός.

3. Δέν όφείλεται μισθός καί αυτός περικόπτεται, όταν ό υπάλληλος άδικαιολογήτως δέν παρέσχε τήν έργασία του καθ' όλου ή έν μέρει. Όταν ό υπάλληλος άνυπαιτίως ή έκ λόγων άνωτέρας βίας δέν παρέσχε έργασία, ή καταβολή μισθού έξαρτάται από τήν κρίση τής ύπηρεσίας. Ό χρόνος άδικαιολόγητης μή παροχής τής έργασίας διαπιστώνεται από τό άρμόδιο όργανο για τήν εκκαθάριση τής μισθοδοσίας καί δέν άναγνωρίζεται για μισθολογική καί βαθμολογική εξέλιξη.

4. Η περικοπή του μισθού ένεργείται μέ πράξη του άρμόδιου για τήν εκκαθάριση καί πληρωμή των δαπανών όργάνου, τό όποίο όφείλει νά είδοποιήσει ό προϊστάμενος τής ύπηρεσίας προσωπικού ή τής ύπηρεσίας ή προϊσταμένη άρχή του νομικού

προσώπου, όπου ανήκει ο υπάλληλος. Κατά της πράξεως αυτής, ή οποία κοινοποιείται με απόδειξη στον υπάλληλο, επιτρέπεται προσφυγή στο οικείο Υπηρεσιακό Συμβούλιο μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την κοινοποίηση. Η άσκηση της προσφυγής δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Τό Υπηρεσιακό Συμβούλιο αποφαίνεται οριστικώς.

5. Σε περίπτωση κινήσεως της διαδικασίας απολύσεως του υπαλλήλου λόγω ανίατης ασθένειας, καταβάλλεται ο μισθός ενέργειας ή διαθεσιμότητας έως τη λύση της υπαλληλικής ή εργασιακής σχέσεως, όχι όμως πέρα από έξι (6) μήνες από τη λήξη της αναρρωτικής άδειας ή της διαθεσιμότητας.

6. Προκειμένου περί υπαλλήλου, ο οποίος επανέρχεται από την κατάσταση της διαθεσιμότητας ή της άργιας στά καθήκοντά του, ή αξίωση για πλήρη μισθό αρχίζει από την επανάληψη των καθηκόντων του.

7. Η αξίωση του Έκκλησιαστικού υπαλλήλου για μισθό παύει με τη λύση της υπαλληλικής ή εργασιακής σχέσεως.

Άρθρο 45

Πρόσθετες παροχές

1. Στους Έκκλησιαστικούς υπαλλήλους χορηγούνται ωςάυτως:

α) οί αποδεδειγμένως πραγματοποιηθείσες δαπάνες για την έντός ή εκτός έδρας και τη για υπηρεσιακούς λόγους μετακίνησή τους και

β) αποζημίωση για τη συμμετοχή τους σε πάσης φύσεως συλλογικά όργανα, έφ' όσον ή αποζημίωση καθορίζεται με δημοσιευμένη κανονιστική απόφαση της Διαρκούς Ίερās Συνόδου,

γ) υπερωριακή άμοιβή, στην περίπτωση του άρθρου 39 παρ. 4 του παρόντος,

δ) ήμερησια αποζημίωση για υπηρεσιακή μετακίνηση πού καθορίζει ή Δ.Ι.Σ., όταν καλούνται από τίς ανακριτικές και δικαστικές αρχές να μετακινηθούν εκτός έδρας για υπόθεση πού σχετίζεται με την υπηρεσία τους, καθώς και δαπάνες σεμιναρίων με έντολή της υπηρεσίας τους, δαπάνες μεταθέσεως και λοιπά σχετικά έξοδα κινήσεως, έξοδα μετακινήσεως και έξοδα διανυκτερεύσεως. Τό ύψος των δαπανών αυτών καθορίζεται αναλόγως με αυτά πού ισχύουν για τούς δημοσίους υπαλλήλους.

2. Έκκλησιαστικός υπάλληλος καλούμενος σε στράτευση από τίς Ένοπλες Δυνάμεις τελεί σε νόμιμη άδεια

και λαμβάνει κατά τον χρόνο της στρατεύσεώς του τίς αποδοχές οί όποιες χορηγούνται υπό του Δημοσίου στους στρατευσόμενους υπαλλήλους του. Υπάλληλοι ιδιωτικού δικαίου όρισμένου χρόνου λαμβάνουν την ως άνω άμοιβή μέχρι τη λήξη της συμβάσεώς τους και δεν επαναπρολαμβάνονται πριν την εκπλήρωση των στρατιωτικών τους υποχρεώσεων.

3. Έκκλησιαστικοί λειτουργοί, οίουδήποτε βαθμού έξερχόμενοι εκτός έδρας προς έκτέλεση υπηρεσίας ή εκπλήρωση ανατεθέντων σε αυτούς υπαλληλικών καθηκόντων, λαμβάνουν, πέραν των δαπανών μετακινήσεώς τους, ήμερησια αποζημίωση, τό ύψος της όποιας καθορίζει ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος.

Άρθρο 46

Συνθήκες στον χώρο εργασίας

1. Τά Έκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα οφείλουν να εξασφαλίζουν υγιεινές συνθήκες εργασίας και να τηρούν την ισχύουσα νομοθεσία σχετικά με την υγιεινή, καθαριότητα και ασφάλεια στους χώρους εργασίας και τούς κοινόχρηστους χώρους.

2. Περαιτέρω, πρέπει να λαμβάνονται τά έκαστοτε άπαιτούμενα μέτρα για την υγιεινή και ασφάλεια των Έκκλησιαστικών υπαλλήλων κατά την έκτέλεση της εργασίας τους, να τηρούνται οί όροι, οί κανόνες και οί προδιαγραφές ασφαλείας, όπως έκαστοτε ισχύουν, να παρέχεται εκπαίδευση σε θέματα ασφαλείας και να καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για την εξασφάλιση ή μείωση κάθε κινδύνου από έγκληματικές πράξεις.

3. Τά Έκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα οφείλουν να εξασφαλίζουν συνθήκες σεβασμού της προσωπικότητας και της αξιοπρέπειας των υπαλλήλων τους κατά την έκτέλεση των καθηκόντων τους και να εφαρμόζουν την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

ΑΔΕΙΕΣ

Άρθρο 47

Δικαίωμα κανονικής άδειας

1. Ό Έκκλησιαστικός υπάλληλος δικαιούται κανονικής άδειας με αποδοχές μετά από δύο (2) μήνες από την ανάληψη των καθηκόντων του. Η άδεια πού δικαιούται να λάβει ο υπάλληλος όρίζεται σε δύο (2) ήμερες για κάθε μήνα υπηρεσίας και δεν μπορεί να

υπερβεί συνολικά τόν αριθμό τών ημερών κανονικής άδειας, πού δικαιούται μέ τή συμπλήρωση ενός (1) έτους πραγματικής ύπηρεσίας.

2. Ό Έκκλησιαστικός υπάλληλος, μετά τή συμπλήρωση ενός (1) έτους πραγματικής ύπηρεσίας, δικαιούται κανονικής άδειας άπουσίας μέ άποδοχές, ή διάρκεια τής οποίας όρίζεται σέ είκοσι (20) εργάσιμες ήμέρες άν άκολουθει έβδομάδα πέντε (5) εργάσιμων ήμερών καί είκοσι τέσσερις (24) εργάσιμες ήμέρες άν άκολουθει έβδομάδα έξι (6) εργάσιμων ήμερών. Ό χρόνος τής κανονικής άδειας έπαυξάνεται κατά μία (1) εργάσιμη ήμέρα γιά κάθε έτος άπασχολήσεως μέχρι τή συμπλήρωση του άνωτάτου όριου τών είκοσι πέντε (25) ή τριάντα (30) εργάσιμων ήμερών προκειμένου γιά πενήντη ή έξαήμερη έβδομάδα εργασίας, άντιστοίχως. Η άδεια χορηγείται αίτήσει του υπαλλήλου. Είναι δυνατόν τό δικαιούμενο είκοσαήμερο νά άποφασίζεται άπό τήν ύπηρεσία ότι θά χορηγείται ύποχρεωτικώς κατά τό χρονικό διάστημα άπό 15 Μαΐου έως 15 Οκτωβρίου. Σέ κάθε περίπτωση, ή ύπηρεσία, στήν όποία άνήκει ό υπάλληλος, χορηγεί ύποχρεωτικώς σέ αυτόν μέσα στό δεύτερο έξάμηνο κάθε έτους τήν κανονική άδεια πού δικαιούται καί άν άκόμα δέν τή ζητήσει. Ό έντός του έτους χρόνος άδικαιολόγητης άπουσίας του υπαλλήλου εκ τών καθηκόντων του άφαιρείται εκ τών ήμερών τής κανονικής άδειας, σέ περίπτωση δε άδικαιολόγητης ύπερβάσεως του χρόνου άδειας περικόπτονται αναλόγως οί άποδοχές του υπαλλήλου, έπιφυλασσομένων καί τών περιπειθαρχικής ευθύνης αυτού διατάξεων του παρόντος .

3. Οί επί θητεία Έκκλησιαστικοί υπάλληλοι δικαιούνται τής κατά τήν παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου άδειας, δικαιούνται δε νά κάνουν χρήση αύτης όποτε-δήποτε έντός του ήμερολογιακού έτους.

4. Οί επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου Έκκλησιαστικοί υπάλληλοι καί τό εργατοτεχνικό προσωπικό δικαιούνται κανονικής άδειας συμφώνως πρός τίς σχετικές διατάξεις τής εργατικής νομοθεσίας καί του Αστικού Κώδικα.

5. Σέ περίπτωση όλως εκτάκτων καί έξαιρετικών ύπηρεσιακών άναγκών διαπιστουμένων μέσφ εκθέσεων τών άρμοδίων προϊσταμένων, ό οικείος Μητροπολίτης ή Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή ό άρμόδιος προϊστάμενος Γενικής Διευθύνσεως ή ό Αρχιγραμματεός τής Ίεράς Συνόδου κατά περίπτωση,

δύνονται νά μήν έγκρίνει ή νά περιορίζει τίς ήμέρες τής κανονικής άδειας, καθώς επίσης καί νά άνακαλεϊ έγκαίρως καί δικαιολογημένως τή χορηγηθείσα κανονική άδεια. Η άδεια, πού δέν χορηγήθηκε κατ' έφαρμογήν του προηγουμένου έδαφίου, χορηγείται ύποχρεωτικώς έντός του έτους ή του έπομένου έτους.

6. Μή χορήγηση στόν υπάλληλο τής κανονικής άδειας, τήν όποία δικαιούται κατ' έτος, καίτοι δέν συντρέχουν εκτακτοί καί έξαιρετικοί ύπηρεσιακοί λόγοι, έλεγχόμενη καί διαπιστούμενη, κατ' έντολήν του άρμοδίου προϊσταμένου Γενικής Διευθύνσεως ή του έπιχωρίου Μητροπολίτη ή του Αρχιγραμματεός τής Ίεράς Συνόδου κατά περίπτωση, συνεπάγεται ύποχρεωτικώς τήν πειθαρχική δίωξη καί τόν καταλογισμό κατά ίσο μέρος του άντιστοίχου τής άποζημίωσης ποσού του έπομένου έδαφίου σέ βάρος του μή χορηγήσαντος τήν άδεια όργάνου, ως καί του έγκρίναντος τήν μή χορήγηση προϊσταμένου τούτου. Η άποζημίωση γιά εκάστη ήμέρα μή χορηγηθείσης άδικαιολόγητως κανονικής άδειας όρίζεται ίση πρός ποσοστό 1/30 του μηνιαίου βασικού μισθού του υπαλλήλου προσαυξημένο κατά ποσοστό είκοσι τοίς εκατό (20%).

Άρθρο 48

Δικαίωμα ειδικής άδειας

1. Ό Έκκλησιαστικός υπάλληλος έχει δικαίωμα άδειας άπουσίας μέ άποδοχές δεκά πέντε (15) εργάσιμων ήμερών σέ περίπτωση γάμου καί πέντε (5) εργάσιμων ήμερών σέ περίπτωση θανάτου συζύγου του ή συγγενούς α' βαθμού καί τριών (3) εργάσιμων ήμερών σέ περίπτωση θανάτου συγγενούς β' βαθμού. Στόν πατέρα υπάλληλο χορηγείται άδεια δύο (2) ήμερών σέ περίπτωση γεννήσεως τέκνου. Η άδεια αύτή χορηγείται καί στήν περίπτωση υίοθεσίας, έφ' όσον τό υίοθετηθέν τέκνο δέν έχει ύπερβεί τό 2ο έτος τής ηλικίας του.

2. Επίσης ό υπάλληλος δικαιούται, κατόπιν αίτήσεως, ειδικής άδειας μέ άποδοχές διάρκειας μιάς (1) έως τριών (3) ήμερών, κατά περίπτωση, γιά τήν άσκηση του εκλογικού δικαιώματος ή γιά τή συμμετοχή σέ δίκη ένώπιον όποιουδήποτε δικαστηρίου ή τήν εξέτασή του άπό προανακριτική ή ανακριτική άρχή. Στήν περίπτωση συμμετοχής υπαλλήλου σέ δίκη ένώπιον δικαστηρίου ή εξέτασεώς του άπό προανακριτική ή ανακριτική άρχή, ό υπάλληλος ύποχρεούται μετά τήν έπιστροφή του στήν ύπηρεσία άπό τήν ως άνω άδεια πού έλαβε νά προσκομίσει βεβαίωση συμμετοχής στή δίκη άπό τήν

άρμόδια γραμματεία του δικαστηρίου ή εξέτασής του από τήν προανακριτική ή ανακριτική αρχή.

3. Ο Έκκλησιαστικός υπάλληλος, πού πάσχει ή έχει σύζυγο ή τέκνο πού πάσχει από νόσημα, τό όποίο απαιτεί τακτικές μεταγγίσεις αίματος ή χρήζει περιοδικής νοσηλείας, δικαιούται ειδικής άδειας μέ αποδοχές έως είκοσι δύο (22) εργάσιμες ήμέρες τόν χρόνο.

4. Η άδεια τής προηγούμενης παραγράφου χορηγείται καί sé υπαλλήλους πού έχουν τέκνα, πού πάσχουν από βαριά νοητική στέρηση ή σύνδρομο Down ή Διάχυτη Αναπτυξιακή Διαταραχή (Δ.Α.Δ.), έφ' όσον αυτά είναι άνήλικα ή ενήλικα πού δέν εργάζονται λόγω τών παθήσεων αυτών. Sé περίπτωση πού ό υπάλληλος δικαιούται ειδικής άδειας για περισσότερα από ένα πάσχοντα πρόσωπα σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τής παρούσας, ή ειδική άδεια μέ αποδοχές προσαυξάνεται κατ' ανώτατο όριο sé τριάντα δύο (32) εργάσιμες ήμέρες τόν χρόνο. Sé περίπτωση πού για τό ίδιο πάσχον πρόσωπο δικαιούχοι τής άδειας είναι περισσότεροι του ενός υπάλληλοι, ή ειδική άδεια μέ αποδοχές προσαυξάνεται κατ' ανώτατο όριο sé τριάντα δύο (32) εργάσιμες ήμέρες τόν χρόνο για τό σύνολο τών δικαιούχων υπαλλήλων άθροιστικώς. Μέ δήλωση τών συνδικαιούχων υπαλλήλων καθορίζεται ό αριθμός τών ήμερών πού θά λάβει κάθε δικαιούχος υπάλληλος από τό σύνολο τών τριάντα δύο (32) εργάσιμων ήμερών τόν χρόνο πού δικαιούνται για τό ίδιο πάσχον πρόσωπο άθροιστικώς.

5. Έκκλησιαστικός υπάλληλος μέ αναπηρία ποσοστού πενήντα τοίς εκατό (50%) καί άνω δικαιούται από τήν υπηρεσία κάθε ημερολογιακό έτος άδειας μέ αποδοχές έξι (6) εργάσιμων ήμερών έπιπλέον τής κανονικής του άδειας. Sé περίπτωση πού ό υπάλληλος δικαιούται τής ειδικής άδειας για περισσότερα από ένα πάσχοντα πρόσωπα, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τής παρούσας, ή ειδική άδεια μέ αποδοχές προσαυξάνεται κατ' ανώτατο όριο sé δέκα (10) εργάσιμες ήμέρες κατ' έτος. Sé περίπτωση πού για τό ίδιο πάσχον πρόσωπο δικαιούχοι τής άδειας είναι περισσότεροι του ενός υπάλληλοι, ή ειδική άδεια μέ αποδοχές προσαυξάνεται κατ' ανώτατο όριο sé δέκα (10) εργάσιμες ήμέρες κατ' έτος για τό σύνολο τών δικαιούχων υπαλλήλων άθροιστικά. Μέ δήλωση τών συνδικαιούχων υπαλλήλων καθορίζεται ό αριθμός τών ήμερών πού θά λάβει κάθε δικαιούχος υπάλληλος από τό σύνολο τών δέκα (10) εργάσιμων

ήμερών κατ' έτος, πού δικαιούνται για τό ίδιο πάσχον πρόσωπο άθροιστικά.

6. Οί άδειες τών παραγράφων 4 καί 5 χορηγούνται υπό τίς προϋποθέσεις πού όρίζονται sé αυτές καί sé υπαλλήλους πού έχουν όρισθεί δικαστικοί συμπαράστατες καί τούς έχει άνατεθεί δικαστικώς καί ή έπιμέλεια προσώπων, έφ' όσον ή καθημερινή φροντίδα τών προσώπων αυτών δέν παρέχεται από άρμόδια ιδρύματα καί φορείς κοινωνικής πρόνοιας. Sé περίπτωση πού ή φροντίδα τών προσώπων αυτών παρέχεται από άρμόδια ιδρύματα καί φορείς κοινωνικής πρόνοιας, οί υπάλληλοι του προηγούμενου έδαφίου δικαιούνται, κατά περίπτωση, τό ήμισυ τών προβλεπομένων άδειών τών παραγράφων 4 καί 5, υπό τίς προϋποθέσεις πού όρίζονται sé αυτές. Η άδεια τής παραγράφου 4 χορηγείται στους δικαστικούς συμπαραστάτες καί sé περίπτωση πού οί συμπαραστατούμενοι πάσχουν από άνοική συνδρομή, έφ' όσον πληρούνται καί οί λοιπές προϋποθέσεις.

7. Έκκλησιαστικός υπάλληλος, ό όποιος άνταποκρίνεται sé πρόσκληση από υπηρεσία αίμοληψίας για κάλυψη έκτακτης ανάγκης, καθώς καί υπάλληλος, ό όποιος μετέχει sé οργανωμένη όμαδική αίμοληψία ή sé διαδικασία παροχής αίμοπεταλιών, δικαιούται ειδικής άδειας άπουσίας μέ πλήρεις αποδοχές δύο (2) ήμερών για έξι (6) αίμοληψίες ή παροχές αίμοπεταλιών τόν χρόνο κατ' ανώτατο όριο.

8. Ειδικώς για τούς υπαλλήλους του άρθρου 42 παρ. 6 του ν. 590/1977 (Α' 146) προβλέπεται πρόσθετη άδεια έξι (6) ήμερών για τή συμμετοχή τους sé ιερατικά καθήκοντα .

9. Έκκλησιαστικός υπάλληλος πού εργάζεται πέραν του νόμιμου ήμερησίου ώραρίου του, δικαιούται υπηρεσιακής άδειας άναπληρώσεως μέ αποδοχές, ή όποία δέν μπορεί νά υπερβαίνει τίς δέκα (10) ήμέρες τό έτος. Η άνωτέρω άδεια χορηγείται μόνον έφ' όσον: α) προκύπτει από τό σύστημα έλέγχου τηρήσεως του ώραρίου ότι ό Έκκλησιαστικός υπάλληλος έχει εργασθεί τουλάχιστον μία (1) ώρα άνά ήμέρα πέραν του νόμιμου ώραρίου του, β) ό άμέσως προϊστάμενος του καί ό προϊστάμενος τής άμέσως άπεκείμενης οργανικής μονάδας καί, έφ' όσον δέν υπάρχει ή δέν υπάρχουν, ό προϊστάμενος τής οικείας Διευθύνσεως ή ό οικείος Μητροπολίτης ή ό Αρχιγραμματέας τής Έρεάς Συνόδου κατά περίπτωση, βεβαιώνει έγγραφως ότι ό

υπάλληλος εργάστηκε πέραν του νόμιμου ημερησίου ωραρίου του, για εξαιρετικά επείγουσα και ιδιαίτερα σημαντική εργασία που έπρεπε να ολοκληρωθεί μέσα σε συγκεκριμένη προθεσμία και γ) ο υπάλληλος δεν έχει λάβει υπερωριακή αμοιβή για τόν χρόνο που εργάστηκε πέραν του νόμιμου ημερησίου ωραρίου του. Προκειμένου να χορηγηθεί μία (1) ημέρα υπηρεσιακή άδεια, ο υπάλληλος πρέπει να έχει εργασθεί τουλάχιστον μία (1) ώρα ανά ημέρα, πέραν του νόμιμου ωραρίου του και για χρονικό διάστημα τουλάχιστον ίσο με ποσοστό εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) του ισχύοντος γι' αυτόν ημερησίου ωραρίου στη διάρκεια ενός (1) μήνα.

10. Στίς υπαλλήλους στίς οποίες εφαρμόζονται μέθοδοι ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής του ν. 3305/2005 (Α' 17), όπως ισχύει, χορηγείται άδεια έπτά (7) εργάσιμων ημερών με πλήρεις αποδοχές, ύστερα από βεβαίωση του θεράποντος ιατρού και του διευθυντή μονάδας ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής (Μ.Ι.Υ.Α.).

11. Χορηγείται μία (1) ημέρα τόν χρόνο με αποδοχές για έτησιο ιατρικό έλεγχο. Η άδεια χορηγείται έπειτα από βεβαίωση του θεράποντος ιατρού.

12. Υπάλληλοι που έχουν σύζυγο ή ανήλικο τέκνο που πάσχει από κακοήθειες νεοπλασίες, όπως λευχαιμίες, λεμφώματα και συμπαγείς όγκους και ακολουθεί θεραπείες με χημικούς ή ανοσοτροποποιητικούς παράγοντες ή ακτινοθεραπεία δικαιούνται ειδικής άδειας, η οποία καλύπτει τήν ημέρα τής θεραπείας και τήν επόμενη αυτής. Η άδεια αυτή χορηγείται κατόπιν σχετικής βεβαιώσεως περί πραγματοποιήσεως τής θεραπείας και μετά τήν εξάντληση τών δικαιούμενων άδειών κατά περίπτωση τών παραγράφων 4 και 5.

Άρθρο 49

Άδεια άνευ αποδοχών

1. Επιτρέπεται η χορήγηση στον Έκκλησιαστικό υπάλληλο, μετά από αίτησή του, άδειας χωρίς αποδοχές, έφ' όσον οι ανάγκες τής υπηρεσίας τό επιτρέπουν. Η άδεια αυτή δεν μπορεί να υπερβεί τίς τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες εντός του ίδιου ημερολογιακού έτους, η οποία μπορεί να επεκταθεί κατά δέκα πέντε (15) εργάσιμες ημέρες μετά από σύμφωνη γνώμη του Ύπηρεσιακού Συμβουλίου. Η άδεια χορηγείται υποχρεωτικώς στον φυσικό, θετό και ανάδοχο γονέα,

όταν πρόκειται για νοσηλεία ανήλικου τέκνου λόγω ασθένειας ή άτυχήματος που καθιστά αναγκαία τήν άμεση παρουσία του.

2. Στούς Έκκλησιαστικούς υπαλλήλους επιτρέπεται η χορήγηση συνεχόμενης άδειας χωρίς αποδοχές συνολικής διάρκειας έως πέντε (5) έτών, ύστερα από αίτησή τους και γνώμη του Ύπηρεσιακού Συμβουλίου, για σοβαρούς ιδιωτικούς λόγους.

3. Έκκλησιαστικός υπάλληλος, του οποίου σύζυγος υπηρετεί στο έξωτερικό σε όρθόδοξη Ί. Μητρόπολη ή άλλο Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, σε υπηρεσία του Έλληνικού Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. ή άλλου φορέα του Δημοσίου Τομέως ή τής Γενικής Κυβερνήσεως ή σε υπηρεσία ή φορέα τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως ή σε διεθνή όργανισμό, στον οποίο μετέχει και ή Ελλάδα, δικαιούται να λάβει άδεια χωρίς αποδοχές μέχρι έξι (6) έτη συνεχώς ή τμηματικώς, έφ' όσον έχει συμπληρώσει διετή πραγματική υπηρεσία.

4. Στόν Έκκλησιαστικό υπάλληλο που αποδέχεται θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή σε διεθνή όργανισμό, στον οποίο μετέχει ή Ελλάδα, χορηγείται μετά από γνώμη του Ύπηρεσιακού Συμβουλίου άδεια χωρίς αποδοχές μέχρι πέντε (5) έτη, η οποία μπορεί να παραταθεί με τήν ίδια διαδικασία για μία ακόμα πενταετία. Αν ο υπάλληλος δεν έμφανισθεί να αναλάβει καθήκοντα μέσα σε δύο (2) μήνες από τή λήξη τής άδειας, θεωρείται ότι παραιτήθηκε αυτοδικαίως από τήν υπηρεσία.

5. Ο χρόνος τής άδειας χωρίς αποδοχές αποτελεί χρόνο πραγματικής υπηρεσίας μόνο στίς περιπτώσεις τής παρ. 1 του παρόντος άρθρου. Στίς λοιπές περιπτώσεις η υπαλληλική ή εργασιακή σχέση κατά τή διάρκεια τής άδειας αυτής τελεί σε αναστολή, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από τίς διατάξεις τής εργατικής νομοθεσίας, που καταλαμβάνουν και τούς Έκκλησιαστικούς υπαλλήλους.

6. Κατά τή διάρκεια τών ανωτέρω άδειών του άρθρου αυτού ο υπάλληλος υποχρεούται να καταβάλλει τίς νόμιμες κρατήσεις για κύρια και επικουρική ασφάλιση και στά ταμεία πρόνοιας, οι οποίες αντιστοιχούν στον βαθμό ή τόν μισθό τής υπηρεσίας στην οποία ανήκει όργανικώς.

Άρθρο 50

Άδεια μητρότητας

1. Στίς υπαλλήλους, οι οποίες κυοφορούν, χορηγείται άδεια μητρότητας με πλήρεις αποδοχές υποχρεωτικώς

δύο (2) μήνες πριν και τρεις (3) μήνες μετά τον τοκετό. Σε περίπτωση αποκτήσεως τέκνου πέραν του 3ου, ή ως άνω άδεια προσαυξάνεται κάθε φορά κατά δύο (2) μήνες συμμετρως πριν και μετά τον τοκετό. Η άδεια λόγω κυοφορίας χορηγείται ύστερα από βεβαίωση του θεράποντος ιατρού για τον πιθανολογούμενο χρόνο τοκετού. Σε περίπτωση πολύδυμης κύησης, η άδεια λοχείας αυξάνεται κατά ένα (1) μήνα για κάθε τέκνο πέραν του ενός.

2. Όταν ο τοκετός πραγματοποιείται σε χρόνο μεταγενέστερο από αυτόν που είχε πιθανολογηθεί αρχικά, ή άδεια που είχε χορηγηθεί, παρατείνεται μέχρι την πραγματική ήμερομηνία του τοκετού, χωρίς αυτή ή παράταση να συνεπάγεται αντίστοιχη μείωση του χρόνου της άδειας που χορηγείται μετά τον τοκετό. Όταν ο τοκετός πραγματοποιηθεί σε χρόνο προγενέστερο από αυτόν που είχε αρχικά πιθανολογηθεί, τό υπόλοιπο της άδειας χορηγείται μετά τον τοκετό, ώστε να εξασφαλισθεί συνολικός χρόνος άδειας πέντε (5) μηνών. Τυχόν απώλεια του νεογνού, που επισυμβαίνει μετά την έναρξη της άδειας μητρότητας (κύησης και λοχείας), δεν επηρεάζει την συνολική πεντάμηνη διάρκεια αυτής.

3. Σε κυοφορούσες υπαλλήλους που έχουν ανάγκη ειδικής θεραπείας, μετά την εξάντληση της αναρρωτικής άδειας με αποδοχές, χορηγείται κανονική άδεια κυοφορίας με αποδοχές, μετά από βεβαίωση θεράποντος ιατρού και διευθυντή γυναικολογικής ή μαιευτικής κλινικής ή τμήματος δημόσιου νοσηλευτικού ιδρύματος.

4. Στις υπαλλήλους που υιοθετούν τέκνο, χορηγείται άδεια τριών (3) μηνών με πλήρεις αποδοχές εντός του πρώτου εξαμήνου μετά την περαίωση της διαδικασίας της υιοθεσίας, έφ' όσον τό υιοθετημένο τέκνο είναι ηλικίας έως έξι (6) έτών. Ένας μήνας από την άδεια αυτή μπορεί να καλύπτει απουσία της υπαλλήλου κατά τό πρό της υιοθεσίας διάστημα.

5. Έπιδόματα λόγω τοκετού, που καταβλήθηκαν στην υπάλληλο του Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου λόγω υποχρεωτικής ασφάλισης σε ασφαλιστικούς οργανισμούς, εκπίπτουν από τις αποδοχές που καταβάλλονται κατά τή διάρκεια της άδειας μητρότητας, έφ' όσον ή ασφάλιση θεμελιώνεται και σε συνεισφορά του αυτού νομικού προσώπου.

6. Η άδεια μητρότητας είναι ιδιότυπη άδεια, δεν

αποτελεί είδος κανονικής ή αναρρωτικής άδειας και δεν υπόκειται σε συμψηφισμό.

7. Για τις επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλους ή άδεια κυοφορίας χορηγείται κατά τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας που ισχύουν για τις εργαζόμενες υπαλλήλους σε επιχειρήσεις ή έκμεταλλεύσεις του ιδιωτικού τομέως.

Άρθρο 51

Άδεια για άνατροφή παιδιού

1. Όταν πρόκειται για άνατροφή παιδιού ηλικίας έως 6 έτών, επιτρέπεται ή χορήγηση στον φυσικό ή θετό γονέα άδειας άνευ αποδοχών διαστήματος έως έξι (6) έτών συνολικά ή έως όκτώ (8) έτών, έφ' όσον ή υιοθεσία δεν έχει ολοκληρωθεί μέχρι τήν ηλικία τών έξι (6) έτών, ή όποια χορηγείται με αίτηση του υπαλλήλου, συνεχόμενα ή τμηματικά, και χωρίς γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Διάστημα τεσσάρων (4) μηνών της άδειας αυτής χορηγείται με πλήρεις αποδοχές στην περίπτωση γεννήσεως τρίτου (3ου) παιδιού και άνω.

2. Ο χρόνος εργασίας του γονέως Έκκλησιαστικού υπαλλήλου μειώνεται κατά δύο (2) ώρες ήμερησίως, έφ' όσον έχει τέκνα ηλικίας έως δύο (2) έτών και κατά μία (1) ώρα, έφ' όσον έχει τέκνα ηλικίας από δύο (2) έως τεσσάρων (4) έτών. Ο γονέας υπάλληλος δικαιούται για τό συνεχές διάστημα τών έννέα (9) μηνών άδειας με αποδοχές για άνατροφή παιδιού, έφ' όσον δεν κάνει χρήση του κατά τό προηγούμενο έδάφιο μειωμένου ωραρίου. Τό δικαίωμα της παρούσας παραγράφου μέχρι τή γέννηση και του δεύτερου (2ου) τέκνου χορηγείται υποχρεωτικώς σύμφωνα με τήν έπιλογή κατ' ευχέρεια του γονέως Έκκλησιαστικού υπαλλήλου. Υπάλληλος που υιοθετεί ή αναδέχεται τέκνο ηλικίας έως τεσσάρων (4) έτών, δικαιούται, κατ' εξαίρεση, τή χορήγηση του συνόλου της άδειας τών έννέα (9) μηνών που προβλέπεται στην παρούσα, έφ' όσον μετά από τήν άδεια της παραγράφου 8 και μέχρι τό τέκνο να συμπληρώσει τήν ηλικία τών τεσσάρων (4) έτών, αίτηθεί να του χορηγηθεί ή συνεχόμενη άδεια έναντι της διευκολύνσεως του μειωμένου ωραρίου. Εάν μέχρι τή συμπλήρωση τών τεσσάρων (4) έτών απομένει διάστημα μικρότερο τών έννέα (9) μηνών, χορηγείται άδεια για τό διάστημα που υπολείπεται. Για τόν γονέα που είναι άγαμος ή χήρος ή διαζευγμένος ή

έχει αναπηρία ποσοστού εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, τό κατά μία ώρα μειωμένο ωράριο του πρώτου έδαφίου ή ή άδεια της προηγούμενης παραγράφου προσαυξάνονται κατά έξι (6) μήνες ή ένα (1) μήνα αντίστοιχως. Ό νεοδιοριζόμενος Έκκλησιαστικός υπάλληλος πού κατά την τοποθέτησή του έχει τέκνο ήλικίας κάτω τών τεσσάρων (4) έτών δικαιούται νά λάβει συνεχόμενη άδεια ανατροφής τόσης διάρκειας όσο είναι μέ βάση τό μειωμένο ωράριο αντίστοιχως τό άθροισμα τών ωρών, οί όποίες άπομένουν από την ήμερομηνία του διορισμού του μέχρι τή συμπλήρωση του 4ου έτους ήλικίας του τέκνου του, πέραν του όποιου ή συνέχιση της άδειας είναι έπιτρεπτή. Ό χρόνος εργασίας γονέως υπαλλήλου μειώνεται κατά μία (1) ώρα ήμερησίως γιά δύο (2) έπιπλέον χρόνια, μετά από την άπόκτηση τέταρτου τέκνου, άνεξαρτήτως της άδειας ή της διευκολύνσεως πού έχει έπιλεγεί προηγούμενως. Τό ίδιο δικαίωμα θεμελιώνεται και μετά από την άπόκτηση κάθε τέκνου μετά τό τέταρτο. Σέ περίπτωση γεννήσεως διδύμων, τριδύμων κ.ο.κ. τέκνων χορηγείται έπιπλέον άδεια ανατροφής χρονικής διάρκειας έξι (6) μηνών μέ άποδοχές γιά κάθε τέκνο πέραν του ενός.

3. "Αν και οί δύο γονείς είναι Έκκλησιαστικοί υπάλληλοι μέ κοινή τους δήλωση πού κατατίθεται στίς υπηρεσίες τους καθορίζεται ποιός από τούς δύο θά κάνει χρήση του μειωμένου ωραρίου ή της άδειας ανατροφής, εκτός αν μέ την άνωτέρω κοινή τους δήλωση καθορίσουν χρονικά διαστήματα τών όποιων ο καθένας θά κάνει χρήση, αλλά πάντοτε διαδοχικώς και μέσα στά χρονικά όρια της προηγούμενης παραγράφου. "Αν ή/ό σύζυγος του/της υπαλλήλου εργάζεται στον δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα, έφ' όσον δικαιούται όμοίον όλικώς ή μερικώς διευκολύνσεων, ό/ή υπάλληλος δικαιούται νά κάνει χρήση τών διευκολύνσεων της παραγράφου 2 κατά τό μέρος πού ή/ό σύζυγός του/της δέν κάνει χρήση τών δικών της/του δικαιωμάτων ή κατά τό μέρος πού αυτά υπολείπονται τών διευκολύνσεων της παραγράφου 2.

4. "Όταν ο ένας γονέας λάβει την άδεια της παραγράφου 1 του παρόντος, ο άλλος δέν έχει δικαίωμα νά κάνει χρήση τών διευκολύνσεων της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού γιά τό ίδιο διάστημα. Έφ' όσον ή/ό σύζυγος του/της υπαλλήλου δέν εργάζεται ή δέν άσκει όποιοδήποτε έπάγγελμα, ό/ή υπάλληλος δέν δικαιούται

νά κάνει χρήση τών διευκολύνσεων της παραγράφου 1 και 2, εκτός αν λόγω σοβαρής παθήσεως ή βλάβης ύφίσταται άνικανότητα νά αντιμετωπίσει τίς άνάγκες άνατροφής του παιδιού, σύμφωνα μέ βεβαίωση της ύγειονομικής έπιτροπής στην άρμοδιότητα της όποίας υπάγεται ό/ή υπάλληλος.

5. Σέ περίπτωση διαστάσεως, διαζυγίου, χηρείας ή γεννήσεως τέκνου και έν γενει μονογονεϊκής οικογένειας, την άδεια της παραγράφου 1 και τίς διευκολύνσεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου δικαιούται ο γονέας πού άσκει την έπιμέλεια.

6. Οί Έκκλησιαστικές υπηρεσίες ύποχρεούνται νά διευκολύνουν τούς υπαλλήλους πού έχουν τέκνα, τά όποια παρακολουθούν μαθήματα πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσέως, γιά νά έπισκέπτονται τό σχολείο τών παιδιών τους, μέ σκοπό την παρακολούθηση της σχολικής τους έπιδόσεως.

7. Έκκλησιαστικοί υπάλληλοι πού έχουν άνήλικα τέκνα δικαιούνται άδειας μέ άποδοχές έως τέσσερεις (4) εργάσιμες ήμέρες γιά κάθε ήμερολογιακό έτος σε περίπτωση ασθένειας τών τέκνων τους. Γιά τούς υπαλλήλους πού είναι τρίτεκνοι, ή ως άνω άδεια άνέρχεται σε επτά (7) εργάσιμες ήμέρες γιά κάθε ήμερολογιακό έτος και γιά τούς υπαλλήλους πού είναι πολύτεκνοι σε δέκα (10) εργάσιμες ήμέρες. Γιά τούς Έκκλησιαστικούς υπαλλήλους πού είναι μονογονείς, ή ως άνω άδεια άνέρχεται σε όκτώ (8) εργάσιμες ήμέρες γιά κάθε ήμερολογιακό έτος.

8. Σέ Έκκλησιαστικούς υπαλλήλους πού υιοθετούν τέκνο, καθώς και σε υπαλλήλους πού γίνονται άνάδοχοι γονείς, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τών άρθρων 10 και 11 του ν. 4538/2018 (Α' 85), όπως ισχύει, πέραν τών διευκολύνσεων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, χορηγείται άδεια τριών (3) μηνών μέ πλήρεις άποδοχές έντός του πρώτου εξαμήνου μετά την περαίωση της διαδικασίας της υιοθεσίας ή της άναδοχής αντίστοιχως, έφ' όσον τό υιοθετημένο ή τό άναδεχόμενο τέκνο είναι ήλικίας έως έξι (6) έτών. "Ένας μήνας από την άδεια αυτή μπορεί νά καλύπτει άπουσία του υπαλλήλου κατά τό πρό της υιοθεσίας ή της άναδοχής διάστημα. Στους γονείς πού άποκτούν τέκνο μέ τή διαδικασία της παρένθετης μητρότητας, κατά τό άρθρο 1464 ΑΚ, πέραν τών διευκολύνσεων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, χορηγείται άδεια τριών (3) μηνών μέ πλήρεις άποδοχές άμέσως μετά τή γέννηση του τέκνου.

Άρθρο 52

Παροχή άδειας

1. Οί κατά τά άρθρα 47 έως 51 άδειες χορηγούνται έγγραφως και πάντως μέ αίτηση του Έκκλησιαστικού υπαλλήλου προς τήν προϊστάμενη αυτού αρχή, μέ τήν επιφύλαξη ειδικότερων διατάξεων του παρόντος. Στήν αίτηση τής άδειας ορίζεται ό χρόνος ενάρξεως αυτής.

2. Μέ τήν επιφύλαξη του άρθρου 47 παρ. 2 έδαφ. γ του παρόντος, λόγω εξαιρετικής υπηρεσιακής ανάγκης ή αιτούμενη άδεια, όταν είναι υποχρεωτική ή χορήγησή της, δύναται νά αναβληθεί επί δέκα πέντε (15) τό πολύ ήμέρες. Αυτό δέν ισχύει για τήν άδεια του άρθρου 50 του παρόντος.

Άρθρο 53

Άδεια αναρρωτική

1. Στόν Έκκλησιαστικό υπάλληλο, πού είναι ασθενής ή χρειάζεται νά αναρρώσει, χορηγείται αναρρωτική άδεια μέ αποδοχές τόσων μηνών όσα είναι τά έτη τής υπηρεσίας του, από τήν όποία αφαιρείται τό σύνολο τών αναρρωτικών άδειών, πού τυχόν έχει λάβει μέσα στην προηγούμενη πενταετία. Αναρρωτική άδεια χορηγούμενη χωρίς διακοπή δέν μπορεί νά υπερβεί τούς δώδεκα (12) μήνες. Χρόνος υπηρεσίας τουλάχιστον έξι (6) μηνών θεωρείται ως πλήρης έτος. Υπάλληλος, ό όποιος δέν έχει συμπληρώσει χρόνο υπηρεσίας έξι (6) μηνών, δικαιούται νά λάβει τίς βραχυχρόνιες αναρρωτικές άδειες πού προβλέπονται. Μετά τήν εξάντληση τών άνωτέρω άδειών, ό υπάλληλος δικαιούται άδειας άνευ αποδοχών. Σέ περίπτωση άτυχήματος κατά τήν έκτέλεση και έξ αίτίας τής υπηρεσίας, ό Έκκλησιαστικός υπάλληλος δικαιούται αναρρωτικής άδειας μέ αποδοχές ανεξαρτήτως χρόνου υπηρεσίας.

2. Στήν αναρρωτική άδεια συνυπολογίζονται και οι ήμέρες άπουσίας λόγω άσθενείας πού προηγήθηκαν τής άδειας.

3. Στόν υπάλληλο πού πάσχει από δυσίατο νόσημα, χορηγείται αναρρωτική άδεια, τής όποιας ή διάρκεια είναι διπλάσια από τή διάρκεια τών άδειών τών προηγούμενων παραγράφων. Για τή χορήγηση αυτής τής άδειας, απαιτείται σχετική γνωμάτευση νοσοκομείου ή ύγειονομικής επιτροπής.

4. Η αναρρωτική άδεια δέν συμψηφίζεται μέ τήν κανονική άδεια.

5. Δυσίατα νοσήματα είναι όσα καθορίζονται ως τέτοια για τούς δημοσίους υπαλλήλους κατά τήν κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 54

Χορήγηση αναρρωτικής άδειας

1. Η αναρρωτική άδεια χορηγείται ανά μήνα μέ εξαίρεση τήν περίπτωση τών δυσίατων νοσημάτων, όπως αυτά ορίζονται μέ τήν απόφαση τής παραγράφου 5 του άρθρου 53 πού χορηγείται ανά έξάμηνο κατ' ανώτατο όριο. Η αναρρωτική άδεια χορηγείται από τόν προϊστάμενο Γεν. Διευθύνσεως για τούς υπαλλήλους πού υπάγονται σέ αυτή ή τόν Αρχιγραμματέα τής Ίεράς Συνόδου ή τόν οικείο Μητροπολίτη κατά περίπτωση.

2. Βραχυχρόνιες αναρρωτικές άδειες χορηγούνται μέ γνωμάτευση θεράποντος ιατρού έως όκτώ (8) ήμέρες κατ' έτος. Δύο (2) έξ αυτών, αλλά όχι συνεχόμενες, δύναται νά χορηγούνται μόνο μέ υπεύθυνη δήλωση του υπαλλήλου.

3. Ο Έκκλησιαστικός υπάλληλος υποχρεούται νά δεχθεί έλεγχο ή επίσκεψη από έλεγκτή ιατρό.

4. Η άποστολή ιατρού για έλεγχο υπαλλήλου, πού κάνει χρήση βραχυχρόνιων αναρρωτικών άδειών κατ' επανάληψη, είναι υποχρεωτική για τήν υπηρεσία και ή τυχόν παράλειψή της συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα του άρμοδίου προϊσταμένου.

5. Ο έλεγχος τών κατ' οίκον άσθενούντων ανατίθεται σέ ιατρούς πού υπηρετούν μέ όποιαδήποτε σχέση έργασίας στό Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, μέ ειδικότητα Παθολογίας ή γενικής Ιατρικής άν δέν υπάρχει ιατρός αντίστοιχης μέ τήν άσθένεια ειδικότητας, ή άν δέν υπάρχουν τέτοιοι, σέ ιατρούς μέ σύμβαση έργασίας ιδιωτικού δικαίου ή σύμβαση μισθώσεως έργου ή έντολής αντίστοιχης ειδικότητας, και άσκεΐται όταν δοθεί ή έντολή από τόν προϊστάμενο τής άρμόδιας Γεν. Διευθύνσεως ή οικείο Μητροπολίτη ή τόν Αρχιγραμματέα τής Ίεράς Συνόδου κατά περίπτωση.

Άρθρο 55

Διαδικασία χορήγησης αναρρωτικής άδειας

1. Ο Έκκλησιαστικός υπάλληλος πού κωλύεται νά προσέλθει στην έργασία του λόγω άσθενείας ένημερώνει τήν υπηρεσία για τήν άδυναμία αυτή τήν ίδια ήμέρα.

2. Η υπηρεσία χορηγεί τήν αναρρωτική άδεια ύστερα

από αίτηση του υπαλλήλου. Η αίτηση για αναρρωτική άδεια υποβάλλεται εντός επτά (7) ημερών από την απουσία του υπαλλήλου λόγω ασθένειας. Σε περίπτωση αδικαιολόγητης καθυστέρησης που δεν όφειλεται σε λόγους ανωτέρας βίας, γίνεται ανάλογη περικοπή της αναρρωτικής άδειας με ευθύνη του όργανου που είναι αρμόδιο για την έκδοση της απόφασης χορηγήσεώς της. Η υπηρεσία σε άλλες ειδικές περιπτώσεις μπορεί να κινηθεί τη διαδικασία χορηγήσεως αναρρωτικής άδειας ατεπαγγέλτως.

3. Αναρρωτική άδεια πέραν των οκτώ (8) ημερών κατ' έτος χορηγείται ύστερα από γνωμάτευση της οικείας υγειονομικής επιτροπής, με εξαίρεση την περίπτωση που η άδεια χορηγείται βάσει γνωματεύσεως του διευθυντή κλινικής δημοσίου νοσοκομείου και έφ' όσον πρόκειται για νοσηλεία επτά (7) ημερών τουλάχιστον ή κατόπιν χειρουργικής επέμβασεως.

4. Άδεια διάρκειας πέραν του ενός (1) μηνός για ψυχική νόσο δεν χορηγείται αν δεν έχει προηγηθεί νοσηλεία σε δημόσιο νοσοκομείο. Παράτασή της ή χορήγηση νέας άδειας, έφ' όσον υπερβαίνει, συνολικώς ή τμηματικώς, τόν έναν (1) μήνα μέσα στο ίδιο ημερολογιακό έτος χορηγείται ύστερα από αναλυτική έκθεση θεράποντος ιατρού.

5. Τό αρμόδιο για τη χορήγηση της αναρρωτικής άδειας όργανο είτε χορηγεί ολόκληρη την άδεια που προτείνει ή απαιτούμενη ιατρική γνωμάτευση ή, εάν κρίνει τη γνωμάτευση ως ανατιολόγητη ή μη έπαρκή, παραπέμπει τόν ενδιαφερόμενο για εξέταση σε άλλο δημόσιο νοσοκομείο. Η αναρρωτική άδεια που προτείνεται από τό έτερο δημόσιο νοσοκομείο χορηγείται υποχρεωτικώς.

6. Η αίτηση Εκκλησιαστικού υπαλλήλου για παράταση αναρρωτικής άδειας υποβάλλεται τό αργότερο μέσα στο τελευταίο δεκαπενθήμερο του χρόνου της άδειας που του έχει χορηγηθεί.

7. Επί ασθένειας παρατεινομένης πέραν των χρονικών ορίων των παρ. 1 του άρθρου 53 και παρ. 4 του παρόντος άρθρου περί αναρρωτικών άδειών, ό Εκκλησιαστικός υπάλληλος, εάν δεν συντρέχει περίπτωση θέσεως αυτού σε διαθεσιμότητα κατά τό άρθρο 83 του παρόντος, απολύεται κατά τό άρθρο 136 του παρόντος μετά από απόφαση του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου, εάν, συνεπεία της ως άνω ασθένειας, εξακολουθεί να μην είναι σε θέση να άσκει τά καθήκοντά του.

Άρθρο 56

1. Οί επί θητεία Εκκλησιαστικοί υπάλληλοι άσθενούντες ή χρήζοντες αναρρώσεως δικαιούνται αναρρωτικής άδειας τόσων ημερών όσοι και οί μήνες της επί θητεία υπηρεσίας στό οικείο Εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο. Παρατεινομένης της ασθένειας πέραν των ως άνω χρονικών ορίων, ό υπάλληλος απολύεται κατά τό άρθρο 136 του παρόντος μετά από απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου εάν, συνεπεία της ως άνω ασθένειας του, εξακολουθεί να μην είναι σε θέση να άσκει τά καθήκοντά του.

2. Οί επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου Εκκλησιαστικοί υπάλληλοι και τό έργατοτεχνικό προσωπικό άσθενούντες ή χρήζοντες αναρρώσεως δικαιούνται αναρρωτικής άδειας κατά τίς διατάξεις του Αστικού Κώδικα και της έργατικής νομοθεσίας.

Άρθρο 57

1. Οί Εκκλησιαστικοί υπάλληλοι και τά μέλη της οικογένειάς τους έχουν δικαίωμα σε υγειονομική περίθαλψη που περιλαμβάνει νοσοκομειακή, ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη.

2. Η νοσοκομειακή, ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη παρέχεται σύμφωνα με τίς σχετικές διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για τόν οικείο φορέα άσφαλίσεως.

Άρθρο 58

Άδεια υπηρεσιακής - επαγγελματικής έκπαιδεύσεως

1. Η άδεια υπηρεσιακής έκπαιδεύσεως δύναιτο να χορηγηθεί σε όλους τούς Εκκλησιαστικούς υπαλλήλους που είναι κάτοχοι πτυχίου ΤΕΙ ή ΑΕΙ της ήμεδαπής ή άλλοδαπής άναγνωρισμένου στην Ελλάδα, ανεξαρτήτως της κατηγορίας ή του κλάδου στόν όποιον άνήκουν.

Γιά τη συμμετοχή και φοίτηση του Εκκλησιαστικού υπαλλήλου σε προγράμματα μετεκπαιδεύσεως και προγράμματα ή κύκλους μεταπτυχιακής έκπαιδεύσεως ή έκπονήσεως διδακτορικού διπλώματος ήμεδαπού δημοσίου πανεπιστημίου ή άναγνωρισμένου της άλλοδαπής, ό υπάλληλος δικαιούται να ζητήσει άδεια υπηρεσιακής έκπαιδεύσεως. Άδεια δεν χορηγείται αν ό χρόνος υπηρεσίας του υπαλλήλου που απομένει μετά τό πέρας της άδειας είναι μικρότερος του τετραπλάσιου της χρονικής διάρκειας της άδειας. Επίσης ή ανωτέρω

ἄδεια δέν χορηγεῖται ἂν ὁ ὑπάλληλος δέν ἔχει συμπληρώσει τή δοκιμαστική ὑπηρεσία.

2. Ἡ ἄδεια ὑπηρεσιακῆς ἐκπαίδευσῆς χορηγεῖται ὑποχρεωτικῶς ἀπό τόν προϊστάμενο τῆς ἀρμόδιας Γενικῆς Διευθύνσεως ἢ οἰκείου Μητροπολίτη ἢ τόν Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατά περίπτωση, ὕστερα ἀπό αἴτηση αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον διατυπωθεῖ σύμφωνη γνώμη τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, τό ὁποῖο συνεκτιμᾷ ἐάν ὑφίσταται στενή (ἀπόλυτη) συνάφεια τῆς μετεκπαίδευσῆς ἢ τῆς μεταπτυχιακῆς ἐκπαίδευσῆς μέ τό ἀντικείμενο τῆς ὑπηρεσίας του, τήν ὑπηρεσιακή ἐπίδοση καί τίς γνώσεις τοῦ ὑπαλλήλου. Εἰδικά, προκειμένου περὶ ἐκπαιδευτικῆς ἄδειας στό ἐξωτερικό, ἀπαιτεῖται πολύ καλή γνώση τῆς γλώσσας τῆς χώρας, στήν ὁποία πρόκειται νά μεταβεῖ ὁ ὑπάλληλος.

3. Ὁμοίως ἡ ἄδεια χορηγεῖται ὑποχρεωτικῶς, ἐάν ὁ ὑπάλληλος ἔχει λάβει ὑποτροφία ἀπό τό Ἴδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν ἢ ἄλλα Ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα. Ὑποτροφία ἀπό ἄλλο νομικό πρόσωπο ἡμεδαπό, διεθνές ἢ ἀλλοδαπό ἢ ἀλλοδαπή κυβέρνησι γιά μετεκπαίδευσή ἢ μεταπτυχιακή ἐκπαίδευσή συνεκτιμᾶται γιά τή χορήγησή τῆς ἄδειας. Ἡ ἄρνηση χορηγήσεως τῆς ἄδειας πρέπει νά αἰτιολογεῖται εἰδικῶς.

4. Ἡ ἄδεια ὑπηρεσιακῆς ἐκπαίδευσῆς δέν μπορεῖ νά ὑπερβεῖ τό ἕνα (1) ἔτος. Σέ περίπτωση φοιτήσεως σέ προγράμματα ἢ κύκλους μεταπτυχιακῶν σπουδῶν διάρκειας δύο (2) ἐτῶν ἢ ἐκπονήσεως διδακτορικῆς διατριβῆς, ἡ ἄδεια ὑπηρεσιακῆς ἐκπαίδευσῆς τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου μπορεῖ νά παραταθεῖ ἄλλους ἕξι (6) μήνες ἢ ἕνα (1) ἔτος ἀντιστοίχως. Καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου δέν μπορεῖ νά χορηγηθεῖ σέ αὐτόν ἄδεια ὑπηρεσιακῆς ἐκπαίδευσῆς πέρα τῶν πέντε (5) ἐτῶν συνολικῶς.

5. Ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος στόν ὁποῖο χορηγεῖται ἄδεια ὑπηρεσιακῆς ἐκπαίδευσῆς λαμβάνει τίς ἀποδοχές του. Σέ περίπτωση τμηματικῆς χορηγήσεως τῆς ἄδειας γιά μετεκπαίδευσή ἢ μεταπτυχιακή ἐκπαίδευσή στό ἐσωτερικό παρέχονται, γιά τό χρονικό διάστημα τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἄδειας, ἀποδοχές αὐξημένες κατά ποσοστό δέκα πέντε τοῖς ἑκατό (15%). Ἄν ἡ μετεκπαίδευσή ἢ μεταπτυχιακή ἐκπαίδευσή γίνεται σέ ἐκπαιδευτικό ἴδρυμα τό ὁποῖο βρίσκεται ἐκτός τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου πού ἐδρεύει ἡ ὑπηρεσία τοῦ

ὑπαλλήλου, μπορεῖ νά ὀρίζεται προσαύξηση ἀποδοχῶν ἕως καί ποσοστό τριάντα τοῖς ἑκατό (30%) μέ ἀπόφαση τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου. Στούς ὑπαλλήλους πού χορηγεῖται ἄδεια γιά μετεκπαίδευσή ἢ μεταπτυχιακή ἐκπαίδευσή στό ἐξωτερικό παρέχονται ἀποδοχές αὐξημένες στό διπλάσιο. Ἡ προσαύξηση τῶν ἀποδοχῶν μειώνεται κατά τό μέρος πού καλύπτεται ἀπό ὑποτροφία ἢ ἄλλου εἴδους χρηματική ἀμοιβή ἢ ἀποζημίωση πού τυχόν χορηγεῖται στόν ὑπάλληλο στό ἐσωτερικό ἢ τό ἐξωτερικό. Ὁ ὑπάλληλος δικαιούται ἐπίσης ὁδοιπορικῶν ἐξόδων μεταβάσεως καί ἐπιστροφῆς.

6. Ἐφ' ὅσον ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος ἔτυχε ἐκπαιδευτικῆς ἄδειας μετ' ἀποδοχῶν ἀπλῶν, μειωμένων ἢ προσαυξημένων, ὑποχρεοῦται, μετὰ τή λήξη αὐτῆς, νά προσφέρει τίς ὑπηρεσίες του στό παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ νομικό πρόσωπο ἐπί χρονικό διάστημα διπλάσιο τοῦ χρόνου τῆς ἄδειας. Σέ περίπτωση μή συμμορφώσεως πρὸς τήν ὑποχρέωσή του αὐτήν, ὑποχρεοῦται νά ἐπιστρέψει κάθε χρηματικό ποσό καταβληθέν σέ αὐτόν κατ' ἐντολήν τῆς ὑπηρεσίας του κατά τή διάρκεια τῆς ἄδειας, κωλύεται δέ ἐπί μία πενταετία ὁ διορισμός αὐτοῦ σέ ἄλλη θέση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου.

7. Ὁ χρόνος τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἄδειας θεωρεῖται ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας.

8. Γιά τοὺς λόγους τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος δικαιούται νά αἰτηθεῖ τήν ἄδεια τοῦ ἄρθρου 49 παρ. 2 τοῦ παρόντος χωρὶς γνώμη τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἄδεια αὐτή δέν χορηγεῖται σωρευτικά μέ τήν ἄδεια τῶν παραγράφων 1 ἕως 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

9. Ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται μετὰ τό πέρας τῆς φοιτήσεώς του νά καταθέσει στήν ὑπηρεσία του τόν τίτλο πού ἀπέκτησε ἐντός τριμήνου ἀπό τήν ὀρκωμοσία του ἢ ἄλλως ἐπιτυχούς ὀλοκληρώσεως τῶν σπουδῶν. Σέ περίπτωση τυχόν ἀνεπιτυχούς ὀλοκληρώσεως ἐπιστρέφεται ἡ τυχόν προσαύξηση τῶν ἀποδοχῶν του πού κατεβλήθησαν βάσει τῆς παρ. 5 εδ. β' τοῦ παρόντος ἄρθρου.

10. Ἡ ἄδεια ὑπηρεσιακῆς ἐκπαίδευσῆς μπορεῖ νά ἀνακαλεῖται γιά ἐξαιρετικούς λόγους πού ἀφοροῦν στήν ὑπηρεσία ἢ γιά λόγους πού ἀνάγονται στήν ἐπίδοση τοῦ ὑπαλλήλου πρὶν ἀπό τήν πάροδο τοῦ χρόνου τῆς λήξεώς της μέ πράξη τοῦ ἀρμόδιου γιά τή χορήγησή

της όργανου, ή όποία έκδίδεται μετά από σύμφωνη καί ειδικώς αίτιολογημένη γνώμη του Ύπηρεσιακού Συμβουλίου.

11. Όμοίως είναι δυνατόν νά χορηγεΐται σέ ύπαλλήλους άδεια για λόγους επαγγελματικής εκπαίδεΰσεως ή λήψεως τίτλου ιατρικής ειδικότητας μετά από σύμφωνη γνώμη του Ύπηρεσιακού Συμβουλίου. Η άδεια είναι δυνατόν νά χορηγεΐται μέ πλήρεις άποδοχές, έφ' όσον ό ύπάλληλος δηλώνει ότι θά παρέχει ύπηρεσίες κατά τό διάστημά της σέ ώράριο, πού καθορίζει ή ύπηρεσία του.

Άρθρο 59

Άδεια για έπιμορφωτικούς λόγους καί έξετάσεις

1. Άδειες μικρής χρονικής διάρκειας έως δέκα (10) ήμερών χορηγούνται ύποχρεωτικώς μετά από αίτησή τους, σέ ύπαλλήλους πού μετέχουν σέ διαγωνισμούς για νά λάβουν ύποτροφία ή νά εισαχθούν σέ σχολή άνωτάτης εκπαίδεΰσεως ή νά εισαχθούν ή έξετασθούν στην Έθνική Σχολή Δημόσιας Διοικήσεως του Έθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοικήσεως καί Αυτόδιοικήσεως (Ε.Κ.Δ.Δ.Α.) ή σέ Δομές δια βίου εκπαίδεΰσεως ή για νά έπιλεγούν για φοίτηση σέ κύκλους μεταπτυχιακών σπουδών, σέ άντικείμενα πού ένδιαφέρουν τήν ύπηρεσία.

2. Όμοιες άδειες μπορεί νά χορηγούνται για συμμετοχή σέ συνέδρια, συνδιασκέψεις, σεμινάρια καί κάθε είδους συναντήσεις έπιστημονικού χαρακτήρα, στό έσωτερικό ή τό έξωτερικό, έφ' όσον ή συμμετοχή κρίνεται συμφέρουσα για τήν ύπηρεσία.

3. Οί άδειες των προηγούμενων παραγράφων χορηγούνται από τόν προϊστάμενο τής άρμόδιας Γενικής Διευθύνσεως ή οικείο Μητροπολίτη ή τόν Αρχιγραμματέα τής Έρας Συνόδου κατά περίπτωση, μετά από γνώμη του άμέσου προϊσταμένου του ύπαλλήλου, μέ άποδοχές για όλο τόν χρόνο κατά τόν όποιον ύπάλληλος μετέχει στόν διαγωνισμό ή τίς λοιπές δραστηριότητες. Στόν χρόνο αυτόν προστίθενται οί ήμέρες πού είναι αναγκαίες για τή μετάβαση καί τήν έπιστροφή του Έκκλησιαστικού ύπαλλήλου.

4. Στούς Έκκλησιαστικούς ύπαλλήλους πού είναι μαθητές, σπουδαστές ή φοιτητές, προπτυχιακοί ή μεταπτυχιακοί ή διδακτορικοί, σέ σχολεία καί ιδρύματα καί των τριών βαθμίδων εκπαίδεΰσεως, χορηγεΐται άδεια έξετάσεων μέ άποδοχές από τόν προϊστάμενο τής

άρμόδιας Γενικής Διευθύνσεως ή οικείο Μητροπολίτη ή τόν Αρχιγραμματέα τής Έρας Συνόδου κατά περίπτωση.

Η άδεια έξετάσεων δέν μπορεί νά ύπερβαίνει τίς είκοσι (20) εργάσιμες ήμέρες κάθε έτος καί χορηγεΐται συνεχώς ή τμηματικώς κατά τήν έξεταστική περίοδο πού ζητεί ό ένδιαφερόμενος. Για κάθε ήμέρα έξετάσεων χορηγεΐται άδεια δύο (2) ήμερών μέχρι έξαντλήσεως των ήμερών τής προηγούμενης παραγράφου. Ό Έκκλησιαστικός ύπάλληλος ύποχρεούται νά προσκομίσει στην ύπηρεσία του άντίστοιχη βεβαίωση έξετάσεως έκάστου μαθήματος μετά τό πέρας τής έξεταστικής περιόδου, άλλως ή χορηγούμενη άδεια άνακαλείται άναδρομικώς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

Άρθρο 60

Ηθικές άμοιβές – Άναγνώριση ύπηρεσιών

1. Στούς Έκκλησιαστικούς ύπαλλήλους, οί όποιοι προσφέρουν στό οικείο Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο έξαιρετικές ύπηρεσίες ή έπιδεικνύουν ύπηρεσιακή έπίδοση καί άπόδοση πέραν τής εκ των καθηκόντων αυτών έπιβαλλομένης, δύνата νά τους άπονέμονται οί κάτωθι ήθικές άμοιβές: α) Εΰφημος μνεία, β) Εΰαρέσκεια, γ) Έπαινος καί δ) Μετάλλιο διακεκριμένων πράξεων μετά διπλώματος.

2. Οί ήθικές άμοιβές δύνата νά άπονέμονται καί κατά ή μετά τήν άποχώρηση του ύπαλλήλου, έφ' όσον ό ύπάλληλος διήνυσε εύδόκιμη είκοσαετή τουλάχιστον παραμονή στην ύπηρεσία του.

3. Είναι δυνατόν κατά διακριτική εύχέρεια νά χορηγηθεί, μέ άπόφαση του οικείου Μητροπολίτη ή τής Διαρκούς Έρας Συνόδου ή του οικείου Διοικητικού Συμβουλίου κατά περίπτωση, καί μετά από ειδικώς αίτιολογημένη εισηγήση του Πρωτοσυγκέλλου ή τής οικείας ύπηρεσίας πρός τά άνωτέρω όργανα άντιστοιχως, σέ ύπάλληλο χρηματικό ποσό σέ άναγνώριση τής ύπηρεσιακής έπίδόσεως καί άποδόσεως πέραν τής εκ των καθηκόντων του έπιβαλλομένης, εάν αυτή είχε αίτιωδώς συγκεκριμένο καί άποτιμητό οικονομικό άποτέλεσμα, πέραν του εύλόγως άναμενόμενου, για τήν ύπηρεσία.

4. Η εύφημος μνεία, ή εύαρέσκεια καί ό έπαινος άπονέμονται δι' άποφάσεως τής Διαρκούς Έρας

Συνόδου μετά από πρόταση του έπιχωρίου Μητροπολίτη ή Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου ή προϊσταμένου Διευθύνσεως του Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου στο όποιο υπηρετεί ό υπάλληλος.

5. Τό μετάλλιο διακεκριμένων πράξεων άπονέμεται δι' άποφάσεως της Διαρκούς Ίεράς Συνόδου ύστερα από πρόταση του άρμοδίου κατά τήν προηγουμένη παράγραφο όργάνου και σύμφωνη γνώμη του Ύπηρεσιακού Συμβουλίου.

6. Οί περί άπονομής ήθικής άμοιβής πράξεις δημοσιεύονται διά του περιοδικού «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» και κοινοποιούνται δι' έγκυκλίου σε όλες τίς ύπηρεσίες του νομικού προσώπου, όπου υπηρετεί ό υπάλληλος.

7. Τό σχήμα, οί διαστάσεις, οί έπί αύτου παραστάσεις κ.λπ. του μετάλλιου διακεκριμένων πράξεων και ό τύπος και τό περιεχόμενο του διπλώματος, όπως και κάθε έν γένει σχετική λεπτομέρεια καθορίζονται μέ άπόφαση της Διαρκούς Ίεράς Συνόδου.

Άρθρο 61

Προβάδισμα

Τό προβάδισμα μεταξύ των Έκκλησιαστικών υπαλλήλων καθορίζεται ως έξης:

α) Μεταξύ υπαλλήλων πού άνήκουν σε διαφορετικές κατηγορίες προηγούνται οί υπάλληλοι της κατηγορίας ΕΘ και ακολουθούν κατά σειρά οί υπάλληλοι της κατηγορίας ΠΕ, της κατηγορίας ΤΕ, της κατηγορίας ΔΕ και τέλος οί υπάλληλοι της κατηγορίας ΥΕ.

β) Μεταξύ υπαλλήλων πού άνήκουν στην ίδια κατηγορία προηγούνται οί υπάλληλοι άνωτερου βαθμού μέ βάση τήν ιεραρχική κλίμακα των βαθμών του άρθρου 26.

γ) Μεταξύ υπαλλήλων του ίδιου κλάδου και βαθμού ύπάρχει προβάδισμα επί τη βάσει της άρχαιότητάς τους, προβαδίζόντων σε κάθε περίπτωση των κληρικών. Τό προβάδισμα μεταξύ των κληρικών υπαλλήλων της Έκκλησίας της Ελλάδος καθορίζεται, άνεξαρτήτως του ύπηρεσιακού βαθμού ή των πρεσβείων της χειροτονίας, αλλά μόνον αναλόγως προς τήν κατεχόμενη θέση μέ άπόφαση του Αρχιγραμματέως της Ίεράς Συνόδου.»

Άρθρο 4

Τό άρθρο 62 του Κανονισμού της Έκκλησίας της Ελλάδος ύπ' άριθμ. 5/1978 (Α' 48), πού είχε καταργηθεί μέ τό άρθρο 2 του Κανονισμού της Έκκλησίας της

Ελλάδος ύπ' άριθμ. 29/1985 (Α' 126), προστίθεται ως ακολούθως:

«ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

Μεταβολές ύπηρεσιακής καταστάσεως

Άρθρο 62

Άτομικός φάκελος

1. Ό άτομικός φάκελος συγκροτείται μετά τόν διορισμό ή πρόσληψη του Έκκλησιαστικού υπαλλήλου και περιλαμβάνει όλα τά στοιχεία, τά όποια προσδιορίζουν τήν άτομική, οίκογενειακή, περιουσιακή και ύπηρεσιακή του κατάσταση. Ειδικότερα, ό άτομικός φάκελος περιλαμβάνει:

α) Τά στοιχεία ταυτότητας του υπαλλήλου, τά στοιχεία συζύγου και των τέκνων του, καθώς και δήλωση της περιουσιακής του καταστάσεως. Τά στοιχεία αυτά γνωστοποιούνται από τόν υπάλληλο μέ υπεύθυνη δήλωση, πού υποβάλλει στην ύπηρεσία του κατά τόν διορισμό ή πρόσληψή του. Μέ τόν ίδιο τρόπο δηλώνεται ύποχρεωτικώς κάθε ουσιώδης μεταβολή των στοιχείων αυτών.

β) Τούς τίτλους σπουδών ή άλλα τυπικά προσόντα.

γ) Άποφάσεις, έγγραφα ή άλλα στοιχεία πού αναφέρονται στις προϋποθέσεις διορισμού – προσλήψεως του υπαλλήλου, στην ύπηρεσιακή γενικά κατάσταση και δραστηριότητα του Έκκλησιαστικού υπαλλήλου, όπως ιδίως οί εκθέσεις αξιολογήσεως των ουσιαστικών προσόντων, οί πειθαρχικές ποινές, οί άδειες, παρατηρήσεις της ύπηρεσίας και άλληλογραφία σχετική μέ τήν άπόδοσή του.

δ) Κάθε άλλο στοιχείο πού ό Έκκλησιαστικός υπάλληλος καταθέτει ό ίδιος στην ύπηρεσία του, ζητώντας νά συμπεριληφθεί στον άτομικό του φάκελο, έφ' όσον σχετίζεται μέ τά ύπηρεσιακά του καθήκοντα και είναι πρόσφορο γιά τήν αξιολόγησή του.

2. Κάθε υπάλληλος δικαιούται νά λάβει γνώση του άτομικού φακέλου του.

3. Η άρμόδια ύπηρεσία προσωπικού ύποχρεούται νά τηρεί, νά φυλάσσει και νά ένημερώνει τόν άτομικό φάκελο του Έκκλησιαστικού υπαλλήλου, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων.

4. Ό άτομικός φάκελος του Έκκλησιαστικού υπαλλήλου τίθεται ύπ' όψιν του Ύπηρεσιακού – Πειθαρχικού Συμβουλίου και του Α.Υ.Σ.Ε., καθώς και κάθε άλλου όργάνου πού είναι άρμόδιο γιά τήν διενέργεια ύπηρεσιακών κρίσεων, αξιολογήσεων και

τήν έκδοση πράξεων για τό υπηρεσιακό καθεστώς του.»

Άρθρο 5

Τά άρθρα 68- 1 του Κανονισμού τής Έκκλησίας τής Ελλάδος υπ' αριθ. 5/1978 (Α' 48) καταργούνται καί αντικαθίστανται από τά κατωτέρω άρθρα 68-76, τά όποια έχουν ως έξής:

«ΤΜΗΜΑ Ε

Άξιολόγηση – Βαθμολογικές Προαγωγές

Άρθρο 68

Άξιολόγηση

Τά ούσιαστικά καί τυπικά προσόντα τών Έκκλησιαστικών υπάλληλων, μόνιμων καί μέ σχέση ιδιωτικού δικαίου, μετακλητών καί άποσπασμένων, άξιολογούνται βάσει συστήματος έτήσιας άξιολογήσεως, τό όποίο διέπεται από τίς άρχές τής άμεροληψίας, τής επαγγελματικής ικανότητας του υπάλληλου καί τής άποδοτικότητάς του κατά τόν Κανονισμό τής Έκκλησίας τής Ελλάδος υπ' αριθ. 265/2015 (Α' 25), όπως έκάστοτε ισχύει. Ός επαγγελματικά-τεχνικά προσόντα νοούνται οί τίτλοι σπουδών, ή γνώση ξένων γλωσσών, ή πιστοποιημένη έπιμόρφωση καί άλλες ειδικές δραστηριότητες. Ός έργασιακή-διοικητική έμπειρία νοείται ό χρόνος υπηρεσίας, οί ικανότητες- δεξιότητες έντός υπηρεσίας καί λοιπές ειδικές δραστηριότητες.

Άρθρο 69

Προαγωγή

1. Οί Έκκλησιαστικοί υπάλληλοι προάγονται μέ βάση τήν άξιολόγηση καί τόν χρόνο υπηρεσίας -παραμονής τους στόν έκάστοτε όριζόμενο βαθμό. Για τήν προαγωγή ό υπάλληλος όφείλει νά έχει συμπληρώσει τόν άπαιτούμενο χρόνο στόν βαθμό πού κατέχει, σύμφωνα μέ τήν παρ. 3 του παρόντος, καί νά έχει ύψηλή βαθμολογία στίς έκθέσεις άξιολογήσεώς του.

2. Οί προαγωγές γίνονται ύστερα από άπόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του άρθρου 2 του παρόντος. Τό άρμόδιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο κρίνει άυτοτελώς έκαστον ύποψήφιο πρός προαγωγή μέ βάση: α) τίς βαθμολογίες άξιολογήσεως τών τριών (3) προηγούμενων έτών μέ άπαιτούμενο μέσο όρο 6 καί άνω, β) τά τυχόν στοιχεία του πειθαρχικού έλέγχου καί γ) κάθε έν γένει κατά τήν κρίση του χρήσιμο στοιχείο ή έγγραφο. Μπορεί νά μήν ύπάρξει άξιολόγηση

Έκκλησιαστικού υπάλληλου, κατόπιν αίτιολογημένης άποφάσεως τής προϊσταμένης άρχής αύτου.

3. Για τόν άπαιτούμενο χρόνο παραμονής σέ κάθε βαθμό ισχύει ό αντίστοιχος χρόνος προαγωγής από βαθμό σέ βαθμό πού έκάστοτε όρίζεται για τούς δημοσίους υπάλληλους, μέ έπιφύλαξη τυχόν ειδικών ρυθμίσεων, πού προβλέπονται στόν παρόντα Κανονισμό. Στόν άπαιτούμενο χρόνο υπηρεσίας δέν ύπολογίζεται: α) ό χρόνος τής διαθεσιμότητας, β) ό χρόνος τής άργίας πού επήλθε είτε έξ αίτίας ποινικής δώξεως πού κατέληξε σέ όποιαδήποτε καταδίκη είτε έξ αίτίας πειθαρχικής δώξεως πού κατέληξε σέ πειθαρχική ποινή τούλάχιστον προστίμου άποδοχών τριών (3) μηνών, γ) ό χρόνος τής άδικαιολόγητης άποχής από τά καθήκοντα, δ) ό χρόνος τής προσωρινής παύσεως, ε) ό χρόνος τής άδείας άνευ άποδοχών πού δέν άποτελεί χρόνο πραγματικής υπηρεσίας, στ) ό χρόνος άναστολής άσκήσεως καθηκόντων.

4. Η διαδικασία τών προαγωγών κινείται από τό άρμόδιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο διά τής ύποβολής σχετικής αίτήσεως του Έκκλησιαστικού υπάλληλου, ή όποία διαβιβάζεται διά του οικείου Μητροπολίτου ή του Διοικητικού Συμβουλίου του Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου στό όποιο ύπηρετεί ή του Αρχιγραμματέως τής Έρράς Συνόδου κατά περίπτωση. Σέ περίπτωση άπρακτης παρελεύσεως ένός (1) μηνός από τήν ύποβολή, ό υπάλληλος δικαιούται νά διαβιβάσει ό ίδιος τήν αίτησή του έντός δέκα πέντε (15) ήμερών, άλλως θεωρείται ως άνακληθείσα. Ό Πρόεδρος του Υπηρεσιακού Συμβουλίου συγκαλεί τό Συμβούλιο σέ συνεδρίαση πρός λήψη άποφάσεως επί του σχετικού αίτήματος, έντός ένός (1) μηνός από τήν περιέλευση αύτου στήν γραμματεία του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Δέν επιτρέπεται ή άναβολή τής συνεδρίασεως μέ τήν έπιφύλαξη λόγων άνωτέρας βίας. Η άπόφαση όφείλει νά είναι πλήρως καί έπαρκώς αίτιολογημένη. Ός προακτέος χαρακτηρίζεται ό Έκκλησιαστικός υπάλληλος πού εμφανίζει τό άπαραίτητο Έκκλησιαστικό ήθος (ύπηρεσιακές σχέσεις καί συμπεριφορά), τή διοικητική ικανότητα-άποτελεσματικότητα, ενδιαφέρον καί δημιουργικότητα καί τήν έπιστημονική κατάρτιση για τήν άσκηση τών καθηκόντων του άνωτέρου βαθμού. Ειδικώς για τήν προαγωγή στόν Α' βαθμό, θά πρέπει ό υπάλληλος νά έχει ιδιαίτερα ύψηλή βαθμολογία στήν άξιολογήσή του τόσο στά τυπικά προσόντα, όσο καί στήν έργασιακή έμπειρία (συνολικά από 7 καί πάνω).

Ὡς μὴ προακτέος χαρακτηρίζεται ὁ Ἐκκλησιαστικός ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος δέν συγκεντρώνει τὰ προσόντα γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ.

5. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ὀφείλει, ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς ἡμέρας συνεδριάσεως, νὰ ἀποστείλει τὴν εἰσήγηση τοῦ Συμβουλίου στὸν Μητροπολίτη τῆς οἰκείας Ἱ. Μητροπόλεως ἢ τὸν Πρόεδρο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τὸν Ἀρχιγραμματεὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ περίπτωσιν πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως προαγωγῆς, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἀρθροῦ 75, ὀφείλει ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς περιελεύσεως τῆς εἰσηγήσεως, νὰ ἐκδώσῃ τὴν πράξιν προαγωγῆς δημοσιευόμενη στὸ ἐπίσημο Δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Ὁ ἀνωτέρω δύναται νὰ ἀρνηθεῖ τὴν ἔκδοσιν τῆς πράξεως προαγωγῆς γιὰ λόγους νομιμότητος, ὅποτε διαβιβάζει τὴν ὑπόθεσιν ἀμελλητί στὸ Α.Υ.Σ.Ε., τὸ ὁποῖο καὶ ἀποφαίνεται ὀριστικῶς καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ ὁποῖου εἶναι ὑποχρεωτική. Ἐάν ἡ δεκαπενθήμερη προθεσμία παρέλθῃ ἀπρακτῆ, ἡ εἰσήγηση τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου θεωρεῖται ἀποδεκτή, ἐπέχει πλέον θέσιν ἀποφάσεως προαγωγῆς καὶ ἡ δημοσίευσή της στὸ ἐπίσημο Δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» διατάσσεται μὲ ἀπόφασιν τοῦ Α.Υ.Σ.Ε., πού διαπιστώνει τίς ἀνωτέρω προϋποθέσεις πλασματικῆς ἀποδοχῆς, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπαλλήλου.

6. Σέ κάθε περίπτωσιν πού ὁμοίῳ βαθμῷ ὑπάλληλοι ἀξιολογοῦνται μὲ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς βαθμὸν καὶ αἰτοῦνται προαγωγῆς, ὁ ἀξιολογητὴς ὑποχρεοῦται νὰ τοὺς ἀξιολογήσῃ περαιτέρω καὶ νὰ τοὺς κατατάξῃ, σέ ξεχωριστὸ ἔντυπο, κατὰ φθίνουσα σειρά ἀξιολογήσεως.

7. Σέ περίπτωσιν διαφωνίας τοῦ ἐνδιαφερομένου μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκηση προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἀσκουμένη ἐντὸς προθεσμίας δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρο 70

Πίνακες προακτέων

1. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἢ ὁ ἀρμόδιος προϊστάμενος Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ

ὁ Μητροπολίτης τῆς οἰκείας Ἱ. Μητροπόλεως συντάσσει ὀνομαστικούς πίνακες προακτέων καὶ μὴ προακτέων ὑπαλλήλων κεχωρισμένως κατὰ κατηγορίες καὶ κλάδους, περιλαμβάνοντας ἅπαντες τοὺς κατὰ τὴν 31η Δεκεμβρίου τοῦ προηγούμενου ἔτους ὑπηρετοῦντες ὑπαλλήλους. Οἱ πίνακες αὐτοὶ περιέχουν τὸν συνολικὸν χρόνον ὑπηρεσίας ἐκάστου, τὸν πραγματικὸν καὶ, κεχωρισμένως, τὸν τυχόν πλεονάζοντα χρόνον στὸν τελευταῖον βαθμὸν, τοὺς τίτλους σπουδῶν, τὴν ἡλικία καὶ κάθε ἄλλη χρήσιμη ἐνδειξη.

2. Κατὰ τῶν πινάκων τούτων, ἀνακοινουμένων ὑποχρεωτικῶς σέ ἕκαστον ἐνδιαφερόμενον τὸ βραδύτερον μέχρι 15 Φεβρουαρίου, ἐπιτρέπεται ἐνστάσι τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένη μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου. Ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἀποφαίνεται τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὁποῖου χωρεῖ προσφυγὴ ἀσκουμένη ἐντὸς προθεσμίας δέκα (10) ἡμερῶν ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου. Οἱ πίνακες καθίστανται ὀριστικοί, ἐάν παρέλθουν ἀπρακτες οἱ προθεσμίες ἐνστάσεως ἢ προσφυγῆς ἢ ὅταν ἐκδοθῶν οἱ ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρο 71

Παράλειψη ἀπὸ προαγωγῆς

1. Τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον παραλείπει τὴν προαγωγῆν, ἂν κατὰ τὸν χρόνον αὐτῆς ἐκκρεμεῖ ποινικὴ ἢ πειθαρχικὴ κατηγορία εἰς βάρος τοῦ ὑπαλλήλου.

2. Ὁ ὑπάλληλος δικαιούται νὰ κριθεῖ ἐκ νέου, ὅταν ἡ κατηγορία ἀποδειχθεῖ τελεσίδικα ἀβάσιμη, ὅποτε τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ συνεδριάσῃ μέσα σέ ἕναν (1) μῆνα ἀπὸ τὴν κοινοποίησιν στὴν ἀρμόδια ὑπηρεσία τῆς τελεσίδικης ἀπαλλακτικῆς κρίσεως καὶ αἴτησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου. Ἡ ἀνωτέρω προαγωγὴ ἰσχύει ἀναδρομικῶς.

Ἄρθρο 72

Προϊστάμενοι ὀργανικῶν μονάδων

1. Καθῆκοντα προϊσταμένων τῶν ὀργανικῶν μονάδων ἀνατίθενται, εἴτε μέσῳ διαδικασίας ἐπιλογῆς μεταξὺ τῶν ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, εἴτε κατ' ἀπόλυτην ἐκλογήν καὶ δι' ἀναθέσεως καθηκόντων σέ μετακλητὸ ἢ ἐπὶ θητεία ὑπάλληλο, ὅπου ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὸν οἰκεῖον ὀργανισμόν. Ἀρμόδιον ὄργανον ἐπιλογῆς προϊσταμένων εἶναι ἡ Διαρκὴς Ἱερά

Σύνοδος για την Έκκλησία της Ελλάδος, τό Διοικητικό Συμβούλιο για την Αποστολική Διακονία και τό Διορθόδοξο Κέντρο της Έκκλησίας της Ελλάδος και ό οικείος Μητροπολίτης για τίς Ίερές Μητροπόλεις.

2. Σέ περίπτωση πού ή τοποθέτηση προϊσταμένων Γενικών Διευθύνσεων, Διευθύνσεων, Τμημάτων και αυτοτελών Γραφείων ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικών μονάδων τών Έκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, πραγματοποιείται μέσω διαδικασίας επιλογής μεταξύ τών ήδη απασχολούμενων και έχόντων τά νόμιμα προσόντα υπαλλήλων της Έκκλησιαστικής υπηρεσίας, ή επιλογή είναι ενιαία περιλαμβανομένων τών υπαλλήλων μέ σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, πού πληρούν τίς προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου και ανήκουν στίς ίδιες κατηγορίες, βαθμούς και ειδικότητες αντίστοιχες τών κατηγοριών, βαθμών κλάδων μονίμων υπαλλήλων του Έκκλ. νομικού προσώπου, μέ αυτές πού προβλέπονται στό άρθρο 26 του παρόντος Κανονισμού. Ός χρόνος υπηρεσίας τών υπαλλήλων μέ σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου δέν νοείται ό χρόνος πού έχει ληφθεί υπ' όψιν για μισθολογική ή άλλη εξέλιξη για ειδικούς λόγους, χωρίς νά είναι χρόνος πραγματικής Έκκλησιαστικής υπηρεσίας.

3. Ός προϊστάμενοι Γεν. Διευθύνσεων επιλέγονται μέ διαδικασία επιλογής μόνιμοι ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου υπάλληλοι της κατηγορίας ΠΕ μέ βαθμό Α' ή Β' και δέκα πέντε (15) τουλάχιστον έτη υπηρεσίας, οι όποιοι έχουν διατελέσει ή είναι προϊστάμενοι Διευθύνσεως για είκοσι τέσσερις (24) τουλάχιστον μήνες κατά την ημέρα υποβολής της αίτησεως υποψηφιότητας. Εάν δέν υπάρχουν υποψήφιοι μέ τά προαναφερόμενα προσόντα, επιλέγονται υποψήφιοι μέ δέκα (10) τουλάχιστον έτη υπηρεσίας, πού έχουν διατελέσει ή είναι προϊστάμενοι Διευθύνσεως κατά την ημέρα υποβολής της αίτησεως υποψηφιότητας.

4. Ός προϊστάμενοι Διευθύνσεων ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικών μονάδων επιλέγονται μέ διαδικασία επιλογής οι υπάλληλοι πού έχουν ασκήσει καθήκοντα προϊσταμένου Τμήματος μέ βαθμό Α' ή Β' ή Γ'. Εάν δέν υπάρχουν ή δέν έπαρκούν οι υποψήφιοι μέ τά προαναφερόμενα προσόντα, επιλέγονται υπάλληλοι μέ βαθμό Α' ή Β' ή Γ'.

5. Ός προϊστάμενοι Τμημάτων και αυτοτελών Γραφείων ή αντίστοιχου οργανικών μονάδων, επι-

λέγονται υπάλληλοι μέ βαθμό Α' ή Β' ή Γ'.

6. Οι τοποθετηθέντες προϊστάμενοι υπηρεσιακών μονάδων διανύουν τριετή θητεία και εξακολουθούν νά ασκούν τά καθήκοντά τους επί τρείς (3) μήνες μετά τή λήξη της θητείας τους, εκτός αν έχει γίνει επανεπιλογή και τοποθέτησή τους ως νέου προϊσταμένου.

7. Τό αρμόδιο για την τοποθέτηση προϊσταμένων όργανο μπορεί νά όρίσει ως αναπληρωτή προϊσταμένου οργανικής μονάδας, πού απουσιάζει ή κωλύεται, έναν από τους προϊσταμένους τών υποκειμένων οργανικών μονάδων ή άλλον υπάλληλο πού υπηρετεί στην ίδια οργανική μονάδα.

8. Κατά τή διαδικασία επιλογής μεταξύ τών υπηρετούντων υπαλλήλων οι προϊστάμενοι τών οργανικών μονάδων επιλέγονται και τοποθετούνται, μέ απόφαση της οικείας αρχής και μετά από γνώμη του Α.Υ.Σ.Ε., αναλόγως μέ τά προσόντα, την εμπειρία και την ειδίκευση πού διαθέτουν. Τό Α.Υ.Σ.Ε. συνεκτιμά επίσης τόν συνολικό χρόνο υπηρεσίας, τόν χρόνο υπηρεσίας σε θέση ευθύνης, την οικογενειακή κατάσταση, την ηλικία.

Άρθρο 73

Υπάλληλος κριθείς δύο (2) συναπτες φορές ως μη προακτέος παραπέμπεται υποχρεωτικώς στό οικείο Υπηρεσιακό Συμβούλιο μέ τό έρώτημα της απόλυσεως.

Άρθρο 74

Υπάλληλοι παραλειπόμενοι από τίς προαγωγές μέ την αιτιολογία ότι έκκρεμει κατ' αυτών ποινική ή πειθαρχική κατηγορία, ή όποία αποδεικνύεται εκ τών ύστερων άβάσιμη, κρίνονται εκ νέου από τό Υπηρεσιακό Συμβούλιο εντός μηνός από της περιελεύσεως στην αρμοδία υπηρεσία της τελεσίδικης απαλλακτικής κρίσεως επί της κατηγορίας και, κρινόμενοι προακτέοι, προάγονται κατά την οικεία σειρά και αναδρομικώς άνευ απολήψεως τυχόν διαφοράς αποδοχών.

Άρθρο 75

Υπάλληλος κριθείς ως προακτέος από τό Υπηρεσιακό Συμβούλιο, και κατά τόν χρόνο της κρίσεως έκκρεμουσε κατ' αυτού ποινική ή πειθαρχική κατηγορία, δύναται νά παραλειφθεί τών προαγωγών κατόπιν αιτιολογημένης αποφάσεως του εκδίδοντος την πράξη προαγωγής όργάνου.

Άρθρο 76

Τοποθέτηση σε οργανική θέση

1. Ο Έκκλησιαστικός υπάλληλος, μετά τόν διορισμό ή πρόσληψή του, τοποθετείται, με απόφαση του Προέδρου της Δ.Ι.Σ. ή (κατ' έντολήν του) υπό του Αρχιγραμματέως της Ιεράς Συνόδου ή του οικείου Μητροπολίτη ή του Προέδρου του συλλογικού όργανου διοικήσεως του Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου κατά περίπτωση, σε θέση γιά τήν κατάληψη της οποίας συμμετείχε στή διαδικασία διορισμού ή προσλήψεως ή υπέβαλε αίτηση ή αναφέρεται στήν απόφαση διορισμού ή στή σύμβαση εργασίας του. Σε περίπτωση πού ο υπάλληλος μπορεί νά τοποθετηθεί σε περισσότερες θέσεις, συνεκτιμάται γιά τήν τοποθέτησή του σε συγκεκριμένη θέση ή αίτηση προτιμήσεως πού τυχόν έχει υποβάλει. Γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου δέν απαιτείται, εάν από τή διαδικασία διορισμού ή προσλήψεως προκύπτουν ή θέση και ή υπηρεσιακή μονάδα στήν οποία πρόκειται νά διορισθεί ή προσληφθεί ο υπάλληλος.

2. Η τοποθέτηση σε θέσεις της ίδιας άρχής ή νομικού προσώπου γίνεται χωρίς γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.»

Άρθρο 6

Τά άρθρα 82-145 του Κανονισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος υπ' αριθ. 5/1978 (Α' 48) καταργούνται και αντικαθίστανται από τά κατωτέρω άρθρα 82-140, πού έχουν ως εξής:

«Τμήμα ΣΤ

Διαθεσιμότητα

Άρθρο 82

Θέση σε διαθεσιμότητα

1. Ο υπάλληλος τίθεται σε διαθεσιμότητα λόγω άσθενείας ή καταργήσεως της θέσεώς του, σύμφωνα με τίς διατάξεις των επομένων άρθρων.

2. Μέ τήν επίφύλαξη των διατάξεων των επομένων άρθρων, ή πράξη θέσεως του υπαλλήλου σε διαθεσιμότητα και ή πράξη επαναφοράς του στήν υπηρεσία, εκδίδονται από τόν Μητροπολίτη της οικείας Ιεράς Μητροπόλεως ή τόν Πρόεδρο του συλλογικού όργανου διοικήσεως του οικείου Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή τόν Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου, μετά από απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

3. Κατά τή διάρκεια της διαθεσιμότητας παύει ή άσκηση των καθηκόντων του υπαλλήλου, κύριων ή παρεπόμενων. Ο χρόνος της διαθεσιμότητας δέν υπολογίζεται στή βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη του υπαλλήλου.

Άρθρο 83

Διαθεσιμότητα λόγω άσθενείας

1. Ο υπάλληλος τίθεται, ατεπάγγελτα ή με αίτησή του, σε διαθεσιμότητα λόγω άσθενείας, όταν αυτή παρατείνεται πέρα από τόν μέγιστο χρόνο άναρρωτικής άδειας, και είναι ίσισμη κατά τήν εκτίμηση της ύγειονομικής επιτροπής.

2. Η διαθεσιμότητα αρχίζει από τή λήξη της άναρρωτικής άδειας και δέν μπορεί νά υπερβεί τό ένα (1) έτος και γιά τά δυσίατα νοσήματα τά δύο (2) έτη.

3. Κατά τό τελευταίο δίμηνο πρίν από τή λήξη του άνωτάτου όριου διαθεσιμότητας, ή άρμόδια ύγειονομική επιτροπή υποχρεούται, ύστερα από έρώτημα της υπηρεσίας, νά γνωμοδοτήσει γιά τήν ικανότητα του υπαλλήλου νά επανέλθει στά καθήκοντά του. Αν ή ύγειονομική επιτροπή γνωματεύσει άρνητικά, ο υπάλληλος άπολύεται ύποχρεωτικώς. Ο υπάλληλος μπορεί νά παραπεμφθεί πρós εξέταση στήν άρμόδια ύγειονομική επιτροπή, ύστερα από αίτησή του ή ατεπάγγελτα και πρίν από τόν χρόνο λήξεως της διαθεσιμότητας. Στήν περίπτωση αυτή, αν ή επιτροπή γνωματεύσει άρνητικά, ο υπάλληλος άπολύεται ύποχρεωτικώς με τή λήξη του χρόνου της διαθεσιμότητας.

4. Οί διατάξεις των άρθρων 30-38 του παρόντος Κανονισμού εφαρμόζονται και γιά τούς υπαλλήλους πού τίθενται σε διαθεσιμότητα λόγω άσθενείας.

Άρθρο 84

Διαθεσιμότητα λόγω καταργήσεως θέσεως

1. Σε διαθεσιμότητα τίθεται ατοδικαίως ο υπάλληλος του όποιου καταργήθηκε ή θέση, έφ' όσον δέν μεταταχθεί.

2. Η διαθεσιμότητα διαρκεί όκτώ (8) μήνες μετά τήν πάροδο των όποιων ο υπάλληλος άπολύεται. Ο υπάλληλος δέν άπολύεται στήν περίπτωση πού εντός του ως άνω χρονικού διαστήματος: α) έχει εκδοθεί πρόσκληση μετατάξεως και ο υπάλληλος έχει υποβάλει σχετική αίτηση —υπεύθυνη δήλωση γιά τή μετατάξη—

μεταφορά του έως την έκδοση των τελικών πινάκων και υπό την προϋπόθεση ότι θα συμπεριληφθεί σε αυτούς ή β) αν εντός του ανωτέρω χρονικού διαστήματος έχουν εκδοθεί ήδη οι τελικοί πίνακες από αρμόδιο όργανο και μέχρι της δημοσιεύσεως στο ΦΕΚ της πράξεως μετατάξεως-μεταφοράς του.

Άρθρο 85

Αποδοχές διαθεσιμότητας

1. Ο υπάλληλος κατά τη διάρκεια της διαθεσιμότητας δικαιούται των τριών τετάρτων των αποδοχών του.

2. Έπιδόματα ασθενείας, που καταβάλλονται σε υπαλλήλους Εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου κατά τη διάρκεια της διαθεσιμότητας, εκπίπτουν από τις αποδοχές του υπαλλήλου, έφ' όσον ή ασφάλισή του θεμελιώνεται και σε συνεισφορά του νομικού προσώπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

Άργία – Αναστολή άσκησης καθηκόντων

Άρθρο 86

Αυτόδικαιη άργία

1. Τίθεται αυτόδικαιώς σε άργία:

α) ο υπάλληλος ο οποίος στερήθηκε την προσωπική του έλευθερία, ύστερα από ένταλμα προσωρινής κρατήσεως ή δικαστική απόφαση, έστω και αν απολύθηκε με έγγυηση,

β) ο υπάλληλος κατά του οποίου εκδόθηκε ένταλμα προσωρινής κρατήσεως και στή συνέχεια ήρθη ή προσωρινή κράτησή του ή αντικαταστάθηκε με περιοριστικούς όρους,

γ) ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε τελεσιδικώς ή ποινή της οριστικής ή προσωρινής παύσεως. Η άργία αρχίζει από την κοινοποίηση της πειθαρχικής απόφασεως και λήγει την τελευταία ήμέρα της προθεσμίας άσκησης προσφυγής ενώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας ή την ήμέρα που δημοσιεύθηκε ή απόφαση του Συμβουλίου της Έπικρατείας, έφ' όσον έχει άσκηθεί προσφυγή,

δ) ο υπάλληλος, ο οποίος παραπέμφθηκε άμετακλήτως ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα ή για τά άδικήματα της κλοπής, ύπεξαιρέσεως (κοινής και στήν ύπηρεσία), άπάτης, έκβιασης, πλαστογραφίας, δωροδοκίας, άπιστίας περί την ύπηρεσία, καθώς

και για όποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας έλευθερίας ή έγκλημα οικονομικής έκμεταλλεύσεως της γενετήσιας ζωής,

ε) ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε οριστικώς ή ποινή της οριστικής ή προσωρινής παύσεως, και

στ) Ο υπάλληλος ο οποίος έχει παραπεμφθεί στο αρμόδιο πειθαρχικό όργανο για τά παραπτώματα που δύνανται νά επισύρουν την πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσεως (άρθρο 92 παρ. 1 περ. η).

2. Ο υπάλληλος επανέρχεται αυτόδικαιώς στα καθήκοντά του, εάν εκλείψει ο λόγος για τον όποιον έχει τεθεί σε άργία. Ειδικότερα:

α) υπάλληλος ο οποίος τέθηκε σε άργία στίς περιπτώσεις α' έως δ' της παραγράφου 1 άσκει εκ νέου τά καθήκοντά του αν άθωωθεί με τελεσιδική δικαστική απόφαση ή άκυρωθεί ή οριστική ή προσωρινή παύση,

β) ή άργία της περιπτώσεως ε' της παραγράφου 1 αρχίζει από την κοινοποίηση στον υπάλληλο της πρωτοβάθμιας πειθαρχικής απόφασεως και λήγει με την έναρξη της εκτελέσεως της πειθαρχικής ποινής της οριστικής ή προσωρινής παύσεως που του επιβλήθηκε τελεσιδικώς. Έπίσης λήγει με την έκδοση απόφασεως σε δεύτερο βαθμό ή δικαστικής απόφασεως που είτε άπαλλάσσει τον υπάλληλο από την πειθαρχική ευθύνη είτε του επιβάλλει ποινή διαφορετική από την οριστική ή προσωρινή παύση,

γ) ή άργία της περιπτώσεως στ' της παραγράφου 1 αρχίζει από την κοινοποίηση στον υπάλληλο του παραπεμπτηρίου έγγραφου και λήγει με την έκδοση πρωτοβάθμιας πειθαρχικής απόφασεως που τον άπαλλάσσει ή του επιβάλλει ποινή διαφορετική από την οριστική ή προσωρινή παύση. Αν του επιβληθεί κάποια από τίς ποινές αυτές ή άργία συνεχίζεται και λήγει σύμφωνα με την προηγούμενη περίπτωση.

3. Η διαπιστωτική πράξη θέσεως σε άργία εκδίδεται άμελλητί από τον οικείο Μητροπολίτη ή τον Πρόεδρο του Δ.Σ. ή άλλου συλλογικού όργάνου διοικήσεως του Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή τον Αρχιγραμματέα της Έρεās Συνόδου κατά περίπτωση.

4. Ο υπάλληλος επανέρχεται αυτόδικαιώς στα καθήκοντά του:

α) μετά από τελεσιδική άθωωτική απόφαση ποινικού δικαστηρίου, έφ' όσον προσκομίζεται βεβαίωση του προέδρου του οικείου δικαστικού σχηματισμού ή απόσπασμα διατακτικού της άθωωτικής απόφασεως,

β) είτε άφ ότου έκτελέσθηκε ή πειθαρχική ποινή τής προσωρινής παύσεως πού έχει έπιβληθεί ή μετά από απόφαση του Α.Υ.Σ.Ε. ή του άρμόδιου δικαστηρίου πού άπαλλάσσει τόν υπάλληλο ή του έπιβάλλει ποινή διαφορετική από τήν όριστική ή προσωρινή παύση καί έφ' όσον προσκομίζεται σχετική βεβαίωση του προέδρου του Α.Υ.Σ.Ε. ή του προέδρου του οικείου δικαστικού σχηματισμού ή άπόσπασμα διατακτικού τής δικαστικής άποφάσεως, καί

γ) μετά από απόφαση του πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, μέ τήν όποία ό υπάλληλος άπαλλάσσεται από τήν πειθαρχική εϋθύνη ή του έπιβάλλεται πειθαρχική ποινή διαφορετική από τήν όριστική παύση για πειθαρχικό παράπτωμα τής περιπτώσεως στ' τής παραγράφου 1 καί έφ' όσον προσκομίζεται σχετική βεβαίωση του προέδρου του πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου.

5. Ό υπάλληλος επανέρχεται στην ύπηρεσία του από τήν κοινοποίηση σε αυτόν τής διαπιστωτικής πράξεως επανόδου στα καθήκοντά του από τό όργανο τής παραγράφου 3, πού διαπιστώνει τίς προϋποθέσεις τής προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 87

Δυνητική θέση σε άργία - Άναστολή άσκήσεως καθήκοντων

1. Άν συντρέχουν λόγοι συμφέροντος τής ύπηρεσίας, μπορεί να τίθεται σε άργία ό υπάλληλος, κατά του όποιου:

α) έχει άσκηθεί ποινική δίωξη για άδίκημα, τό όποιο μπορεί να επισύρει τήν έκπτωση από τήν ύπηρεσία.

β) έχει άσκηθεί πειθαρχική δίωξη για παράπτωμα, τό όποιο μπορεί να επισύρει τήν ποινή τής προσωρινής παύσεως ή

γ) υπάρχουν άποχρώσεις ένδειξεις για έκνομη διαχείριση, οι όποιες στηρίζονται σε έκθεση τής προϊσταμένης άρχής ή άρμοδίου Έπιθεωρητή ή έντεταλμένου από τήν προϊσταμένη άρχή έλεγκτή. Σε περιπτώσεις κατεπείγοντος ή έπιτακτικού συμφέροντος τής ύπηρεσίας δύναται να άνατεθούν άλλα καθήκοντα στον διαχειριστή υπάλληλο έως τήν έκδοση τής πράξεως άργίας.

2. Σε επείγουσες περιπτώσεις έπιτακτικού συμφέροντος τής ύπηρεσίας καί πριν γνωμοδοτήσει τό Πειθαρχικό Συμβούλιο, μπορεί να έπιβληθεί στον υπάλληλο από τό όργανο τής παραγράφου 1 τό μέτρο

τής άναστολής άσκήσεως των καθήκοντων του. Μέσα σε τριάντα (30) ήμέρες από τήν έπιβολή τής άργίας τό Πειθαρχικό Συμβούλιο συνέρχεται καί γνωμοδοτεί για τή θέση του υπαλλήλου σε άργία μετά από αίτημα τής ύπηρεσίας. Η άναστολή άσκήσεως των καθήκοντων αίρεται αυτοδικαίως, εάν τό Πειθαρχικό Συμβούλιο δέν γνωμοδοτήσει για τή θέση σε άργία έντός τής άνωτέρω προθεσμίας.

3. Η πράξη μέ τήν όποία ό υπάλληλος τίθεται σε δυνητική άργία ή επαναφέρεται στα καθήκοντά του, εκδίδεται από τόν Μητροπολίτη τής οικείας Έρεάς Μητροπόλεως ή τόν πρόεδρο του συλλογικού όργάνου διοικήσεως του οικείου Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή τόν Άρχιγραμματέα τής Έρεάς Συνόδου, ύστερα από γνώμη του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Για τήν θέση του υπαλλήλου σε άργία απαιτείται προηγούμενη άκρόαση αυτού από τό όργανο πού έπιβάλλει τήν άργία.

4. Έντός τρίμηνης άποκλειστικής προθεσμίας από τήν πάροδο ενός (1) έτους από τήν θέση σε άργία, τό Πειθαρχικό Συμβούλιο ύποχρεούται να γνωμοδοτήσει, ύστερα από έρώτημα του όργάνου του πρώτου έδαφίου τής παρ. 3 για τή συνέχιση ή μή τής άργίας, άλλως ή άργία αίρεται. Σε κάθε περίπτωση, ή άργία αίρεται αυτοδικαίως μετά από τήν πάροδο διετίας από τήν έκδοση τής άποφάσεως θέσεως του υπαλλήλου σε άργία.

5. Η άργία άρχίζει από τήν κοινοποίηση στον υπάλληλο τής σχετικής πράξεως. Ό υπάλληλος επανέρχεται στα καθήκοντά του από τήν κοινοποίηση σε αυτόν τής διαπιστωτικής πράξεως επαναφοράς του όργάνου του πρώτου έδαφίου τής παρ. 3 μετά από τήν τελεσιδικία τής ποινικής άποφάσεως πού δέν συνεπάγεται έκπτωση, έφ' όσον προσκομίζεται βεβαίωση του προέδρου του οικείου δικαστικού σχηματισμού ή άπόσπασμα διατακτικού τής δικαστικής άποφάσεως ή μετά από τήν έκδοση πειθαρχικής άποφάσεως, ή όποία δέν έπιβάλλει τήν ποινή τής προσωρινής παύσεως, έφ' όσον προσκομίζεται βεβαίωση του προέδρου του Πειθαρχικού Συμβουλίου ή του Α.Υ.Σ.Ε. ή αυτοδικαίως από τή συμπλήρωση τής διετίας κατά τήν προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 88

Συνέπειες άργίας

1. Ό υπάλληλος ό όποιος τελεί σε κατάσταση άργίας

απέχει από την άσκηση των κύριων και παρεπόμενων καθηκόντων του.

2. Στόν υπάλληλο πού τελεί σέ κατάσταση άργίας ή άναστολής άσκήσεως καθηκόντων καταβάλλεται τό ήμισυ των άποδοχών του. Τό υπόλοιπο ή μέρος αύτου μπορεί νά άποδοθεί σέ αύτόν, μετά από ειδικά αίτιολογημένη άπόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου, έφ' όσον άπαλλαγεί μέ τελεσίδικη δικαστική άπόφαση ή τιμωρηθεί μέ πειθαρχική ποινή κατώτερη από την όριστική παύση. Έάν ο υπάλληλος άπαλλαγεί από κάθε πειθαρχική εύθύνη ή άποδειχθεί άβάσιμη ή ύπόνοια για έκνομη διαχείριση, επιστρέφεται τό μέρος των άποδοχών πού παρακρατήθηκε. Ειδικά στήν περίπτωση άναστολής άσκήσεως καθηκόντων, τό μέρος των άποδοχών πού παρακρατήθηκε κατά τή διάρκεια αύτης επιστρέφεται σέ περίπτωση πού ο υπάλληλος δέν τεθεί σέ αυτοδίκαιη άργία κατά τό άρθρο 86 ή δυνητική άργία σύμφωνα μέ τό άρθρο 87.

3. Ο υπάλληλος, στόν όποίο έπιβλήθηκε πειθαρχική ποινή όριστικής παύσεως για τό παράπτωμα της άδικαιολόγητης άποχής από την έκτέλεση των καθηκόντων του, δέν δικαιούται άποδοχών άργίας.

4. Οί διατάξεις των άρθρων 30-38 του παρόντος Κανονισμού έφαρμόζονται και κατά την διάρκεια της άργίας.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ Πειθαρχικό Δίκαιο

ΤΜΗΜΑ Α Πειθαρχικά παραπτώματα και ποινές

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α Πειθαρχικά παραπτώματα και βασικές άρχές Άρθρο 89

Τό πειθαρχικό παράπτωμα συντελείται μέ υπαίτια πράξη ή παράλειψη του Έκκλησιαστικού υπαλλήλου πού μπορεί νά του καταλογισθεί.

Άρθρο 90

Άπαρίθμηση πειθαρχικών παραπτωμάτων

1. Πειθαρχικά παραπτώματα είναι:

α) πράξεις μέ τίς όποιες έκδηλώνεται άρνηση άναγνωρίσεως του Συντάγματος ή του Καταστατικού Χάρτη της Έκκλησίας της Ελλάδος ή έλλειψη άφοσίσεως στήν Πατρίδα και τή Δημοκρατία, προσ-

βολή του πολιτεύματος, έπιβουλή της θρησκευτικής ειρήνης κατά την έννοια του Ποινικού Κώδικα, έλλειψη σεβασμού προς την Άνατολική Όρθόδοξη Έκκλησία του Χριστού, τούς Αρχιερείς και την Ήερά Σύνοδο ή έπιβουλή της ένότητας της Άνατολικής Όρθόδοξης Έκκλησίας του Χριστού,

β) κάθε παράβαση υπαλληλικού καθήκοντος πού προσδιορίζεται από τίς ύποχρεώσεις πού έπιβάλλουν στόν υπάλληλο οί κείμενες διατάξεις περιλαμβανομένου του παρόντος Κανονισμού, οί εγκύκλιοι του Κράτους, έντολές και οδηγίες της προϊσταμένης άρχής του υπαλλήλου, τά εγκύκλια σημειώματα και οί εγκύκλιοι της Ήερας Συνόδου ή του οικείου Ήεράρχη.

Τό υπαλληλικό καθήκον σέ καμία περίπτωση δέν έπιβάλλει στόν υπάλληλο πράξη ή παράλειψη πού νά άντίκειται προς τίς διατάξεις του Συντάγματος και των νόμων υπό τίς προϋποθέσεις του άρθρου 32 του παρόντος,

γ) εγκλήματα σχετικά μέ την ύπηρεσία κατά την έννοια του Ποινικού Κώδικα,

δ) τά άδικήματα κατά της δημόσιας τάξεως, κατά της περιουσίας της ύπηρεσίας, τά σχετικά μέ τά ύπόμνημα της ύπηρεσίας και μέ την κατάχρηση της υπαλληλικής ιδιότητας κατά την έννοια του Ποινικού Κώδικα, όπως ιδίως ή παράβαση καθήκοντος κατά τον Ποινικό Κώδικα ή άλλους ειδικούς ποινικούς νόμους, καθώς και ή έν γένει άπόκτηση οικονομικού όφέλους ή άνταλλάγματος προς όφελος του ίδιου του υπαλλήλου ή τρίτου προσώπου, κατά την άσκηση των καθηκόντων του ή έξ άφορμής αυτών,

ε) ή άναξιοπρεπής ή άνάρμοστη ή άνάξια για υπάλληλο συμπεριφορά ή ή έλλειψη Έκκλησιαστικού φρονήματος έντός ή έκτός ύπηρεσίας. Ίδιάζουσα περίπτωση παρόμοιας συμπεριφοράς άποτελούν τά εγκλήματα κατά της ζωής, διακινδυνεύσεως της ζωής, κατά της σωματικής άκεραιότητας, προσωπικής έλευθερίας, κατά της γενετήσιας έλευθερίας, τά σχετικά μέ την οικογένεια, άσχέτως εάν άσκήθηκε γι' αυτά ποινική δίωξη. Δέν συνιστά άνάρμοστη συμπεριφορά ή άναξιοπρεπή ή άνάξια για υπάλληλο διαγωγή άνευ έτέρου ή άσκηση συνδικαλιστικής, πολιτικής ή κοινωνικής δράσεως ή ή συμμετοχή τους σέ έκλογές άναδείξεως μελών της Βουλής, Εύρωβουλής ή Ο.Τ.Α.

στ) ή παραβίαση της άρχής της άμεροληψίας,

ζ) ή παραβίαση της άρχής της ισότητας, των ίσων εύκαιριών και της ίσης μεταχειρίσεως άνδρών και

γυναικῶν σέ θέματα ἐργασίας καί ἀπασχολήσεως καί ἡ προσβολή τῆς τιμῆς ἢ ἀπειλῆς κατά τρίτου λόγῳ τῆς καταγωγῆς ἢ υπηκοότητας, φύλου, γλώσσας, σωματικῆς ἢ ψυχικῆς ἀσθένειας ἢ τοῦ γενετήσιου προσανατολισμοῦ του,

η) ἡ παραβίαση τῆς ὑποχρέωσης Ἐχεμύθειας, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ παρόντος καί τῶν ἀπορρήτων τῆς ὑπηρεσίας,

θ) ἡ ἐπαναλαμβανόμενη ἀπειθία,

ι) ἡ ἀδικαιολόγητη ἀποχή ἀπό τήν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων,

ια) ἡ παραβίαση τῶν ὑποχρέωσεων τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ παρόντος, καθώς καί ἡ ἀδικαιολόγητη προτίμηση νεώτερων ὑποθέσεων μέ παραμέληση παλαιότερων,

ιβ) ἡ ἄρνηση παροχῆς πληροφορήσεως σέ πολίτες καί τίς ἀρχές,

ιγ) ἡ προδήλως ἀδικαιολόγητη μή ἐξυπηρέτηση τρίτων καί ἡ ὑπαίτια μή ἐγκαιρῆ διεκπεραίωση τῶν ὑποθέσεων τους, σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις,

ιδ) ἡ χρησιμοποίηση τῆς ὑπαλληλικῆς ιδιότητας ἢ πληροφοριῶν πού κατέχει ὁ ὑπάλληλος λόγῳ τῆς ὑπηρεσίας ἢ τῆς θέσεώς του, γιά ἐξυπηρέτηση ἰδιωτικῶν συμφερόντων ἢ ἀλλότριων ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τοῦ ἴδιου ἢ τρίτων προσώπων,

ιε) ἡ ἀδικαιολόγητη ἄρνηση προσελεύσεως γιά ἰατρική ἐξέταση,

ιστ) ἡ ἄμεση ἢ μέσῳ τρίτου προσώπου καί γιά λογαριασμό του συμμετοχή σέ δημοπρασία τήν ὁποία διενεργεῖ ἐπιτροπή, μέλος τῆς ὁποίας εἶναι ὁ ὑπάλληλος ἢ ὅταν ἡ εἰσήγηση τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκρίνεται ἀπό ὄργανο, στό ὁποῖο μετέχει ἢ εἰσηγεῖται ὁ ὑπάλληλος,

ιζ) ἡ κακόβουλη ἄσκηση κριτικῆς τῶν πράξεων τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς πού γίνεται δημοσίως, γραπτῶς ἢ προφορικῶς, μέ σκόπιμη χρήση ἐν γνώσει ἐκδήλως ἀνακριβῶν στοιχείων ἢ μέ χαρακτηριστικά ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις,

ιη) ἡ ἄρνηση συμπράξεως, συνεργασίας, χορηγήσεως στοιχείων ἢ ἐγγράφων κατά τήν διεξαγωγή ἔρευνας, ἐπιθεωρήσεως ἢ ἐλέγχου ἀπό Ἐκκλησιαστικές ἢ διοικητικές ἀρχές,

ιθ) ἡ ἀδικαιολόγητη μή ἐγκαιρῆ σύνταξη ἢ ἡ σύνταξη μεροληπτικῆς ἐκθέσεως ἀξιολογήσεως ἢ ἡ σύνταξη ἐκθέσεως μέ κρίσεις ἢ χαρακτηρισμούς πού δέν ἐξειδικεύονται μέ ἀναφορά συγκεκριμένων στοιχείων,

κ) ἡ ἄρνηση ἢ παρέλκυση ἐκτελέσεως ὑπηρεσίας,

κα) ἡ χρησιμοποίηση τρίτων προσώπων γιά τήν

ἀπόκτηση ὑπηρεσιακῆς εὐνοίας ἢ τήν πρόκληση ἢ ματαίωση ἐντολῆς τῆς ὑπηρεσίας,

κβ) ἡ σύναψη στενῶν κοινωνικῶν σχέσεων μέ πρόσωπα, μέ ἀφορμή τόν χειρισμό θεμάτων ἀρμοδιότητας τοῦ ὑπαλλήλου, ἀπό τήν ἀντιμετώπιση τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται οὐσιώδη συμφέροντα τῶν προσώπων αὐτῶν,

κγ) ἡ φθορά λόγῳ σκοπίμως ἀκατάλληλης χρήσεως, ἢ ἐγκατάλειψη ἢ ἡ παράνομη χρήση πράγματος τό ὁποῖο ἀνήκει στήν ὑπηρεσία,

κδ) ἡ παράλειψη ἀπό τά πειθαρχικά ὄργανα διώξεως καί τιμωρίας πειθαρχικοῦ παραπτώματος, μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ παρόντος,

κε) ἡ ἄσκηση ἐργασίας ἢ ἔργου μέ ἀμοιβή χωρίς προηγούμενη ἄδεια τῆς ὑπηρεσίας,

κστ) ἡ ἀπλή ἀπειθία,

κζ) ἡ μή τήρηση τοῦ ὥραριου ἀπό τόν ὑπάλληλο καί ἡ παράλειψη τοῦ προϊσταμένου νά ἐλέγχει τήν τήρησή του,

κη) ἡ ἀμέλεια ἢ ἀτελής ἐκπλήρωση τοῦ ὑπηρεσιακοῦ καθηκόντος,

κθ) ἡ ἀδικαιολόγητη ἄρνηση συνεργασίας μέ τίς λοιπές Ἐκκλησιαστικές καί δημόσιες ἀρχές καί ἡ μή ἐφαρμογή τῶν διατάξεων περί ἀπλουστεύσεως τῶν διαδικασιῶν καί καταπολεμήσεως τῆς γραφειοκρατίας,

λ) τά εἰδικά πειθαρχικά παραπτώματα πού προβλέπονται στό ἄρθρο 36 παρ. 2, 113 παρ. 2 καί στό τρίτο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 127 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ,

λα) ἡ κατάθεση, ἡ χρήση, ἡ συμπερίληψη καί ἡ διατήρηση στόν ἀτομικό ὑπηρεσιακό φάκελο ὑπαλλήλου, πλαστοῦ, νοθευμένου ἢ παραποιημένου πιστοποιητικοῦ ἢ τίτλου ἢ βεβαιώσεως ἢ ἄλλου ἐγγράφου.

2. Διατάξεις πού ὀρίζουν εἰδικά πειθαρχικά παραπτώματα διατηροῦνται σέ ἰσχύ.

Ἄρθρο 91

Ἐφαρμογή ἀρχῶν καί κανόνων τοῦ ποινικοῦ δικαίου

1. Ἀρχές καί κανόνες τοῦ ποινικοῦ δικαίου καί τῆς ποινικῆς δικονομίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καί στό πειθαρχικό δίκαιο, ἐφ' ὅσον δέν ἀντίκεινται στίς ρυθμίσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί συνάδουν μέ τή φύση καί τόν σκοπό τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας.

2. Ἐφαρμόζονται ἰδίως οἱ ἀρχές καί οἱ κανόνες πού ἀφοροῦν:

α) στους λόγους αποκλεισμού της υπαιτιότητας και της ικανότητας προς καταλογισμό,

β) στις έλαφρυντικές ή επίβαρυντικές περιστάσεις για την επίμετρηση της πειθαρχικής ποινής,

γ) στην έμπρακτη μετάνοια,

δ) στο δικαίωμα σιγής του πειθαρχικώς διωκομένου,

ε) στην πραγματική και νομική πλάνη,

στ) στο τεκμήριο της άθωότητας του πειθαρχικώς διωκομένου,

ζ) στην προστασία των δικαιολογημένων συμφερόντων του πειθαρχικώς διωκομένου ή της υπηρεσίας για τη διατύπωση δυσμενών κρίσεων και εκφράσεων ή την διενέργεια έκδηλώσεων εκ μέρους του εν λόγω υπαλλήλου, έφ' όσον δέν στοιχειοθετείται τό πειθαρχικό παράπτωμα της άναξιπροπούς ή άνάρμοστης ή άνάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Πειθαρχικές ποινές

Άρθρο 92

Πειθαρχικές ποινές

1. Οί πειθαρχικές ποινές πού έπιβάλλονται στους υπαλλήλους είναι:

α) ή έγγραφη επίπληξη,

β) τό πρόστιμο έως τίς άποδοχές δώδεκα (12) μηνών,

γ) ή στέρηση του δικαιώματος για προαγωγή από ένα (1) έως πέντε (5) έτη,

δ) ή στέρηση του δικαιώματος συμμετοχής σε διαδικασία έπιλογής προϊσταμένου όργανικής μονάδας όποιουδήποτε έπιπέδου από ένα (1) έως πέντε (5) έτη,

ε) ή αφαίρεση της άσκήσεως των καθηκόντων προϊσταμένου όργανικής μονάδας όποιουδήποτε έπιπέδου για τή θητεία ή τό υπόλοιπό της,

στ) ό υποβιβασμός έως δύο (2) βαθμούς,

ζ) ή προσωρινή παύση από τρεις (3) έως είκοσι τέσσερεις (24) μήνες μέ πλήρη στέρηση των άποδοχών και

η) ή ποινή της όριστικής παύσεως, ή όποία μπορεί νά έπιβληθεί μόνο για τά ακόλουθα παραπτώματα: των παραβάσεων του άρθρου 90 παρ. 1 περ. α-β του παρόντος, τά άδικήματα κατά της δημοσίας τάξεως, κατά της περιουσίας της υπηρεσίας, τά σχετικά μέ τά υπόμνημα της υπηρεσίας και μέ την κατάχρηση της υπαλληλικής ιδιότητας κατά την έννοια του Ποινικού

Κώδικα, όπως ίδίως ή παράβαση καθήκοντος κατά τον Ποινικό Κώδικα ή άλλους ειδικούς ποινικούς νόμους, καθώς και ή εν γένει άπόκτηση οικονομικού όφέλους ή άνταλλάγματος προς όφελος του ίδιου του υπαλλήλου ή τρίτου προσώπου, κατά την άσκηση των καθηκόντων του ή έξ άφορμής αυτών, της άποκτήσεως οικονομικού όφέλους ή άνταλλάγματος προς όφελος του ίδιου του υπαλλήλου ή τρίτου προσώπου κατά την άσκηση των καθηκόντων του ή έξ άφορμής αυτών, της έπαναλαμβανόμενης άπειθείας, της χαρακτηριστικώς άναξιπροπούς ή άνάξιας για υπάλληλο διαγωγής ή Έλλειψεως Έκκλησιαστικού φρονήματος έντός ή έκτός υπηρεσίας, ή παραβίαση της υποχρέσεως Έχεμύθειας, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του άρθρου 33 του παρόντος και των άπορρήτων της υπηρεσίας, της άδικαιολόγητης άποχής από την έκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων πάνω από είκοσι δύο (22) έργάσιμες ήμέρες συνεχώς ή πάνω από συνολικά τριάντα (30) έργάσιμες ήμέρες σε διάστημα ενός (1) έτους ή πάνω από πενήντα (50) έντός μιås διετίας, της σοβαρής άπειθείας, της άμεσης ή μέσω τρίτου προσώπου και για λογαριασμό του συμμετοχής σε δημοπρασία την όποία διενεργεί έπιτροπή, μέλος της όποίας είναι ό υπάλληλος ή όταν ή είσήγηση της έπιτροπής έγκρίνεται από όργανο, στο όποιο μετέχει ή είσηγείται ό υπάλληλος, της έμμονής σε άρνηση προσελεύσεως για έξέταση από ύγειονομική έπιτροπή, ή άσκηση έργασίας ή έργου μέ άμοιβή χωρίς προηγούμενη άδεια της υπηρεσίας. Επίσης, ή ποινή της όριστικής παύσεως μπορεί νά έπιβληθεί στον υπάλληλο για όποιοδήποτε παράπτωμα, αν κατά την προηγούμενη της διαπράξεως του διετία του είχαν έπιβληθεί τρεις (3) τουλάχιστον πειθαρχικές ποινές άνώτερες του προστίμου άποδοχών ενός (1) μηνός ή κατά τό προηγούμενο της διαπράξεως του έτος είχε τιμωρηθεί για τό ίδιο παράπτωμα μέ ποινή άνώτερη του προστίμου άποδοχών ενός (1) μηνός.

Στους έργαζομένους μέ σύμβαση έργασίας ιδιωτικού δικαίου άορίστου χρόνου ή όρισμένου χρόνου έπιβάλλονται οι ποινές των άνωτέρω περιπτώσεων ά' έως ζ'. Σε περίπτωση τελέσεως παραπτώματος πού δικαιολογεί την όριστική παύση κατά την άνωτέρω περίπτωση η' ακολουθείται διαδικασία καταγγελίας της συμβάσεως από την υπηρεσία για σπουδαίο λόγο μετά από γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, τό όποιο άπευθύνει ειδική πρόσκληση μέ περιγραφή του παραπτώματος στον έργαζόμενο νά εκφέρει έγγράφως

τίς απόψεις του, χωρίς να αποκλείεται η παράστασή του κατά την κρίση του Συμβουλίου.

2. Για την επιβολή οποιασδήποτε πειθαρχικής ποινής σέ υπάλληλο συνεκτιμώνται οί ιδιαίτερες συνθήκες τελέσεως του παραπτώματος, ή έν γένει προσωπικότητα του υπαλλήλου, καθώς και ή υπηρεσιακή του εικόνα, όπως προκύπτει από τόν ατομικό φάκελο, τό προσωπικό του μητρώο και τηρείται ή άρχή της αναλογικότητας.

3. Όταν επιβάλλονται οί πειθαρχικές ποινές τών περιπτώσεων γ' έως ζ' της παραγράφου 1 και συντρέχουν επιβαρυντικές περιστάσεις, τό Πειθαρχικό Συμβούλιο μπορεί νά επιβάλει επιπλέον διοικητική κύρωση από 3.000 έως 30.000 ευρώ. Όταν επιβάλλεται ή πειθαρχική ποινή της όριστικής παύσεως για πειθαρχικά παραπτώματα πού σχετίζονται μέ οικονομικό άντικείμενο, τό Πειθαρχικό Συμβούλιο μπορεί νά επιβάλει επιπλέον διοικητική κύρωση από 10.000 έως 100.000 ευρώ.

4. α) Για τά παραπτώματα τών περιπτώσεων α', β', γ', δ', θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 90 δέν μπορεί νά επιβληθεί ποινή κατώτερη του υποβιβασμού.

β) Για τό παράπτωμα της περιπτώσεως ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 90 δέν μπορεί νά επιβληθεί ποινή κατώτερη της προσωρινής παύσεως, έφ' όσον ή άδικαιολόγητη άποχή από την έκτέλεση τών υπηρεσιακών καθηκόντων υπερβαίνει τίς είκοσι δύο (22) εργάσιμες ήμέρες συνεχώς ή τίς τριάντα (30) εργάσιμες ήμέρες σέ διάστημα ενός (1) έτους.

γ) Για τά παραπτώματα τών περιπτώσεων ε', ιδ', ιε', ιστ', ιη', ιθ', κά', κβ', κδ' της παραγράφου 1 του άρθρου 90 δέν μπορεί νά επιβληθεί ποινή κατώτερη του προστίμου.

δ) Για τά λοιπά παραπτώματα μπορεί νά επιβληθεί οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή μέ εξαίρεση την όριστική παύση, μέ την επιφύλαξη του τελευταίου έδαφίου της περιπτώσεως η' της παραγράφου 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

Δίωξη πειθαρχικών παραπτωμάτων

Άρθρο 93

Δίωξη πειθαρχικών παραπτωμάτων

1. Η δίωξη και ή τιμωρία πειθαρχικών παραπτωμάτων άποτελεί καθήκον τών πειθαρχικών οργάνων.

2. Κατ' εξαίρεση για παραπτώματα πού θά έπέσυραν την ποινή της έγγραφης επιπλήξεως, ή δίωξη άπόκειται

στή διακριτική έξουσία τών πειθαρχικών οργάνων, τόποια λαμβάνουν ύπ' όψιν άφ' ενός τό συμφέρον της υπηρεσίας και άφ' έτέρου τίς συνθήκες διαπράξεώς τους και την υπηρεσιακή γενικώς διαγωγή του υπαλλήλου. Άν τό πειθαρχικό όργανο άποφασίσει νά μήν άσκήσει δίωξη, ύποχρεούται νά ένημερώσει, μέ αίτιολογημένη έκθεσή του, τόν άμέσως άνωτερο πειθαρχικώς προϊστάμενο. Άντίγραφο της έκθέσεως χορηγείται στον υπάλληλο και τίθεται στό προσωπικό του μητρώο. Τό αντίγραφο αυτό δέν μπορεί νά χρησιμοποιηθεί για δυσμενή κρίση του υπαλλήλου.

3. Δέν επιτρέπεται δεύτερη δίωξη για τό ίδιο πειθαρχικό παράπτωμα.

4. Η βαθμολογική ή ήμισθολογική εξέλιξη ή άνανέωση ή μή θητείας του υπαλλήλου ή ό άναδιορισμός ή μή του μετακλητού υπαλλήλου δέν αίρει τό πειθαρχικώς κολάσιμο παράπτωμα πού διαπράχθηκε πριν από την εξέλιξη αυτή.

5. Πράξεις πού έχουν τελεσθεί από υπάλληλο κατά τη διάρκεια προγενέστερης υπηρεσίας του σέ Έκκλησιαστική υπηρεσία τιμωρούνται πειθαρχικώς, εάν δέν έχει παρέλθει ό χρόνος παραγραφής τους.

Άρθρο 94

Σχέση πειθαρχικού παραπτώματος και ποινής

1. Σέ περίπτωση πού ό υπάλληλος διέπραξε περισσότερα πειθαρχικά παραπτώματα επιβάλλεται, κατά συγχώνευση, μία συνολική ποινή, κατά την έπιμέτρηση της όποιας λαμβάνεται ύπ' όψιν από τό πειθαρχικό όργανο ή βαρύτητα όλων τών πειθαρχικών παραπτωμάτων.

2. Κατά την έπιμέτρηση τών πειθαρχικών ποινών λαμβάνονται ύπ' όψιν οί άρχές και οί κανόνες τών περιπτώσεων β', γ', ε' και ζ της παραγράφου 2 του άρθρου 91. Η ύποτροπή άποτελεί ιδιαίτερος επιβαρυντική περίπτωση για την έπιμέτρηση της ποινής.

Άρθρο 95

Παραγραφή πειθαρχικών παραπτωμάτων

1. Τά πειθαρχικά παραπτώματα παραγράφονται μετά πέντε (5) έτη από την ήμέρα πού διαπράχθηκαν. Τά πειθαρχικά παραπτώματα πού έπισύρουν όριστική παύση παραγράφονται μετά έπτά (7) έτη. Κατ' εξαίρεση για τό πειθαρχικό παράπτωμα της περιπτώσεως δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 90, ή παραγραφή άρχίζει από την ήμερομηνία πού ό άρμόδιος πειθαρχικώς

προϊστάμενος έλαβε γνώση τής τελέσεως τής πράξεως.

2. Πειθαρχικό παράπτωμα, τό όποίο άποτελεί καί ποινικό άδίκημα, δέν παραγράφεται πρίν παραγραφεί τό ποινικό άδίκημα. Για τά παραπτώματα αυτά οι πράξεις τής ποινικής διαδικασίας διακόπτον τήν παραγραφή του πειθαρχικού παραπτώματος.

3. Η άσκηση δώξεως, ή κλήση σέ άπολογία, ή παραπομπή στό Πειθαρχικό Συμβούλιο διακόπτον τήν παραγραφή. Στίς περιπτώσεις αυτές ό συνολικός χρόνος διακοπής τής παραγραφής έως τήν έκδοση τής πρωτοβάθμιας πειθαρχικής άποφάσεως δέν μπορεί νά υπερβεί τά έπτά (7) έτη καί προκειμένου για τά παραπτώματα πού έπισύρουν όριστική παύση τά δέκα (10) έτη. Μέ τή λήξη του χρόνου διακοπής έκκινεί έκ νέου ό χρόνος παραγραφής τής παραγράφου 1.

4. Η παραγραφή του πειθαρχικού παραπτώματος διακόπτεται έπίσης από τήν τέλεση νέου πειθαρχικού παραπτώματος, τό όποίο άποσκοπεί στήν άπόκρυψη ή τήν παρεμπόδιση τής πειθαρχικής δώξεως του πρώτου. Στήν περίπτωση αυτή τό πρώτο παράπτωμα παραγράφεται, όταν παραγραφεί τό δεύτερο, έφ' όσον ή παραγραφή του δευτέρου συντελείται σέ χρόνο μεταγενέστερο τής παραγραφής του πρώτου.

5. Δέν παραγράφεται τό πειθαρχικό παράπτωμα για τό όποίο έκδόθηκε πειθαρχική άπόφαση, πού έπιβάλλει πειθαρχική ποινή σέ πρώτο βαθμό.

Άρθρο 96

Λήξη πειθαρχικής ευθύνης

1. Ό υπάλληλος, ό όποιος άπώλεσε τήν υπαλληλική ιδιότητα μέ όποιονδήποτε τρόπο δέν διώκεται πειθαρχικώς, ή πειθαρχική όμως διαδικασία ή όποία τυχόν έχει άρχίσει, συνεχίζεται καί μετά τή λύση τής υπαλληλικής ή έργασιακής σχέσεως, μέ εξαίρεση τήν περίπτωση του θανάτου.

2. Όταν συντρέχει ή περίπτωση τής προηγούμενης παραγράφου, τό Πειθαρχικό Συμβούλιο μπορεί νά έπιβάλει όποιαδήποτε από τίς προβλεπόμενες πειθαρχικές ποινές. Σέ περίπτωση πού ή έπιβλητέα πειθαρχική ποινή είναι άνώτερη του προστίμου, τό Πειθαρχικό Συμβούλιο τήν μετατρέπει αναλόγως μέ τή βαρύτητα του παραπτώματος σέ ποινή προστίμου άποδοχών έως δώδεκα (12) μηνών, μέ δυνατότητα έπιβολής καί διοικητικής κυρώσεως σύμφωνα μέ τά προβλεπόμενα στήν παράγραφο 3 του άρθρου 92.

Άρθρο 97

Σχέση τής πειθαρχικής διαδικασίας μέ τήν ποινική δίκη

1. Η πειθαρχική διαδικασία είναι άυτοτελής καί ανεξάρτητη από τήν ποινική ή άλλη δίκη.

2. Η ποινική δίκη δέν άναστέλλει τήν πειθαρχική διαδικασία. Τό πειθαρχικό όργανο όμως μπορεί μέ άπόφασή του, ή όποία είναι έλευθέρως άνακλητή, νά διατάξει, για εξααιρετικούς λόγους, τήν άναστολή τής πειθαρχικής διαδικασίας, ή όποία δέν πρέπει νά υπερβεί τό ένα (1) έτος. Άναστολή δέν έπιτρέπεται σέ περίπτωση πού τό πειθαρχικό παράπτωμα προκάλεσε δημόσιο σκάνδαλο ή θίγει σοβαρά τό κύρος τής υπηρεσίας.

3. Τό πειθαρχικό όργανο δεσμεύεται από τήν κρίση πού περιέχεται σέ άμετάκλητη άπόφαση ποινικού δικαστηρίου ή σέ άμετάκλητο άπαλλακτικό βούλευμα, μόνο ως προς τήν ύπαρξη ή τήν άνυπαρξία πραγματικών περιστατικών πού στοιχειοθετούν τήν άντικειμενική ύπόσταση πειθαρχικού παραπτώματος.

4. Άν μετά τήν έκδοση πειθαρχικής άποφάσεως μέ τήν όποία άπαλλάσσεται ό υπάλληλος ή έπιβάλλεται ποινή κατώτερη από τήν όριστική παύση, έκδοθεί άμετάκλητη καταδικαστική άπόφαση ποινικού δικαστηρίου, μέ τήν όποία διαπιστώνονται πραγματικά περιστατικά πού συνιστούν τήν άντικειμενική ύπόσταση παραπτώματος τής περιπτώσεως ή τής παραγράφου 1 του άρθρου 90 του παρόντος, ή πειθαρχική διαδικασία έπαναλαμβάνεται μέ τή διαδικασία του άρθρου 126. Έπίσης έπαναλαμβάνεται ή πειθαρχική διαδικασία, άν μετά τήν έκδοση καταδικαστικής πειθαρχικής άποφάσεως, πού έπιβάλλει όποιαδήποτε ποινή, έκδοθεί άμετάκλητη άθωωτική ποινική άπόφαση ή άμετάκλητο άπαλλακτικό βούλευμα για τήν πράξη ή τήν παράλειψη, για τήν όποία τιμωρήθηκε πειθαρχικώς ό υπάλληλος.

5. Η επανάληψη τής πειθαρχικής διαδικασίας έπιτρέπεται καί όταν έχει έκδοθεί καταδικαστική πειθαρχική άπόφαση, χωρίς νά έχει λάβει ύπ' όψιν καταδικαστική ποινική άπόφαση πού προηγήθηκε.

6. Ό Εισαγγελέας Πρωτοδικών άνακοινώνει άμέσως στήν προϊσταμένη άρχή του υπαλλήλου κάθε ποινική δίωξη πού άσκεΐται κατ' αυτού. Ό Γραμματέας του Δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου άνακοινώνει άμέσως στήν ίδια άρχή τά παραπεμπτικά ή άπαλλακτικά βουλεύματα σέ κάθε βαθμό δικαιοδοσίας, καθώς καί τίς έκδιδόμενες σέ κάθε βαθμό δικαιοδοσίας καταδικαστικές ή άθωωτικές άποφάσεις κατά του

ύπαλληλου. Σέ περίπτωση έγκλεισμού σέ σωφρονιστικό κατάστημα, ό διευθυντής φυλακών γνωστοποιεί τούτο, χωρίς καθυστέρηση, στην προϊσταμένη αρχή τού ύπαλλήλου. Μέ τήν επίφύλαξη τών καταδικαστικών αποφάσεων όπου ή άσκηση τής πειθαρχικής διώξεως είναι υποχρεωτική, τά άρμόδια πειθαρχικά όργανα όφείλουν έντός είκοσι (20) ήμερών μετά τήν ως άνω ένημέρωσή τους νά άποφαίνονται αίτιολογημένα για τήν άσκηση ή μή πειθαρχικής διώξεως σέ βάρος τού ύπαλλήλου.

Άρθρο 98

Αυτότελεια κολασίμου
τού πειθαρχικού παραπτώματος

Σέ περίπτωση άποκαταστάσεως, άπονομής χάριτος ή άρσεως μέ όποιοδήποτε άλλον τρόπο τού κολασίμου ή μεταβολής τών συνεπειών τής ποινικής καταδίκης, δέν αίρεται τό πειθαρχικός κολασίμο τής πράξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

Πειθαρχικά όργανα

Άρθρο 99

Πειθαρχικά όργανα

Πειθαρχική έξουσία στους ύπαλλήλους άσκούν:

- α) οί πειθαρχικός προϊστάμενοι τους,
- β) τά Διοικητικά Συμβούλια ή άλλα συλλογικά όργανα διοικήσεως τών Έκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου,
- γ) τό Πειθαρχικό Συμβούλιο τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τού άρθρου 2,
- ε) τό Άνώτατο Υπηρεσιακό Συμβούλιο τής Έκκλησίας τής Ελλάδος (Α.Υ.Σ.Ε.) τού άρθρου 3,
- στ) τό Διοικητικό Έφετείο και
- ζ) τό Συμβούλιο τής Έπικρατείας.

Άρθρο 100

Πειθαρχικός προϊστάμενοι

Πειθαρχικός προϊστάμενοι τών ύπαλλήλων τών Έκκλησιαστικών νομικών προσώπων πού άνήκουν στην άρμοδιότητά τους είναι:

Α. Ό Άρχιγραμματεός τής Ιεράς Συνόδου για όλους τούς ύπαλλήλους τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, ό όποιος είναι ό κατά σειρά άνώτερος όλων τών προϊσταμένων τής περιπτώσεως Γ.

Β. Στίς Ιερές Μητροπόλεις κατά σειρά: α) ό

Μητροπολίτης, β) ό Πρωτοσύγκελλος ή ό Γενικός Αρχιερατικός Έπίτροπος ως άναπληρωτής του, για τούς ύπαλλήλους τών Ιερών Μητροπόλεων, και είναι οί κατά σειρά άνώτεροι τών προϊσταμένων τής κατωτέρω περιπτώσεως Γ.

Γ. Για όσα Έκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου διαθέτουν οργανικές μονάδες κατά τόν οργανισμό τους επίσης πειθαρχικοί προϊστάμενοι είναι κατά σειρά:

α) ό προϊστάμενος Γενικής Διευθύνσεως τού Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου, στην όποία υπάγεται ό ύπάλληλος,

β) ό προϊστάμενος Διευθύνσεως τού Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου, στην όποία υπάγεται ό ύπάλληλος.

Άρθρο 101

Άρμοδιότητα πειθαρχικός προϊσταμένων

1. Όλοι οί πειθαρχικός προϊστάμενοι δύνανται νά επιβάλουν τήν ποινή τής έγγραφης έπιπλήξεως. Τήν ποινή τού προστίμου δύνανται νά επιβάλουν οί έξής μέ τίς κατωτέρω διακρίσεις:

α) ό Άρχιγραμματεός τής Ιεράς Συνόδου και ό οικείος Μητροπολίτης έως και τίς άποδοχές δύο (2) μηνών για τούς ύπαλλήλους τής Έκκλησίας τής Ελλάδος και τών Ιερών Μητροπόλεων άντιστοίχως,

β) ό Πρωτοσύγκελλος ή ό Γενικός Αρχιερατικός Έπίτροπος ως άναπληρωτής τού Πρωτοσυγγέλλου, ό άρμόδιος προϊστάμενος Γενικής Διευθύνσεως έως και τίς άποδοχές ενός (1) μηνός για τούς ύπαλλήλους τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, τών Ιερών Μητροπόλεων, τών λοιπών Έκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου κατά περίπτωση,

γ) ό προϊστάμενος Διευθύνσεως έως και τό ένα τρίτο τών μηνιαίων άποδοχών για ένα μήνα για τούς ύπαλλήλους τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, τών Ιερών Μητροπόλεων, τών λοιπών Έκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου κατά περίπτωση.

Όλες οί άνωτέρω ποινές υπόκεινται σέ έφεση ένώπιον τού Α.Υ.Σ.Ε.

2. Η άρμοδιότητα τών πειθαρχικός προϊσταμένων είναι άμεταβίβαστη, εκτός εάν από διάταξη νόμου ή κανονισμού προβλέπεται διαφορετικά.

3. Άρμόδιος πειθαρχικός προϊστάμενος είναι εκείνος στον όποίο υπάγεται οργανικός ό ύπάλληλος κατά τόν χρόνο τελέσεως τού παραπτώματος. Άν ό ύπάλληλος υπηρετεί σέ άλλη υπηρεσία από αυτήν τής οργανικής

του θέσεως, αρμόδιος πειθαρχικώς προϊστάμενος είναι ο προϊστάμενος της υπηρεσίας στην οποία υπηρετεί ο υπάλληλος κατά τόν χρόνο τελέσεως του πειθαρχικού παραπτώματος, έφ' όσον τό πειθαρχικό παράπτωμα σχετίζεται μέ τήν άσκηση καθηκόντων του στην υπηρεσία αυτή.

4. Οί πειθαρχικώς προϊστάμενοι, ό Μητροπολίτης γιά τήν Ίερά Μητρόπολή του, τό Δ.Σ. γιά τήν Άποστολική Διακονία ή τό Διορθόδοξο Κέντρο τής Έκκλησίας τής Ελλάδος καί τά συλλογικά όργανα διοικήσεως τών λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος γιά τούς υπαλλήλους τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, έπιλαμβάνονται αυτεπαγγέλτως.

5. Άν έχουν έπιληφθει άρμοδίως περισσότεροι πειθαρχικώς προϊστάμενοι, ή πειθαρχική διαδικασία συνεχίζεται μόνο από εκείνον πού κάλεσε πρώτος σέ άπολογία τόν υπάλληλο. Ό άνώτερος πειθαρχικώς προϊστάμενος ή τό Διοικητικό Συμβούλιο του νομικού προσώπου ή ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος κατά περίπτωση έχουν όποσδήποτε άρμοδιότητα νά ζητήσουν τήν παραπομπή σέ αυτούς τής πειθαρχικής ύποθέσεως, έφ' όσον δέν έχει έκδοθει όριστική πειθαρχική άπόφαση.

6. Άν έχει έπιληφθει ό πειθαρχικώς προϊστάμενος καί κρίνει ότι τό παράπτωμα έπισύρει ποινή τής άρμοδιότητας του άνωτέρου του πειθαρχικώς προϊσταμένου μέχρι καί τόν Μητροπολίτη, τήν Ίερά Σύνοδο ή τό Διοικητικό Συμβούλιο του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου κατά περίπτωση, παραπέμπει τήν ύπόθεση σέ όποιοδήποτε έξ αυτών, οί όποιοί άν κρίνουν ότι ή προσήκουσα ποινή είναι άνώτερη καί τής δικής τους άρμοδιότητας παραπέμπουν τό θέμα στό Πειθαρχικό Συμβούλιο.

Άρθρο 102

Άρμοδιότητα διοικητικών συμβουλίων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου

Τά διοικητικά συμβούλια καί λοιπά συλλογικά όργανα διοικήσεως ως πρός τούς υπαλλήλους τών Έκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου δύνανται νά επιβάλουν τίς ποινές τής έγγραφης έπιπλήξεως καί του προστίμου έως καί τίς άποδοχές τριών (3) μηνών, πού ύπόκεινται σέ έφεση ένώπιον του Α.Υ.Σ.Ε.

Άρθρο 103

Άρμοδιότητα Πειθαρχικού Συμβουλίου

1. Τό Πειθαρχικό Συμβούλιο δύνανται νά επιβάλει όποιαδήποτε πειθαρχική ποινή. Τό Πειθαρχικό Συμβούλιο κρίνει σέ πρώτο βαθμό ύστερα από παραπομπή τής ύποθέσεως σέ αυτό.

2. Τό Α.Υ.Σ.Ε. αποφαινεται σέ δεύτερο βαθμό ύστερα από έφεση κατά άποφάσεων του Πειθαρχικού Συμβουλίου ή τών διοικητικών συμβουλίων καί συλλογικών οργάνων διοικήσεως τών Ν.Π.Δ.Δ. καί σέ πρώτο βαθμό γιά τήν έκδίκαση του παραπτώματος τής παραγράφου 2 του άρθρου 105 του παρόντος. Τό Α.Υ.Σ.Ε. είναι τό άρμόδιο πειθαρχικό όργανο τών άνωτάτων υπαλλήλων τών Έκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, τό όποιο κρίνει σέ πρώτο καί τελευταίο βαθμό.

Άρθρο 104

Ένιαία κρίση πειθαρχικών παραπτωμάτων

1. Περισσότερα του ένός πειθαρχικά παραπτώματα του ίδιου υπαλλήλου είναι δυνατόν, κατά τήν κρίση του πειθαρχικού οργάνου, νά κρίνονται ενιαίως, έφ' όσον σχετίζονται μέ καθήκοντα ύπηρεσιών του ίδιου Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου.

2. Περισσότεροι υπάλληλοι πού διώκονται γιά τό ίδιο ή γιά συναφή πειθαρχικά παραπτώματα, είναι δυνατόν νά κρίνονται ενιαίως, έφ' όσον συντρέχει ή προϋπόθεση τής προηγούμενης παραγράφου.

3. Άν στίς περιπτώσεις τών παραγράφων 1 καί 2 του παρόντος άρθρου τά πειθαρχικά όργανα πού είναι άρμόδια νά έπιληφθούν είναι διαφορετικά, άρμόδιο γιά τήν κρίση όργανο είναι:

α) μεταξύ περισσότερων πειθαρχικώς προϊσταμένων ό ιεραρχικώς άνώτερος, καί σέ περίπτωση προϊσταμένων του αυτού ιεραρχικού έπιπέδου, εκείνος πού έχει έπιληφθει πρώτος,

β) μεταξύ πειθαρχικώς προϊσταμένου, διοικητικού συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου διοικήσεως τών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου καί Πειθαρχικού Συμβουλίου, τό τελευταίο.

γ) μεταξύ του Πειθαρχικού Συμβουλίου καί Πειθαρχικού Συμβουλίου ή διοικητικού συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου διοικήσεως, τό Πειθαρχικό Συμβούλιο.

ΤΜΗΜΑ Β
Πειθαρχική διαδικασία

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α
Άσκηση πειθαρχικής δίωξης
Άρθρο 105

Άσκηση πειθαρχικής δίωξης

1. Η πειθαρχική δίωξη αρχίζει είτε με την κλήση του υπαλλήλου σε απόλογία από τό μονομελές πειθαρχικό όργανο είτε με την παραπομπή του στο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Η πειθαρχική διαδικασία ολοκληρώνεται τό άργότερο εντός δύο (2) μηνών από την κλήση σε απόλογία είτε με την έκδοση πειθαρχικής απόφάσεως μονομελούς όργανου είτε με παραπομπή ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Σε περίπτωση παραπομπής ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου, ή πειθαρχική διαδικασία ολοκληρώνεται εντός δύο (2) μηνών από την παραπομπή, έκτός αν απαιτείται ή διεξαγωγή ανακρίσεως όποτε ολοκληρώνεται εντός τεσσάρων (4) μηνών.

2. Η ύπαιτία παράβαση τών διατάξεων τών δύο τελευταίων εδαφίων τής προηγούμενης παραγράφου άποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα. Τό παράπτωμα αυτό, για τά μη Άρχιερατικά μέλη του Πειθαρχικού Συμβουλίου, εκδικάζεται μετά από παραπομπή ενώπιον του Α.Υ.Σ.Ε.

Άρθρο 106

Παραπομπή στο Πειθαρχικό Συμβούλιο

1. Άν ό πειθαρχικώς προϊστάμενος κρίνει ότι τό πειθαρχικό παράπτωμα τιμωρείται με ποινή τής άρμοδιότητας του Πειθαρχικού Συμβουλίου, παραπέμπει άπ' ευθείας την υπόθεση στο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Για τούς υπαλλήλους νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου πού έχουν διοικητικό συμβούλιο ή άλλο συλλογικό όργανο διοικήσεως ή πειθαρχική υπόθεση παραπέμπεται για τόν ίδιο λόγο στο Πειθαρχικό Συμβούλιο από τό διοικητικό συμβούλιο ή άλλο συλλογικό όργανο διοικήσεως του νομικού προσώπου. Η παραπομπή είναι υποχρεωτική όταν υπάρχει αίτιολογημένη εισήγηση άρμόδιας υπηρεσίας.

2. Η Διαρκής Ίερά Σύνοδος όταν λάβει γνώση πειθαρχικού παραπτώματος πού τελέσθηκε από υπάλληλο Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, δύναται να παραπέμπει την υπόθεση ενώπιον

του οικείου Πειθαρχικού Συμβουλίου για την άσκηση του πειθαρχικού έλέγχου.

3. Δέν επιτρέπεται παραπομπή στο Πειθαρχικό Συμβούλιο μετά την έκδοση όριστικής απόφάσεως για τό ίδιο παράπτωμα από όποιοδήποτε πειθαρχικό όργανο.

Άρθρο 107

Διαδικασία καί συνέπειες παραπομπής

1. Στο έγγραφο, με τό όποιο ή υπόθεση παραπέμπεται στο Πειθαρχικό Συμβούλιο σύμφωνα με τό άρθρο 106 του παρόντος, πρέπει να προσδιορίζονται έπακριβώς κατά τόπο καί χρόνο τά πραγματικά περιστατικά πού συνιστούν τό πειθαρχικό παράπτωμα καί ό διωκόμενος υπάλληλος.

2. Τό παραπεμπτήριο έγγραφο κοινοποιείται στον διωκόμενο υπάλληλο σύμφωνα με τίς διατάξεις του άρθρου 121 καί αποστέλλεται με τόν φάκελο τής υποθέσεως στο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Άν κατά τή διαδικασία ανακύψουν ευθύνες καί για άλλους υπαλλήλους πού δέν περιλαμβάνονται στο παραπεμπτήριο έγγραφο, τό Συμβούλιο τούς καλεί σύμφωνα με τά αναφερόμενα στο έγγραφο αυτό σε απόλογία καί συνεχίζει την περαιτέρω διαδικασία, χωρίς να είναι άπαραίτητη ή ιδιαίτερη κοινοποίηση του παραπεμπτηρίου εγγράφου. Στην περίπτωση αυτή μπορεί να αποφασίζει τή συνεκδίκαση τών παραπτώματων αυτών με τά παραπτώματα τών περιλαμβανομένων στο παραπεμπτήριο.

3. Η έκδοση του παραπεμπτηρίου εγγράφου καταργεί την έκκρεμη πειθαρχική διαδικασία ενώπιον άλλου πειθαρχικού όργανου.

4. Τό παραπεμπτήριο έγγραφο δέν άνακαλείται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Προκαταρκτική έρευνα - Ε.Δ.Ε. - Πειθαρχική άνάκριση

Άρθρο 108

Προκαταρκτική εξέταση

1. Προκαταρκτική εξέταση είναι ή άτυπη συλλογή καί καταγραφή στοιχείων για να διαπιστωθεί ή τέλεση πειθαρχικού παραπτώματος καί οι συνθήκες τελέσεώς του.

2. Προκαταρκτική εξέταση μπορεί να ενεργήσει ή να διατάξει κάθε πειθαρχικώς προϊστάμενος του

υπαλλήλου ή τό Διοικητικό Συμβούλιο ή άλλο συλλογικό ὄργανο διοικήσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου. Ἡ προκαταρκτική ἐξέταση περατώνεται ἐντός μηνός ἀπό τήν ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία ὁ πειθαρχικῶς προϊστάμενος ἢ τό Διοικητικό Συμβούλιο ἢ άλλο συλλογικό ὄργανο διοικήσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἔλαβε γνώση τῶν περιστατικῶν, πού πιθανόν συνιστοῦν πειθαρχικό παράπτωμα ἢ, ἂν ἡ προκαταρκτική ἐξέταση διεξάγεται ἀπό ὑπάλληλο ὕστερα ἀπό ἐντολή τοῦ πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ἄλλου συλλογικοῦ ὄργανου διοικήσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ἀπό τήν ἡμερομηνία πού κοινοποιήθηκε στόν ὑπάλληλο ἢ ἀπόφαση τῆς ἀναθέσεώς της.

3. Ἄν αὐτός πού ἐνεργεῖ ἢ διατάσσει προκαταρκτική ἐξέταση κρίνει, μέ βάση τά στοιχεῖα πού ἔχουν συγκεντρωθεῖ, ὅτι δέν συντρέχει περίπτωση πειθαρχικῆς διώξεως, περατώνει τήν ἐξέταση μέ αἰτιολογημένη ἔκθεσή του. Στήν περίπτωση αὐτή δέν ἀποκλείεται ἡ ἐνέργεια προκαταρκτικῆς ἐξετάσεως ἀπό ἀνώτερο πειθαρχικῶς προϊστάμενο. Ἄν, ἀντιθέτως, αὐτός πού ἐνεργεῖ ἢ διατάσσει προκαταρκτική ἐξέταση κρίνει ὅτι ἔχει διαπραχθεῖ πειθαρχικό παράπτωμα, τό ὁποῖο τιμωρεῖται μέ ποινή τῆς ἀρμοδιότητάς του, καλεῖ τόν ὑπάλληλο σέ ἀπολογία, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 117 τοῦ παρόντος. Ἄν κρίνει, εἴτε πρὶν ἀπό τήν κλήση τοῦ ὑπαλλήλου σέ ἀπολογία, εἴτε μετά τήν ἀπολογία του, ὅτι δικαιολογεῖται ἡ ἐπιβολή βαρύτερης ποινῆς, ἐνεργεῖ σύμφωνα μέ ὅσα ὀρίζονται στήν παράγραφο 6 τοῦ ἄρθρου 101 τοῦ παρόντος. Ἄν, τέλος, κρίνει ὅτι τό πειθαρχικό παράπτωμα χρειάζεται περαιτέρω διερεύνηση, διατάσσει τήν ἐνέργεια ἔννοιας διοικητικῆς ἐξετάσεως.

4. Κατά τήν προκαταρκτική ἐξέταση πού ἐνεργεῖται γιά ὑποθέσεις δύναται νά ἀποφασίζεται ἀπό τόν ἐνεργούντα ἢ διατάσσοντα αὐτήν ἡ προστασία τῆς ἀνωνυμίας τῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι, χωρίς νά ἐμπλέκονται καθ' οἷονδήποτε τρόπο στήν τέλεση τῶν ὡς ἄνω πράξεων ἢ νά ἀποβλέπουν σέ ἴδιον ὄφελος, συμβάλλουν μέ τίς πληροφορίες πού παρέχουν στήν ἀποκάλυψη καί δῶξή τους. Ἡ προστασία αὐτή γίνεται μέ παροχή ἀντιγράφου τοῦ ἐγγράφου τῆς καταθέσεως αὐτῶν πού συνέβαλαν στήν ἀποκάλυψη ἀπό τόν ἐνεργούντα τήν προκαταρκτική ἐξέταση, στόν ὑποπο

τελέσεως πειθαρχικοῦ ἀδικήματος, μέ ἀπάλειψη τῶν στοιχείων ταυτότητας καί κατοικίας τους. Μετά τό πέρας τῆς προκαταρκτικῆς ἐξετάσεως ἡ ἀνωνυμία τοῦ ὑπαλλήλου ἐξακολουθεῖ νά προστατεύεται.

Ἄρθρο 109

Ἐκκλησιαστική Διοικητική Ἐξέταση (Ε.Δ.Ε.)

1. Ἡ Ἐκκλησιαστική διοικητική ἐξέταση (Ε.Δ.Ε.) ἐνεργεῖται, ἐνόρκως κατά τόν Κώδικα ποινικῆς Δικονομίας, κάθε φορά πού ἡ ὑπηρεσία ἔχει σοβαρές ὑπόνοιες ἢ σαφεῖς ἐνδείξεις γιά τή διάπραξη πειθαρχικοῦ παραπτώματος. Ἡ ἐξέταση αὐτή ἀποσκοπεῖ στή συλλογή στοιχείων γιά τή διαπίστωση τῆς τελέσεως πειθαρχικοῦ παραπτώματος καί τόν προσδιορισμό τῶν προσώπων πού τυχόν εὐθύνονται, καθώς καί στή διερεύνηση τῶν συνθηκῶν κάτω ἀπό τίς ὁποῖες αὐτό ἔχει τελεσθεῖ. Ἡ Ἐκκλησιαστική διοικητική ἐξέταση δέν συνιστᾷ ἔνταξη πειθαρχικῆς διώξεως.

2. Ἡ Ἐκκλησιαστική διοικητική ἐξέταση διατάσσεται ἀπό ὁποιοδήποτε πειθαρχικῶς προϊστάμενο καί ἐνεργεῖται ἀπό ὑπάλληλο μόνιμο ἢ μετακλητό ἢ ἀορίστου χρόνου ἢ ἐπί θητεία τοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου. Ἡ ἐνέργεια τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διοικητικῆς ἐξετάσεως μπορεῖ νά ἀνατίθεται καί σέ ὑπάλληλο ἄλλου Ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου, μετά ἀπό ἔγκρισή του. Ἡ Ἐκκλησιαστική διοικητική ἐξέταση περατώνεται ἐντός δύο (2) μηνῶν ἀπό τήν ἡμερομηνία πού κοινοποιήθηκε στόν ὑπάλληλο ἢ ἀπόφαση ἀναθέσεως διεξαγωγῆς της. Ὁ ὑπάλληλος, ὁ ὁποῖος διεξάγει τήν Ἐκκλησιαστική διοικητική ἐξέταση, μπορεῖ νά ζητήσει, μέ αἰτιολογημένη αἴτησή του, παράταση τῆς προθεσμίας αὐτῆς ἕως ἓνα (1) μήνα. Ἄν ὁ ὑπάλληλος, στόν ὁποῖο ἀποδίδεται ἡ διάπραξη τοῦ πειθαρχικοῦ παραπτώματος, εἶναι προϊστάμενος ὀργανικῆς μονάδας ὁποιοδήποτε ἐπιπέδου, ἡ ἐντολή γιά διενέργεια Ἐκκλησιαστικῆς διοικητικῆς ἐξετάσεως ἀνατίθεται σέ προϊστάμενο τοῦλάχιστον ἴδιου ἐπιπέδου ὀργανικῆς μονάδας.

3. Κατά τήν ἐξέταση τοῦ ὑπαλλήλου, στόν ὁποῖο ἀποδίδεται ἡ διάπραξη πειθαρχικοῦ παραπτώματος, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 113 παράγραφος 3 καί 115 τοῦ παρόντος.

4. Ἡ Ἐκκλησιαστική διοικητική ἐξέταση ὁλοκληρώνεται μέ τήν ὑποβολή αἰτιολογημένης ἔκθεσεως

του υπάλληλου πού τήν ένεργεί. Η έκθεση αυτή υποβάλλεται, μέ όλα τά στοιχεία πού συγκεντρώθηκαν, στον πειθαρχικώς προϊστάμενο ό οποίος διέταξε τή διενέργεια τής εξέτασεως. Έφ' όσον μέ τήν έκθεση διαπιστώνεται ή διάπραξη πειθαρχικού παραπτώματος από συγκεκριμένο υπάλληλο, ό πειθαρχικώς προϊστάμενος άσκει τήν πειθαρχική δίωξη έντός τριών (3) μηνών από τήν υποβολή τής έκθέσεως.

5. Διατάξεις πού προβλέπουν τή διενέργεια ένορκων διοικητικών εξέτασεων όποιασδήποτε μορφής από ειδικά όργανα δέν θίγονται.

6. Οί διατάξεις τών παραγράφων 5, 7 καί 8 του άρθρου 110, καθώς καί οί διατάξεις τών άρθρων 112 καί 114 του παρόντος, εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 110

Πειθαρχική άνάκριση

1. Πειθαρχική άνάκριση διεξάγεται ύποχρεωτικώς κατά τή διαδικασία ένώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Κατ' έξαιρέση δέν είναι ύποχρεωτική ή άνάκριση στίς ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν τά πραγματικά περιστατικά πού συνιστούν τήν άντικειμενική υπόσταση του πειθαρχικού παραπτώματος προκύπτουν από τον φάκελο κατά τρόπο άναμφισβήτητο,

β) όταν ό υπάλληλος όμολογεί μέ τήν άπολογία του κατά τρόπο μή επιδεχόμενο άμφισβήτηση ότι διέπραξε τό πειθαρχικό παράπτωμα,

γ) όταν ό υπάλληλος συλλαμβάνεται έπ' αυτόφώρω κατά τή διάπραξη ποινικού άδικήματος πού άποτελεί συγχρόνως καί πειθαρχικό παράπτωμα,

δ) όταν έχει προηγηθεί άνάκριση ή προανάκριση συμφώνως πρός τίς διατάξεις του Κώδικα ποινικής Δικονομίας για ποινικό άδίκημα πού άποτελεί καί πειθαρχικό παράπτωμα,

ε) όταν έχει διενεργηθεί, πριν τήν έκδοση του παραπεμπτηρίου έγγράφου, Ε.Δ.Ε. ή άλλη Έκκλησιαστική εξέταση, κατά τήν όποία διαπιστώθηκε διάπραξη πειθαρχικού παραπτώματος από συγκεκριμένο υπάλληλο. Τό ίδιο ίσχύει όταν ή διάπραξη πειθαρχικού παραπτώματος προκύπτει από έκθεση δικαστικού όργάνου ή άλλου έλεγκτικού όργάνου.

2. Η πειθαρχική άνάκριση διεξάγεται από υπάλληλο τουλάχιστον όμοιόβαθμο του διωκομένου, πού μπορεί νά είναι καί μέλος του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Άν

σέ Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου δέν υπάρχει έπαρκής άριθμός υπαλλήλων, πού νά πληροί τήν άνωτέρω προϋπόθεση, ή διεξαγωγή τής πειθαρχικής άνακρίσεως άνατίθεται σέ υπάλληλο άλλου Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου μέ έγκριση τής προϊσταμένης άρχής του.

3. Δέν ένεργούν πειθαρχική άνάκριση: α) τά πρόσωπα στά όποία αποδίδεται τό πειθαρχικό παράπτωμα, β) οί πειθαρχικώς προϊστάμενοι πού έχουν εκδώσει τήν πειθαρχική άπόφαση, ή όποία κρίνεται κατ' έφεση, γ) τά πρόσωπα πού έχουν ένεργήσει Έκκλησιαστική διοικητική εξέταση καί δ) τά πρόσωπα πού έχουν άσκήσει τήν πειθαρχική δίωξη. Ό έγκαλούμενος μπορεί νά ζητήσει μέ έγγραφη αίτηση μέσα σέ τρεις (3) ήμέρες από τήν κλήση του για εξέταση τήν έξαιρέση εκείνου πού διεξάγει τήν άνάκριση. Στήν αίτηση πρέπει νά εκτίθενται κατά τρόπο σαφή καί συγκεκριμένο οί λόγοι τής έξαιρέσεως καί νά αναφέρονται τά στοιχεία στά όποία θεμελιώνονται οί προβαλλόμενοι ίσχυρισμοί. Για τήν αίτηση έξαιρέσεως άποφασίζει τό Πειθαρχικό Συμβούλιο χωρίς τή συμμετοχή εκείνου του όποίου ζητείται ή έξαιρέση, πού άναπληρώνεται νομίμως. Άν ή αίτηση γίνει δεκτή, οί άνακριτικές πράξεις πού στό μεταξύ ένεργήθηκαν είναι άκυρες καί επαναλαμβάνονται έξ άρχής.

4. Όποιος διεξάγει άνάκριση δικαιούται νά ένεργήσει άνακριτικές πράξεις καί έκτός τής έδρας του. Επίσης, δικαιούται νά ζητήσει τήν ένεργεια άνακριτικών πράξεων καί έκτός τής έδρας του από όποιαδήποτε Έκκλησιαστική ή διοικητική άρχή.

5. Η πειθαρχική άνάκριση είναι μυστική.

6. Η πειθαρχική άνάκριση περατώνεται έντός μηνός από τήν ήμερομηνία κοινοποίησης τής σχετικής άποφάσεως του Πειθαρχικού Συμβουλίου στον υπάλληλο πού θά τή διενεργήσει, ό όποιος μπορεί νά ζητήσει μέ αίτιολογημένη αίτησή του παράταση τής προθεσμίας αυτής. Η παράταση αυτή δέν υπερβαίνει τον ένα (1) μήνα.

7. Η πειθαρχική άνάκριση μπορεί νά έπεκταθεί στήν έρευνα καί άλλων παραπτωμάτων του ίδιου υπαλλήλου, έφ' όσον προκύπτουν έπαρκή στοιχεία.

8. Καθήκοντα γραμματέα εκτελεί υπάλληλος ό όποιος ορίζεται από τον ένεργούντα ή διατάσσοντα τήν άνάκριση.

Άρθρο 111

Ανακριτικές πράξεις

1. Ανακριτικές πράξεις είναι:

- α) ή αὐτοψία,
- β) ή εξέταση μαρτύρων,
- γ) ή πραγματογνωμοσύνη,
- δ) ή εξέταση του δικομένου.

2. Δέν μπορεί νά ἀποτελέσει ἀντικείμενο ἀνακριτικῆς πράξεως θέμα πού κατά τόν νόμο καλύπτεται ἀπό τό ἀπόρρητο τῆς ὑπηρεσίας, ἐκτός ἄν συμφωνεῖ ἡ ἀρμόδια ὑπηρεσία.

3. Γιά τήν ἀνακριτική πράξη συντάσσεται ἔκθεση πού ὑπογράφεται ἀπό ὄσους συνέπραξαν. Ἄν κάποιος ἀπό τούς μάρτυρες εἶναι ἀναλφάβητος ἢ ἀρνεῖται νά ὑπογράψει ἢ βρίσκεται σέ φυσική ἀδυναμία νά ὑπογράψει, γίνεται σχετική μνεία στήν ἔκθεση.

Άρθρο 112

Αὐτοψία

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη ὄσων ὀρίζονται στό δεύτερο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ παρόντος, ἡ αὐτοψία διενεργεῖται αὐτοπροσώπως ἀπό ἐκεῖνον πού διεξάγει τήν πειθαρχική ἀνάκριση μέ τήν παρουσία γραμματέα.

2. Ἡ αὐτοψία διοικητικῶν ἐγγράφων ἢ ἐγγράφων ἰδιωτικῶν, πού ἔχουν κατατεθεῖ σέ δημόσια ἢ Ἐκκλησιαστική ἀρχή, διενεργεῖται στόν χώρο ὅπου φυλάσσονται.

3. Ἐγγραφα πού κατέχονται ἀπό ἰδιώτη παραδίδονται στόν ἀνακριτή καί ἐπιστρέφονται ὑποχρεωτικῶς μετά τό τέλος τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας. Ὁ ἀνακριτής, ὕστερα ἀπό αἴτηση τοῦ ἰδιώτη, ὑποχρεοῦται νά χορηγεῖ ἀτελῶς ἀπόδειξη παραλαβῆς καί ἐπίσημο ἀντίγραφο τῶν ἐγγράφων πού παραλήφθηκαν. Κατ' ἐξαίρεση, ἡ αὐτοψία ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, τά ὅποια εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα γιά τή διεκπεραίωση τρέχουσας ὑποθέσεως τοῦ κατόχου τους ἢ ἄλλου προσώπου, διενεργεῖται ἀπό τόν ἀνακριτή στόν τόπο ὅπου βρίσκονται.

4. Αὐτοψία μὴ ἐγγράφων ἐπικοινωνιῶν διενεργεῖται μετά ἀπό ἐκτύπωσή τους, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατή, καί τό ἔντυπο τῆς ἐκτύπωσης βεβαιώνεται ὑπογραφόμενο καί χρονολογούμενο ἀπό τόν ἀνακριτή.

Άρθρο 113

Μάρτυρες

1. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνόρκως, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ Κώδικα ποινικῆς Δικονομίας.

2. Ἡ μὴ ἐμφάνιση ἢ ἡ ἄρνηση καταθέσεως τοῦ μάρτυρα χωρίς εὐλόγη αἰτία ἀποτελεῖ πειθαρχικό παράπτωμα, ἄν εἶναι ὑπάλληλος. Εὐλόγη αἰτία θεωρεῖται καί ἡ συγγένεια τοῦ δικομένου μέ τόν μάρτυρα σέ εὐθεία γραμμῆ ἢ ἕως καί τόν δεύτερο βαθμό σέ πλάγια γραμμῆ.

3. Ὁ δικομένος δικαιούται κατά τή διάρκεια τῆς πειθαρχικῆς ἀνακρίσεως καί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διοικητικῆς ἐξετάσεως καί μέχρι τό τέλος τῆς ἐξετάσεώς του νά ζητήσει ἐγγράφως τήν εξέταση μαρτύρων. Ὁ ἀνακριτής ὑποχρεοῦται νά ἐξετάσει πέντε (5) τοῦλάχιστον ἀπό τούς προτεινόμενους μάρτυρες.

4. Ἄν ἡ Ἐκκλησιαστική διοικητική ἐξέταση δέν στρεφόταν κατά συγκεκριμένου προσώπου, τό Πειθαρχικό Συμβούλιο ὑποχρεοῦται νά διενεργήσει συμπληρωματική ἀνάκριση, προκειμένου νά παρασχεθεῖ ἡ δυνατότητα στόν δικομένο νά ἐξετασθεῖ ἀνωμοτί ἢ νά προτείνει τήν εξέταση μαρτύρων, ἐκτός ἐάν αὐτός δηλώσει ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ὅτι δέν ἐπιθυμεῖ νά ἐξετασθεῖ ἀνωμοτί ἢ νά προτείνει τήν εξέταση μαρτύρων.

Άρθρο 114

Πραγματογνώμονες

Ὡς πραγματογνώμονες ὀρίζονται ἰδιῶτες ἢ Ἐκκλησιαστικοί ἢ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καί Ο.Τ.Α., καθώς καί ἀξιωματικοί τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, τῶν σωμάτων ἀσφαλείας καί τοῦ λιμενικοῦ σώματος. Οἱ πραγματογνώμονες, πρὶν ἀπό τή διενέργεια τῆς πραγματογνωμοσύνης, ὀρκίζονται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ Κώδικα ποινικῆς Δικονομίας.

Άρθρο 115

Ἐξέταση δικομένου

Κατά τήν πειθαρχική ἀνάκριση καλεῖται ὅποσδήποτε γιά εξέταση ὁ δικομένος ὑπάλληλος τελευταῖος. Ὁ ὑπάλληλος ἐξετάζεται ἀνωμοτί καί μπορεί νά παρίσταται μετά δικηγόρου. Ἡ μὴ προσέλευση τοῦ δικομένου ἢ ἡ ἄρνησή του νά ἐξετασθεῖ, δέν ἐμποδίζει τήν πρόοδο τῆς ἀνακρίσεως. Σέ περίπτωση συμπληρώσεως τῆς ἀνακρίσεως ὁ δικομένος καλεῖται ἐκ νέου γιά εξέταση, ἐάν προέκυψαν νέα στοιχεῖα.

Άρθρο 116

Ένέργειες μετά την ανάκριση

1. Ο πρόεδρος του Πειθαρχικού Συμβουλίου, όταν λάβει τό παραπεμπτήριο έγγραφο, ορίζει ως είσηγητή της πειθαρχικής υποθέσεως ένα από τά μέλη του συμβουλίου, στό όποιο καί παραδίδεται ό φάκελος.

2. Ο πρόεδρος του Πειθαρχικού Συμβουλίου, όταν διαβιβασθεί σέ αυτόν τό πόρισμα τής πειθαρχικής ανακρίσεως ή, σέ περίπτωση μή διενέργειας ανακρίσεως κατά τό άρθρο 110 παράγραφος 1 του παρόντος, όταν κρίνει ότι ή υπόθεση είναι ώριμη γιά συζήτηση, τήν εισάγει στό Πειθαρχικό Συμβούλιο γιά νά αποφασίσει τήν κλήση σέ άπολογία του διωκομένου ύπαλλήλου ή τήν άπαλλαγή του χωρίς αύτήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

Άπολογία

Άρθρο 117

Κλήση σέ άπολογία

1. Πειθαρχική ποινή δέν έπιβάλλεται, εάν ό ύπάλληλος δέν κληθεί προηγουμένως σέ άπολογία. Η έξέταση του διωκομένου κατά τό στάδιο τής Έκκλησιαστικής διοικητικής έξετάσεως ή τής πειθαρχικής ανακρίσεως δέν άναπληρώνει τήν κλήση σέ άπολογία.

2. Στην κλήση σέ άπολογία καθορίζεται σαφώς τό άποδιδόμενο πειθαρχικό παράπτωμα καί τάσσεται εύλογη προθεσμία γιά άπολογία. Η προθεσμία αύτή δέν μπορεί νά είναι βραχύτερη από πέντε (5) ήμέρες είτε καλείται σέ άπολογία από τόν πειθαρχικώς προϊστάμενο είτε καλείται από τό Διοικητικό Συμβούλιο ή άλλο συλλογικό όργανο διοικήσεως ή Πειθαρχικό Συμβούλιο. Η προθεσμία γιά άπολογία μπορεί νά παραταθεί μία μόνο φορά καί έως τό τριπλάσιο τής άρχικής προθεσμίας, μετά από αίτιολογημένη έγγραφη αίτηση του διωκομένου. Έκπρόθεσμη άπολογία λαμβάνεται ύποχρεωτικώς ύπ' όψιν, έφ' όσον ύποβάλλεται πριν από τήν έκδοση τής άποφάσεως. Η παράλειψη τής κλήσεως σέ άπολογία καλύπτεται από τήν ύποβολή έγγραφης άπολογίας μέ πρωτοβουλία του διωκομένου.

3. Όταν μετά τήν κλήση του διωκομένου σέ άπολογία ακολουθεί παραπομπή σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 6 του άρθρου 101 του παρόντος σέ άνώτερο πειθαρχικώς προϊστάμενο ή στό Πειθαρχικό Συμβούλιο ή στά όργανα του άρθρου 102 του παρόντος, δέν άπαιτείται νέα κλήση σέ άπολογία.

4. Μετά τήν κλήση σέ άπολογία, ή υπόθεση περατούται μέ τήν έκδοση άποφάσεως.

Άρθρο 118

Άπολογία

1. Η άπολογία ύποβάλλεται πάντοτε έγγράφως. Ένώπιον του διοικητικού συμβουλίου ή άλλου συλλογικού όργάνου διοικήσεως ή του Πειθαρχικού Συμβουλίου είναι δυνατό νά έπιτραπεί στόν διωκόμενο καί ή προφορική συμπληρωματική άπολογία. Έπιτρέπεται ή μαγνητοφώνηση τής διαδικασίας άπολογίας κατόπιν ένημερώσεως του διωκομένου.

2. Η άπολογία παραδίδεται μέ άπόδειξη στό όργανο, τό όποιο καλεί σέ άπολογία. Μπορεί όμως καί νά άποσταλεί ταχυδρομικώς μέ συστημένη έπιστολή ή ήλεκτρονικό ταχυδρομείο. Στην περίπτωση του προηγουμένου έδαφίου τό έμπρόθεσμο τής ύποβολής τής κρίνεται από τόν χρόνο τής ταχυδρομήςσεως.

3. Πριν από τήν άπολογία ό διωκόμενος έχει δικαίωμα νά ζητήσει νά λάβει γνώση καί αντίγραφα, μέ δαπάνες του, του φακέλου τής πειθαρχικής υποθέσεως. Τό γεγονός ότι έλαβε γνώση άποδεικνύεται μέ πράξη, ή όποια ύπογράφεται από τόν ύπάλληλο, ό όποιος τηρεί τόν φάκελο, καί τόν διωκόμενο ή μόνο από τόν πρώτο, άν ό δεύτερος άρνηθεί νά ύπογράψει. Αν ό διωκόμενος ύπάλληλος δέν ύπηρετεί στην έδρα του όργάνου που τόν καλεί σέ άπολογία, του χορηγείται σχετική άδεια.

4. Μέ τήν άπολογία του ό ύπάλληλος έχει δικαίωμα νά ζητήσει εύλογη προθεσμία γιά νά ύποβάλει έγγραφα στοιχεία. Η παροχή τής προθεσμίας καί ή διάρκειά της έναπόκείνται στην κρίση του όργάνου, τό όποιο τόν καλεί σέ άπολογία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

Διαδικασία ένώπιον Πειθαρχικού Συμβουλίου

Άρθρο 119

Προσδιορισμός ήμέρας συνεδριάσεως – Παράσταση διωκομένου

1. Μετά τήν ύποβολή τής άπολογίας ή τήν παρέλευση τής προθεσμίας ύποβολής τής, ό πρόεδρος του Πειθαρχικού Συμβουλίου προσδιορίζει μέ πράξη του τήν ήμέρα κατά τήν όποια θά συζητηθεί ή υπόθεση. Η ήμέρα, ή ώρα καί ό τόπος τής συνεδριάσεως κοινοποιούνται κατά τό άρθρο 121 στόν διωκόμενο πριν από πέντε (5) τουλάχιστον πλήρεις ήμέρες.

2. Ο διωκόμενος υπάλληλος έχει δικαίωμα να παραστεί είτε αυτοπροσώπως είτε διά ή μετά πληρεξουσίου δικηγόρου ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου και των διοικητικών συμβουλίων ή άλλων συλλογικών οργάνων διοικήσεως των Εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και αποχωρεί πριν από την έναρξη συζητήσεως, την ψηφοφορία και λήψη αποφάσεως. Η μή προσέλευση του διωκόμενου δεν εμποδίζει την πρόοδο της διαδικασίας.

3. Αν τό Πειθαρχικό Συμβούλιο κρίνει ανεπαρκή τά αποδεικτικά στοιχεία, αναβάλλει την κρίση της υποθέσεως και διατάσσει συμπληρωματική ανάκριση.

4. Η ύπηρεσία του διωκόμενου υποχρεούται να του χορηγεί ανάλογη άδεια για να προσέλθει ενώπιον πειθαρχικού όργάνου κατά την κρίση της υποθέσεώς του.

5. Πρακτικά τηρούνται κατά τίς συνεδριάσεις των διοικητικών συμβουλίων ή άλλων συλλογικών όργάνων διοικήσεως των Εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, όταν ένεργούν ως πειθαρχικά όργανα, από υπάλληλό τους πού όρίζεται ως γραμματέας και υπογράφονται από τόν πρόεδρό τους ή τόν αναπληρωτή του και τόν γραμματέα.

Άρθρο 120

Κωλύματα και εξαίρεση μελών Πειθαρχικού Συμβουλίου

1. Μέλη του Πειθαρχικού Συμβουλίου, πού δέν δικαιούνται να διεξάγουν ανάκριση σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 110 του παρόντος ή έχουν διενεργήσει πειθαρχική ανάκριση στην κρινόμενη υπόθεση, κωλύονται να μετάσχουν στην σύνθεσή του κατά την κρίση της υποθέσεως αυτής.

2. Ο διωκόμενος μπορεί με έγγραφη αίτησή του να ζητήσει την εξαίρεση μελών του Πειθαρχικού Συμβουλίου, με την προϋπόθεση ότι με τά υπόλοιπα μέλη, τακτικά και αναπληρωματικά, υπάρχει άπαρτία. Η αίτηση αυτή, πού υποβάλλεται δύο (2) τουλάχιστον ήμέρες πριν από τή συζήτηση της υποθέσεως, πρέπει να περιέχει κατά τρόπο σαφή και συγκεκριμένο τούς λόγους της εξαίρέσεως και να συνοδεύεται από τά στοιχεία με τά όποια αυτοί αποδεικνύονται. Για την αίτηση εξαίρέσεως τό Πειθαρχικό Συμβούλιο αποφασίζει αίτιολογημένα με συμμετοχή των νομίμων αναπληρωτών των μελών των όποιων ζητείται ή εξαίρεση. Τά μέλη πού εξαίρονται αντικαθίστανται

από τά αναπληρωματικά τους. Αν εξαιρεθεί τό τακτικό και τό αναπληρωματικό του μέλος, τό Συμβούλιο συνεδριάζει με τά υπόλοιπα μέλη του, έφ' όσον έχει άπαρτία. Η εξαίρεση αναπληρωματικού μέλους μπορεί να ζητηθεί και την ήμέρα της συνεδριάσεως. Στην περίπτωση αυτή τό Συμβούλιο αποφασίζει άμέσως επί της αίτησεως εξαίρέσεως με τά υπόλοιπα μέλη του.

3. Στην περίπτωση της παραγράφου 4 του άρθρου 97 του παρόντος αποκλείεται να μετάσχει στο Πειθαρχικό Συμβούλιο ό άνακριτής ή αυτός πού συμμετείχε στο Πειθαρχικό Συμβούλιο κατά την πρώτη κρίση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

Γενικές διαδικαστικές διατάξεις

Άρθρο 121

Κοινοποιήσεις στον διωκόμενο

Η κλήση σε άπολογία και κάθε πρόσκληση ή είδοποίηση του υπαλλήλου επίδίδονται με δικαστικό έπιμελητή ή άλλο Εκκλησιαστικό ή δημόσιο όργανο στον ίδιο προσωπικά ή στην κατοικία πού έχει δηλώσει στην ύπηρεσία του, σε πρόσωπο με τό όποιο συνοικεί ή στον Ίερό Ναό, όπου διακονεί, ή στην Ίερά Μονή όπου έγκαταβιοί, εάν πρόκειται για κληρικό ή μοναχό άντιστοιχως ή στο κατάστημα της ύπηρεσίας, πού εργάζεται. Για την επίδοση αυτή συντάσσεται άποδεικτικό. Εάν δέν καταστεί δυνατή ή επίδοση λόγω άπουσίας του υπαλλήλου ή των συνοίκων του, συντάσσεται σχετική έκθεση, τό έγγραφο τοιχοκολλάται στον τόπο της επίδόσεως και συντάσσεται έκθεση πού υπογράφεται από έναν μάρτυρα. Σε περίπτωση άγνωστου διαμονής του υπαλλήλου τό έγγραφο τοιχοκολλάται στο κατάστημα της ύπηρεσίας του υπαλλήλου και συντάσσεται έκθεση πού υπογράφεται από έναν μάρτυρα. Σε περίπτωση άρνήσεως παραλαβής, τό έγγραφο τοιχοκολλάται στον τόπο της επίδόσεως και αυτός πού διενεργεί την επίδοση συντάσσει πράξη, στην όποία βεβαιώνεται ή άρνηση από τόν ίδιο και υπογράφεται και από έναν μάρτυρα.

Άρθρο 122

Έκτίμηση άποδείξεων

1. Τό πειθαρχικό όργανο έκτιμά έλευθέρως τίς άποδείξεις. Για να μορφώσει την κρίση του, μπορεί να λάβει υπ' όψιν του και άποδεικτικά στοιχεία πού δέν προκύπτουν από την πειθαρχική διαδικασία, αλλά από

άλλη νόμιμη διαδικασία, έφ' όσον έλαβε γνώση τους ό δωκόμενος.

2. Συναφή πειθαρχικά παραπτώματα, τά όποια διαπιστώνονται κατά τήν έκτίμηση τών αποδείξεων, δύνανται νά αποτελέσουν άντικείμενο τής ίδιας πειθαρχικής κρίσεως, άκόμα και έάν δέν περιλαμβάνονται στό έγγραφο άσκήσεως διώξεως ή στό παραπεμπτήριο έγγραφο, μόνον έφ' όσον ό δωκόμενος κληθεί σέ άπολογία και γι' αυτά.

3. Η κρίση πρέπει νά στηρίζεται σέ άποδεδειγμένα πραγματικά γεγονότα και νά είναι ειδικώς αίτιολογημένη.

Άρθρο 123

Πειθαρχική άπόφαση

1. Η πειθαρχική άπόφαση διατυπώνεται έγγράφως.

2. Στην άπόφαση μνημονεύονται:

- α) ό τόπος και ό χρόνος έκδόσεώς της,
- β) τό όνοματεπώνυμο, ή ιδιότητα και ό βαθμός πειθαρχικού όργάνου ή τών μελών του διοικητικού συμβουλίου ή του Πειθαρχικού Συμβουλίου,
- γ) τό όνοματεπώνυμο, ή ιδιότητα και ό βαθμός του κρινομένου,
- δ) τά πραγματικά περιστατικά και στοιχεία πού συνιστούν τήν άντικειμενική και ύποκειμενική ύπόσταση του πειθαρχικού παραπτώματος, προσδιορισμένα κατά τόπο και χρόνο,
- ε) ή ύποβολή ή όχι άπολογίας,
- στ) ή αίτιολογία τής άποφάσεως,
- ζ) ή γνώμη τών μελών του συλλογικού όργάνου πού μειοψήφησαν και
- η) ή άπαλλαγή του κρινομένου ή ή ποινή πού του επιβάλλεται.

Άν ή πειθαρχική άπόφαση περί τής ένοχής του δωκομένου λαμβάνεται κατά πλειοψηφία, όλα τά μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή Πειθαρχικού Συμβουλίου ψηφίζουν για τήν επιβλητέα ποινή. Λευκή ψηφος ή άποχή από τήν ψηφοφορία δέν επιτρέπεται. Η παράλειψη τών στοιχείων πού αναφέρονται στίς περιπτώσεις α', β' και γ' έκτός του όνοματεπώνυμου, δέν συνεπάγεται άκυρότητα τής άποφάσεως, έφ' όσον αυτά προκύπτουν από τόν φάκελο τής ύποθέσεως.

3. Η πειθαρχική άπόφαση ύπογράφεται από τό όργανο πού τήν έκδίδει. Όταν αυτή έκδίδεται από συλλογικό όργανο, ύπογράφεται από τόν πρόεδρο και τόν γραμματέα.

4. Η πειθαρχική άπόφαση κοινοποιείται σέ αντίγραφο μέ τή φροντίδα τής ύπηρεσίας στόν ύπάλληλο και γνωστοποιείται στά όργανα πού δικαιούνται νά άσκήσουν έφεση. Η κοινοποίηση τής άποφάσεως στόν ύπάλληλο ένεργείται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του άρθρου 121 του παρόντος. Στόν ύπάλληλο γνωστοποιείται επίσης ή τυχόν δυνατότητα άσκήσεως έφέσεως, κατά περίπτωση, ένώπιον του Α.Υ.Σ.Ε. και ή σχετική προθεσμία άσκήσεώς της.

5. Η όριστική πειθαρχική άπόφαση, ή όποία κρίνει τήν ένοχή ή και τήν ποινή, δέν άνακαλείται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

Έφεση - Έπανάληψη πειθαρχικής διαδικασίας

Άρθρο 124

Έφεση

1. Οί πειθαρχικές άποφάσεις τών πειθαρχικώς προϊσταμένων και τών συλλογικών όργάνων του παρόντος, ύπόκεινται σέ έφεση ένώπιον του Α.Υ.Σ.Ε.. Ο ενδιαφερόμενος ένημερώνεται ύποχρεωτικώς και έγγράφως για τό δικαίωμά του νά άσκήσει τήν άνωτέρω έφεση (ένδικοφανή προσφυγή), ειδάλως τό ένδικο βοήθημά του δέν είναι άπαράδεκτο λόγω μή άσκήσεως τής έφέσεως.

2. Οί άποφάσεις του Πειθαρχικού Συμβουλίου ύπόκεινται σέ έφεση ένώπιον του Α.Υ.Σ.Ε., από τόν ύπάλληλο πού τιμωρήθηκε ή από τόν πειθαρχικώς προϊστάμενό του ή τόν οικείο Μητροπολίτη ή τόν Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου ή άλλου συλλογικού όργάνου διοικήσεως του οικείου νομικού προσώπου ή τόν Αρχιγραμματέα τής Ί. Συνόδου κατά περίπτωση.

3. Ειδικότερα έφεση ένώπιον του Α.Υ.Σ.Ε. δικαιούνται νά άσκήσουν:

- α) ό ύπάλληλος πού τιμωρήθηκε και
- β) ύπέρ τής διοικήσεως ή ύπέρ του ύπαλλήλου, κάθε πειθαρχικώς προϊστάμενος, οί Μητροπολίτες, οί Πρόεδροι τών συλλογικών όργάνων του άρθρου 102 και ό Αρχιγραμματεύς τής Ίερās Συνόδου.

4. Η έφεση άσκειται μέσα σέ προθεσμία είκοσι (20) ήμερών από τήν κοινοποίηση τής άποφάσεως ή τήν πλήρη γνώση αυτής από τόν ύπάλληλο ή από τήν περιέλευσή της στά όργανα πού δικαιούνται νά άσκήσουν έφεση. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά είκοσι (20) ήμέρες για εκείνους πού διαμένουν στό έξωτερικό.

Ειδικά στην περίπτωση επιβολής ποινής προστίμου αποδοχών, όταν άσκειται έφεση υπέρ της διοικήσεως, ή προθεσμία για την άσκηση έφέσεως εκ μέρους του υπαλλήλου αρχίζει από την κοινοποίηση σε αυτόν αντιγράφων της πειθαρχικής απόφάσεως και της έφέσεως υπέρ της διοικήσεως ή από την πλήρη γνώση αούτων.

5. Τό Α.Υ.Σ.Ε., όταν κρίνει μετά από έφεση του υπαλλήλου ή υπέρ του, δέν δύναται νά χειροτερεύσει τή θέση του. "Όταν κρίνει έφεση υπέρ της διοικήσεως, δέν δύναται νά επιβάλει έλαφρύτερη ποινή από αούτην πού επιβλήθηκε. "Όταν άσκούνται έφέσεις τόσο από τον υπάλληλο, όσο και υπέρ της διοικήσεως, τό Α.Υ.Σ.Ε. τίς κρίνει από κοινού και δέν δεσμεύεται ως πρός τήν ποινή πού θά επιβάλει.

6. Η προθεσμία για την άσκηση έφέσεως και ή άσκησή της άναστέλλουν τήν έκτέλεση της πειθαρχικής απόφάσεως. Τό Πειθαρχικό Συμβούλιο μπορεί νά άποφασίζει τήν άμηση έκτέλεση της πειθαρχικής απόφάσεως, άν συντρέχουν λόγοι συμφέροντος της ύπηρεσίας, εκτός εάν μέ αούτην έχει επιβληθεί ή πειθαρχική ποινή της όριστικής παύσεως ή του ύποβιβασμού.

7. Η έφεση κατά των απόφάσεων των πειθαρχικώς προϊσταμένων κατατίθεται, μέ ποινή άπαραδέκτου στού Α.Υ.Σ.Ε., αούτοπροσώπως ή μέ συστημένη άλληλογραφία, συντασσόμενης εκθέσεως καταθέσεως πού ύπογράφεται από τον Γραμματέα του Πειθαρχικού Συμβουλίου και τον εκκαλούντα ή τον πληρεξούσιο του σε περίπτωση αούτοπρόσωπης καταθέσεως. Τό Πειθαρχικό Συμβούλιο διαβιβάζει τήν έφεση άμελλητί στού Α.Υ.Σ.Ε. μέ τον πλήρη φάκελο της πειθαρχικής ύποθέσεως. Στίς περιπτώσεις άποστολής της έφέσεως μέ συστημένη άλληλογραφία, ως ήμερομηνία καταθέσεως λογίζεται ή ήμερομηνία καταθέσεως της συστημένης άλληλογραφίας στού ταχυδρομικό κατάστημα.

"Άρθρο 125

Προσφυγή

1. Δικαίωμα προσφυγής ένώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας έχουν οι μόνιμοι υπάλληλοι κατά των απόφάσεων του Α.Υ.Σ.Ε. πού επιβάλλουν τίς πειθαρχικές ποινές του ύποβιβασμού ή της όριστικής παύσεως.

2. Δικαίωμα προσφυγής ένώπιον του Διοικητικού Έφετείου έχουν οι μόνιμοι υπάλληλοι κατά όλων

των πειθαρχικών απόφάσεων πού επιβάλλουν ποινές κατώτερες του ύποβιβασμού.

3. Η προθεσμία για την άσκηση της άνωτέρω προσφυγής αρχίζει από την κοινοποίηση ή τήν πλήρη γνώση της απόφάσεως. Η προθεσμία και ή άσκηση της προσφυγής ένώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας ή του άρμοδίου Διοικητικού Έφετείου διέπονται από τίς κείμενες διατάξεις περί των δικαστηρίων αούτων μέ τήν επιφύλαξη της έπομένης παραγράφου.

4. Μόνη ή προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής και ή άσκησή της δέν άναστέλλουν τήν έκτέλεση της πειθαρχικής απόφάσεως, μέ εξαίρεση τίς πειθαρχικές απόφασεις πού επιβάλλουν τήν ποινή της όριστικής παύσεως ή του ύποβιβασμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

"Άρθρο 126

Έπανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας

1. Τήν επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας, σύμφωνα μέ τίς παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 97 του παρόντος, επιτρέπεται νά ζητήσουν:

α) τά όργανα των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 106 του παρόντος, όταν έχει εκδοθεί καταδικαστική ποινική άπόφαση και

β) ό υπάλληλος, όταν έχει εκδοθεί άθωωτική ποινική άπόφαση έντός άποκλειστικής προθεσμίας ενός (1) έτους από τή δημοσίευσή της.

2. Η αίτηση για την επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας άπευθύνεται στού άρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο ή στού Α.Υ.Σ.Ε. κατά περίπτωση.

3. "Αν έχει εκδοθεί καταδικαστική ποινική άπόφαση, κατά τήν επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας μπορεί νά επιβληθεί πειθαρχική ποινή άνώτερη από αούτην πού είχε επιβληθεί. "Αν έχει εκδοθεί άθωωτική ποινική άπόφαση, μπορεί νά επιβληθεί έλαφρύτερη ποινή ή νά άπαλλαγεί ό υπάλληλος. "Αν ό υπάλληλος είχε τιμωρηθεί μέ όριστική ή προσωρινή παύση ή ύποβιβασμό, τό Πειθαρχικό Συμβούλιο ή τό Α.Υ.Σ.Ε. μπορεί μετά τήν επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας και τήν έκδοση απόφάσεως του Πειθαρχικού Συμβουλίου ή του Α.Υ.Σ.Ε. νά άποφασίσει και τή βαθμολογική ή μισθολογική του άποκατάσταση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ

Έκτέλεση απόφάσεως - Διαγραφή ποινών - Δαπάνες

Άρθρο 127

Έκτελεση αποφάσεως

1. Η τελεσίδικη πειθαρχική απόφαση εκτελείται υποχρεωτικώς. Η εκτέλεση γίνεται από την οικεία υπηρεσία ή τό Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Παράλειψη εκτελέσεως της ποινής αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα.

2. Σέ περίπτωση απορρίψεως προσφυγής κατά απόφασεως πού επιβάλλει τήν ποινή τής όριστικής παύσεως, ή λύση τής υπαλληλικής σχέσεως έπέρχεται αυτόδικαίως από τή δημοσίευση τής απόφασεως του Συμβουλίου τής Έπικρατείας.

3. Κατά τόν χρόνο τής προσωρινής παύσεως ό υπάλληλος απέχει από κάθε υπηρεσία. Ό χρόνος τής προσωρινής παύσεως δέν θεωρείται χρόνος πραγματικής υπηρεσίας.

4. Όποιος τιμωρείται μέ υποβιβασμό δέν κρίνεται γιά προαγωγή ούτε συμμετέχει στήν διαδικασία έπιλογής προϊσταμένων, πρίν παρέλθει από τήν ήμερομηνία εκτελέσεως τής πειθαρχικής απόφασεως χρονικό διάστημα ίσο μέ τόν χρόνο πού απαιτείται γιά προαγωγή.

5. Η πειθαρχική απόφαση, ή όποία επιβάλλει πρόστιμο ως ποινή ή χρηματικό ποσό ως διοικητική κύρωση, εκτελείται από τόν προϊστάμενο τής υπηρεσίας πού έντέλλεται τήν πληρωμή τών αποδοχών του υπαλλήλου. Άν λυθεί ή υπαλληλική σχέση, τό πρόστιμο και τό ποσό τής διοικητικής κυρώσεως εισπράττεται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις γιά τή διοικητική εκτέλεση και είσπραξη έσόδων. Γιά τήν καταβολή βαρύνεται αποκλειστικά ό υπάλληλος πού τιμωρήθηκε και όχι οι κληρονόμοι του. Τό πρόστιμο υπολογίζεται στίς αποδοχές πού λαμβάνει ό υπάλληλος κατά τόν χρόνο εκδόσεως τής πρωτοβάθμιας πειθαρχικής απόφασεως. Όταν αυτό όρίζεται έως τό ένα πέμπτο (1/5) τών αποδοχών του, παρακρατείται έφ' άπαξ από τίς αποδοχές του πρώτου μήνα μετά τήν τελεσιδικία τής απόφασεως. Όταν είναι μεγαλύτερο, παρακρατείται τμηματικώς κατά μήνα. Η μηνιαία παρακράτηση καθορίζεται μέ τήν πειθαρχική απόφαση και δέν επιτρέπεται νά είναι άνωτερη από τό ένα πέμπτο (1/5) τών αποδοχών του υπαλλήλου.

6. Σέ περίπτωση πού ό δικόμομος υπάλληλος άθωωθεί άμετάκλητα, περίληψη τής απόφασεως άναρτάται στό διαδικτυο ή δημοσιοποιείται μέ κάθε πρόσφορο τρόπο.

Άρθρο 128

Διαγραφή πειθαρχικών ποινών

1. Διαγράφονται αυτόδικαίως ή ποινή τής επιπλήξεως μετά τρία (3) έτη, του προστίμου μετά όκτώ (8) έτη και οι λοιπές ποινές, εκτός από τίς ποινές τής όριστικής και προσωρινής παύσεως και του υποβιβασμού, μετά δέκα (10) έτη, έφ' όσον κατά τό αντίστοιχο χρονικό διάστημα ό υπάλληλος δέν τιμωρήθηκε μέ άλλη ποινή. Ό χρόνος τής διαγραφής υπολογίζεται από τήν εκτέλεση τής πειθαρχικής ποινής.

2. Ό πειθαρχικός φάκελος ποινής πού διαγράφεται, άφαιρείται από τό προσωπικό μητρώο και τόν άτομικό φάκελο του υπαλλήλου, τίθεται στό άρχειο τής υπηρεσίας και δέν επιτρέπεται έφ' έξης νά άποτελεί στοιχείο κρίσεώς του.

Άρθρο 129

Δαπάνες πειθαρχικής διαδικασίας

1. Η πειθαρχική διαδικασία διεξάγεται άτελώς.

2. Όταν διατάσσεται πραγματογνωμοσύνη, οι άμοιβές τών πραγματογνωμόνων εκκαθαρίζονται από τό πειθαρχικό όργανο και καταβάλλονται από τό οικείο Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ

Λύση υπαλληλικής σχέσεως

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

Λύση υπαλληλικής σχέσεως

Άρθρο 130

Λόγοι λύσεως

Η υπαλληλική σχέση λύεται μέ τόν θάνατο, τήν άποδοχή τής παραιτήσεως, τήν έκπτωση και τήν άπόλυση του υπαλλήλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Παραίτηση

Άρθρο 131

Παραίτηση

1. Η παραίτηση άποτελεί δικαίωμα του υπαλλήλου και υποβάλλεται έγγράφως. Αίρεση, όρος ή προθεσμία στην αίτηση παραιτήσεως θεωρούνται ότι δέν έχουν γραφεί.

2. Η παραίτηση θεωρείται ότι δεν έχει υποβληθεί αν κατά τόν χρόνο της υποβολής της έκκρεμει ποινική δίωξη για αδίκημα που κωλύει τόν διορισμό ή πρόσληψη ή επισύρει οριστική παύση ή έκκρεμει πειθαρχική δίωξη για παράπτωμα που μπορεί να επισύρει τήν ποινή της οριστικής παύσεως ή αν η ποινική ή πειθαρχική δίωξη ασκηθεί μέσα σε δύο (2) μήνες από τήν υποβολή της αιτήσεως παραιτήσεως και πριν από τήν αποδοχή της.

3. Ο υπάλληλος, που έχει τις υποχρεώσεις του άρθρου 58, δεν έχει δικαίωμα να παραιτηθεί πριν λήξει ο χρόνος που ορίζεται στη διάταξη αυτήν.

4. Ο υπάλληλος μέσα σε αποκλειστική προθεσμία ενός (1) μήνα από τήν υποβολή της αιτήσεως παραιτήσεως μπορεί να τήν ανακαλέσει εγγράφως, έφ' όσον αυτή δεν έχει γίνει αποδεκτή σύμφωνα με τήν επόμενη παράγραφο.

5. Η αίτηση παραιτήσεως του μονίμου ή του μετακλητού ή επί θητεία υπαλλήλου γίνεται αποδεκτή με πράξη που εκδίδεται από τό αρμόδιο όργανο και δημοσιεύεται σε περίληψη στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η υπηρεσία δεν μπορεί να κάνει αποδεκτή τήν αίτηση παραιτήσεως πριν από τήν πάροδο δέκα πέντε (15) ημερών από τήν υποβολή της. Αν μέσα σε δέκα πέντε (15) ημέρες από τήν πάροδο δέκα πέντε (15) ημερών από τήν υποβολή της αιτήσεως παραιτήσεως ο υπάλληλος επανέλθει με δεύτερη αίτηση, έμμένοντας στην παραίτησή του, αυτή γίνεται αυτοδικαίως αποδεκτή και λύεται η υπαλληλική σχέση από τήν ημέρα υποβολής της δεύτερης αιτήσεως σε κάθε περίπτωση. Η αίτηση παραιτήσεως θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή και λύεται αυτοδικαίως η υπαλληλική σχέση, αν παρέλθει άπρακτη προθεσμία δύο (2) μηνών από τήν υποβολή της. Για τή λύση της υπαλληλικής σχέσεως εκδίδεται διαπιστωτική πράξη, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

6. Στην περίπτωση άσκησης πειθαρχικής διώξεως μετά τήν υποβολή αιτήσεως παραιτήσεως, έφ' όσον η πειθαρχική υπόθεση δεν εκδικασθεί σε πρώτο βαθμό εντός έξι (6) μηνών, ο υπάλληλος δικαιούται να υποβάλει νέα αίτηση παραιτήσεως κατά τούς όρους της παραγράφου 5.

7. Οι διατάξεις του άστικού και έργατικού δικαίου διέπουν τήν παραίτηση του Έκκλησιαστικού υπαλλήλου με σχέση έργασίας ιδιωτικού δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

Έκπτωση

Άρθρο 132

Αυτοδίκαιη έκπτωση λόγω ποινικής καταδίκης

1. Ο υπάλληλος εκπίπτει αυτοδικαίως της υπηρεσίας, έφ' όσον με άμετάκλητη δικαστική απόφαση:

α) καταδικασθεί σε ποινή τουλάχιστον πρόσκαιρης καθείρξεως ή σε όποιανδήποτε ποινή για αδίκημα από τά αναφερόμενα στην περ. η' της παρ. 1 του άρθρου 5 ή που επισύρει οριστική παύση ή σε όποιανδήποτε ποινή για λιποταξία,

β) του έπιβληθεί στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων,

γ) καταδικασθεί σε όποιανδήποτε ποινή για όποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας έλευθερίας ή για όποιοδήποτε έγκλημα οικονομικής έκμεταλλεύσεως της γενετήσιας ζωής.

2. Η έκπτωση επέρχεται από τήν ήμερομηνία δημοσιεύσεως της άμετάκλητης καταδικαστικής απόφάσεως. Για τήν έκπτωση εκδίδεται διαπιστωτική πράξη, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 133

Έπαναφορά στην υπηρεσία μετά από έκπτωση

1. Υπάλληλος που έξεπεσε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 132 του παρόντος, επανέρχεται στην υπηρεσία από τήν όποια έξεπεσε, μετά από έκδοση προεδρικού διατάγματος κατά τό άρθρο 47 παρ. 1 του Συντάγματος, τό όποιο αίρει τις συνέπειες της ποινής.

2. Η έπαναφορά γίνεται σε κενή οργανική θέση με απόφαση του οικείου Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με απόφαση του Μητροπολίτη, ή του Διοικητικού Συμβουλίου ή άλλου συλλογικού όργάνου διοικήσεως ή της Δ.Ι.Σ. κατά περίπτωση. Αν δεν υπάρχει κενή θέση, έπαναφέρεται σε προσωποπαγή θέση που συνιστάται με τήν απόφαση έπαναφορής και καταλαμβάνει τήν πρώτη θέση που θά κενωθεί, όποτε καταργείται αυτοδικαίως η προσωποπαγής θέση.

Άρθρο 134

Έκπτωση λόγω άπώλειας ίθαγένειας

Ο υπάλληλος εκπίπτει αυτοδικαίως της υπηρεσίας από τήν ήμερομηνία που άπώλεσε τήν Έλληνική

ίθαγένεια ή τήν ίθαγένεια κράτους-μέλους τής Εύρωπαϊκής Ένώσεως. Για τήν έκπτωση εκδίδεται διαπιστωτική πράξη, περίληψη τής οποίας δημοσιεύεται στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ
Άπολυση

Άρθρο 135

Λόγοι άπολύσεως

Ό υπάλληλος άπολύεται μόνο για τούς έπόμενους λόγους:

- α) έπιβολή τής πειθαρχικής ποινής τής όριστικής παύσεως,
- β) σωματική ή πνευματική άνικανότητα,
- γ) κατάργηση τής θέσεως στην οποία ύπηρετεί,
- δ) συμπλήρωση όριου ήλικίας,
- ε) μή προαγωγή λόγω άκατάλληλότητας για δύο (2) συνεχόμενες φορές.

Άρθρο 136

Άπολυση για σωματική ή πνευματική άνικανότητα

1. Ό υπάλληλος άπολύεται ύστερα από άπόφαση του Ύπηρεσιακού Συμβουλίου, άν διαπιστωθεί σωματική ή πνευματική άνικανότητα, σύμφωνα με τόν παρόντα Κανονισμό. Δέν άπολύεται ό υπάλληλος άν ή άνικανότητά του έπιτρέπει τήν άσκηση άλλων καθηκόντων και ύφίσταται σχετική όργανική θέση ή έργασιακή άνάγκη.

2. Ό μόνιμος υπάλληλος πού άπολύεται σύμφωνα με τήν παρ. 1 του παρόντος άρθρου άναδιορίζεται σύμφωνα με τό άρθρο 24 του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρο 137

Άπολυση λόγω καταργήσεως θέσεως

1. Ό υπάλληλος άπολύεται, άν καταργηθεί ή θέση στην οποία ύπηρετεί.

2. Άν καταργηθούν όρισμένες μόνο θέσεις του ίδιου κλάδου, άπολούνται οι υπάλληλοι, οι όποιοι συγκεντρώνουν τά λιγότερα ούσιαστικά προσόντα, ύστερα από άπόφαση του Ύπηρεσιακού Συμβουλίου. Κατά τής άποφάσεως αυτής έπιτρέπεται προσφυγή στο Συμβούλιο τής Έπικρατείας.

3. Τά άνωτέρω ίσχύουν και σε περίπτωση καταργήσεως θέσεων μετά από συγχώνευση κλάδων ή ύπηρεσιών.

4. Οι κατά τίς άνωτέρω διατάξεις προς άπόλυση υπάλληλοι δικαιούνται, με αίτησή τους, νά μεταταγούν σε κενή όργανική θέση άλλης Έκκλησιαστικής άρχής ή δημόσιας ύπηρεσίας ή κάθε είδους Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α. κατά τόν παρόντα Κανονισμό.

5. Ό υπάλληλος δικαιούται νά έπαναδιορισθεί, άν έπανασυσταθεί ή ίδια ή όμοια θέση μέσα σε ένα (1) έτος από τήν άπόλυσή του.

Άρθρο 138

Αυτόδίκαιη άπόλυση λόγω όριου ήλικίας

1. Ό υπάλληλος άπολύεται αυτόδικαίως από τήν ύπηρεσία με τήν συμπλήρωση του έξηκοστού έβδόμου (67ου) έτους τής ήλικίας του.

2. Ό υπάλληλος με αίτησή του, πού υποβάλλεται έξι (6) μήνες πριν τήν συμπλήρωση του όριου τής παραγράφου 1, δύναται νά ζητήσει νά παραμείνει στην ύπηρεσία για όρισμένο χρόνο, και ή αίτηση κρίνεται κατά τή διακριτική εύχέρεια και τίς ύπηρεσιακές άνάγκες του φορέως και δύναται νά γίνει δεκτή, έν όλω ή έν μέρει, μετά από γνώμη του Ύπηρεσιακού Συμβουλίου.

3. Ός ήμέρα γεννήσεως, για τήν έφαρμογή τών προηγούμενων παραγράφων, θεωρείται ή 31η Δεκεμβρίου του έτους γεννήσεως.

4. Ός πραγματική ύπηρεσία θεωρείται κάθε ύπηρεσία πού έχει παρασχεθεί στο Δημόσιο, Έκκλησιαστικό ή κρατικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή Ο.Τ.Α. με σχέση έργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή πού άναγνωρίζεται ως πραγματική ύπηρεσία με βάση ειδικές διατάξεις. Ό χρόνος στρατεύσεως πριν από τήν έναρξη τής υπαλληλικής ή έργασιακής σχέσεως δέν θεωρείται χρόνος πραγματικής ύπηρεσίας.

Άρθρο 139

Πράξη λύσεως τής υπαλληλικής σχέσεως

1. Η υπαλληλική σχέση για τούς λόγους του άρθρου 135 λύεται με άπόφαση του Πρόεδρου τής Έεράς Συνόδου ή του Μητροπολίτη ή του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου ή άλλου συλλογικού όργάνου διοικήσεως τών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου κατά περίπτωση, περίληψη τής οποίας δημοσιεύεται στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

2. Εκτός από τίς περιπτώσεις αυτόδικαιης λύσεως, ή υπαλληλική σχέση λύεται με τήν κοινοποίηση τής άποφάσεως λύσεως στον ένδιαφερόμενο. Άν ή άπόφαση

αυτή δέν κοινοποιηθεῖ μέσα σέ εἴκοσι (20) ἡμέρες ἀπό τή δημοσίευσή της, ἡ ὑπαλληλική σχέση λύεται αὐτοδικαίως ἀπό τήν πάροδο τοῦ εἰκοσαημέρου.

Ἄρθρον 140

Λύση συμβάσεως προσωπικοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου

1. Ἡ σύμβαση ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου χρόνου ἐργαζομένου λύεται:

α) γιά τούς λόγους γιά τούς ὁποίους λύεται ἡ ὑπαλληλική σχέση τῶν μονίμων ὑπαλλήλων κατά τόν παρόντα Κανονισμό μέ τήν ἐπιφύλαξη τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 92 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ,

β) λόγῳ καταγγελίας ἀπό τήν ὑπηρεσία γιά ὑπαλλήλους πού δέν κατέχουν ὀργανική θέση ἢ λόγῳ καταγγελίας ἀπό τόν ἐργαζόμενο. Στήν περίπτωση ἀπολύσεως λόγῳ καταργήσεως θέσεως ἢ καταγγελίας ἀπό τήν ὑπηρεσία ἢ λόγῳ συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἰσχύουν οἱ προϋποθέσεις κύρους καί ἡ ἀποζημίωση πού προβλέπεται ἀπό τίς διατάξεις ἀστικοῦ καί ἐργατικοῦ δικαίου πού διέπουν τούς ἐργαζόμενους τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέα. Ὡς καταγγελία ἀπό τόν ἐργαζόμενο (οἰκειοθελῆς ἀποχώρηση) θεωρεῖται καί ἡ ἀδικαιολόγητη ἀποχή ἀπό τά καθήκοντά του γιά τριάντα (30) συναπτές ἡμέρες, ὅποτε ἐφαρμόζονται οἱ σχετικές διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ καί ἐργατικοῦ δικαίου γιά τούς ἐργαζόμενους τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέα. Στήν περίπτωση λύσεως, ἐκτός τῆς περιπτώσεως καταγγελίας ἀπό τόν ἐργαζόμενο, ἐφαρμόζεται τό ἄρθρο 135 τοῦ παρόντος.

2. Ἡ σύμβαση ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ὀρισμένου χρόνου λύεται αὐτοδικαίως μέ τήν πάροδο τοῦ συμφωνημένου χρόνου διάρκειάς της εἴτε νωρίτερα γιά σπουδαῖο λόγο.»

Ἄρθρο 7

Τά ἄρθρα 148-149 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπ' ἀριθ. 5/1978 (Α' 48) καταργοῦνται καί ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«ΜΕΡΟΣ ΕΝΑΤΟ Μετακλητοί Ὑπάλληλοι

Ἄρθρο 148

1. Οἱ ὑπάλληλοι πού διορίζονται σέ θέσεις μετακλητῶν ὑπαλλήλων (μετακλητοί ὑπάλληλοι) ἐκτελοῦν γιά

ἀόριστο χρόνο τήν ἀνατιθέμενη σέ αὐτούς ὑπηρεσία καί ἀπολύονται ὅποτεδῆποτε ἄνευ ἀποζημιώσεως ἀπό τό ἀρμόδιο γιά διορισμό ὄργανο.

2. Κληρικοί διοριζόμενοι καθ' οἰονδῆποτε τρόπο σέ ὁποιεσδήποτε θέσεις Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων θεωροῦνται πάντοτε ὡς μετακλητοί ὑπάλληλοι, ἐφ' ὅσον εἶναι διορισμένοι σέ θέση ἐφημερίου ἢ διακόνου ἐνοριακοῦ ναοῦ ἢ ἱεροκήρυκα, ἐκτός ἐάν πρόκειται γιά θέσεις ἐπί θητεία, ὅποτε θεωροῦνται ἐπί θητεία ὑπάλληλοι.

3. Γιά τόν διορισμό κληρικῶν ἢ μοναχῶν ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀπαιτουμένης ἐπιπροσθέτως ἄδειας τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτη. Διορισμός ἄνευ τῆς ἀνωτέρω ἄδειας εἶναι ἄκυρος.

4. Οἱ κατά τήν παρ. 1 τοῦ παρόντος μετακλητοί ὑπάλληλοι ὑπέχουν ὅλες τίς ὑποχρεώσεις τοῦ τακτικοῦ ὑπαλλήλου καί ἀπολαύουν τῶν ἴδιων δικαιωμάτων πλὴν τοῦ δικαιώματος τῆς μονιμότητας, δυνάμενοι νά ἀπολυθοῦν διά πράξεως τοῦ ἀρμοδίου πρὸς διορισμό ὄργανο γιά ὅποιονδῆποτε λόγο.

5. Ἀπαιτεῖται γιά τήν ἀπόλυση μετακλητοῦ ὑπαλλήλου εἰσήγηση τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου σέ ὅσες περιπτώσεις ἐπιτρέπεται νά ἀπολυθεῖ καί ὁ τακτικός ὑπάλληλος.

6. Ἡ ἀπόλυση κληρικοῦ μετακλητοῦ ὑπαλλήλου εἶναι ὑποχρεωτική, ἐάν προηγηθεῖ πράξη τοῦ οἰκείου Μητροπολίτη, μέ τήν ὁποία εἴτε ἀνακαλεῖται ἢ ἄδειά του ἢ εἰσήγησή του γιά τόν διορισμό του εἴτε ἐντέλλεται νά ἐπιστρέψει στήν Μονή τῆς μετανοίας του ἢ νά ἀπασχολεῖται ἀποκλειστικῶς στή θέση ἐφημερίου ἢ διακόνου ἢ ἱεροκήρυκα ἢ ἐάν κληθεῖ νά ἀσκήσει καθήκοντα, ἢ ἀσκηση τῶν ὁποίων καθιστᾶ ἀδύνατη τήν παράλληλη ἀσκηση τῶν ὑπαλληλικῶν του καθηκόντων.

7. Οἱ ἀποδοχές τοῦ μετακλητοῦ ὑπαλλήλου διέπονται ἀπό τίς διατάξεις γιά τίς ἀποδοχές τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων. Σέ περίπτωση κατοχῆς ἄλλης θέσεως καί μισθοδοσίας ἀπό αὐτήν, οἱ ἀποδοχές τοῦ μετακλητοῦ ὑπαλλήλου καθορίζονται ἀπό τήν Διαρκή Ἱερά Σύνοδο ἢ μέ ἀπόφαση τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτη τῆς οἰκείας Μητροπόλεως ἢ τοῦ συλλογικοῦ ὄργανο διοικήσεως γιά τά λοιπά Ν.Π.Δ.Δ. σέ ποσό πού δέν ὑπερβαίνει τό ποσοστό τριάντα τοῖς ἑκατό (30%) τῶν ἀποδοχῶν ἐκ τῆς ἐτέρας θέσεως.»

Ἄρθρο 8

Καταργοῦνται τά ἄρθρα 152Α-152Γ τοῦ Κανονισμοῦ

υπ' αριθ. 5/1978 (Α' 48) και προστίθενται νέα άρθρα 152Α και 152Β, τά όποια έχουν ως εξής:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Υγειονομικές Έπιτροπές

Άρθρο 152Α

Εΐδη υγειονομικών έπιτροπών

1. Άρμόδιες νά άποφαίνονται γιά θέματα υγείας τών μονίμων, μετακλητών ή επί θητεία Έκκλησιαστικών υπαλλήλων είναι οι υγειονομικές έπιτροπές πού διακρίνονται σέ: α) πρωτοβάθμιες, β) δευτεροβάθμιες.

2. Η Έκκλησία τής Ελλάδος και τά λοιπά Έκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου δύνανται μέ άπόφαση τής Διαρκούς Ί. Συνόδου, πού έκδίδεται μετά άπό εισήγηση του Αρχιγραμματέως ή μετά άπό εισήγηση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου ή Διοικητικού Συμβουλίου ή άλλου συλλογικού όργάνου διοικήσεως τους κατά περίπτωση, νά προβαίνουν στή σύσταση και στή συγκρότηση πρωτοβαθμίων ή δευτεροβαθμίων υγειονομικών έπιτροπών μέ άρμοδιότητα τοπική (γιά ένα ή και γιά περισσότερα Έκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα τής ίδιας περιφέρειας ή περιφερειακής ένότητας) ή ανά Έκκλ. νομικό πρόσωπο ή ομάδες Έκκλ. νομικών προσώπων, όρίζοντας τήν έδρα τους, τή θητεία τους και τή χωρική τους άρμοδιότητα. Έπιτρέπεται νά συσταθεί και νά συγκροτηθεί Δευτεροβάθμια Υγειονομική Έπιτροπή μέ άρμοδιότητα όλη τήν περιοχή δικαιοδοσίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος. Μέ άπόφαση τής Δ.Ι.Σ. όρίζεται ό γραμματέας τών υγειονομικών έπιτροπών, ή άποζημίωση τών μελών τους και του γραμματέως τους, τό υπόχρεο νομικό πρόσωπο γιά τήν καταβολή της, ό τρόπος λειτουργίας τους, ό αριθμός και ή ειδικότητα τών μελών τους.

3. Οι υπάλληλοι μέ σχέση ιδιωτικού δικαίου, ως πρός τήν άρμοδιότητα και τρόπο πιστοποίησης τής υγείας ή άσθενειας ή άναπηρίας τους, διέπονται άπό τίς ισχύουσες διατάξεις γιά τούς υπαλλήλους του ιδιωτικού τομέως.

Άρθρο 152Β

Πρωτοβάθμιες/δευτεροβάθμιες υγειονομικές έπιτροπές

1. Οι πρωτοβάθμιες υγειονομικές έπιτροπές είναι τριμελείς και είναι άρμόδιες νά γνωματεύουν, ύστερα άπό έρώτημα τής υπηρεσίας: α) γιά τή χορήγηση

άναρρωτικών άδειών, β) γιά τήν πιστοποίηση τής υγείας τών ύποψηφίων γιά διορισμό, γ) γιά τόν χαρακτηρισμό νοσημάτων πού χρήζουν νοσηλείας προκειμένης τής χορηγήσεως άδειας έως είκοσι δύο (22) έργάσιμων ήμερών τόν χρόνο, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του παρόντος και δ) γιά κάθε άλλο θέμα υγείας του υπαλλήλου, τό όποιο έχει σχέση μέ τά υπηρεσιακά του καθήκοντα και κρίνει ή υπηρεσία ότι άπαιτείται ιατρική γνωμάτευση, ε) γιά τήν πιστοποίηση τής υγείας και τής φυσικής καταλληλότητας τών ύποψηφίων γιά διορισμό άτόμων μέ άναπηρία.

2. Οι δευτεροβάθμιες υγειονομικές έπιτροπές αποτελούνται άπό πέντε (5) μέλη και συγκροτούνται άπό ιατρούς, πού υπηρετούν ή έδρεύουν στήν ίδια Υγειονομική Περιφέρεια.

Οι δευτεροβάθμιες υγειονομικές έπιτροπές είναι άρμόδιες: α) γιά τήν κρίση ένστάσεων κατ' άποφάσεων τών πρωτοβαθμίων έπιτροπών, β) γιά τήν άπόλυση άπό τήν υπηρεσία λόγω άσθενειας και γ) γιά τήν κρίση τής άποκαταστάσεως τής υγείας όσων αναδιορίζονται κατά τό άρθρο 24 του παρόντος.

Στίς δευτεροβάθμιες έπιτροπές δέν μπορεί νά μετέχει μέλος πού μετείχε στήν πρωτοβάθμια έπιτροπή, κατά τής όποίας στρέφεται ή ένσταση.

3. Οι άρνητικές άποφάσεις τών υγειονομικών έπιτροπών κοινοποιούνται άπ' εύθείας στον ένδιαφερόμενο και στήν υπηρεσία του.»

Άρθρο 9

1. Στόν Κανονισμό τής Έκκλησίας τής Ελλάδος υπ' αριθ. 5/1978 (Α' 48) ή άναφορά του άρθρου 16 παρ. 1 περ. γ σέ θέση «Σ.Ε.» νοείται ως θέση «ΥΕ».

2. Τό άρθρο 153 του Κανονισμού τής Έκκλησίας τής Ελλάδος υπ' αριθ. 5/1978 (Α' 48) καταργείται.

Άρθρο 10

1. Κάθε διάταξη κανονισμού πού είναι αντίθετη μέ τόν παρόντα Κανονισμό ή ρυθμίζει θέματα πού διέπονται άπό αυτόν καταργείται.

2. Οι κατά τήν έναρξη ισχύος του παρόντος Κανονισμού προϊστάμενοι όργανικών μονάδων έξακολουθούν νά άσκούν τά καθήκοντά τους μέχρι τήν ολοκλήρωση τής διαδικασίας άξιολογήσεως και έπιλογής προϊσταμένων.

3. Έκκρεμείς κατά τήν έναρξη ισχύος του παρόντος Κανονισμού έννομες υπαλληλικές και εργασιακές σχέσεις, ύποθέσεις υπαλληλικές ή πειθαρχικές, διέπονται,

συνεχίζονται και ολοκληρώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος. Χρόνος άδικαιολόγητης άποχής ύπαλλήλου από τή καθήκοντα πρό τής έναρξης ισχύος του παρόντος διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος.

4. Τά μέλη τών ύφισταμένων κατά τήν έναρξη ισχύος του παρόντος Κανονισμού ύπηρεσιακών συμβουλίων (πρωτοβαθμίου και Α.Υ.Σ.Ε.) έξακολουθούν νά άσκούν τή καθήκοντά τους και τή όργανα αυτά έξακολουθούν νά λειτουργούν μέχρι τήν άνασυγκρότησή τους με άπόφαση τής Δ.Ι.Σ.

5. Οί ύπάλληλοι, πού ύπηρετούν κατά τήν έναρξη τής ισχύος του παρόντος, κατατάσσονται από 1.1.2021 αυτόδικαίως στους βαθμούς τής κατηγορίας πού ύπηρετούν, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού και με βάση τόν συνολικό χρόνοπραγματικής ύπηρεσίας, πού έχει άναγνωρισθεί για τή βαθμολογική ή τήν μισθολογική τους έξέλιξη. Πλεονάζων χρόνος θεωρείται ότι διανύθηκε στόν βαθμό κατάταξης. Για τήν κατάταξη σύμφωνα με τήν παράγραφο δέν ύπολογίζονται: α) ό χρόνος τής άργίας είτε έξ αίτίας ποινικής διώξεως πού κατέληξε σε όποιαδήποτε καταδίκη είτε έξ αίτίας πειθαρχικής διώξεως πού κατέληξε σε πειθαρχική ποινή τουλάχιστον προστίμου άποδοχών τριών (3) μηνών, β) ό χρόνος τής άδικαιολόγητης άποχής από τή καθήκοντα, γ) ό χρόνος τής προσωρινής παύσεως, δ) ό χρόνος τής άδειας άνευ άποδοχών πού δέν άποτελεί χρόνο πραγματικής ύπηρεσίας, ε) ό χρόνος τής άναστολής άσκήσεως καθηκόντων, έφ' όσον στή συνέχεια ό ύπάλληλος τέθηκε σε άργία, στ) τό χρονικό διάστημα κατά τό όποιο στερήθηκε ό ύπάλληλος τό δικαίωμα για προαγωγή, ζ) χρονικό διάστημα ίσο πρός τό μισό του άπαιτούμενου πρός προαγωγή χρόνου σε περίπτωση έπιβολής τής πειθαρχικής ποινής του ύποβιβασμού. Για τήν κατάταξη σύμφωνα με τήν προηγούμενη παράγραφο, στόν συνολικό χρόνο πραγματικής ύπηρεσίας δέν ύπολογίζεται τό μισό του πέραν τής δεκαετίας χρόνου πού διανύθηκε με τυπικό προσόν κατώτερης κατηγορίας.

6. Υπάλληλοι, οί όποιοι ύπηρετούν σε κατηγορία χωρίς νά κατέχουν τό άπαιτούμενο τυπικό προσόν, κατατάσσονται στους βαθμούς τής κατηγορίας πού ύπηρετούν, με προσθήκη ενός (1) έτους στόν χρόνο πού άπαιτείται για προαγωγή στόν έπόμενο βαθμό με έξαιρεση τόν εισαγωγικό βαθμό.

7. Για τήν κατάταξη πού προβλέπεται από τις διατάξεις τών προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου εκδίδονται διαπιστωτικές πράξεις από τόν Άρχιγραμματέα τής Διαρκούς Ήρας Συνόδου για ύπαλλήλους τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, από τόν επιχώριο Μητροπολίτη για ύπαλλήλους Ήρων Μητροπόλεων ή τόν Πρόεδρο του συλλογικού όργανου διοικήσεως του οικείου Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, πού δέν δημοσιεύονται στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

8. Μέχρι τή σύσταση και συγκρότηση ύγειονομικών έπιτροπών κατά τόν παρόντα Κανονισμό, οί μόνιμοι, μετακλητοί και έπί θητεία ύπάλληλοι ύπάγονται στις ύγειονομικές έπιτροπές για τούς δημόσιους ύπαλλήλους κατά τόν ν. 3528/2007 (Α' 26), όπως έκάστοτε ισχύει. Ό παρών Κανονισμός δέν έπηρεάζει τις άρμοδιότητες τών ύγειονομικών έπιτροπών του Κέντρου Πιστοποίησης Άναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.), όπως έκάστοτε ισχύουν.

9. Όπου στόν παρόντα Κανονισμό γίνεται άναφορά σε άποφασιστικές άρμοδιότητες τής Διαρκούς Ήρας Συνόδου για τήν Έκκλησία τής Ελλάδος, του Διοικητικού Συμβουλίου για τήν Άποστολική Διακονία και τό Διορθόδοξο Κέντρο τής Έκκλησίας τής Ελλάδος ή του οικείου Μητροπολίτη για τις Ήρες Μητροπόλεις, νοείται άντιστοίχως ως άρμόδιο και τό συλλογικό όργανο διοικήσεως σε κάθε άλλη περίπτωση Έκκλησιαστικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, τό προσωπικό του όποιο ύπάγεται στόν παρόντα Κανονισμό.

Άρθρο 11

Ό παρών Κανονισμός δέν προκαλεί καμμία δαπάνη σε βάρος του προϋπολογισμού του νομικού προσώπου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος ή τών λοιπών Έκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Ό παρών Κανονισμός αρχίζει νά ισχύει από τή δημοσίευσή του διά τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως. Ό παρών Κανονισμός δημοσιεύεται και διά του έπισήμου Δελτίου «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

Άθήναι 2.3.2021

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ό Άρχιγραμματέας
† Ό Ωρεών Φιλόθεος

Κανονισμός «Περί έκμισθώσεως, μισθώσεως, παραχωρήσεως, έκποιήσεως, ανταλλαγής, αγορᾶς, αντιπαροχής καί ἐν γένει ἀξιοποιήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας»

Ἄριθμ. 1095/681/2021

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4 καί 46 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146),

2. τίς ὑποχρέωσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμο πλήρωμα, οἱ ὁποῖες ἀπορρέουν ἀπό τίς Εὐαγγελικὲς ἐπιταγές, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,

3. τίς ὑφιστάμενες κοινωνικὲς, ποιμαντικὲς καί πνευματικὲς ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας,

4. τὴν ὑπ' ἀριθ. 99/9.3.2021 Πρόταση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. Ἀλεξάνδρου,

5. τὴν ὑπ' ἀριθ. 279/29.3.2021 Γνωμοδότηση τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί

6. τὴν ἀπὸ 7.4.2021 Ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ψηφίζουσα τὸν Κανονισμό ἐκμισθώσεως, μισθώσεως, παραχωρήσεως, ἐκποιήσεως, ανταλλαγῶν, αγορῶν, αντιπαροχῶν καί ἐν γένει ἀξιοποιήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

«Περί ἐκμισθώσεως, μισθώσεως, παραχωρήσεως, ἐκποιήσεως, ανταλλαγῆς, αγορᾶς, αντιπαροχῆς καί ἐν γένει ἀξιοποιήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας»

Ἄρθρο 1

Ἀντικείμενο Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς διέπει τὴ διαδικασία ἐκμισθώσεων, μισθώσεων, χρονοεκμισθώσεων (leasing), παραχωρήσεων τῆς χρήσεως, ἐκποιήσεων, ανταλλαγῶν, αγορῶν, αντιπαροχῶν καί γενικὰ τὰ ζητήματα οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καί ἀξιοποιήσεως τῆς κινητῆς καί ἀκίνητης περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου καί ἰδιωτικοῦ δικαίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας.

Ἄρθρο 2

Ὅρισμοί

1. Ὡς ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀρίζονται τὰ ἀναφερόμενα στὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. 590/1977, ὅπως ἰσχύει κάθε φορά. Ὡς ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) ὀρίζονται τὰ Ἰσυχαστήρια, τὰ Ἐκκλησιαστικά Ἰδρύματα, τὰ Ἱερά Προσκυνήματα καί τὰ Ἐκκλησιαστικά Μουσεία καί ὅσα κατὰ νόμο ὀρίζονται ὡς Ν.Π.Ι.Δ., τελούντα ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

2. Ὡς ὄργανο διοικήσεως γιὰ τίς ἀνάγκες τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ νοεῖται τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο γιὰ τὴν Ἱερά Μητρόπολη Μαντινείας καί Κυνουρίας, τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιο γιὰ τὴν Ἱερά Μονή καί τὰ Ἰσυχαστήρια, τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο γιὰ τὴν Ἑνορία καί τὸ ἐκάστοτε Διοικητικὸ Συμβούλιο γιὰ τὰ λοιπὰ ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Στις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού υπάγονται:

α) οί εκμισθώσεις κινητών και ακινήτων, συμπεριλαμβανομένων των αγροτεμαχίων, ιδιωτικών δασών κ.λπ., που ανήκουν κατά κυριότητα στην Ίερά Μητρόπολη Μαντινείας και Κυνουρίας ή σε εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου του άρθρου 2 που υπάγονται στην κανονική δικαιοδοσία της ή των οποίων η διοίκηση, διαχείριση, χρήση, κάρπωση ή/και εκμετάλλευση έχει περιέλθει στα ανωτέρω εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα με νόμο, σύμβαση ή οποιαδήποτε άλλη έννομη σχέση,

β) οί μισθώσεις κινητών ή ακινήτων για την εξυπηρέτηση των αναγκών των ως άνω εκκλησιαστικών νομικών προσώπων και την εν γένει εξυπηρέτηση των σκοπών τους,

γ) οί παραχωρήσεις χρήσεως άνευ ανταλλάγματος ακινήτων της ανωτέρω περιπτώσεως (α),

δ) οί εκποιήσεις και ή μεταβίβαση εμπραγμάτων δικαιωμάτων έναντι ανταλλάγματος επί κινητών ή/και ακινήτων της ανωτέρω περιπτώσεως (α),

ε) οί αγορές ακινήτων για την εξυπηρέτηση των αναγκών των ως άνω εκκλησιαστικών νομικών προσώπων και την εν γένει εξυπηρέτηση των σκοπών τους,

στ) οί ανταλλαγές και αντιπαροχές ακινήτων της ανωτέρω περιπτώσεως (α),

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΕΚΜΙΣΘΩΣΕΙΣ

Άρθρο 4

Τρόπος εκμισθώσεως

1. Τά εκκλησιαστικά ακίνητα του παρόντος εκμισθώνονται διά δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού, κατά τούς όρους του παρόντος.

2. Κατ' εξαίρεση, τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δύναται νά προβαίνει, κατόπιν απόφάσεως του συλλογικού του όργάνου διοικήσεως, σε εκμισθώσεις άνευ διαγωνισμού:

α) Όταν ή έτήσια πρόσοδος παρά του μισθίου δέν υπερβαίνει τό ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000,00) ευρώ.

β) Όταν πρόκειται για εκμίσθωση ακινήτων προς άλλα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα ή όργανισμούς και εκκλησιαστικά ιδρύματα, δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου νομικά πρόσωπα μή κερδοσκοπικού χαρακτήρα,τά όποια εκπληρώνουν κοινωφελείς σκοπούς, για την ίκανοποίηση των στεγαστικών ή άλλων λειτουργικών αναγκών τους. Κοινωφελής σκοπός για την εφαρμογή της παρούσης διατάξεως είναι εκείνος ό όποιος ενδιαφέρει κατά προτεραιότητα και αποδεδειγμένα τό κοινωνικό σύνολο και δέν είναι αντίθετος στους Ίερούς Κανόνες και τίς παραδόσεις της Όρθόδοξης Έκκλησίας, ούτε περιορίζεται στα μέλη του νομικού προσώπου, εν πάση δε περιπτώσει δέν μπορεί νά αποβλέπει σε οίκονομικής φύσεως έπιχείρηση.

γ) Όταν πρόκειται για εκμίσθωση ακινήτων, που προορίζονται για έντελώς περιορισμένη (ειδική, έποχική) χρήση και ή όποια σε καμμία περίπτωση δέν μπορεί νά διαρκέσει πλέον των έννέα (9) μηνών.

δ) Όταν πρόκειται για εκμίσθωση μέ σκοπό την απόκτηση ή διατήρηση της νομής ακινήτου, όποτε ή εκμίσθωση συνομολογείται για χρονικό διάστημα μέχρι δύο (2) έτη.

ε) Όταν ό έπαναληπτικός διαγωνισμός αποβεί άγονος ή ασύμφορος κατά την αίτιολογημένη κρίση του όργάνου που διοικεί τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

στ) Κατ' εφαρμογήν πάσης άλλης ειδικής διατάξεως νόμου, διά της όποίας επιτρέπεται ή άνευ διαγωνισμού εκμίσθωση εκκλησιαστικού ακινήτου.

3. Πρό της εκμισθώσεως συντάσσεται από έπιλεγόμενο άνεξάρτητο εκτιμητή (φυσικού ή νομικού προσώπου) που άσκει κατ' έπάγγελμα τό έργο τουτο, έκθεση εκτιμήσεως της άγοραίας άξίας και μισθωτικής άξίας του προς εκμίσθωση εκκλησιαστικού ακινήτου. Η ως άνω έκθεση μπορεί νά υποκατασταθεί από φύλλα ύπολογισμού άξίας του ακινήτου, συντασσόμενα υπό άρμοδίου Συμβολαιογράφου, όποτε ως μισθωτική έτήσια άξια λαμβάνεται τουλάχιστον τό 6% της άντικειμενικής. Σε καμμία περίπτωση τό ζητούμενο μίσθωμα δέν δύναται νά ύπολείπεται της προσδιοριζόμενης μισθωτικής άξίας του ακινήτου, ως προκύπτει εκ της ανωτέρω έκθέσεως. Σε περίπτωση άκαρπης δημοπρασίας δύναται νά έπαναδημοπρατηθεί μέ μείωση κατά 10% της τιμής εκκινήσεως. Έάν αποβεί άκαρπη και αύτή ή δημοπρασία, δύναται νά εκμισθωθεί και μέ άπ' ευθείας σύμβαση.

4. Πρό τῆς κάθε ἀποφάσεως προκηρύξεως ἢ ἀπ' εὐθείας ἐκμισθώσεως, τὸ ἐκκλησιαστικὸ νομικὸ πρόσωπο ὑποχρεοῦται νὰ κοινοποιεῖ τὶς σχετικὲς ἀποφάσεις στό ἀρμόδιο ὄργανο πρὸς ἔγκριση.

Ἄρθρο 5

Χρονικὴ διάρκεια ἐκμισθώσεως

1. Ἡ διάρκεια ἐκμισθώσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων καθορίζεται ἐλεύθερα ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τοῦ ἀκινήτου, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν καὶ ἂν αὐτὸ χρήζει ἀνακατασκευῆς, συντηρήσεως, διατηρήσεως. Μπορεῖ νὰ καθορισθεῖ καὶ μακροχρόνια μίσθωση ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ καταστάσεως τοῦ ἀκινήτου καὶ ἐφ' ὅσον γιὰ τὴ συντήρηση ἢ ἀνακατασκευή του ἀπαιτοῦνται οὐσιώδεις δαπάνες τοῦ μισθωτῆ, τὶς ὁποῖες ἐπωμίζεται κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος ἢ ἐξ ὀλοκλήρου. Εἰδικῶς γιὰ τὰ ἀγροκτῆματα, ἐλαιοκτῆματα καὶ λιβάδια ἡ διάρκεια εἶναι τετραετῆς τοῦλάχιστον.

2. Σὲ κάθε δὲ περίπτωση, γιὰ τὴν ἐκμίσθωση ἀκινήτων πού ὑπάγονται σὲ εἰδικὸ καθεστῶς προστατευομένης ἐπαγγελματικῆς, ἐμπορικῆς ἢ ἄλλης χρήσεως ἐφ' ἀρμόζονται καὶ οἱ σχετικὲς νομοθετικὲς διατάξεις.

Ἄρθρο 6

Εἰδικὲς ἐκμισθώσεις ἐκμεταλλεύσεως ἀκινήτων

1. Ἐπιτρέπεται ἡ κατάρτιση μακροχρονίου μισθώσεως διαρκείας ἕως ἐνενήντα ἐννέα (99) ἐτῶν γιὰ περιπτώσεις ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἀξιοποιήσεως ἀκινήτων ἐντὸς ἢ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως ἢ οἰκισμού, οἱ ὁποῖες ἀπαιτοῦν ἰδιαίτερα οὐσιώδεις δαπάνες τοῦ μισθωτῆ, ὅπως κατασκευή κτιρίων, τεχνικῶν ἔργων, ἐγκαταστάσεων καὶ γενικῶς τὴν ἐκτέλεση μεγάλου ἐπενδυτικοῦ προγράμματος, μὲ αὐτοχρηματοδότηση ἢ ὄχι.

2. Ἡ ἐπιλογή τοῦ μισθωτῆ, ἐφ' ὅσον δέν εἶναι δυνατόν ἢ συμφέρον νὰ γίνει μὲ τὴ διαδικασία τοῦ δημοσίου πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ, κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ ὄργανου διοικήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου, γίνεται διὰ προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος καὶ ἀξιολογήσεως προσφορῶν. Σὲ κάθε περίπτωση οἱ ὅροι τῆς διακηρύξεως πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ ἢ τῆς προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος καθορίζονται, κατὰ περίπτωσιν, μὲ ἀπόφαση τοῦ ὄργανου διοικήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου.

3. Στὴν κατὰ τὴν προηγούμενη παράγραφο ἀπόφαση θὰ περιλαμβάνονται εἰδικοί ὅροι γιὰ τὰ οἰκονομικά, τεχνικά καὶ λοιπὰ στοιχεῖα, ὡς καὶ πιθανὰ ἐπενδυτικὰ προγράμματα μελετοκατασκευῶν ἢ συμπράξεων δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ τομέα (Σ.Δ.Ι.Τ.) καὶ τὰ κριτήρια ἀξιολογήσεως καὶ βαθμολογίας γιὰ τὴν ἐπιλογή τῶν ὑποψηφίων μισθωτῶν. Ἡ διατύπωση τῶν τελικῶν ὄρων τῆς συμβάσεως θὰ γίνεται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ὄρων τῆς προσκλήσεως καὶ κατόπιν διαπραγματεύσεων σὲ ἐπιμέρους θέματα.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκμίσθωση διὰ πολλαπλῆς χρήσεως, προσδιοριζομένων, ὅμως, ἐπακριβῶς στό κείμενο τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτηρίου.

5. Μετὰ τὴν ὑπογραφή τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτηρίου, ἐπιτρέπεται ἡ μετατροπὴ τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου συνολικῶς ἢ ἐν μέρει, μόνον ἐφ' ὅσον τὴν ἐγκρίνει τὸ ὄργανο διοικήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου, κατόπιν προηγούμενης ἐγγράφου αἰτήσεως τοῦ μισθωτῆ.

6. Ἡ μακροχρόνια μίσθωση σὲ φυσικὸ πρόσωπο εἶναι μεταβιβαστὴ κατ' αἴτηση τοῦ καθολικοῦ διαδόχου καὶ κατόπιν ἐγγράφου ἀποδοχῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου.

Ἄρθρο 7

Προκήρυξη διαγωνισμοῦ ἐκμισθώσεως

1. Οἱ ὅροι πάσης ἐκμισθώσεως καθορίζονται ὑπὸ τοῦ ὄργανου διοικήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου καὶ περιλαμβάνονται στὴ σχετικὴ διακήρυξη διαγωνισμοῦ.

2. Ἡ διακήρυξη τοῦ διαγωνισμοῦ ὑπογράφεται γιὰ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, γιὰ τὶς Ἱερές Μονές καὶ τὰ Ἡσυχαστήρια ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου, γιὰ τὶς Ἐνορίες ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐκκλησιαστικὰ Ν.Π.Ι.Δ., ὑπὸ τῶν ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένων ὀργάνων τους, δημοσιεύεται δὲ δέκα (10) τοῦλάχιστον ἡμέρες πρὸ τοῦ διαγωνισμοῦ δι' ἀναρτήσεως στό ἱστολόγιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἴτε στὴν ἱστοσελίδα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τοῦ διενεργούντος τὸν διαγωνισμό ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου καὶ περιληψὴ αὐτῆς δημοσιεύεται σὲ δύο ἐφημερίδες (τοῦλάχιστον σὲ μία εὐρείας κυκλοφορίας καὶ μία τοπικῆς) δέκα (10) τοῦλάχιστον ἡμέρες πρὸ τοῦ διαγωνισμοῦ.

3. Η διακήρυξη μπορεί να παραπέμπει στις ισχύουσες για τα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα διατάξεις του παρόντος Κανονισμού και να περιλαμβάνει:

Τόν χρόνο (ήμερομηνία, ώρα έναρξης και λήξεως) και τόν τόπο διενεργείας του διαγωνισμού, τόν τρόπο κατακυρώσεως του αποτελέσματος, τήν περιγραφή του ακινήτου όσον αφορά τό είδος, τή θέση, τίς συγκεκριμένες επιτρεπτές χρήσεις, τό έμβαδόν, τήν τιμή έκκινήσεως τής δημοπρασίας και του καταβλητέου μισθώματος, τίς τυχόν σταδιακές άναπροσαρμογές του μισθώματος και, ιδιαίτερα επί πολυετών μισθώσεων, τόν τρόπο και τόν τόπο καταβολής του μισθώματος, τή διάρκεια τής μισθώσεως και τούς λοιπούς όρους μέ τούς όποιους θά συμφωνηθεί ή εκάστοτε συγκεκριμένη μίσθωση.

Άρθρο 8

Χρόνος και τόπος διεξαγωγής του διαγωνισμού

1. Οί διαγωνισμοί εκμισθώσεων ήδη εκμισθωμένων ακινήτων δύνανται να διενεργούνται εντός του προηγούμενου από τής λήξεως τής ύπαρχούσης μισθώσεως τριμήνου και πάντως άμελλητί (άνευ ύπαιτίου καθυστερήσεως) γι' αυτές πού ήδη έχουν λήξει.

2. Οί διαγωνισμοί διενεργούνται από επιτροπές, οί όποιες όρίζονται από τό όργανο διοικήσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου ταυτόχρονα μέ τή λήψη αποφάσεως για τήν εκμίσθωση του ακινήτου.

3. Οί διαγωνισμοί διεξάγονται στην έδρα του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή στα γραφεία τής Ήρας Μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουρίας.

4. Οί προσφορές υποβάλλονται προς τήν άρμόδια Ήπιτροπή διενεργείας του διαγωνισμού κατά τήν ήμερομηνία και ώρα πού όρίζεται στή διακήρυξη.

Άρθρο 9

Τρόπος διενεργείας του διαγωνισμού

1. Για τή συμμετοχή στον διαγωνισμό απαιτείται κατάθεση έγγυήσεως είτε δι' έγχειρίσεως χρηματικού ποσού τοίς μετρητοίς στο ταμείο του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου είτε διά μεταφοράς και πιστώσεως σε τραπεζικό λογαριασμό του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου πρό του διαγωνισμού είτε διά τραπεζικής έπιταγής ή διά καταθέσεως έγγυητικής έπιστολής άναγνωρισμένης στην Έλλάδα Τράπεζας και έν

γίνει Πιστωτικού Ίδρύματος, κατά τούς όρους τής διακηρύξεως. Προσφορές άνευ έγγυήσεως δέν γίνονται δεκτές προς κατάθεση. Η έγγύηση συμμετοχής όρίζεται σε ποσό ίσο προς δύο (2) μηνιαία μισθώματα βάσει του μηνιαίου μισθώματος τής τιμής έκκινήσεως για μισθώσεις πού συνομολογούνται για διάστημα έως τρία (3) έτη, ένω για κάθε έπόμενο μισθωτικό έτος προσαυξάνεται κατά ένα (1) έπιπλέον μηνιαίο μίσθωμα, εκτός εάν άλλως όρίζεται στή διακήρυξη.

2. Η έγγυητική έπιστολή συμμετοχής στον διαγωνισμό πρέπει να είναι τουλάχιστον τριμήνου διαρκείας, εκτός τυχόν αντίθετου προβλέψεως στή διακήρυξη.

3. Μέ τήν έγγυητική έπιστολή τό Πιστωτικό Ίδρυμα θά άναλαμβάνει τήν ύποχρέωση καταβολής του καθορισμένου ποσού, άνευ δικαιώματος να έρευνά άν πράγματι ύπάρχει ή άν είναι νόμιμη ή άπαιτηση (κυρία όφειλή) προς τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, διά μόνης τής δηλώσεως του νομίμου εκπροσώπου του για τήν κατάπτωση τής έγγυήσεως.

4. Οί έγγυητικές έπιστολές πρέπει να περιλαμβάνουν τόν εκδότη υπό πλήρη έπωνυμία και διεύθυνση, ήμερομηνία εκδόσεως, τόν αριθμό τής έγγυητικής έπιστολής, τό δικαιούχο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο προς τό όποιο άπευθύνεται, τό καλυπτόμενο διά τής έγγυήσεως ποσό, τή σχετική διακήρυξη και τήν ήμερομηνία του διαγωνισμού και τούς όρους ότι: καλύπτει εκείνον, ό όποίος θά κάνει χρήση της διά καταθέσεώς της προς τήν Ήπιτροπή του διαγωνισμού, ή έγγύηση παρέχεται άνέκκλητα και άνεπιφύλακτα, ό δε εκδότης παραιτείται τής ένστάσεως, τής διαιρέσεως και διζήσεως, τό ποσό τής έγγυήσεως τηρείται στή διάθεση του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου και θά καταβληθεί όλικά ή μερικά έντός τριών (3) ήμερών, κατόπιν άπλής είδοποίησεως δι' έγγράφου του νομίμου εκπροσώπου.

5. Η έγγυητική έπιστολή συμμετοχής στον διαγωνισμό ή τά μετρητά ή ή τραπεζική έπιταγή ή τό ποσό πού κατατέθηκε, αποδίδονται στον τελευταίο πλειοδότη (ύπερθεματιστή) κατά τήν ύπογραφή του μισθωτηρίου ή, κατόπιν τής μή έγκρίσεως τυχόν του αποτελέσματος του διαγωνισμού, στους ύπολοίπους δε συμμετέχοντες στο τέλος του διαγωνισμού.

6. Οί προσφορές διατυπώνονται προφορικά, εκτός εάν στή διακήρυξη καθορίζεται ό έγγραφος τύπος ύποβολής τους είτε ό έγγραφος τύπος μέ δυνατότητα

βελτιώσεως προφορικά στό έπόμενο στάδιο του διαγωνισμού, καί όπως ή χρονική στιγμή καί ό τόπος όρίζονται από τή διακήρυξη ή προβλέπονται από αυτήν.

7. Κάθε προσφορά πλειοδότη πρέπει νά είναι άνώτερη τής άμέσως προηγούμενης κατά ποσό ίσο πρός 2% τούλάχιστον τής τιμής έκκινήσεως καί ή πρώτη προσφορά επίσης κατά ποσοστό 2% άνώτερη τής τιμής έκκινήσεως.

8. Προσφορά γιά λογαριασμό άλλου προσώπου δέν άποκλείεται, άρκεί νά παραδίδεται από τόν έμφανιζόμενο, πλην τής έγγραφικής έπιστολής καί έν γένει έγγυήσεως, καί σχετικό πληρεξούσιο ιδιωτικό έγγραφο μέ νόμιμη θεώρηση τής γνησιότητας τής ύπογραφής, κατά τήν κατάθεση τής προσφοράς, ειδάλως θεωρείται άμάχητα ό συμμετέχων ως πλειοδότης καί άτομικώς γιά τόν έαυτό του. Γιά τίς έταιρείες καί έν γένει τά νομικά πρόσωπα άπαιτείται προηγούμενη άπόφαση του συλλογικού όργάνου διοικήσεως γιά τή συμμετοχή στόν διαγωνισμό, καθώς καί γιά τό ύψος τής πρώτης προσφοράς καί έξουσιοδότηση του εκπροσώπου πού θά όρίζεται γιά τή βελτίωση αυτής, ένώ άκριβές αντίγραφο του οικείου Πρακτικού έκδίδεται καί ύπογράφεται από τόν νόμιμο εκπρόσωπο βάσει ισχύοντος Καταστατικού, τό όποιο επίσης προσκομίζεται στην Έπιτροπή διαγωνισμού, μέ βεβαίωση του γνησίου ύπογραφής του νομίμου εκπροσώπου.

9. Ό διαγωνισμός διεξάγεται καί περατώνεται χωρίς διακοπή έντός του καθοριζόμενου από τή διακήρυξη χρόνου. Γιά τή διενέργειά του συντάσσεται πρακτικό, τό όποιο, μετά τή λήξη του διαγωνισμού καί τήν ανακήρυξη του τελευταίου πλειοδότη, ύπογράφεται από τήν Έπιτροπή καί όλους τούς συμμετέχοντες, όπωσδήποτε δέ από τόν τελευταίο πλειοδότη. Παράταση του καθορισμένου χρόνου λήξεως του διαγωνισμού έπιτρέπεται, έφ' όσον βελτιώνονται οί κατατεθειμένες προσφορές.

10. Η Έπιτροπή διεξαγωγής του διαγωνισμού μετά τό τέλος του συντάσσει έκθεση, διά τής όποίας έκφέρει τή γνώμη της γιά τό συμφέρον ή όχι τής προσφοράς του πλειοδότη καί προτείνει τήν κατακύρωση ή όχι του άποτελέσματος τής δημοπρασίας.

11. Στόν διαγωνισμό δι' έγγράφων προσφορών, οί οικονομικές προσφορές πρέπει νά περιέχονται σέ

σφραγισμένους φακέλους, κατατίθενται στην Έπιτροπή διενεργείας του διαγωνισμού έντός του όριζόμενου από τή διακήρυξη χρονικού διαστήματος, συνοδεύονται από τήν έγγυήση καί τά νομιμοποιητικά καί λοιπά έγγραφα πού όρίζονται στή διακήρυξη. Οί προσφορές ύποχρεωτικά άναγράφουν τό όνοματεπώνυμο, τήν έπωνυμία καί τή διεύθυνση του προσφέροντος, τό προσφερόμενο μίσθωμα όλογράφως καί αριθμητικώς καί είναι ύπογεγραμμένες ύπό του ύποψηφίου. Μέ τήν ολοκλήρωση τής καταθέσεως τών έγγράφων προσφορών καί τόν έλεγχο τών νομιμοποιητικών καί λοιπών δικαιολογητικών έγγράφων, ή Έπιτροπή σέ δημόσια συνεδρίαση άποσφραγίζει τούς φακέλους τών οικονομικών προσφορών καί συντάσσει πρακτικό πού περιέχει τά όνόματα τών προσφερόντων καί τά αντίστοιχα προσφερόμενα ποσά. Όταν δέν ακολουθεϊ στάδιο βελτιώσεως τών έγγράφων προσφορών μέ προφορικές βελτιώσεις, τό πρακτικό ολοκληρώνεται μέ τήν ανακήρυξη ως (προσωρινού) πλειοδότη του προσφέροντος τό μεγαλύτερο μίσθωμα, ό όποιος πληροϊ τούς όρους συμμετοχής στόν διαγωνισμό, καί ύπογράφεται από τήν Έπιτροπή καί τόν πλειοδότη. Έπειτα ή Έπιτροπή συντάσσει έκθεση, διά τής όποίας έκφέρει τή γνώμη της γιά τό συμφέρον ή όχι τής τελικής προσφοράς καί προτείνει τήν κατακύρωση ή όχι του άποτελέσματος.

12. Άλλως, κατά τήν ίδια ή έπόμενη δημόσια συνεδρίαση τής Έπιτροπής συνεχίζεται ό διαγωνισμός μέ τήν ύποβολή προφορικών προσφορών κατά τά προβλεπόμενα στην παρ. 7 του παρόντος, πλην άντιθέτου προβλέψεως στή διακήρυξη. Η ύποβολή τών προφορικών προσφορών διεξάγεται καί τελειώνει χωρίς διακοπή μέσα στόν χρόνο, τόν όποιο προέβλεψε ή διακήρυξη. Γιά τή διενέργεια τών προφορικών πλειοδοσιών συντάσσεται πρακτικό, τηρείται δέ ή διαδικασία τών τελευταίων περιόδων τής προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 10

Έγκριση άποτελέσματος, κατακύρωση – Έπανάληψη διαγωνισμού

1. Γιά τήν έγκριση του άποτελέσματος του διαγωνισμού καί τήν κατακύρωση αυτού άποφασίζει τό όργανο διοικήσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου, τό όποιο περαιτέρω ύποβάλλει πρός

τελική έγκριση τό σχετικό πρακτικό-άπόφαση στόν Μητροπολίτη Μαντινείας καί Κυνουρίας ή στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τής Ήερās Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας, κατά περίπτωση, σύμφωνα μέ τά όριζόμενα στόν Καταστατικό Χάρτη τής Έκκλησίας τής Έλλάδος (παρ. 6 του άρθρου 39 ν. 590/1977), τόν Κανονισμό 8/1979 περί Ήερών Ναών καί Ένοριών (Α΄ 1/1980), τόν Κανονισμό 263/2014 περί συγκροτήσεως, άρμοδιοτήτων καί λειτουργίας τών μητροπολιτικών συμβουλίων (Α΄ 272), τόν Κανονισμό 39/1972 περί τών έν Έλλάδι Όρθοδόξων Ήερών Μονών καί τών Ήουχαστηρίων (Α΄103) ή σέ όποιον άλλον Κανονισμό τής Ήερās Συνόδου τής Έκκλησίας τής Έλλάδος προβλέπεται.

2. Σέ κάθε περίπτωση ή έγκριση ή όχι του άποτελέσματος μπορεί νά γίνει έντός προθεσμίας ένός (1) μηνός από τή διενέργεια του διαγωνισμού.

3. Σέ περίπτωση άρνήσεως του τελευταίου πλειοδότη νά ύπογράψει τό πρακτικό διεξαγωγής τής δημοπρασίας ή τό μισθωτήριο συμβόλαιο ή νά προσκομίσει έγγύηση καλής έκτελέσεως τών όρων τής μισθώσεως έντός τής προθεσμίας πού όρίσθηκε από τής έγγράφου ειδοποιήσεώς του, περί τής όποίας γίνεται μνεία στό πρακτικό, καταπίπτει ή έγγύηση συμμετοχής στόν διαγωνισμό ύπέρ του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου λόγω ποινικής ρήτρας, τό δέ άκίνητο έπαναδημοπρατείται εις βάρος του τελευταίου πλειοδότη, έπιφυλασσομένου του δικαιώματος του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου νά έπιδιώξει τήν άποκατάσταση πάσης περαιτέρω θετικής ή άποθετικής ζημίας.

4. Κατά τήν περίπτωση τής άνωτέρω παραγράφου, άντί έπαναλήψεως του διαγωνισμού έπιτρέπεται, κατόπιν αίτιολογημένης άποφάσεως του όργάνου διοικήσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου, όταν συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος ή εκκλησιαστικής ώφελείας, ιδίως όταν ή μισθωτική άξία είναι μικρή, νά καλείται ό δεύτερος πλειοδότης γιά τήν ύπογραφή μισθωτηρίου, εάν θέλει, μέ τήν τιμή τής προσφοράς του. Στην περίπτωση αυτή τά δικαιώματα του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου γιά κατάπτωση τής έγγυήσεως τής προηγούμενης παραγράφου παραμένουν άναλλοίωτα.

5. Κατά τόν έπαναληπτικό διαγωνισμό δέν δικαιούται νά λάβει μέρος ό τελευταίος πλειοδότης, εις βάρος του

όποίου γίνεται ή έπαναπροκήρυξη του διαγωνισμού. Κατά τά λοιπά ισχύουν οι όροι του άρχικού διαγωνισμού. Ός τιμή εκκινήσεως στόν έπαναληπτικό διαγωνισμό όρίζεται ή ίδια τής προηγούμενης δημοπρασίας, εκτός εάν άλλως άποφασίσει τό όργανο διοικήσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

6. Οι έπαναληπτικοί διαγωνισμοί προκηρύσσονται μέ περιληπτική διακήρυξη, άναφερομένη στους όρους τής άρχικής, πραγματοποιούνται κατόπιν πέντε (5) τουλάχιστον ήμερών από τή δημοσίευση τής περιληπτικής διακηρύξεως καί διεξάγονται κατά τήν ίδια διαδικασία του άρχικού διαγωνισμού.

7. Σέ περίπτωση πού ό έπαναληπτικός διαγωνισμός άποβεί άγονος ή έπιτευχθεί μικρότερο μίσθωμα, δι' άποφάσεως του όργάνου διοικήσεως μπορεί νά άποφασισθεί ή προκήρυξη νέου διαγωνισμού μέ διαφορετικούς πλέον όρους, έπέρχεται δέ κατάπτωση τής έγγυήσεως του άρχικού διαγωνισμού.

Άρθρο 11

Σύμβαση εκμισθώσεως

1. Έντός πέντε (5) ήμερών από τήν κατακύρωση του άποτελέσματος του διαγωνισμού, καλείται έγγράφως ό πλειοδότης πού άναδείχθηκε, καί έντός προθεσμίας όχι μακρότερης τών δέκα (10) ήμερών από τήν παραλαβή τής προσκλήσεως, νά προσέλθει προς ύπογραφή τής μισθωτικής συμβάσεως, προσκομίζοντας τήν προβλεπομένη έγγύηση ή έγγυητική έπιστολή καλής έκτελέσεως τής συμβάσεως κατά τά προβλεπόμενα στίς παρ. 3 καί 4 του άρθρου 9 του παρόντος Κανονισμού, ποσού ίσου τουλάχιστον προς τά μισθώματα δύο μηνών. Η έγγυητική έπιστολή θά είναι διαρκείας μεγαλύτερης τουλάχιστον επί τρίμηνο του χρόνου γιά τόν όποιο μισθώνεται τό άκίνητο, πλην τυχόν άντιθέτου προβλέψεως τής διακηρύξεως. Από τήν κατάθεση τής έγγυήσεως αυτής έπιστρέφεται ή έγγύηση συμμετοχής στόν διαγωνισμό ή συμψηφίζεται κατόπιν συμφωνίας τών μερών. Η έγγύηση καλής έκτελέσεως έπιστρέφεται άτοκα έντός μηνός από τήν έπιστροφή τής χρήσεως του άκινήτου στό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο καί τή διαπίστωση έκπληρώσεως όλων τών συμβατικών ύποχρεώσεων του μισθωτή καί έξόφληση όλων τών λογαριασμών.

2. Μέ τήν ύπογραφή τής μισθωτικής συμβάσεως, ή όποία καταρτίζεται σύμφωνα μέ τούς όρους

της διακηρύξεως, ό μισθωτής θεωρείται ότι παραλαμβάνει ταυτόχρονα τή χρήση του μισθίου, τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν ύποχρεούται στην εγκατάσταση και αρχίζει ή ύποχρέωση του μισθωτή προς καταβολή του μισθώματος και προς τήρηση όλων των λοιπών όρων της συμβάσεως. "Όλοι οι όροι της μισθωτικής συμβάσεως είναι ουσιώδεις, ή δε μή τήρηση έστω και ενός από αυτούς δημιουργεί νόμιμο λόγο άποβολής του μισθωτή από τό μίσθιο. Ό μισθωτής δέν άπαλλάσσεται της ύποχρέσεως καταβολής του μισθώματος σε περίπτωση μή χρήσεως του μισθίου, ή όποία δέν όφείλεται σε άποκλειστική ύπαιτιότητα του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

3. Τά έξοδα δημοπρασίας και δημοσιεύσεων βαρύνουν τόν μισθωτή και έξοφλούνται ταυτόχρονα μέ τήν ύπογραφή της μισθωτικής συμβάσεως.

4. Τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν φέρει ύποχρέωση για δαπάνες επί του μισθίου, ούτε εύθύνεται για τήν πραγματική ή νομική κατάσταση του μισθίου έναντι του μισθωτή, τήν όποία θεωρείται ότι αυτός γνωρίζει μέ τήν ύπογραφή του μισθωτηρίου και δέν δικαιούται από αυτήν τήν αίτία νά άπαιτήσει μείωση του μισθώματος ή νά καταγγείλει τή μίσθωση για τούς άνωτέρω λόγους.

5. Ό μισθωτής όφείλει νά διατηρεί σε καλή κατάσταση τό μίσθιο και δέν μπορεί νά επιφέρει μετατροπές σε τούτο χωρίς προηγούμενη έγγραφη συναίνεση του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

6. Όποιαδήποτε προσθήκη, διαρρύθμιση ή και βελτίωση του μισθίου ένεργηθεί από τόν μισθωτή χωρίς έγγραφη συναίνεση του όργανου διοικήσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου βαρύνει άποκλειστικά αυτόν (μισθωτή) για όλες τις νόμιμες συνέπειες σε περίπτωση διαπράξεως έξ αίτίας της ή επ' άφορμή της τυχόν πολεοδομικών, διοικητικών ή και ποινικών παραβάσεων και δημιουργίας άστικων διαφορών, ένώ δύναται κατ' επιλογή του εκμισθωτή νά παραμείνει μετά τή λήξη της μισθώσεως σε όφελος του μισθίου ή νά ζητείται ή έπαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση μέ δαπάνες του μισθωτή, χωρίς καμία άξίωση άποζημιώσεως του από τήν αίτία αυτή, ό όποίους δέν δικαιούται από μόνος του νά προβεί σε άφαίρεση αυτών ή σε συμψηφισμό της άξίας τους προς όποιαδήποτε άλλη χρηματική ύποχρέωσή του έναντι του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

"Άρθρο 12

Παράταση – Αναμίσθωση – Λύση της μισθώσεως

1. Παράταση της χρονικής διάρκειας της μισθώσεως είναι δυνατή κατόπιν άποφάσεως του όργανου διοικήσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου και έγκρίσεως του άρμοδίου όργανου. Σιωπηρή παράταση της μισθώσεως ή αναμίσθωση δέν έπιτρέπεται. Ύπεκμίσθωση όλου ή μέρους του μισθίου ή μερική ή όλική παραχώρηση της χρήσεως του μισθίου, μετά ή άνευ άνταλλάγματος, έπιτρέπεται μόνο κατόπιν αίτήσεως του μισθωτή και έγκρίσεως ύπό του όργανου διοικήσεως του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου. Ό μισθωτής ύποχρεούται, όπως μετά τή λήξη της μισθώσεως εκκενώσει και παραδώσει τό μίσθιο άμέσως και άπροφασίστως, άλλως ύπόκειται στην νόμιμη διαδικασία άποδόσεως αυτού.

2. Κατ' έξαίρεση, επί έπαγγελματικών μισθώσεων έπιτρέπεται ή παραχώρηση της χρήσεως του μισθίου προς έταιρεία προσωπική ή περιορισμένης εύθύνης, ή όποία θά συσταθεί μέ συμμετοχή του μισθωτή σε ποσοστό τουλάχιστον τριάντα πέντε τοίς εκατό (35%) μέ τούς ίδιους –ισχύοντες μετά του άρχικού μισθωτή– συμβατικούς όρους. Έναντι του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου εύθύνονται άλληλεγγύως και εις όλόκληρον ό μισθωτής και ή έταιρεία, προς τήν όποία παραχωρήθηκε ή χρήση του μισθίου. Έπιτρέπεται συμβατική μεταβολή στα πρόσωπα της έταιρείας, έφ' όσον δέν άφορά τόν άρχικό μισθωτή. Η παραχώρηση της χρήσεως του μισθίου κατά τις περιπτώσεις αυτές γνωστοποιείται προς τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο έγγράφως έντός τριάντα (30) ήμερών. Η άνωτέρω ύποχρέωση γνωστοποιήσεως περιλαμβάνει και τό αντίγραφο της σχετικής συμβάσεως, όσο και τά στοιχεία εκείνων, προς τούς όποιους γίνεται ή παραχώρηση.

3. Στην περίπτωση έκποιήσεως εκμισθωμένου ύπό εκκλησιαστικού νομικού προσώπου άκινήτου, ή μίσθωση λύεται άζημίως για τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο και ό μισθωτής ύποχρεούται νά άποδώσει τή χρήση του μισθίου μετά πάροδο εύλόγου προθεσμίας τριών έως έξι μηνών από της έγγράφου είδοποίησέως του. Σχετικός όρος πρέπει νά περιλαμβάνεται στην διακήρυξη της μισθώσεως και στό μισθωτήριο συμβόλαιο. Η παρούσα διάταξη δέν έφαρμόζεται για τις ειδικές εκμισθώσεις εκμεταλλεύσεως άκινήτων του άρθρου 3 και τις έπαγγελματικές έμπορικές μισθώσεις

γιά τό χρονικό διάστημα κατά τό οποίο προστατεύεται ό μισθωτής.

4. Τή λύση τής μισθώσεως γιά κάθε παράβαση τών όρων του μισθωτηρίου, άφου ό καθένας άπό αύτούς θεωρείται ούσιώδης, άποφασίζει τό όργανο διοικήσεως του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου. Ακολούθως καταπίπτει ή έγγύηση τής καλής έκτελέσεως, καταγγέλλεται ή μίσθωση και ό μισθωτής άποβάλλεται άπό τό μίσθιο κατά τίσ ισχύουσες διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ

Άρθρο 13

Διαδικασίες συνάψεως συμβάσεων μισθώσεως

1. Τά ύπαγόμενα στίς διατάξεις του παρόντος Κανονισμού έκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δύνανται νά μισθώνουν άκίνητα γιά τίσ άνάγκες τους, μέ άπόφαση του άρμοδίου συλλογικού όργάνου διοικήσεώς τους.

2. Εϊδικότερα, τά άρμόδια όργανα διοικήσεως δύνανται νά άποφασίζουν γιά τήν έκ μέρος του έκάστοτε έκκλησιαστικού νομικού προσώπου μίσθωση παντός έν γένει άκινήτου ή έπιχειρήσεως ή καταστήματος ή ιδανικού μεριδίου του.

3. Η διαδικασία συνάψεως συμβάσεων μισθώσεως διέπεται άπό τίσ διατάξεις του άνωτέρω Κεφαλαίου Α΄, αναλόγως έφαρμοζόμενες κατ' άναλογία μέ τίσ περιστάσεις έκάστης συμβάσεως μισθώσεως, έκτός εάν άποφασίσει διαφορετικά τό άρμόδιο έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΧΡΗΣΕΩΣ

Άρθρο 14

Περιπτώσεις παραχώρησης χρήσεως

1. Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δύνата, μετά άπό αίτιολογημένη κρίση του συλλογικού του όργάνου διοικήσεως, νά παραχωρεί τή χρήση άκινήτων του γιά όρισμένο χρόνο, δωρεάν ή έναντι άνταλλάγματος, έν όλψ ή έν μέρει, σε έκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα, Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., Δημόσιες Έπιχειρήσεις και έν γένει νομικά πρόσωπα μή κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τά όποία έκπληρώνουν κοινωφελείς σκοπούς, και ιδίως θρησκευτικούς σκοπούς, και δέν είναι άντίθετοι στους

Έιρους Κανόνες και τίσ παραδόσεις τής Όρθόδοξης Έκκλησίας, γιά τήν ίκανοποίηση τών στεγαστικών και λειτουργικών αναγκών τους, καθώς και γιά τήν έκπλήρωση τών κοινωφελών σκοπών τους, καθώς επίσης και σε φυσικά πρόσωπα γιά άποδεδειγμένες, βάσει τών σχετικών φορολογικών δηλώσεων, στεγαστικές και μόνο άνάγκες και γιά περιορισμένη χρονική διάρκεια.

2. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δύνата νά παραχωρεί άκίνητά του γιά όρισμένο χρόνο σε Ο.Τ.Α. ή άλλους φορείς του δημοσίου τομέα μέ δυνατότητα άνεγέρσεως κτιρίων ή μετατροπών στά ύπάρχοντα κτίρια, μέ δαπάνες του χρησαμένου, κατόπιν ρητής προ-εγκρίσεως ύπό του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή/και τής Έπιχερείας Δομήσεως τής Έκκλησίας τής Έλλάδος (όπου άπαιτείται) τών σχετικών σχεδίων. Στούς όρους τής παραχώρησης θά περιλαμβάνεται ύπο-χρεωτικώς ότι τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν στερείται του δικαιώματος άρσεως τής παραχώρησης, άνευ άποζημιώσεως του χρησαμένου.

3. Οί πάσης φύσεως φόροι, δαπάνες, τέλη κ.λπ., τά όποία βαρύνουν τό άκίνητο, καταβάλλονται άποκλειστικά άπό τόν χρησάμενο.

Άρθρο 15

Διαδικασία παραχώρησης τής χρήσεως – Ανάκληση

1. Η παραχώρηση τής χρήσεως άκινήτων έκκλησιαστικών νομικών προσώπων γίνεται μέ άπόφαση του συλλογικού τους όργάνου διοικήσεως, μέ τήν όποία προσδιορίζονται άκριβώς ό σκοπός γιά τόν όποϊον πρόκειται νά χρησιμοποιηθεί τό άκίνητο, ό χρόνος διαρκείας τής παραχώρησης, τό ποσό του τυχόν καταβλητέου έφ' άπαξ ή καταβαλλομένου περιοδικώς άνταλλάγματος, οί όροι άναπροσαρμογής του άνταλλάγματος, ως και κάθε άλλος αναγκαίος όρος κατά τήν κρίση του όργάνου διοικήσεως.

2. Τά έκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα έχουν τό δικαίωμα νά ανακαλούν μονομερώς και άζημίως όποτεδήποτε πάσα παραχώρηση χρήσεως άκινήτου τους.

3. Γιά κάθε τυχόν προσθήκη, διαρρύθμιση ή και βελτίωση του άκινήτου που παραχωρήθηκε, ισχύουν τά προβλεπόμενα στήν παρ. 6 του άρθρου 11 του παρόντος, αναλόγως έφαρμοζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ ΕΚΠΟΙΗΣΕΙΣ

Άρθρο 16

Τρόπος έκποιήσεων

1. Η έκποιηση τών ακινήτων τών εκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων διενεργεῖται κατά κανόνα μέ δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό, τοῦ ὁποῖου οἱ ὅροι καθορίζονται μέ απόφαση τοῦ συλλογικοῦ ὄργανου διοικήσεως τοῦ νομικοῦ προσώπου καί ἀναφέρονται στή διακήρυξη.

2. Κατ' ἐξαίρεση ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ διαγωνισμοῦ έκποιηση:

α) Ὄταν ἡ έκποιηση λαμβάνει χώρα πρὸς τό Ἑλληνικό Δημόσιο, Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., Δημόσιες Ἐπιχειρήσεις καί ἄλλα νομικά πρόσωπα μή κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, τὰ ὁποῖα ἐκπληρώνουν κοινωφελεῖς σκοπούς, καί ἰδίως θρησκευτικούς σκοπούς, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

β) Ὄταν δέν εἶναι δυνατόν ἡ συμφέρον νά γίνει διαγωνισμός, ὅπως π.χ. ἐπί συνιδιοκτησίας ἐξ ἀδιαιρέτου, πρὸς λύση τῆς κοινωνίας δικαίωματος κατ' ἰδανικά μέρη.

Οἱ ἀπ' εὐθείας έκποιήσεις γίνονται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ διοικούντος ὄργανου, μέ τήν ὁποία καθορίζονται οἱ ὅροι τῆς πωλήσεως καί ὁ τρόπος καταβολῆς τοῦ τιμήματος. Στῆς παραπάνω περιπτώσεις τό ζητούμενο τίμημα δέν δύναται νά ὑπολείπεται τῆς προσδιοριζομένης ἀγοραίας ἀξίας ὑπό τοῦ ἀνεξάρτητου ἐκτιμητῆ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου βάσει συστήματος ἀντικειμενικοῦ προσδιορισμοῦ, ὅπου ὑπάρχει.

Γιά ἀκίνητα, τὰ ὁποῖα κατά τήν αἰτιολογημένη κρίση τοῦ διοικούντος ὄργανου δέν δύναται νά ἀποδώσουν ἔσοδα, ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ διαγωνισμοῦ έκποιηση ἀποκλειστικά πρὸς ἐκκλησιαστικά Ν.Π.Δ.Δ. ἢ ἐκκλησιαστικά Ν.Π.Ι.Δ. μή κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, γιά τήν κάλυψη τῶν θρησκευτικῶν, φιλανθρωπικῶν καί ἐν γένει μή κερδοσκοπικῶν σκοπῶν τους (π.χ. ἀναγκῶν στεγάσεως ἐνδεδῶν προσώπων, φοιτητῶν κ.ἄ.), ἀντί τιμήματος τό ὁποῖο θά ἀποφασίζει τό διοικούν ὄργανο, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τοῦ ἀκινήτου καί τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγοράς, κατά παρέκκλιση τῆς παρ. 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Κατ' ἐξαίρεση, ἐφ' ὅσον ἐπί ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων δημιουργήθηκαν νομικές καί πραγματικές καταστάσεις, πού παρακλύουν τήν ἄσκηση νομῆς καί κατοχῆς καί ἐν γένει τήν ἐλεύθερη διαχείρισή τους, κατά τήν κρίση τοῦ διοικούντος τό ἐκκλησιαστικό

νομικό πρόσωπο ὄργανο, ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον ἤθελε κριθεῖ συμφέρουσα, ἡ πρὸς συμβιβασμό καί διακανονισμό τῆς ὑποθέσεως ἀπ' εὐθείας έκποιηση ἀκινήτου πρὸς ἰδιώτες, τηρουμένης τῆς διαδικασίας ἐπικαίρου ἐκτιμήσεως τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ πρὸ τῆς έκποιήσεως, ὑπό ἀνεξάρτητου ἐκτιμητῆ κατά τὰ διαλαμβανόμενα στό παρόν ἄρθρο.

4. Γιά περιπτώσεις ἀκινήτων ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων πού βρίσκονται στήν ἀλλοδαπή, ἐφαρμόζονται ὅσες διατάξεις περὶ έκποιήσεων τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κειμένων ἀκινήτων εἶναι δυνατόν νά τύχουν ἐφαρμογῆς συμβατῶς κατά περίπτωση, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐντοπίων πραγματικῶν καί νομικῶν συνθηκῶν, δυνάμει αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ διοικούντος ὄργανου. Διά τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀνά συγκεκριμένο ἀκίνητο προσδιορίζονται οἱ ὅροι τῆς έκποιήσεως καί τὰ ὄργανα ἢ τὰ πρόσωπα, ἐνώπιον τῶν ὁποίων θά διενεργηθεῖ ἡ έκποιηση.

5. Εἰδικές διατάξεις νόμων πού προβλέπουν τήν ἄνευ διαγωνισμοῦ έκποιηση ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων ἐξακολουθοῦν νά ἰσχύουν.

6. Στήν ἔννοια τῆς έκποιήσεως περιλαμβάνεται καί ἡ παραχώρηση κυριότητος ἀκινήτου μέ τό σύστημα τῆς ἀντιπαροχῆς, ἡ ὁποία διενεργεῖται διά δημοσίου διαγωνισμοῦ, καθώς ἐπίσης καί ἡ παραχώρηση σέ τρίτον γιά ὀρισμένο χρονικό διάστημα «δικαιώματος ἐπιφανείας» ἐπί ἐκκλησιαστικοῦ ἀκινήτου, κατ' ἄρθρο 47 παρ. 5 τοῦ ν. 590/1977.

7. Πρὸ πάσης έκποιήσεως συντάσσεται ἀπό ἐπιλεγόμενο ἀνεξάρτητο ἐκτιμητῆ (φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου) ἐγγεγραμμένου στό Μητρώο Ἐκτιμητῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν στόν κλάδο τῶν ἀκινήτων (ἢ κινητῶν, ἐάν πρόκειται γιά συμβάσεις μέ ἀντικείμενο κινητά) τῆς παρ. Γ τοῦ ν. 4152/2013 (Α' 107), ἔκθεση ἐκτιμήσεως τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ πρὸς έκποιηση ἐκκλησιαστικοῦ ἀκινήτου. Στῆν ἔκθεση ἀναφέρονται ὁ Ο.Τ.Α., ὁ οἰκισμός, ἡ θέση, ἡ τυχόν ἐπωνυμία, ἡ ἀκριβῆς διεύθυνση καί ἡ ὑπάρχουσα χρήση τοῦ ἀκινήτου. Εἰδικότερα ἐπί μή οἰκοδομημένων οἰκοπέδων, γηπέδων ἢ ἐκτάσεων συντάσσεται πλήρες τοπογραφικό διάγραμμα μέ συντεταγμένες ΕΓΣΑ '87 καί Κ.Η.Δ., μέ πρόσθετες πληροφορίες ὁδοπορικοῦ προσβάσεως, τοπογραφικῆς διαμορφώσεως τοῦ ἀκινήτου καί τῆς περιοχῆς, στήν ὁποία βρίσκεται τυχόν καλλιέργεια ἢ ἄρδευση. Γιά οἰκοδομημένα γήπεδα ἢ ἀστικά ἀκίνητα πέραν τοῦ τοπογραφικοῦ, πρέπει νά

υφίστανται καί σχέδια κατόψεων όλων τών όρόφων, τά όποία έμφανίζουν τή συνολική οίκοδομημένη έπιφάνεια καί τόν όγκο τών κτισμάτων. Σέ καμμία περίπτωση τό ζητούμενο τίμημα δέν μπορεί νά υπολείπεται τής προσδιοριζομένης άγοραίας άξίας του άκινήτου, όπως προκύπτει από τήν άνωτέρω έκθεση.

8. Έπιτρέπεται, μετά από αίτιολογημένη κρίση του όργάνου διοικήσεως του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου καί μόνο λόγω προφανούς έκκλησιαστικής ώφελείας, ή δωρεάν παραχώρηση έμπραγμάτου δικαιώματος επί άκινήτου σέ Ο.Τ.Α., στό Έλληνικό Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Δημόσιες Έπιχειρήσεις καί άλλα έκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα μή κερδοσκοπικού χαρακτήρα, του άρθρου 4 του παρόντος Κανονισμού, τά όποία έκπληρώνουν κοινωφελείς σκοπούς, καί ίδίως θρησκευτικούς σκοπούς, καί δέν είναι αντίθετοι στους Έρωούς Κανόνες καί τίς παραδόσεις τής Όρθόδοξης Έκκλησίας, άποκλειστικά γιά τήν ίκανοποίηση τών στεγαστικών καί λειτουργικών άναγκών τους.

9. Πρό τής κάθε άποφάσεως προκηρύξεως ή άνευ διαγωνισμού έκποιήσεως, τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ύποχρεούται νά κοινοποιεί τίς σχετικές άποφάσεις στό άρμόδιο όργανο πρός έγκριση.

Άρθρο 17

Προκήρυξη, χρόνος, τόπος, τρόπος διενεργείας διαγωνισμού, κατακύρωση άποτελέσματος
—Έπαναληπτικός διαγωνισμός

1. Οί άναφερόμενες στίς έκμισθώσεις ρυθμίσεις τών άρθρων 7, 8, 9 καί 10 του παρόντος Κανονισμού έφαρμόζονται αναλογικά καί επί τών έκποιήσεων.

2. Γιά τίς έκποιήσεις ή διακήρυξη πρέπει νά παραπέμπει σέ πλήρη τοπογραφική άποτύπωση καί άκριβές έμβαδόν του άκινήτου, γιά οίκοδομημένα γήπεδα ή άστικά άκίνητα, σχέδια κατόψεων, στα όποία νά έμφαίνεται τό έμβαδόν, ό όγκος τών κτισμάτων, ό προσδιορισμός τής θέσεως, έτσι ώστε νά χωροθετείται τό άκίνητο πλήρως γιά τούς ένδιαφερομένους πλειοδότες.

3. Η έξόφληση του τιμήματος προβλέπεται από τή διακήρυξη καί μπορεί νά γίνει μέ έφ' άπαξ καταβολή ή τμηματικώς σέ άτοκες ή έντοκες δόσεις. Η μέ όποιονδήποτε τρόπο πίστωση μέρους ή συνόλου του τιμήματος επιτρέπεται μόνο υπό τήν έξασφάλιση παρακρατήσεως τής κυριότητας.

4. Ό φόρος μεταβίβασεως, τά τέλη χαρτοσήμου καί όλοι οί έτεροι συναφείς φόροι καί τέλη, τά

συμβολαιογραφικά δικαιώματα, δικηγορικές άμοιβές, δικαιώματα Ταμείου Νομικών, δικαιώματα δικηγορικών συλλόγων καί όποιοδήποτε άλλο έξοδο, άκόμη καί άν δέν αναφέρεται στον παρόντα, όπως καί τά έξοδα μεταγραφής βαρύνουν πάντοτε καί άνεξαρτήτως ύψους τόν άγοραστή. Τά έξοδα δημοσιεύσεως καί δημοπρασίας, τά όποία συγκεκριμένα, τό καθένα αυτοτελώς, αναφέρονται σέ άπόλυτο αριθμό στή διακήρυξη καί άφορούν μόνο τόν συγκεκριμένο διαγωνισμό, βαρύνουν τόν άγοραστή.

5. Η έκποίηση τών άκινήτων τής παρ. 1 του άρθρου 47 του ν. 590/1977 καί τών άκινήτων τών Έρωών Μονών ύπόκειται στή διαδικασία έγκρίσεως τής προκηρύξεως καί του άποτελέσματος τής δημοπρασίας από τή Διαρκή Έρα Σύνοδο τής Έκκλησίας τής Ελλάδος. Γιά τίς δε άπ' ευθείας διαδικασίες είναι άπαραίτητη ή κατ' άρχή έγκριση τής Έρας Συνόδου. Τυχόν μή έγκριση αυτής κατά τά άνωτέρω καθιστά τή δικαιοπραξία άκυρη.

Άρθρο 18

Σύμβαση έκποιήσεως

1. Μετά τήν κατακύρωση του άποτελέσματος τής δημοπρασίας, γνωστοποιείται άμέσως στον πλειοδότη ή άπόφαση κατακυρώσεως καί του τάσσεται έγγράφως εύλογη προθεσμία γιά τήν κατάρτιση καί ύπογραφή του σχετικού συμβολαίου έκποιήσεως.

2. Τό πωλητήριο συμβόλαιο, αναλόγως πρός τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, ύπογράφεται υπό του άρμοδίου του όργάνου, ήτοι του Μητροπολίτου, Ηγουμένου ή Προέδρου του Έκκλησιαστικού ή Διοικητικού Συμβουλίου. Η σύμβαση πωλήσεως θεωρείται όριστικά τελειωμένη από τής ύπογραφής του συμβολαιογραφικού έγγράφου καί από του χρόνου αυτού μετατίθεται ό κίνδυνος, αλλά καί μεταβιβάζονται τά όφέλη του πράγματος στον άγοραστή.

3. Τό τίμημα καταβάλλεται όλόκληρο πρό τής ύπογραφής του συμβολαίου μεταβίβασεως, σέ περίπτωση δε προβλέψεως τής διακηρύξεως περί καταβολής του σέ δόσεις, ό άγοραστής ύποχρεούται νά καταβάλει τήν πρώτη δόση πρό τής ύπογραφής του συμβολαίου. Σέ αυτήν τήν περίπτωση είναι ύποχρεωτική ή άναγραφή διαλυτικής έξουσιαστικής αίρέσεως ύπέρ του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου γιά τήν περίπτωση μή έμπροθέσμου έξοφλήσεως δόσεως.

4. Καθυστέρηση έξοφλήσεως δύο όποιαδήποτε δόσεων, άνεξαρτήτως διαδοχικής ή μόνης τής

τελευταίας, συνεπάγεται αυτοδίκαια διάλυση τής συμβάσεως πωλήσεως, όποτε ή μέν κυριότητα του άκινήτου επανέρχεται στό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, οί δέ δόσεις πού καταβλήθηκαν καταπίπτουν λόγω ποινικής ρήτρας ύπέρ του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου. Μόνο κατόπιν απόφάσεως του διοικούντος όργάνου του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου είναι δυνατόν νά θεωρηθεί ότι δέν εκπληρώθηκε ή αίρεση και νά επιδιωχθεί ή εΐσπραξη τής ληξιπροθέσμου δόσεως πλέον τόκων ύπερμερίας ή και τών άλήκτων δόσεων άκόμη, οί όποίες καθίστανται άμέσως άπαιτητές, σύμφωνα μέ τίς σχετικές περί εισπράξεως δημοσίων έσόδων διατάξεις. Σχετικά πρός τά άνωτέρω πρέπει νά περιλαμβάνεται σχετικός ρητός όρος στή διακήρυξη και τό περί μεταβίβασεως συμβολαιογραφικό έγγραφο. Κατόπιν τής όλοσχερούς έξοφλήσεως του τιμήματος, ό άγοραστής δύναται νά ζητήσει τή χορήγηση, δαπάναις του, συμβολαιογραφικής έξοφλητικής άποδείξεως.

5. Τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο έχει δικαίωμα έγγραφής προσημειώσεως ή ύποθήκης επί του πωλουμένου άκινήτου, στήν περίπτωση πού ύπάρχει πίστωση του τιμήματος και δέν έχει παρακρατηθεί ή κυριότητα, ανεξαρτήτως εάν αυτό προβλέπεται από τή διακήρυξη. Τά έξοδα τής προσημειώσεως ή ύποθήκης βαρύνουν σέ κάθε περίπτωση τόν άγοραστή.

6. Τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο από τήν ύπογραφή του συμβολαίου πωλήσεως δέν ευθύνεται σέ καμμία άπολύτως περίπτωση γιά πραγματικά και νομικά έλαττώματα του πωληθέντος άκινήτου ή δι' έπί αυτού ύπάρχοντα βάρη και δουλειές. Μόνο μέ τή συμμετοχή στον αντίστοιχο διαγωνισμό τεκμαίρεται άμάχητα ότι ό προσφέρων έχει λάβει γνώση ύπ' ευθύνη του και έχει έξετάσει τούς τίτλους ιδιοκτησίας του άκινήτου, ως και τήν πραγματική και έν γένει νομική κατάσταση του άκινήτου.

7. Σέ περίπτωση ένκνικήσεως επιστρέφεται τό καταβληθέν τίμημα άτοκα και στήν περίπτωση μερικής ένκνικήσεως επιστρέφεται στον άγοραστή άνάλογο ποσό, τό όποιο καθορίζεται από τό όργανο πού διοικεί τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

8. Η εκποίηση μισθωμένων άκινήτων επιφέρει τίς κατά τήν παρ. 3 του άρθρου 12 του παρόντος συνέπειες. Σχετικός όρος δέον νά αναφέρεται στή διακήρυξη και νά έχει κατοχυρωθεί τό σχετικό δικαίωμα του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου

γιά αυτοδίκαιη λύση τής μισθώσεως στό μισθωτήριο του πρός εκποίηση μισθίου. Η παρούσα διάταξη δέν εφαρμόζεται στις μακροχρόνιες μισθώσεις του άρθρου 6 του παρόντος Κανονισμού και στις επαγγελματικές έμπορικές μισθώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ

Άρθρο 19

1. Έπιτρέπεται ή άνταλλαγή εκκλησιαστικού άκινήτου μέ ιδιωτικό ή ιδιωτικά άκίνητα, κατόπιν απόφάσεως του διοικούντος τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου, ή όποία αιτιολογεί τήν επιδιωκομένη άνταλλαγή και καθορίζει τά κριτήρια συγκρισιμότητας τών πρός άνταλλαγή άκινήτων, τόν τρόπο ύποβολής και τά προβλεπόμενα δικαιολογητικά, τόν έπιμερισμό τών έξόδων πραγματοποιήσεως τής άνταλλαγής και τόν τρόπο δημοσιότητας τής μελετουμένης άνταλλαγής. Τό νομικό πρόσωπο δύναται νά προβεί σέ άνταλλαγή άκινήτου και στήν περίπτωση πού εκ τών συνθηκών επιβάλλεται ή έχει συμφέρον γιά τήν πραγματοποίηση τών σκοπών του.

2. Τά πρός άνταλλαγή άκίνητα δέον όπως είναι ίσης χρηματικής αξίας ή διαφοράς αξίας ύπέρ του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου μέχρι είκοσι τοίς εκατό (20%), βάσει επικαιροποιημένων εκτιμήσεων του άνεξάρτητου εκτιμητή, κατ' άρθρο 16 παρ. 7 του παρόντος.

3. Στήν προκειμένη περίπτωση δέν έχουν εφαρμογή οί διατάξεις του παρόντος Κανονισμού περί διενεργείας δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΑΓΟΡΕΣ

Άρθρο 20

Σκοπός αγορών

1. Εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, διεπόμενο από τίς διατάξεις του παρόντος, δύναται νά προβαίνει σέ αγορές έντός τής έλληνικής επικρατείας γιά τήν άπόκτηση κτιρίων, οικόπέδων ή έδαφικών εκτάσεων καταλλήλων γιά τήν άμηση πραγματοποίηση τών σκοπών του ή πρός άξιοποίηση και εκμετάλλευση τής περιουσίας του.

2. Τό ζητούμενο ακίνητο δύναται νά αγορασθῆί σέ ὅποια κατάσταση βρίσκεται ἢ ὡς μελλοντικό, ἔτοιμο πρὸς χρήση, συγκεκριμένο τελικό προϊόν, συμφώνως πρὸς τίς εἰδικές προδιαγραφές καί τά λοιπά ἀναφερόμενα στήν πρόσκληση ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος.

3. Ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μπορεῖ νά συνάπτει συμβάσεις ἀποκτήσεως ἐμπράγματος δικαιωμάτων γιά κτίρια σέ τρίτες χώρες γιά τήν προαγωγή τῶν κατὰ τήν παρ. 1 σκοπῶν ἢ ἀναγκῶν καί μέ ἀγορά μετοχῶν ἐπί ἀκινήτων.

Ἄρθρο 21

Τρόπος ἀγορᾶς

1. Ἡ ἀγορά ἀκινήτων ὑπό ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ πραγματοποιεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ διοικούντος αὐτό ὄργανο μετὰ ἀπό δημόσια πρόσκληση ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος.

2. Κατ' ἐξαίρεση δύναται νά πραγματοποιηθοῦν ἀγορές δι' ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων ἄν:

α) δέν εἶναι δυνατόν ἢ

β) δέν εἶναι συμφέρον ἢ

γ) δέν εἶναι ἐπιτρεπτό, λόγω τοῦ ἐπείγοντος τῆς ἐνεργείας, νά προηγηθῆί δημοσίευση προσκλήσεως ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος ἢ

δ) τό πρὸς ἀγορά ἀκίνητο εἶναι μοναδικό γιά τήν ἐξυπηρέτηση τοῦ συγκεκριμένου σκοποῦ γιά τόν ὁποῖον προορίζεται ἢ

ε) τό ἀκίνητο ἀνήκει σέ ἄλλο ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ἢ τό Δημόσιο ἢ Ο.Τ.Α. ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ν.Π.Ι.Δ. μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα.

3. Προκειμένης ἀγορᾶς δι' ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων, ἡ ἀπόφαση ἀγορᾶς τοῦ ὄργανου διοικήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου πρέπει νά εἶναι εἰδικῶς αἰτιολογημένη κατὰ τά ἀνωτέρω.

Ἄρθρο 22

Πρόσκληση ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος

1. Ἡ πρόσκληση ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος ἐγκρίνεται ἀπό τό ὄργανο διοικήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου καί ἐνδεικτικῶς ἀναφέρει:

α) Τήν περιοχή ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον νά εὐρίσκεται τό ἀκίνητο.

β) Τήν κατ' ἐλάχιστον ἢ τήν κατὰ τό δυνατόν μέ

μεγαλύτερη προσέγγιση ἔκταση ἢ ἐμβαδόν γιά γήπεδα ἢ οἰκόπεδα καί ἐμβαδόν ἢ ὄγκο γιά κτίσματα, μέ εἰδικότερη ἀναφορά στοὺς χώρους κυρίας χρήσεως καί βοηθητικούς, τίς ἐπιθυμητές ἢ κατὰ τόν νόμο προβλεπόμενες θέσεις σταθμεύσεως, ὡς καί τυχόν ἄλλες πρόσθετες ἐξυπηρετήσεις ἀναγκαῖες γιά τήν προοριζόμενη χρήση του.

γ) Τό ἀναγκαῖο ἢ ἐπιθυμητό ἐμβαδόν, ἐπί κτιρίων, γιά πλήρη αὐτοτέλεια τοῦ κτιρίου ἢ τήν αὐτοτέλεια τμήματος κτιρίου ἢ τή διάταξη τῶν χώρων στό συγκρότημα κτιρίων.

δ) Τό ἀναγκαῖο ἢ ἐπιθυμητό τῆς θέσεως τοῦ ἀκινήτου ἐπί ἢ πλησίον ὁδικῶν ἀξόνων, κόμβων ὁδικῆς κυκλοφορίας καί μέσων μαζικῆς μεταφορᾶς.

ε) Τόν ἐπιθυμητό μέγιστο χρόνο παλαιότητας ἢ τό καινούργιο τῆς κατασκευῆς του.

στ) Τήν προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νά υποβληθοῦν οἱ προσφορές.

ζ) Τά ἐγγραφα, σχέδια καί λοιπά στοιχεία, τά ὁποία πρέπει νά συνοδεύουν τίς προσφορές καί συγκεκριμένα, ἐπί οἰκοπέδων γηπέδων, τοπογραφικό διάγραμμα, ὄρους δομήσεως, χρήσεις γῆς καί προβλέψεις γενικῶν πολεοδομικῶν σχεδίων καί ἐπί κτιρίων προσθέτως ἀντίγραφο οἰκοδομικῆς ἀδείας, σχέδια κατόψεων, περιγραφή τοῦ κτιρίου μέ ποιοτικά στοιχεία οἰκοδομικῶν καί Η/Μ ἐγκαταστάσεων.

η) Πρόσφατες φωτογραφίες τοῦ ἀκινήτου.

θ) Τήν οἰκονομική προσφορά, ἢ ὁποία κατατίθεται σέ σφραγισμένο φάκελο, στήν ὁποία ἐκτός τοῦ συνολικοῦ τιμήματος πρέπει νά ἀναφέρονται οἱ τιμές τῶν χώρων κυρίας χρήσεως, τῶν βοηθητικῶν ἀποθηκευτικῶν καί κοινοχρήστων χώρων, ὅπως καί τῶν χώρων σταθμεύσεως.

ι) Ὑπεύθυνη δήλωση γιά τήν ἐμπρόθεσμη προσκομιδή, ὅταν ζητηθοῦν, ἀπάντων τῶν νομιμοποιητικῶν στοιχείων τοῦ προσφέροντος, τίτλων τοῦ ἀκινήτου, πιστοποιητικοῦ Ὑποθηκοφυλακείου ἢ Κτηματολογικοῦ Γραφείου κ.λπ.

ια) Τόν χρόνο καί τόν τόπο ὑποβολῆς τῶν προσφορῶν.

ιβ) Τή χρονική διάρκεια ἰσχύος τῆς προσφορᾶς.

ιγ) Ὅτι τά ἔξοδα δημοσιότητας τῆς προσκλήσεως, ἢ τυχόν ἀμοιβή τοῦ ἐκτιμητῆ γιά τήν ἐκτίμηση τοῦ ἀκινήτου πού θά προκριθῆί (τά ὁποία θά ἀναφέρονται τό καθένα αὐτοτελῶς καί σέ ἀπόλυτο ἀριθμό), ὡς καί

τά συμβολαιογραφικά έξοδα ή πάσης φύσεως έξοδα βαρύνουν μόνο τον πωλητή.

ιδ) Τόν τρόπο πληρωμής.

ιε) Στο κείμενο της προσκλήσεως ή στο παράρτημα αυτής παρατίθενται οι απαιτήσεις, τίς όποιες πρέπει να πληρούν τα ακίνητα, με την κατά τό δυνατόν αναλυτικότερη περιγραφή τους, έγκαταστάσεις Η/Μ, θερμάνσεως, κλιματισμού, αερισμού, πυρασφαλείας, πυροπροστασίας, φωτισμού, συστημάτων ασφαλείας, άνεγκυστήρων κ.λπ.

ιστ) Στο κείμενο της προσκλήσεως ή στο παράρτημα αυτής παρατίθενται τα κριτήρια αξιολογήσεως, ό τρόπος βαθμολογίας και προκρίσεως του καταλληλοτέρου ακινήτου, όπως αναλυτικώς αναφέρονται στο έπόμενο άρθρο.

ιζ) Όσες προσφορές δέν έμφανίζουν ίκανοποιητικό βαθμό πληρότητας ως προς τα προαναφερόμενα άπαραίτητα στοιχεία, θά άπορρίπτονται.

ιη) Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο καμμία ευθύνη δέν φέρει στην περίπτωση τυπικής ή ούσιαστικής άπορρίψεως προσφοράς ή λόγω μεταβολής της έκ της προσκλήσεως προβλεπομένης διαδικασίας άγορας άκινήτου ή λόγω μταιώσεως της άγορας καθ' οίοδήποτε στάδιο της διαδικασίας και για όποιοδήποτε λόγο.

ιθ) Κατά τό διάστημα από της προκρίσεως του άκινήτου ή της έπικυρώσεως του άποτελέσματος της διαδικασίας έπιλογής και έως την ύπογραφή του συμβολαίου άγορας, όλες οι ένέργειες του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου και του ύποψηφίου πωλητή δέν παράγουν καμμία ύποχρέωση του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου και κανένα άντίστοιχο δικαίωμα του ύποψηφίου πωλητή.

κ) Για την τελική λήψη άποφάσεως της άγορας άκινήτου τό όργανο διοικήσεως άποφασίζει καθ' έλευθέρα κρίση.

κα) Όποιοδήποτε πρόσθετο στοιχείο κριθεί άναγκαίο.

2. Είδικότερα για άγορές κτιρίων και για την παροχή δυνατότητας στους ένδιαφερομένους νά άνταποκριθούν στην πρόσκληση έκδηλώσεως ένδιαφέροντος, οι όποιοι δέν διαθέτουν έτοιμο κτίριο κατά τίς άπαιτήσεις της χρήσεως για την όποία θά χρησιμοποιηθεί τό άκίνητο, δύνανται νά ληφθούν προσφορές για ύπό άνέγερση κτίρια ή ύπάρχοντα κτίρια ή κτιριακά συγκροτήματα,

στά όποια θά γίνουν μετατροπές ή μετασκευές και θά παραδοθούν μελλοντικά έτοιμα προς χρήση, κατά τά ζητούμενα ύπό της προσκλήσεως, και ζητούνται νά ύποβληθούν πρόσθετα στοιχεία:

α) Είδος και καθεστώς ιδιοκτησίας. Είδος έκπροσωπήσεως προσφέροντος.

β) Κατάσταση παλαιότητας του προσφερομένου κτιρίου, σημερινή χρήση, χρόνος κατασκευής, συνολική νόμιμη δομημένη έπιφάνεια, στοιχεία άδειών άνεγέρσεως, έπιφάνεια οικόπεδου, τεχνική περιγραφή οίκοδομικών και Η/Μ έγκαταστάσεων, κτιριοδομικά και δομοστατικά στοιχεία της κατασκευής.

γ) Συνοπτική περιγραφή των προτεινομένων παρεμβάσεων και διαρρυθμίσεων και τεχνικές προδιαγραφές αυτών.

δ) Αρχιτεκτονικά σχέδια (κατόψεις, όψεις, τομές) των ύπαρχουσών κτιριακών έγκαταστάσεων.

ε) Φάκελος τεχνικής προσφοράς, ή όποια πρέπει νά περιλαμβάνει τουλάχιστον ιδέες προτεινομένης λύσεως και άξιοποίησεως του άκινήτου, περιγραφή προτεινομένης λύσεως, αρχιτεκτονική προμελέτη (σέ επίπεδο μελέτης) μέ πλήρη σειρά σχεδίων κατόψεων όλων των χώρων, όψεων και τομών, προμελέτες κατασκευών, έπισκευών, διαρρυθμίσεων και λοιπών έργασιών, οι όποιες θά γίνουν στο κτίριο, τεχνική έκθεση μέ τεύχος ύλικών, προδιαγραφών αυτών και τρόπο κατασκευής (ποιοτικά στοιχεία), προμελέτες Η/Μ έγκαταστάσεων μέ προσεγγιστικό προσδιορισμό των ποσοτικών και ποιοτικών χαρακτηριστικών τους, στοιχεία μελετητικής όμάδος.

στ) Χρόνος παραδόσεως του προσφερομένου κτιρίου μέ χρονοδιάγραμμα άποπερατώσεως των ένδιαμέσων διακεκριμένων σταδίων και προβλεπομένων έργασιών μέ άφετηρία την ήμερομηνία έκδόσεως της οίκοδομικής άδειας.

3. Παραλείψεις ή τροποποιήσεις των στοιχείων, τα όποια αναγράφονται στις προηγούμενες παραγράφους, δέν έπηρεάζουν την έγκυρότητα της προσκλήσεως ή του διαγωνισμού.

4. Πρόσθετες διευκρινίσεις έπί άμφιβόλων σημείων της προσκλήσεως δύνανται νά παρέχει ή Έπιτροπή διεξαγωγής του διαγωνισμού πρό του άνοίγματος των οικονομικών προσφορών άυτεπαγγέλτως ή ως άπάντηση σέ έρωτήματα των προτιθεμένων νά καταθέσουν προσφορά.

Άρθρο 23

Κριτήρια αξιολόγησης – Βαθμολογία τεχνικής και οικονομικής προσφοράς

1. Η πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος για αγορά ακινήτου στο συνοδευτικό παράρτημα αναφέρει τα κριτήρια αξιολόγησης των προσφορών, τα οποία αναλυτικώς ή ομαδοποιημένως θα άφοροϋν:

α) Θέση ακινήτου στην ευρύτερη περιοχή, όπου εύρσκεται και προσβασιμότητα από οδικούς άξονες και μέσα μαζικής μεταφοράς.

β) Περιβάλλοντα χώρο και προσπελασιμότητα έγγυτέρας περιοχής (μέσα μαζικών μεταφορών, οδικοί κόμβοι, λεωφόροι κ.λπ.).

γ) Αρχιτεκτονική λύση, λειτουργικότητα, μετατρεψιμότητα.

δ) Υποδομή κτιρίου, ποιότητα κατασκευής.

ε) Επάρκεια και καταλληλότητα χώρων κυρίας χρήσεως.

στ) Επάρκεια βοηθητικών χώρων.

ζ) Επάρκεια χώρων σταθμεύσεως.

η) Διαμόρφωση περιβάλλοντος χώρου.

θ) Χρόνο ανέγερσεως, χρόνο διαθέσεως.

2. Αναφέρεται ό συντελεστής βαρύτητας έκάστου κριτηρίου ή ομάδος κριτηρίων.

3. Προσδιορίζεται ή κλίμακα βαθμολογίας και ή έλαχίστη μερική ή συνολική βαθμολογία για τήν καταλληλότητα ή απόρριψη κάθε προσφοράς.

4. Προσδιορίζεται ό τρόπος αναγωγής των προσφερομένων έπιφανειών, υπεργείων βοηθητικών χώρων, υπογείων αποθηκών, υπεργείων ή υπογείων χώρων σταθμεύσεως στους χώρους κυρίας χρήσεως.

5. Για τήν αξιόπιστη συγκριτική αξιολόγηση των προσφορών είναι δυνατόν να προσδιορίζεται ό τρόπος υπολογισμού συσχετισμού προσφερομένων ανοιγμένων έπιφανειών, τεχνικής βαθμολογίας και οικονομικής προσφοράς, βάσει μαθηματικού τύπου, εκ του οποίου θα προκύπτει ή οικονομικότερη προσφορά.

Άρθρο 24

Διαδικασία αγορών

1. Η έγκεκριμένη από τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος δημοσιεύεται είκοσι (20) τουλάχιστον ήμέρες πρίν από τήν ήμερομηνία καταθέσεως των προσφορών, εκτός εάν διαφορετικά όρίζεται στην

πρόσκληση, μέ ανάρτηση στα γραφεία του νομικού προσώπου, στο όποιο θα κατατεθούν οι προσφορές, και στα γραφεία του αντίστοιχου Πρωτοβαθμίου Ο.Τ.Α., μέσα στην περιφέρεια των οποίων αναζητείται τό προς αγορά ακίνητο. Περίληψη τής προσκλήσεως δημοσιεύεται σε δύο ή περισσότερες ήμερήσιες τοπικές έφημερίδες, και στις περιπτώσεις πού απαιτείται, και στην Έφημερίδα τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως. Τό μέγεθος τής δημοσιότητας πρέπει να είναι ανάλογο του προβλεπομένου τιμήματος αγοράς σε συνάρτηση μέ τό κόστος δημοσιότητας.

2. Για τήν αξιολόγηση των προσφορών όρίζεται Έπιτροπή από τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο, ή όποία αποτελείται από μέλη τής τεχνικής ύπηρεσίας του και, εάν κρίνεται σκόπιμο, συμμετέχει και εκπρόσωπος του φορέα για λογαριασμό του οποίου θα αγορασθει τό ακίνητο. Εάν δέν ύφίσταται τεχνική ύπηρεσία, όρίζονται τρία κατάλληλα προς τουτο πρόσωπα, μέ απόφαση του Διοικούντος Όργάνου.

3. Έργο τής Έπιτροπής είναι ή διαπίστωση τής πληρότητας των προσφορών, ή τεχνική αξιολόγηση και βαθμολογία αυτών, ή εξαγωγή τής τελικής τεχνικής βαθμολογίας, ή αποσφράγιση των οικονομικών προσφορών και ό συσχετισμός τελικής τεχνικής βαθμολογίας και οικονομικών προσφορών για να προκύψει ή πρόκριση του καταλληλότερου και οικονομικότερου προς αγορά ακινήτου.

4. Τό πόρισμα τής Έπιτροπής μέ τυχόν πρόσθετες παρατηρήσεις υποβάλλεται στο διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο για λήψη κατ' αρχάς απόφάσεως προκρίσεως και συνεχίσεως τής διαδικασίας αγοράς.

5. Τό προκριθέν για αγορά ακίνητο αποστέλλεται σε ανεξάρτητο εκτιμητή του παρόντος για εκτίμηση τής αξίας του, μετά από όριστικοποίηση όλων των ποσοτικών επί μέρους και στο σύνολό τους μεγεθών, των αναλυτικών ποιοτικών στοιχείων και χαρακτηριστικών του κτιρίου, όριστικοποίηση των προθεσμιών συντάξεως όριστικών μελετών, μελετών έφαρμογής, έγκρίσεως αυτών από τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο και εκδόσεως οικοδομικής άδειας, ως και προσδιορισμού έγγυητικών έπιστολών, ρητρών.

6. Όλοκληρώνεται ό έλεγχος τίτλων του προσφερομένου ακινήτου και διαπιστώνεται εάν τρίτος,

τό Δημόσιο ή έτερο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, διεκδικεί ή όχι δικαιώματα επ' αυτού.

7. Συμφωνείται ή οποιαδήποτε πρόσθετη υποχρέωση του πωλητή από μη δυναμένη να προβλεφθεί από την πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος ιδιαιτερότητα του προσφερομένου ακινήτου.

8. Διενεργούνται διαπραγματεύσεις από Έπιτροπή, ή οποία όρίζεται από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο ή τό άρμοδίως έξουσιοδοτημένο όργανο, όπως στην παρ. 2 του παρόντος άρθρου.

9. Η λήψη τελικής απόφάσεως από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο για άγορά ακινήτου λαμβάνεται κατ' έλευθέραν αυτού κρίση.

Άρθρο 25

Συμβόλαιο άγοράς

Μετά τή λήψη τελικής απόφάσεως καλείται ό προσφέρων για ύπογραφή του συμβολαίου άγοράς, στό όποιο, έκτός από την περιγραφή του ακινήτου ως έχει καί άγοράζεται ή ως μελλοντικό έτοιμο προς χρήση τελικό προϊόν, συμφωνούνται:

1. Τό τίμημα καί ό τρόπος καταβολής αυτού. Σε περίπτωση άγοράς μελλοντικού έτοιμου τελικού προϊόντος, για την έκαστοτε καταβολή δόσεως όρίζεται ή εκπλήρωση των υποχρεώσεων του πωλητή για την πρόοδο των έργασιών, σε συνάρτηση με την εφαρμογή του χρονοδιαγράμματος έκτελέσεως αυτών, ό τρόπος πιστοποίησης της έκτελέσεως αυτών καί όποιες άλλες προϋποθέσεις τυχόν συμφωνηθούν.

2. Η προθεσμία παραδόσεως του κτιρίου έτοιμου προς χρήση καί οι τμηματικές προθεσμίες προόδου των έργασιών. Οι χρόνοι προσωρινής καί διοικητικής παραλαβής καί οριστικής παραλαβής, ως καί ό τρόπος καί χρόνος γνωστοποίησης στον πωλητή τυχόν παρατηρήσεων των έπιτροπών παραλαβής καί ό χρόνος έκτελέσεως των έργασιών που δέν έχουν έκτελεσθεί.

3. Οι προθεσμίες έκπονήσεως των οριστικών μελετών, έγκρίσεως αυτών από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο, ύποβολής φακέλου για έκδοση οικοδομικής άδειας, έκπονήσεως μελετών εφαρμογής, έκπονήσεως κατά περίπτωση ειδικών μελετών καί όποιες άλλες ειδικότερες προθεσμίες έχουν συμφωνηθεί για την ολοκλήρωση κατασκευής του κτιρίου.

4. Οι υποχρεώσεις του πωλητή για την παροχή των

άναγκαιών πληροφοριών, στοιχείων καί διευκολύνσεων προς τό όργανο που όρίζεται από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο για την παρακολούθηση της κατασκευής του κτιρίου.

5. Τό ποσό καί ή διάρκεια της έγγυητικής έπιστολής καλής έκτελέσεως των έργασιών που συμφωνούνται με τό συμβόλαιο, ως καί των τμηματικών προθεσμιών καί τελικής παραδόσεως του κτιρίου κ.λπ., που θα άποτελέσουν λόγους καταπτώσεως της έγγυησεως. Τό ποσό της έγγυητικής έπιστολής καλής έκτελέσεως των έργων του συμβολαίου, σύμφωνα με τά προβλεπόμενα στις παρ. 3 καί 4 του άρθρου 9 του παρόντος Κανονισμού, δέν μπορεί να είναι κατώτερο του 10% του συνολικού τιμήματος άγοράς, έκτός εάν διαφορετικά αναφέρεται στην πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος.

6. Οι ποινικές ρήτρες για τή μη έγκαιρη περάτωση των τμηματικών προθεσμιών καί τελικής παραδόσεως του κτιρίου. Οι ποινικές ρήτρες παρακρατούνται από τις τμηματικές καταβολές καί εάν τό ποσό αυτών δέν έπαρκει, εισπράττονται από τις έγγυητικές έπιστολές.

7. Σε περίπτωση παραβιάσεως συμφωνηθείσης ήμερομηνίας σταδιακής περατώσεως έργασιών ή τμηματικής ή τελικής παραδόσεως του κτιρίου από ύπαιτιότητα ή αδυναμία του πωλητή, δικαιούται αυτομάτως ό άγοραστής, χωρίς τήρηση όποιουδήποτε άλλου όρου, να προβαίνει με δαπάνες του, συμψηφιζόμενες στό τίμημα, στη συνέχιση έργασιών άποπερατώσεως του κτιρίου.

8. Στην περίπτωση που καταστεί άναγκαία ή άγορά από τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο νέων προσθέτων καί συμπληρωματικών έργασιών ή μελετών, οι όποιες δέν ήταν δυνατόν να προβλεφθούν μέχρι της ύπογραφής του συμβολαίου, τότε:

α) Η ένέργεια αυτή είναι στή διακριτική εύχέρεια καί έπιλογή του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

β) Η ένέργεια αυτή άποτελεί ύποχρέωση αναλήψεως ευθύνης πωλήσεως του πωλητή.

γ) Η άγορά των νέων έργασιών ή μελετών πραγματοποιείται με την ύπογραφή νέου συμβολαίου άγοράς, νέου άντικειμένου, τό όποιο θα άποτελεί προέκταση του αρχικού συμβολαίου άγοράς.

δ) Η άνάθεση έκτελέσεως ή έκπονήσεως αυτών σε τρίτη τεχνική εταιρεία ή μελετητικό γραφείο άποτελεί δικαίωμα του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου καί ύποχρέωση του πωλητή για παροχή των άπαραιτήτων

διευκολύνσεων και μή παρεμβολή όποιωνδήποτε έμποδίων ή κωλυμάτων στον τρίτο ανάδοχο για τήν εκτέλεση των νέων έργασιών.

ε) Η κοστολόγηση των νέων έργασιών, οί όποιες πιθανόν νά ανατεθούν στον πωλητή, μπορεί νά γίνει μέ κατ' αναλογίαν έφαρμογή των ίσχυουσών διατάξεων μέ τιμές ΑΤΟΕ, ΑΤΗΕ και ΑΤΕΟ κατά τον χρόνο της νέας συμφωνίας, μέ προσυμφωνημένη μέ τό αρχικό συμβόλαιο ποσοστιαία έπ' αυτών έκπτωση, λαμβανομένων ύπ' όψιν του έμπορικού κέρδους, των γενικών έξόδων και του Φ.Π.Α. ή μέ άλλον τρόπο έπίσης προσυμφωνημένο μέ τό αρχικό συμβόλαιο.

στ) Η κοστολόγηση νέων μελετών, οί όποιες πιθανόν νά ανατεθούν στον πωλητή, μπορεί νά γίνει μέ κατ' αναλογίαν έφαρμογή των διατάξεων περί άμοιβών εκποίησης Μελετών Δημοσίων Έργων μέ προσυμφωνημένη μέ τό αρχικό συμβόλαιο ποσοστιαία έπ' αυτών έκπτωση ή μέ άλλον τρόπο έπίσης προσυμφωνημένο μέ τό αρχικό συμβόλαιο.

ζ) Οί τυχόν άξομειώσεις ειδών, ύλικών ή μηχανημάτων, ποιότητας και ποσότητας έργασιών από αυτές πού έχουν συμφωνηθεί μέ τό αρχικό συμβόλαιο, συμψηφίζονται στο κόστος των νέων έργασιών για τή διαμόρφωση του κόστους αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ

Άρθρο 26

Τρόποι άντιπαροχών – Διαδικασία

Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μέ απόφαση του διοικούντος όργάνου του δύναται νά προβαίνει στην άξιοποίηση των οικόπέδων, των οποίων είναι κύριος ή διαχειριστής, μέ άνοικοδόμηση αυτών μέ τό σύστημα άντιπαροχής ποσοστών στο οικόπεδο όμου μετά των όριζοντίων ιδιοκτησιών, οί όποιες άντιστοιχοϋν σε αυτά, λόγω έργολαβικού άνταλλάγματος. Η άνοικοδόμηση μέ άντιπαροχή δύναται νά πραγματοποιηθεί:

α) Διά δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού μετά από σύνταξη, μέ μέριμνα των ύπηρεσιών του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή τρίτου, πλήρους μελέτης για τήν άνοικοδόμηση του οικόπέδου, στην όποία θα περιλαμβάνεται πλήρης άρχιτεκτονική, στατική, γεωλογική, ηλεκτρομηχανολογική και ύδραυλική μελέτη, τεχνική περιγραφή, συγγραφή ύποχρεώσεων,

προθεσμία άποπερατώσεως, πίνακας ποσοστών συνιδιοκτησίας και κατανομής δαπανών κοινοχρήστων και κοινοκλήτων ιδιοκτησιών, πίνακας άποτιμήσεως της κάθε διηρημένης ιδιοκτησίας ή όρόφου, προβλεπομένων νά άνεγερθούν και θα είναι καθορισμένες και θα λαμβάνονται ως πλήρως άποπερατωμένες, και σχέδιο της καταρτισθησομένης έργολαβικής συμβάσεως και προσυμφώνου περί της σταδιακής μεταβιβάσεως των ποσοστών του οικόπέδου περιέχοντος και διατάξεις διά τήν καταρτισθησομένη όροφοκτησία, όπως και κάθε άλλο στοιχείο έπιβαλλόμενο ή κρινόμενο ως σκόπιμο κατά τίς ύπάρχουσες συνθήκες ή άπαιτούμενο κατά τή φύση του έργου. Η άποτίμηση της άξίας των άντιπαρεχομένων ιδιοκτησιών και του συνόλου των υπό άνέγερση ιδιοκτησιών θα καθορίζεται συμφώνως προς τους συγκεκριμένους συντελεστές άξίας της κάθε διηρημένης ιδιοκτησίας, θα εκφράζεται σε άπόλυτες ή σχετικές τιμές και θα αναφέρεται στον σχετικό πίνακα στη διακήρυξη.

β) Μέ προσκλήσεις εκδηλώσεως ένδιαφέροντος, όπου οί ένδιαφερόμενοι καλούνται όπως ύποβάλουν, πλήν της προσφοράς ποσοστού άντιπαροχής, ιδέες περί του τρόπου άξιοποίησης του οικόπέδου μέ άρχιτεκτονική, στατική, ηλεκτρομηχανολογική, γεωλογική, ύδραυλική προμελέτη, τεχνική περιγραφή, συγγραφή ύποχρεώσεων, πίνακα ποσοστών συνιδιοκτησίας, κατανομή δαπανών, κοινοχρήστων και κοινοκλήτων, σχέδιο σταδιακής μεταβιβάσεως ποσοστών οικόπέδου και κάθε άλλο στοιχείο έπιβαλλόμενο εκ της φύσεως του έργου. Στη διακήρυξη θα καθορίζονται τά κριτήρια και ό τρόπος άξιολογήσεως προσφορών.

γ) Μέ άπ' ευθείας διαπραγματεύσεις, όταν δέν είναι δυνατόν ή συμφέρον νά γίνει διαγωνισμός, όπως ιδίως τίς περιπτώσεις συνιδιοκτητών οικόπέδων ή συνιδιοκτητών παλαιών οικημάτων.

Άρθρο 27

Πλειοδοτικοί διαγωνισμοί – Πρόσκληση εκδηλώσεως ένδιαφέροντος

1. Η διακήρυξη άναρτάται και δημοσιεύεται κατά τά προβλεπόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 7 του παρόντος Κανονισμού, αναφέρει δέ και καλεί τους ένδιαφερομένους:

α) Νά ύποβάλουν έντός προθεσμίας, όχι συντομότερης των είκοσι (20) ήμερών από της δημοσιεύσεως,

προσφορά σέ άκέραιες μονάδες τών προσφερομένων πρós τó έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ποσοστών άντιπαροχής σύμφωνα μέ τόν πίνακα άποτιμήσεως τής άξίας τών διηρημένων ιδιοκτησιών καί τόν πίνακα στόν όποιον θά έμφαίνονται οί προσφερόμενες επί μέρους ιδιοκτησίες πρós τó νομικό πρόσωπο γιά τήν κάλυψη του ποσοστού τής άντιπαροχής.

β) Νά θέσουν τούς βασικούς όρους σχεδίου τής καταρτισθησομένης έργολαβικής συμβάσεως, σχεδίου προσυμφώνου περί σταδιακής μεταβιβάσεως τών ποσοστών του οικόπεδου, στό όποίο θά περιέχονται καί διατάξεις γιά τήν καταρτισθησομένη όροφοκτησία, ώς έπίσης καί κάθε άλλο στοιχείο άνάλογα άπαιτούμενο κατά τίς συνθήκες καί τή φύση του έργου.

γ) Τά προσόντα αύτων πού δύνανται νά λάβουν μέρος στόν διαγωνισμό.

δ) Έγγυητική έπιστολή, σύμφωνα μέ τά άναφερόμενα στην παρ. 3 καί 4 του άρθρου 9 του παρόντος Κανονισμού, ποσού όχι χαμηλότερου του δέκα τοίς έκατό (10%) τής άξίας του οικόπεδου, όπως αύτή άποτιμάται δυνάμει τής Έκτιμητικής Έκθέσεως τής παρ. 3 του άρθρου 4 του παρόντος.

ε) Έν σχέσει πρós τó περιεχόμενο, τόν τύπο τών προσφορών, τή διαδικασία διεξαγωγής τής δημοπρασίας, άνακηρύξεως πλειοδότη, κατακυρώσεως του άποτελέσματος του διαγωνισμού, θά έφαρμόζονται άναλόγως οί διατάξεις του παρόντος Κανονισμού.

2. Η πρόσκληση έκδηλώσεως ένδιαφέροντος, ή όποία δημοσιεύεται κατά τά διαλαμβανόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, θά καλεί τούς ένδιαφερομένους:

α) Νά υποβάλουν προσφορές έντός προθεσμίας όχι μικρότερης τών είκοσι (20) ήμερών από τής δημοσιεύσεως, ξεχωριστά γιά τά αίτούμενα τεχνικά στοιχεία (σχέδια, τεύχη, συγγραφές), όπως αύτά άναλυτικά θά ζητούνται καί ξεχωριστά σέ σφραγισμένο φάκελο μέ τούς οικονομικούς όρους τής προσφοράς, ιδίως τó ποσοστό τής άντιπαροχής, όλογράφως καί άριθμητικώς.

β) Νά υποβάλουν σχέδιο έργολαβικής συμβάσεως πού θά καταρτισθεί, σχέδιο προσυμφώνου περί σταδιακής μεταβιβάσεως τών ποσοστών του οικόπεδου, στό όποίο θά περιέχονται καί διατάξεις γιά τήν όροφοκτησία πού θά καταρτισθεί, όπως έπίσης καί κάθε άλλο στοιχείο πού άπαιτείται άνάλογα μέ τίς συνθήκες καί τή φύση του έργου.

γ) Νά καταθέσουν έγγυητική έπιστολή σύμφωνα μέ τήν προηγούμενη παράγραφο.

δ) Τά κριτήρια αξιολόγησεως τών προσφορών, τούς συντελεστές βαρύτητας τών κριτηρίων, τή βαθμολογία καί τόν τρόπο ύπολογισμού καί συσχετισμού τής τεχνικής βαθμολογίας μέ τήν οικονομική προσφορά γιά τή συγκριτική αξιολόγηση τών προσφορών.

ε) Τά προσόντα αύτων πού μπορούν νά λάβουν μέρος στόν διαγωνισμό.

Σέ σχέση μέ τίς διαδικασίες του διαγωνισμού, κατακυρώσεως άποτελέσματος θά έφαρμόζονται άνάλογες διατάξεις του Κανονισμού.

3. Όλα τά έξοδα του διαγωνισμού καί οί δημοσιεύσεις, πού καθένα χωριστά καί σέ άπόλυτες τιμές άναφέρονται στή διακήρυξη ή πρόσκληση ένδιαφέροντος καί βαρύνουν τόν άνάδοχο, όπως έπίσης καί όλα τά έξοδα καταρτίσεως τών σχετικών συμβάσεων, τών πράξεων συστάσεως όριζόντιας ιδιοκτησίας, συμβολαιογραφικά έξοδα, πάσης φύσεως έξοδα καί έξοδα μεταγραφών βαρύνουν τόν άνάδοχο. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν έχει καμμία οικονομική ύποχρέωση γιά τήν εκτέλεση τής συμβάσεως.

4. Τό όργανο διοικήσεως του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου άποφασίζει κατ' έλευθέραν, αλλά αίτιολογημένη κρίση.

5. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν ύποχρεούται σέ καμμία περίπτωση σέ παροχή άποζημίσεως πρós τούς ύποβάλλοντες προσφορά.

Άρθρο 28

Σύμβαση άντιπαροχής

Η σύμβαση άντιπαροχής καταρτίζεται σύμφωνα μέ τά όριζόμενα στην διακήρυξη του διαγωνισμού ή στην πρόσκληση έκδηλώσεως ένδιαφέροντος καί άναλόγως τών σχετικών διατάξεων του Άστικού Δικαίου.

Άρθρο 29

Έγκρίσεις άποφάσεων διοικούντος όργάνου

Οί κατά τά άνωτέρω άποφάσεις, διακηρύξεις, προσκλήσεις ένδιαφέροντος γιά εκμίσθωση, εκποίηση, άγορά, άνταλλαγή, άντιπαροχή ή παραχώρηση χρήσεως άκινήτων τής μέν Έρράς Μητροπόλεως, τών Ένοριών καί τών Έκκλησιαστικών Ν.Π.Ι.Δ. έγκρίνονται από τó Μητροπολιτικό Συμβούλιο, τών δέ Έρρών Μονών καί τών Ήσυχαστηρίων από τόν Μητροπολίτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 30

Διατάξεις νόμων

Ειδικές διατάξεις νόμων πού προβλέπουν τή χωρίς διαγωνισμό εκμίσθωση ή εκποίηση εκκλησιαστικών ακινήτων εξακολουθούν να ισχύουν. Επίσης από τις διατάξεις του παρόντος δεν θίγονται οι προβλεπόμενες στον Καταστατικό Χάρτη της Έκκλησίας της Ελλάδος (ν. 590/1977) και στον Κανονισμό 263/2014 της Ίερᾶς Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος «Περί συγκροτήσεως, αρμοδιοτήτων και τρόπου λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων» διατάξεις περί τῆς ἐγκριτικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Μητροπολίτου καί τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας, ὡς καί κάθε ἄλλη εἰδική διάταξη περί ἐγκριτικῆς ἀρμοδιότητος τῆς Ίερᾶς Συνόδου τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος.

Άρθρο 31

Τροποποίηση διατάξεων – Έναρξη ισχύος

1. Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τροποποιούνται ἢ συμπληρώνονται ἢ καταργούνται

κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Μητροπολίτου Μαντινείας καί Κυνουρίας, δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ., ἡ ὁποία δημοσιεύεται στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ὁ παρών Κανονισμός δέν προκαλεῖ δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας.

3. Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καταλαμβάνουν ἐφ' ἑξῆς τίς ἐκκρεμείς διαδικασίες καί τίς ἐν ἐνεργείᾳ συμβάσεις μισθώσεων, ἐκποιήσεων, ἀγορῶν, ἀνταλλαγῶν καί ἀντιπαροχῶν πού ἔχουν συναφθεῖ πρὶν τῆ δημοσίευση τοῦ παρόντος.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ παρών Κανονισμός δημοσιεύεται καί στό ἐπίσημο δελτίο τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ὁ παρών Κανονισμός νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 7.4.2021

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Ὡρεῶν Φιλόθεος

Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἱερᾶς Μονῆς
Ἁγίου Γεωργίου Καλλιθέας (Ξυλογαϊδάρης)
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος,
συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ν. 4301/2014

Ἀριθμ. 1402/684/2021

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. τὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ' ἀριθ. 158/30.3.2021 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φωκίδος κ. Θεοκτίστου,
3. τὴν ἀπὸ 7.4.2021 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν πρὸ τοῦ ἔτους 1977 τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Καλλιθέας (Ξυλογαϊδάρης) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν

κοινότητα Καλλιθέας, τῆς δημοτικῆς ἐνότητος Τολοφῶνος, τοῦ δήμου Δωρίδος, τῆς περιφερειακῆς ἐνότητος Φωκίδος, τῆς περιφερείας Στερεᾶς Ἑλλάδος, συσταθείσης πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐπιγραφῆς εἰς τὸ καθολικὸν αὐτῆς καὶ ἐκ τῶν ἐγγράφων τοῦ φακέλου 097 «Μοναστηριακά» τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους τῶν ἐτῶν 1835-1843.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτικὴ Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι 7.4.2021

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

**Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Ἐλαιούσης
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος,
συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ν. 4301/2014**

Ἀριθμ. 1311/686/2021

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ' ἀριθ. 133/22.3.2021 εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φωκίδος κ. Θεοκτίστου,
3. τὴν ἀπὸ 7.4.2021 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,
διαπιστοῦμεν τὴν σύστασιν πρὸ τοῦ ἔτους 1977 τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Ἐλαιούσης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν κοινότητα Ἐλαίας, τῆς δημοτικῆς ἐνότητος Τολοφῶνος, τοῦ

δήμου Δωρίδος, τῆς περιφερειακῆς ἐνότητος Φωκίδος, τῆς περιφερείας Στερεᾶς Ἑλλάδος, συσταθείσης πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἐγγράφων τῶν φακέλων 069 (Σύμμικτα Ἐπαρχίας Δωρίδος) καὶ 098 «Μοναστηριακά» τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτικὴ Πράξις νά δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι 7.4.2021

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 29.4.2021

**Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης,
συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ν. 4301/2014**

Ἀριθμ. 1507/688/2021

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ' ἀριθ. 167/209/6.4.2021 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου,
3. τὴν ἀπὸ 7.4.2021 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν πρὸ τοῦ ἔτους 1977 τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν

κοινότητα Χάρακος, τῆς δημοτικῆς ἐνότητος Ζάρακα, τοῦ δήμου Μονεμβασίας, τῆς περιφερειακῆς ἐνότητος Λακωνίας, τῆς περιφερείας Πελοποννήσου, συσταθείσης τὸν 16ο αἰῶνα καὶ ἀνακαινισθείσης τὸ ἔτος 1891, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ λαξευτῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὸ ὑπέρθυρον τῆς κεντρικῆς εἰσόδου τοῦ καθολικοῦ αὐτῆς.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτικὴ Πράξις νά δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι 7.4.2021

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 29.4.2021

Ἀναγνώρισις συστάσεως τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος
ὁδοῦ Φιλελλήνων Ἀθηνῶν, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,
συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ν. 4301/2014

Ἀριθμ. 1474/687/2021

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ' ἀριθ. 1844/31.3.2021 εἰσήγησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,
3. τὴν ἀπὸ 7.4.2021 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν πρὸ τοῦ ἔτους 1977 τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος ὁδοῦ Φιλελλήνων Ἀθηνῶν, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μὲ ἔδραν τὸ δημοτικὸν διαμέρισμα Ἀθηνῶν, τοῦ δήμου Ἀθηναίων,

τῆς περιφερειακῆς ἐνότητος κεντρικοῦ τομέως Ἀθηνῶν, τῆς Περιφερείας Ἀττικῆς, συσταθέντος κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα ὡς Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Σώτειρος (ἢ μονῆς τοῦ Λυκοδήμου), ὡς τεκμαίρεται ἐξ ἐπιγραφῆς ἐντὸς τοῦ ναοῦ, καὶ καταστάντος ἐνοριακοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ Α.Ν. 2200/1940, τῆς ὀνομασίας αὐτοῦ παραφθαρῆσις ὡς «Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου».

Ἡ παρούσα Διαπιστωτικὴ Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι 7.4.2021

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 29.4.2021

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ὑπενθυμίζουμε ὅτι ἡ νομικὴ ἰσχὺς τῶν Κανονισμῶν καὶ τῶν Προκηρῦξεων ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ἀναρτίσεώς τους στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Κανονισμὸς 246/2013, ἄρθρο 1, ΦΕΚ Α 275).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ίερά Μητρόπολις Δράμας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τὰ ἄρθρα 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» τῆς Ἱεράς Συνόδου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱενοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βαθυλάκκου,

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καλλικάρπου,

Ἁγίου Δημητρίου Καπνοφύτου,

Ἁγίου Μητῆ Καρποφόρου,

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κάτω Κεφαλαρίου,

Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου Κρήνης,

Ἑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Μαρμαριάς,

Ἁγίου Γεωργίου Μαυροκορδάτου,

Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Παλιαμπέλων,

Ἁγίου Γεωργίου Παπάδων,

Ἁγίου Γεωργίου Πλατανοβρύσεως,

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Πολυνερίου,

Ἁγίου Γεωργίου Πρασινάδας,

Ἁγίων Θεοδώρων Πρινολόφου,

Ἁγίου Παντελεήμονος Πολυσούκου,

Ἁγίου Παντελεήμονος Τερψιθέας

καὶ τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Διακόνων τῶν Ἱενοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγίου Νικολάου Δράμας,

Ἁγίων Δώδεκα Αποστόλων Δράμας,

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Δράμα τῇ 8ῃ Ἀπριλίου 2021

† Ὁ Δράμας ΠΑΥΛΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 16.4.2021*

Ίερά Μητρόπολις Περιστερίου

ΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς τὸν

Διάκονον

Μιχαήλ Νιαρχάκον Τζίμη

τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Εἰρήνης

Ἀγνώστου Διαμονῆς.

Καλεῖσαι νά ἐμφανισθῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Περιστερίου, καὶ δυνάμει τῶν ἄρθρων 2-7 55, 110, 117-126 τοῦ Ν. 5383/ 1932 «περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρό αὐτῶν διαδικασίας», εἰς τὸ Περιστερί καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Περιστερίου (Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως 96 καὶ Χαλκοκονδύλη), τὴν 2αν Ἰουνίου 2021, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Τετάρτη καὶ ὥρα 12:00 π.μ., προκειμένου νά ἀπολογηθῆς ἐπὶ ἀντικανονικῶν παραπτωμάτων τὰ ὅποια σοῦ ἀποδίδονται καὶ προβλέπονται καὶ τιμωροῦνται ἀπὸ τοὺς Θεῖους καὶ Ἱερούς Κανόνας.

Δηλώνεται σοι ὅτι εἰς περιπτώσιν μὴ ἐμφανίσεώς σου θά διενεργηθοῦν ἐναντίον σου τὰ ὅσα προβλέπονται ἀπὸ τὰ ἄρθρα 62 καὶ 112 τοῦ Ν. 5383/1932 ὅπως αὐτὰ ἰσχύουν, κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρο 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977.

Περιστερί, 22 Ἀπριλίου 2021

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

† Ο ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ ΚΛΗΜΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΙΠΕΤΣΑΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 29.4.2021*

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Οί εργασίες τῆς Δ.Ι.Σ.
τῆς 6.4.2021 καί 7.4.2021*

Συνήλθε στις 6 καί 7 Ἀπριλίου 2021, μέσω τηλεδιασκέψεως, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 164ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε τή συνεργασία μέ τίς ἀρμόδιες Ἀρχές, ὡς πρός τήν ἐξεύρεση τῆς καλύτερης λύσης γιά τή λειτουργία ὄλων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἰδιαίτερος κατά τήν περίοδο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος καθῶς καί τῆς Διακαινησίμου, τηρουμένων τῶν ἀπαραιτήτων ὑγειονομικῶν μέτρων.

Ἐπιπλέον ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε ἀποσπάσεις κληρικῶν, ἀσχολήθηκε μέ θέματα Ἰ. Μητροπόλεων, Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καί μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Τέλος, ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε νά συνέλθει ἐκ νέου γιά τόν μῆνα Ἀπρίλιο, τήν ἑβδομάδα πρό τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

*Ἐκ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Οί εργασίες τῆς Δ.Ι.Σ.
τῆς 21.4.2021*

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 164ης Συνοδικῆς Περιόδου, κατά τήν πραγματοποιηθεῖσα μέσω τηλεδιασκέψεως συνεδριάσῃ Της, τῆς Τρίτης 20ῆς Ἀπριλίου 2021, ἐνημερώθηκε γιά ὅλες τίς ἐνέργειες τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς, Ἀρχιεπισκόπου

Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, οἱ ὁποῖες ἔγιναν Συνοδικῆ ἐντολῇ καί ἐξουσιοδοτήσῃ κατά τό διάστημα ἀπό τήν τελευταία συνεδρίαση μέχρι καί σήμερα, κυρίως ὡς πρός τή λειτουργία τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατά τήν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα καί τήν Πασχάλια περίοδο.

Κατ' ἀρχάς, ἐξέφρασε τή χαρά γιά τό γεγονός ὅτι ὅλοι οἱ Ἱεροί Ναοί θά παραμένουν ἀνοικτοί γιά τοῦς πιστούς σέ ὅλες τίς Ἱερές Ἀκολουθίες, σύμφωνα μέ ὅσα ζήτησε ἀπό τήν Ἑλληνική Πολιτεία.

Ὡς πρός τό ζήτημα τοῦ ὥραριου τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἡ Ἱερά Σύνοδος, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν τίς τρέχουσες ὑγειονομικές συνθήκες καί τήν ἀπαγόρευση τῆς κυκλοφορίας, ἀπεφάσισε τήν χρονική μετάθεση τῶν Ἀκολουθιῶν κατά μισή ὥρα νωρίτερα, στίς 6.30 μ.μ. τά βράδια ἀπό τήν Κυριακή τῶν Βαΐων ἕως τή Μεγάλῃ Τετάρτῃ, τή Μεγάλῃ Πέμπτῃ στίς 5.30 μ.μ. καί τή Μεγάλῃ Παρασκευή στίς 6.00 μ.μ.

Ὡς πρός τήν Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε σοβαρά ὑπ' ὄψιν τοῦς ἰσχύοντες περιορισμούς τῆς κυκλοφορίας καί ἐπιθυμώντας τήν καλύτερη ποιμαντική ἐξυπηρέτηση τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι δέν πρέπει ἐπ' οὐδενί νά στερηθοῦν τή συμμετοχή στή χαρά τῆς Ἀναστάσεως, ἀπεφάσισε ὁμόφωνα κάνοντας χρήση τῆς Οἰκονομίας τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως φανερόνεται στήν πλοῦσια παράδοσή Της, τήν προσαρμογή τῆς ὥρας τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως στίς 9.00 μ.μ. τοῦ Μεγάλου Σαββάτου. Ἡ Τελετή θά πραγματοποιηθεῖ στό προαύλιο τῶν Ἱερῶν Ναῶν, σύμφωνα μέ τήν παράδοση, καί θά ἀκολουθήσει ἡ Ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Μέ Ἐγκύκλιό Της πρός τίς Ἱερές Μητροπόλεις, τήν ὁποία θά ἀποστείλει τίς ἐπόμενες ἡμέρες, ἡ Ἱερά Σύνοδος θά συγκεκριμενοποιήσει τά μέτρα καί τό Τυπικό πού θά ἀκολουθηθεῖ.

Γιά τήν ἐνιαία ἔκφραση τῆς θέσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισε νά ἐμφανίζεται στά Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως μόνον ὁ Ἐκπρόσωπος Τύπου Αὐτῆς, Σεβασμιώ-

τατος Μητροπολίτης Ίλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρο-
πόλεως κ. Ἀθηνᾶγορας.

Ἐπιπλέον, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, λαβοῦ-
σα ὑπ' ὄφιν τὴν εἰσήγησι τῆς Συνοδικῆς Ἐπι-
τροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί Ἐπι-
μορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου ἐπὶ τοῦ
σχεδίου νόμου ὑπὸ τὸν τίτλο «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ καί ΣΧΟΛΕΣ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ», ἀπεφάσισε νά ἐκ-
φράσει τὴν εὐχαριστίαν Της πρὸς τὴν Ὑπουργὸ
Παιδείας καί Ὀρθοσκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως
γὰ τὸ ὑποβληθέν σχέδιο νόμου, τὸ ὁποῖο κατ'
ἀρχὴν συμμερίζεται τὴν ἀγωνία καί τὸ ἐνδιαφέρον
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γὰ τὴν ἀναβάθμισι τῆς
Δευτεροβαθμίου Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως,
ὡς καί γὰ τὴν ἴδρυσι μεταλυκειακῶν δομῶν
μαθητείας ὑποψηφίων Κληρικῶν. Περαιτέρω,
ἀπεφάσισε τὴν παραπομπή αὐτοῦ στὴ μέλλουσα
νά συγκληθεῖ Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας πρὸς
ἐνημέρωσι καί ἐπεξεργασία.

Ὡς πρὸς τὴν ἐκφραστῆσαι δημοσίως, ἀπο-
κλίνουσες θεολογικά, ἀπόψεις κληρικῶν τινος
ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐπελήφθη καθηκόντως ἤδη καί
κατὰ τὴν προηγουμένη καί κατὰ τὴ σημερινή
Συνεδρία Αὐτῆς.

Τέλος, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινε ἀποσπάσεις
Κληρικῶν καί ἀσχολήθηκε μὲ τρέχοντα ὑπηρε-
σιακά ζητήματα.

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνοδική Ἐπιτροπή Τύπου, Δημοσίων
Σχέσεων καί Διαφωτίσεως

*Δελτίον Τύπου τῆς 13.4.2021
γὰ τὴν ἐκδημία τοῦ Καθηγουμένου
τῆς Ἱ. Συνοδικῆς Μονῆς Ὁσίου Συμεῶν
τοῦ νέου Θεολόγου Καλάμου Ἀττικῆς
κυροῦ Χριστοδούλου*

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
μὲ βαθειά συγκίνησι πληροφορήθηκε τὴν
ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ ἤδη Καθηγουμένου
τῆς Ἱερᾶς Συνοδικῆς Μονῆς Ὁσίου Συμεῶν
τοῦ νέου Θεολόγου Καλάμου Ἀττικῆς κυροῦ
Χριστοδούλου.

Ὁ μακαριστὸς Καθηγουμένος κυρὸς Χριστό-
δουλος (κατὰ κόσμον Γεώργιος Κοσμάς) γεν-
νήθηκε τὸ 1940 στὴν Ἀθήνα ἀπὸ γονεῖς Καρ-
παθίους στὴν καταγωγή. Ἀποφοίτησε ἀπὸ τὸ
πρότυπο Ἰωαννίδειο Γυμνάσιο Πειραιᾶ καί
κατόπιν σπούδασε στὴ Θεολογικὴ Σχολή τοῦ
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τὸ 1969 ἐκάφη μοναχὸς
στὴν Ἱερά Μονὴ Παρακλίτου Ὁρωποῦ Ἀττικῆς
καί χειροτονήθηκε διάκονος καί πρεσβύτερος
ἀπὸ τὸν Ἅγιο Καλλίνικο Μητροπολίτη Ἐδέσσης.
Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Μητρόπολι Ἐδέσσης διηκόνησε
καί στὴς Μητροπόλεις Ἡλείας καί Ἀττικῆς. Τὸ
1987 ἴδρυσε στὸν Κάλαμο Ἀττικῆς τὴν Ἱερά Μονή
Ὁσίου Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου, ἡ ὁποία μὲ
τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2658/25.8.1993 καί 4847/20.9.1999
Συνοδικὴς Ἀποφάσεις προήχθη σὲ Συνοδική.
Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί
πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, καθ' ὄλο τὸ
διάστημα τῆς ἀσθενείας του ἐπληροφορεῖτο τὴν
ἐξέλιξι τῆς υἰείας του.

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ μακαριστοῦ
Καθηγουμένου κυροῦ Χριστοδούλου ἐψάλη τὴ
Δευτέρα 12 Ἀπριλίου, τηρουμένων ὄλων τῶν
προβλεπομένων υἰγειονομικῶν μέτρων γὰ τὴν
προστασία ἀπὸ τὸν κορωνοϊό. Τὸν Μακαριώτατο
Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερώνυμο καί τὴν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσώπησε
ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γλυφάδας,
Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης κ.
Ἄντωνος.

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ειδική Συνοδική Έπιτροπή
Πολιτιστικής Ταυτότητας

*Δελτίον Τύπου τῆς 6.4.2021
περί τῶν ἐκδηλώσεων γιά τήν ἐπέτειο
τῶν 200 ἐτῶν ἀπό τήν ἔναρξη
τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως*

Συνεχίζονται οἱ ἐκδηλώσεις τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν ἐπέτειο τῶν 200 ἐτῶν ἀπό τήν ἔναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

Συγκεκριμένα, τό Σάββατο 10/4/2021, ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν θά τιμήσει τή μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐθνοϊερομάρτυρος Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄, ὁ ὁποῖος ἀπαγχονίσθηκε μέ ἐντολή τοῦ Σουλτάνου στίς 10/4/1821 (Κυριακή τοῦ Πάσχα) στήν Κωνσταντινούπολη. Τό πρωί, θά τελεσθεῖ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου, στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν, ὅπου καί φυλάσσεται τό ἱερό σκίνωμά Του.

Τήν ἴδια ἡμέρα θά τιμηθεῖ ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐθνοϊερομάρτυρος Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄ στή γενέτειρά του, τή Δημητσάνα. Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως θά τελέσει Θεία Λειτουργία στόν Ναό τόν ἐπονομαζόμενο Κατακόμβη, ἐντός τῆς οἰκίας, στήν ὁποία γεννήθηκε ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Ε΄. Στίς 19.00 τοῦ Σαββάτου θά πραγματοποιηθεῖ ἡμερίδα εἰς μνήμην τοῦ Ἐθνοϊερομάρτυρος μέ τή συμμετοχή ἐκπροσώπων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, τῆς Τοπικῆς Αυτόδιοικήσεως καί ἐιδικῶν ἐπιστημόνων. Ἡ ἡμερίδα θά διεξαχθεῖ διαδίκτυακῶς καί θά μεταδοθεῖ ἀπό τόν ἱστότοπο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως: www.imgortmeg.gr.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Ζακύνθου θά διοργανώσει διαδίκτυακή ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Διονυσίου Δ΄ μέ θέμα: «Ὁ μοναστής τῶν Στροφάδων Νήσων Ἅγιος Γρηγόριος Ε΄. Ἀπό

τή Δημητσάνα καί τή Μονή Στροφάδων στά νερά τοῦ Βοσπόρου». Ἡ ὁμιλία θά μεταδοθεῖ στίς 20:00 ἀπό τόν ἱστότοπο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως www.imzante.gr.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Φθιώτιδος στίς 18:00 θά διοργανώσει ἐκδήλωση, ἡ ὁποία θά λάβει χώρα στή Μαρτυρική Κωμόπολη Ὑπάτης. Μέ ἀφορμή τήν ἑορτή τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Νέων Πατρῶν, ὁ ὁποῖος σφραγίσθηκε στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἁγίου Νικολάου Ὑπάτης ἀπό τούς Τούρκους τό 1711, τήν παραμονή τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου θά πραγματοποιηθεῖ διαδίκτυακή ἐκδήλωση μέ θέμα: «Ἡ θυσία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου γιά τήν Πατρίδα καί τήν Πίστη». Θά μεταδίδεται ἀπό τόν ἱστότοπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως: www.imfth.gr.

Τήν Κυριακή 11 Ἀπριλίου, ἡ Ἱερά Μητρόπολη Ζακύνθου θά τελέσει Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στήν Ἱερά Μονή Στροφάδων Νήσων καί Ἁγίου Διονυσίου στήν πόλη τῆς Ζακύνθου, εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄. Θά προεξάρχει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Διονύσιος.

Γιά περισσότερες πληροφορίες μπορεῖτε νά ἐπισκέπτεστε τόν διαδίκτυακό ἱστότοπο www.ekklisia1821.gr πού ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἰδικῶς δημιούργησε γιά τό σύνολο τῶν ἐπετειακῶν δράσεων τοῦ ἔτους αὐτοῦ καθώς καί τούς ἀντίστοιχους λογαριασμούς στά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης: Facebook, Twitter, Instagram, Youtube (@ekklisia1821).

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ειδική Συνοδική Έπιτροπή
Πολιτιστικής Ταυτότητας

*Δελτίον Τύπου τῆς 13.4.2021
περί τῶν ἐκδηλώσεων γιά τήν ἐπέτειο
τῶν 200 ἐτῶν ἀπό τήν ἔναρξη
τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως*

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί οἱ κατά τόπους Ἱ. Μητροπόλεις συνεχίζουν τίς ἐπετειακές ἐκδηλώσεις γιά τόν ἑορτασμό τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν ἔναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Τηροῦνται αὐστηρῶς ὅλα τά προβλεπόμενα μέτρα προφυλάξεως λόγῳ τῆς πανδημίας.

Συγκεκριμένα, τό Σάββατο 17 Ἀπριλίου, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διά τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καί τῆς Νεότητος καί τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος διοργανώνει τή Β' Ἐθνοσυνέλευση τῶν Νέων. Τό γενικό θέμα θά εἶναι: «Τό ἀνολοκλήρωτο 1821» καί θά συμμετάσχουν ἐκπρόσωποι ὄλων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος χωρισμένοι σέ ἔξι ομάδες ἐργασίας. Ἡ Ἐθνοσυνέλευση θά ἀρχίσει στίς 10:00 μέ Χαιρετισμό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καί θά μεταδίδεται ἀπό τόν ἱστοτοπο www.ekklisia1821.gr.

Ἡ Ἱ. Μητρόπολη Ναυπάκτου καί Ἀγ. Βλασίου θά τελέσει Δοξολογία στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ναυπάκτου γιά τήν ἐπέτειο Ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως. Θά προεξάρχει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Φθιώτιδος θά διοργανώσει διαδίκτυακή ὁμιλία μέ θέμα: «Ἡ ἔκρηξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως στή Μολδοβλαχία». Ἡ ὁμιλία θά μεταδοθεῖ στίς 18:00 ἀπό τόν ἱστοτοπο τῆς Μητροπόλεως (www.imfth.gr).

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου, ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἱ. Συνόδου, διοργανώνει ἐπετειακές ἐκδηλώσεις, τό διήμερο 17 καί 18 τοῦ μηνός Ἀπριλίου ἐ.ἔ., μέ ἰδιαίτερη ἔμφαση στή συμβολή τῶν Θρακῶν στόν ἀπελευθερωτικό ἀγῶνα τοῦ 1821 καί τιμώμενη προσωπικότητα αὐτή τοῦ Ἁγίου Ἱερομάστρου Πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Στ' (1813-1818), ὁ ὁποῖος στίς 18 Ἀπριλίου 1821 ἀπαγχονίσθηκε στήν Ἀδριανούπολη, κατηγορούμενος ἀπό τήν Ὑψηλή Πύλη, ὅπως καί ὁ διάδοχός του Γρηγόριος ὁ Ε' (1818-1821), ὅτι ὑπέθαλπε τό ἔργο τῆς «Φιλικῆς

Ἐταιρείας». Τό Πρόγραμμα τῶν ἐπετειακῶν ἐκδηλώσεων παρατίθεται ἐν συνεχείᾳ, καθώς καί οἱ ἠλεκτρονικοί σύνδεσμοι καί οἱ κωδικοί τῆς πλατφόρμας zoom, ἀπ' ὅπου θά μπορέσουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νά παρακολουθήσουν τίς ἐκδηλώσεις.

Στίς 17 Ἀπριλίου 2021, ὥρα 18:00, Διαδίκτυακή Ἐπιστημονική Ἡμερίδα μέ θέμα: «Ἡ συμμετοχή τῆς Θράκης στόν ἀπελευθερωτικό Ἀγῶνα τοῦ 1821». Σύνδεσμος: <https://us02web.zoom.us/j/8928288299?pwd=Y2cycldoSys1M29sKzNUZy9ZdVRSdz09> (Meeting ID: 892 828 8299, Κωδικός: kX-AS4E)

Τήν Κυριακή 18 Ἀπριλίου, ἡμέρα μνήμης τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου Στ', θά τελεσθεῖ Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τῶν Ἁγίων Θεοδώρων Ὁρεστιάδος. Θά προεξάρχει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐάνθης καί Περιθεωρίου κ. Παντελεΐμων ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Θά συλλειτουργήσουν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθιμος, Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ. Παντελεΐμων καί Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου κ. Δαμασκηνός.

Στίς 11:00 θά διεξαχθεῖ Ἐπιστημονική Ἡμερίδα ἀφιερωμένη στήν προσωπικότητα καί τή Θυσία τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου Στ', ἡ ὁποία θά μεταδοθεῖ ἀπό τοπικά τηλεοπτικά δίκτυα.

Τήν ἴδια ἡμέρα, Κυριακή 18 Ἀπριλίου 2021, ὥρα 19:00, θά πραγματοποιηθεῖ διαδίκτυακό Συνέδριο μέ θέμα: «Ἡ συμβολή τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Στ' στήν ἀπλοποίηση τῆς σημειογραφίας τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς». Σύνδεσμος: <https://us02web.zoom.us/j/8928288299?pwd=Y2cycldoSys1M29sKzNUZy9ZdVRSdz09> (Meeting ID: 892 828 8299, Κωδικός: kXAS4E)

Στίς τρεῖς ἐπιστημονικές Ἡμερίδες, στίς ὁποῖες ἔχουν ὀριστεῖ ἐκπρόσωποι ἀπό ὄλες τίς Μητροπόλεις τῆς Θράκης, συντονιστικό ρόλο ἔχει ἀναλάβει ὁ Καθηγ. Λαογραφίας τοῦ Δημοκριτείου Παν. Θράκης κ. Μανόλης Βαρβούνης, ὁ ὁποῖος εἶναι Πρόεδρος τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς γιά τή διοργάνωση τῶν Ἐπιστημονικῶν Συνεδρίων τῆς Ἱ. Συνόδου γιά τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821.

Γιά περισσότερες πληροφορίες μπορεῖτε νά ἐπισκέπτεστε τόν διαδίκτυακό ἱστοτοπο www.

ekklisia1821.gr, που η Έκκλησία της Ελλάδος ειδικώς δημιούργησε για τό σύνολο τῶν ἐπετειακῶν δράσεων τοῦ ἔτους αὐτοῦ, καθώς καί τούς ἀντίστοιχους λογαριασμούς στά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης: Facebook, Twitter, Instagram, Youtube (@ekklisia1821).

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή
Πολιτιστικῆς Ταυτότητος

*Δελτίον Τύπου τῆς 17.4.2021
γιά τή Β' Ἐθνοσυνέλευση τῶν νέων*

Πραγματοποιήθηκε τό Σάββατο 17 Ἀπριλίου 2021, διαδικτυακῶς, ἡ Β' Ἐθνοσυνέλευση τῶν Νέων, στό πλαίσιο τῶν 261 Συνοδικῶν καί Περιφερειακῶν Ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος γιά τά 200 χρόνια ἀπό τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση τοῦ 1821. Ἡ γενική θεματική τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἡ ὁποία μεταδόθηκε ζωντανά ἀπό τόν ἐπίσημο διαδικτυακό ἰστότοπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος www.ekklisia1821.gr, ἦταν «Τό ἀνολοκλήρωτο 1821».

Τίς ἐργασίες τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως συντόνισε ὁ Γραμματέας τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Ἀντωνίου-Τριανταφυλλίδης.

Στήν Ἐθνοσυνέλευση ἔλαβαν μέρος 115 νέες καί νέοι ἐκπρόσωποι ἀπό τίς Ἱερές Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος.

Τήν ἔναρξη τῆς Β' Ἐθνοσυνελεύσεως κήρυξε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ελλάδος κ. Ἱερώνυμος. Συγκεκριμένα, ὁ Μακαριώτατος εἶπε τά ἑξῆς:

«Ἀγαπημένα μου παιδιά,

Μέ ιδιαίτερη χαρά, ξεκινῶμε σήμερα μαζί τίς ἐργασίες τῆς Β' Ἐθνοσυνελεύσεως τῶν Νέων, τήν ὁποία διοργανώνει ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος, διά τῆς Εἰδικῆς

Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος σέ συνεργασία μέ τή Συνοδική Ἐπιτροπή τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος.

Ὁ θεσμός τῶν Ἐθνοσυνελεύσεων τῶν Νέων δίνει τήν εὐκαιρία σέ ἐκπρόσωπους τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας μας νά μελετήσουν τά κείμενα τῶν Ἐθνικῶν Συνελεύσεων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως, ἀλλά καί ἄλλα κείμενα τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς Ἐλευθερίας μας, μέ ἄλλα λόγια παιδιά μου, σᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία νά ἀφουγκραστεῖτε τόν πόνο καί τήν ἀνταμοιβή, τό αἶμα καί τή δόξα τῆς θυσίας τῶν προγόνων μας. Σᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία νά γνωρίσετε τό δικό μας καί δικό σας παρελθόν, ὥστε νά χαράξετε τό μέλλον σας στίς ὀρθές βάσεις. Στά ἰδανικά ἐκεῖνα πού μέχρι καί σήμερα ἀντηχοῦν ἀνάμεσα στίς μαρμαρίνες στήλες τοῦ Παρθενῶνα καί στά ψηφιδωτά τῶν Ἀγίων μας, ἀνάμεσα στά ἔπη τοῦ Ὀμήρου καί στίς ἑλληνορθόδοξες ἀναφορές τῶν πρώτων Ἑλληνικῶν Συνταγμάτων.

Ἔχετε, λοιπόν, παιδιά μου τή δυνατότητα νά γνωρίσετε, χωρίς τή μεσολάβηση παρερμηνειῶν καί διαστρεβλώσεων, ἀπευθείας ἀπό τίς πρωτότυπες πηγές, τίς ἀξίες καί τά ἰδανικά τῶν ἀνθρώπων πού ἀγωνίσθηκαν, μέ πίστη στόν Χριστό καί ἀφοσίωση στήν πατρίδα, γιά μία Ἑλλάδα ἐλεύθερη.

Ἡ ἐμπειρία τῆς πρώτης Ἐθνοσυνελεύσεως τῶν Νέων κατέδειξε ὅτι οἱ φοιτητές καί οἱ νέοι ἐπιστήμονες τῆς πατρίδας μας ἔχουν τή χάρη καί τά ἐφόδια, πνευματικά καί ψυχικά, ὥστε μέ ὠριμότητα καί μέ τεκμηρίωση νά συνδιαλεχθοῦν, νά καταθέσουν σκέψεις καί προτάσεις, τίς ὁποῖες μελέτησε μέ προσοχή ἡ Ἱερά Σύνοδος. Εἶμαι βέβαιος ὅτι καί τό δεύτερο αὐτό Συνέδριο θά εἶναι ἀντάξιο τοῦ ἐπιπέδου τοῦ πρώτου.

Συγχαίρω τούς Προέδρους τῶν δύο Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σιδηροκάστρου κ. Μακάριο καθώς καί τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιο. Ἡ συνεργασία τῶν δύο Ἐπιτροπῶν ἤδη ἔχει βοηθήσει τήν Ἐκκλησία τῆς Ελλάδος νά ἔχει μία διακριτή, ἀλλά καί οὐσιαστική, παρουσία στόν πανελλήνιο ἐορτασμό τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν ἔναρξη τῆς Ἐθνεγερσίας.

Συγχαίρω ἐπίσης τά νέα παιδιά, τά ὁποῖα συμμετέχουν, καθώς καί τούς ἐπιστήμονες

Συντονιστές των ἑξι ομάδων ἐργασίας γιά τό ἔργο τό ὁποῖο ἐπιτέλεσαν καί γιά τήν προθυμία τους νά ἀναδείξουν τά μνηύματα ἐκεῖνα, τοῦ 1821, τὰ ὁποῖα διατηροῦν μία διαχρονική ἐπικαιρότητα.

Εὐχομαι πάνω ἀπό ὄλα ὑγεία σέ ὄλους τούς συντελεστές, καλή ὑπόλοιπη Σαρακοστή καί Καλή Ἀνάσταση.

Μέ τίς σκέψεις αὐτές, σᾶς καλωσορίζω καί κηρύσσω τήν ἔναρξη τῆς Β΄ Ἐθνοσυνελεύσεως τῶν Νέων».

Στή συνέχεια, στά μέλη τῆς Ἐθνοσυνέλευσης ἀπηύθυναν χαιρετισμό ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καί τῆς Νεότητος καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος.

Ἀκολούθως, ἄρχισε ἡ πρώτη συνεδρίαση τῆς Ὀλομέλειας, κατά τήν ὁποῖα, ἐκπρόσωποι τῶν ἑξι ομάδων ἐργασίας τῆς Ἐθνοσυνέλευσης (ἀντίστοιχων τῶν ἑξι Μητροπολιτικῶν Κέντρων πού κατανεμήθηκαν γεωγραφικά), παρουσίασαν τά πορίσματα τῆς μελέτης καί τοῦ διαλόγου πού πραγματοποιοῖσαν περίπου ἕναν μῆνα τώρα. Τίς ἑξι ομάδες ἐργασίας συντόνισαν οἱ: Παναγιώτης Χαρατζόπουλος καί Κωνσταντῖνος Χολέβας, Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Ἀθανασίου καί Κωνσταντῖνος Κωτσιόπουλος, Πρωτοπρ. Πέτρος Ἀθανασόπουλος καί Γεώργιος Τασσιᾶς, Πρωτοπρ. Θεμιστοκλῆς Μουρτζανός, Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Πρωτοπρ. Δημήτριος Κεσκίνης.

Ἀπό τά πορίσματα τῶν ομάδων ἐργασίας, προέκυψε ἡ Διακήρυξη τῆς Β΄ Ἐθνοσυνελεύσεως τῶν Νέων, ἡ ὁποῖα ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Β΄ Ἐθνοσυνέλευση τῶν Νέων, ἀποτελούμενη ἀπό νέες καί νέους, ἐκπρὸς ὄλων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πραγματεύθηκε τά ἑξῆς θέματα καί ἀπεφάνθη:

Τό πρῶτο Μητροπολιτικό Κέντρο (ἐκπρόσωποι Ἱ. Μητροπόλεων Ἀττικῆς καί Κυκλάδων) συμπέρανε τά ἑξῆς, ὅσον ἀφορᾷ τή σχέση Ἑλλάδος καί Εὐρώπης καί τήν πρόταση τῶν Χριστιανῶν νέων πρὸς τή σημερινή Εὐρώπη:

Θεωροῦμε πῶς ἡ Εὐρώπη πρέπει νά ἐπαναθεμελιώσῃ τήν ὑπαρξή της στίς τρεῖς ἰδρυτικές

της ἀξίες, τίς ὁποῖες ἐν πολλοῖς ἔχει ἀπεμπολήσει καί κατευθύνεται πρὸς μία ὀλισθηρή πορεία. Συγκεκριμένα, πρέπει νά ἐπιμείνουμε στίς ζωογόνες, γιά τήν Εὐρώπη, ἀρχές τοῦ Χριστιανισμοῦ, τῶν ἀρχαιοελληνικῶν πνευματικῶν ναμάτων καί τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου. Ὅπως καί στήν προμετωπίδα τοῦ πρῶτου Συντάγματος γίνεται ἀναφορά καί ἐπίκληση στήν Ἁγία Τριάδα καί τονίζεται ἡ ὑπαρξη τῆς ἐπικρατούσας θρησκείας, ἔτσι καί στήν Εὐρώπη τοῦ 21ου αἰῶνα τά σύνδρομα ἐνοχῆς γύρω ἀπό τόν Χριστιανισμό πρέπει νά τελειώσουν. Ἄλλωστε, ἡ ἀνοχή καί ὁ σεβασμός τῶν ἀλλοθρήσκων τόσο στήν Εὐρώπη ὅσο καί στήν Ἑλλάδα, εἶναι συνταγματικά κατοχυρωμένες. Τό ζητούμενο δέν εἶναι νά προσεγγίσουμε ἐπιθερμικά τήν Χριστιανική Παράδοση, ἀλλά νά βιώσουμε αὐθεντικά τήν οὐσία της, τονίζοντας τίς ἀξίες τῆς ἐλευθερίας καί τῆς ἀγάπης. Εἶναι ἀπαραίτητο νά ἐπανέλθει στό προσκήνιο ὁ Χριστιανισμός, ὄχι μόνο ὡς σύνολο δογματικῶν ἀληθειῶν καί λατρευτικῶν δοξολογιῶν, ἀλλά ὡς βίωμα ζωῆς, ὡς καθημερινή ἠθική πρακτική τῆς φιλανθρωπίας καί τῆς φιλαλληλίας, ὡς μικρά ζύμη πού θά ζυμῶσει ὄλο τό φύραμα καί ὡς φῶς πού θά φωτίσει ἕνα τοπίο πού τώρα φαντάζει τοπίο στήν ὁμίχλη. Μέ αὐτόν τόν τρόπο ἡ Εὐρώπη θά ἐπιτύχει τήν ἄμβλυση τῶν κοινωνικῶν ἀνισοτήτων, τῶν πρακτικῶν διευθυντηρίου καί τήν ἀπαλλαγή ἀπό τή διχαστική ρητορική γιά ἐργατικό καί σώφρονα Βορρᾶ καί δῆθεν ὀκνηρό Νότο.

Παράλληλα, ὅπως γίνεται εἰδική μνεῖα στή Διακήρυξη τῆς Ἐθνικῆς Συνέλευσης γιά τούς ἀπογόνους «τοῦ σοφοῦ καί φιλανθρώπου ἔθνους τῶν Ἑλλήνων», ἔτσι καί ἡ Εὐρώπη γιά ν' ἀποφύγει τήν ὁποια πιθανή τροχιά ἀπορρύθμισης ὀφείλει νά ἐπαναπροσδιορίσει τήν ἰδεολογική της κατεύθυνση στή βάση καί τοῦ ἀρχαιοελληνικοῦ πνεύματος. Ὡς ἐκ τούτου, θά ἐπικαιροποιηθοῦν ἔννοιες πού ἀναφέρονται στό πρῶτο Σύνταγμα καί ἔτσι θά ἐπιτευχθεῖ ἡ ἐμπέδωση τῶν Εὐρωπαϊκῶν κεκτημένων πού εἶναι: τό δημοκρατικό πολίτευμα, ἡ θεσμική κατοχύρωση τῆς διάκρισης τῶν τριῶν ἐξουσιῶν καί ἡ πίστη στήν ἰδέα καί αὐταξία τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἐξάλλου ἄς μὴν λησμονοῦμε τή μνημειώδη φράση τοῦ Στρατηγοῦ καί μετέπειτα Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, Σάρλ Ντέ

Γκώλ: «Γιά νά ἔχει μέλλον ἡ Εὐρώπη, πρέπει νά ἀξιοποιεῖ δημιουργικά τήν ἀρχαιοελληνική κλασική παιδεία καί τήν Χριστιανική κληρονομιά».

Ὅμως, ἡ ἀλματώδης τεχνολογική πρόοδος καί ἡ ὑποβάθμιση τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν, ἀποτελοῦν τό κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς σύγχρονης ἐποχῆς. Τόν καθοριστικό ρόλο γιά τή διατήρηση τῆς παράδοσης καί τῶν ἀξιῶν, καλεῖται νά παίξει καί ἡ οἰκογένεια.

Ἀδιαμφισβήτητα, ὁ θεσμός τῆς σύγχρονης οἰκογένειας ταλανίζεται ἀπό οἰκονομικά προβλήματα καί ἐσωτερικές ἀναταράξεις. Παρά ταῦτα, ἀποτελεῖ ἕναν ἀπό τούς βασικότερους κοινωνικούς θεσμούς, καθώς ἀπό τήν ἀρχαιότητα ἕως σήμερα, ἀποτελεῖ τόν στυλοβάτη μιᾶς εὐνομούμενης πολιτείας. Εἶναι ἐκείνη πού βοηθάει νά ἀποκτήσει τό παιδί τά χαρακτηριστικά πού θά διαμορφώσουν τήν προσωπικότητά του, ἀλλά καί θά ἐνδυναμώσουν τήν ὑπόστασή του, ὡς πολίτη, στήν κοινωνία. Ἡ φράση πού συχνά ἀκοῦμε, «ἄλλα ξεκινοῦν ἀπό τήν οἰκογένεια», ἀναδεικνύει τό μέγεθος τῆς εὐθύνης πού καλεῖται νά ἐκπληρώσει.

Θεμέλιο τῆς χριστιανικῆς οἰκογένειας εἶναι ὁ Χριστός. Ἡ οἰκογένεια καθοδηγεῖται ἀπό τή διδασκαλία τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐνταγμένη στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, στή ζωή μιᾶς ἐνορίας. Ὅπως ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Ἐνθα ἀνὴρ καί γυνή καί παιδιά καί τοῖς τῆς ἀρετῆς συνδεδεμένοι δεσμοῖς, ἐκεῖ μέσος ὁ Χριστός». Ἀκόμα, τό παιδί γαλουχεῖται στά ἱερά νάματα τῆς Πίστεως, ἐνῶ διαμορφώνει τήν ἱστορική του συνείδηση, τὰ ὁποῖα συναποτελοῦν σημαντική παρακαταθήκη γιά τό μέλλον τό δικό του καί τῆς κοινότητας.

Μία ἀκόμη πρόταση δέν θά μπορούσε νά εἶναι ἄλλη ἀπό τό ἀξεπέραστο μάθημα πολιτικῆς γραμματείας πού μᾶς παρέδωσε στά Ἀπομνημονεύματά του, ὁ μαχητής τῆς πέννας καί τοῦ σπαθιοῦ, Ἰωάννης Μακρυγιάννης. Μᾶς νουθετοῦσε καί μᾶς νουθετεῖ ἀκόμα μέ τό διαχρονικό: «εἴμαστε εἰς τό ἐμεῖς κι ὄχι εἰς τό ἐγώ». Ἀνάγοντας αὐτό τό ὑπέροχο μίνυμά του ὡς πολιτικό ὀδοδείκτη σέ διακρατικό ἐπίπεδο, τότε δέν θά ὑπάρχει περιθώριο γιά μία Εὐρώπη πολλῶν ταχυτήτων. Μέ γόνιμη συνεργασία τῶν

λαῶν καί ἀλληλεγγῆ, θά πραγματώσουμε τήν βούληση τῶν Ἑλλήνων Ἐπαναστατῶν πού ἀναφέρουν στή Διακήρυξή τους, τούς Εὐρωπαίους ὡς «συναδέλφους μας Εὐρωπαίους Χριστιανούς». Ἔτσι θά ἀποφευχθοῦν οἱ ἐπικίνδυνες φυγόκεντρες τάσεις καί θά ἐνισχυθοῦν οἱ κεντρομόλες Εὐρωπαϊκές προοπτικές.

Τέλος, κύριο μέλημα τῶν Χριστιανῶν νέων τῆς Εὐρώπης εἶναι νά καταστήσουν σαφές πῶς ἡ Εὐρώπη ἐνώνει καί δέν χωρίζει πατρίδες! Οἱ Εὐρωπαῖοι σέβονται τούς λαούς καί τήν παράδοσή τους, ὑπερασπίζονται τήν ταυτότητά τους καί τιμοῦν τήν ἐθνική τους κληρονομιά. Συνιστᾷ ἀδήριτη ἀνάγκη νά ἐπιστρέψουμε στήν πραγματική ἔννοια στά θέματα πολιτισμοῦ τῆς Ε.Ε. πού δέν εἶναι ἡ ἀλλοτριώση, ἀλλά ἡ οὐσιαστική συνειδητοποίηση τῆς μοναδικότητας κάθε πολιτισμοῦ.

Τό δεύτερο Μητροπολιτικό Κέντρο (Ἐκπρόσωποι Ἱ. Μητροπόλεων Μακεδονίας), στό πλαίσιο τῶν συζητήσεων τῆς «Β' Ἐθνοσυνελεύσεως τῶν Νέων», ἀσχολήθηκε μέ τόν θεσμό τῶν Ἑλληνορθόδοξων Κοινοτήτων ἐπί Τουρκοκρατίας καί μέ τήν κατάργησή του μετά τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση καί κατέληξε ὅτι:

Ἡ τυπολογία τῶν κοινοτήτων στήν Τουρκοκρατία μέ βάση τά οἰκονομικά καί ἐπαγγελματικά χαρακτηριστικά, χωρίζεται σέ 5 ὁμάδες:

1. Τά κοινοτικά ὄρυχια τῆς Χαλκιδικῆς (τά Μαδεμοχώρια).
2. Τά κτηνοτροφικά τσελιγκάτα
3. Οἱ κοινοτικές ψαρικές τῆς Μαύρης Θάλασσας
4. Τό συντροφοναυτικό σύστημα τῆς Ὑδρας καί
5. Τό Ἀμπελακιώτικο συνεταιριστικό φαινόμενο

Τίς κοινότητες αὐτές τίς διέπει μία βασική ὁμοιότητα: τό χαρακτηριστικό δημοκρατικό σύστημα διοίκησης, ὅπως ἐπιβιώνει στό Ἅγιον Ὅρος μέχρι καί σήμερα. Μέ λίγα λόγια, αὐτό λειτουργεῖ ὡς ἐξῆς: ἡ κάθε μονή, ὅπως ἡ κάθε κοινότητα ἔχει αὐτοδιοίκηση ὅσον ἀφορᾷ τά ἐσωτερικά της θέματα. Ἔχει δηλαδή μία τοπική σύναξη, ἡ ὁποία καθορίζει καί τούς ὑπευθύνους γιά τό κάθε διακόνημα κ.λπ. Ὅσα θέματά της

ὅμως δὲν ἀφοροῦν μόνο ἐκεῖνη, παραπέμπονται στὴν Ἱερά Κοινότητα. Αὐτή δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν ἐκπροσώπων τῶν Μονῶν, μέ ἀντιστοιχία ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἀνά Μονή. Τὸ ἐκτελεστικό ὄργανο εἶναι ἡ Ἱερά Ἐπιστοασία. Ἐκεῖ, οἱ μονές χωρίζονται σέ πέντε τετράδες. Οἱ ἀποφάσεις καί στὸ ἐπίπεδο αὐτὸ εἶναι ἄκρως δημοκρατικές. Ὑπάρχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνησικυρίας (veto) στὴν περίπτωση πού κατατίθεται διαφωνία ἀπὸ κάποια τετράδα τοῦ Ἁγίου Ὁρους σχετικά μέ προτεινόμενα μέτρα. Τὸ σύστημα αὐτὸ περνάει καί στίς κοινότητες τοῦ τουρκοκρατούμενου Ἑλληνισμοῦ. Γιά παράδειγμα, στὰ Μαδεμοχώρια ὑπῆρχαν 12 κωμοπόλεις καί 360 χωριά. Θεωρώντας τίς κωμοπόλεις σάν μικρές πρωτεύουσες, ἐκλέγονταν 12 ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ στὴν ὁμοσπονδιακὴ διοίκηση. Ἀντίστοιχο μέ τὴν Ἱερά Ἐπιστοασία ρόλο ἐπιτελοῦσαν οἱ τέσσερις βεκίλιδες, πού προέκυπταν μετὰ ἀπὸ ὁμόφωνη ἀπόφαση τῶν 12 ἀντιπροσώπων. Ὑπάρχει καί ἐδῶ ἡ ἴδια ἔμφαση στὴν ὁμοφωνία καί στὸ δικαίωμα ἀρνησικυρίας πού δίνεται στὸ Ἅγιον Ὁρος. Τὸ δικαίωμα αὐτὸ ἐξασφαλίζεται ὡς ἑξῆς: ἡ σφραγίδα ἀποτελοῦνταν ἀπὸ 12 τμήματα, τὸ καθένα κατατεθειμένο σέ μία ἀπὸ τίς 12 κοινότητες – κωμοπόλεις. Καμμία ἀπόφαση δὲν ἦταν ἔγκυρη, παρά μόνο ἂν ἦταν ἐπικυρωμένη ἀπὸ τὴν σύνολη σφραγίδα τοῦ Συμβουλίου. Ἔτσι ἐπιτυγχανόταν ἡ ὁμοφωνία καί ἡ ἐνότητα.

Τὸ πολιτικό αὐτὸ σύστημα διοίκησης εἶναι φυσικό καθρέπτισμα τοῦ ἀρχαίου ὀρθόδοξου μητροπολιτικοῦ συστήματος τῶν ἐπαρχιακῶν συνόδων τῶν ἐπισκοπῶν – ἕνα δημοκρατικό σύστημα ἀποκέντρωσης καί αὐτοδιοίκησης. Τὸ ὀρθόδοξο αὐτὸ πνεῦμα εἶχε ἐπηρεάσει ἀκόμη καί τοὺς βυζαντινοὺς αὐτοκράτορες, μέχρι ἀκόμη καί τὸ σημεῖο νὰ παραχωρήσουν στίς τότε κοινότητες αὐτοδιοίκηση. Ἀκόμη ἐμφανέστερη ὅμως πνευματικὴ ἐπίδραση εἶχαν τὰ κοινόβια στίς κοινότητες: ἡ μοναχικὴ πολιτεία ἀνεκάθεν ἀποτελοῦσε πρότυπό τους, κάτι πού φαίνεται τόσο στὸ θεσμικό, ὅσο καί στὸ ἐθιμικό κομμάτι. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ὀργανικὴ σχέση μέ τὴν κοινότητα, ὥστε αὐτὴ δὲν ἀποτελεῖ μία ἀπρόσωπη ἀφηρημένη ὄντοτητα, ἐχθρική πρὸς τὴν ἀτομικότητά του. Ἀντίθετα, κατὰ τὸ

χριστιανικό πνεῦμα, ὁ ἕνας θεωρεῖ τὸν ἄλλον ὡς εἰκόνα Θεοῦ, ἐνῶ ταυτόχρονα ἐπιδιώκεται ἡ θεοκεντρικότητα ὡς κοινωνία προσώπων. Μόνο σέ ἀκραῖες περιπτώσεις ἀνέλαβε πολιτικές ἀποφάσεις ὀρθόδοξος ἱεράρχης. Στίς περιπτώσεις ὅμως αὐτές, ὁ κλῆρος ἦταν τὸ μόνο σεβαστὸ ἀπὸ τὸν κατακτητὴ μέσο ἐκπροσώπησης τῶν ὑποδοῦλων. Ἔτσι, ὁ ἐθναρχικός ρόλος τῆς Ἐκκλησίας λειτούργησε ἀναγκαστικά, λόγω τῶν συνθηκῶν, ὡς ἐξαίρεση ἀπὸ τὸ βυζαντινὸ σύστημα τῆς συναλληλίας, τῶν διακριτῶν δηλαδὴ ρόλων Ἐκκλησίας - πολιτείας.

Σύμφωνα μέ τὴν ἱστορικὴ καί κοινωνιολογικὴ ἔρευνα, τὸ γνησιότερο κύτταρο τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἡ κοινότητα καί ὁ δῆμος, ἀναπαράγουν τὴ βυζαντινὴ παράδοση καί θρησκευτικότητα. Ἡ κοινότητα καί ὁ δῆμος, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελέσουν τοὺς θεμέλιους λίθους οἰκοδόμησης τοῦ νεοελληνικοῦ κράτους. Ἀντιθέτως, ἐπικράτησε τὸ πνεῦμα τοῦ ἀπόλυτου βυζαντινοῦ συγκεντρωτισμοῦ τοῦ Ὁθωνα, ὁ ὁποῖος διέλυσε τίς κοινότητες, μετασηματίζοντας αὐτές σέ δήμους. Ὁ Μάουρερ, μέ τὸ νόμο τοῦ 1833, ἔδινε τὸ δικαίωμα στὸν βασιλιά, νὰ ὀρίζει καί νὰ παύει τὸν δήμαρχο, γεγονός πού ἀκύρωνε ὅλη τὴ δημοκρατικὴ παράδοση τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἡ κοινότητα εἶναι ἀκόμη καί στὴν ἐποχὴ μας βιώσιμη, παρά τὴ χρόνια ἀπομάκρυνσή μας ἀπὸ αὐτήν. Ὄταν μιᾶμε γιὰ κοινότητα, δὲν πρέπει νὰ σκεφτόμαστε τὴ διάλυση τῆς κεντρικῆς διοίκησης τῆς κυβέρνησης τοῦ κράτους. Ἡ ἐπιθυμία μας γιὰ ἐπαναφορὰ τοῦ κοινοτικοῦ συστήματος τῆς διοίκησης δὲν μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ ὡς κράτος ἐν κρᾷτι γιὰ τίς κοινότητες. Τὸ ζήτημα ὅμως εἶναι ἡ διαφύλαξη τῶν κοινοτήτων ἀπὸ τὸν κίνδυνο τῆς ἀφομοίωσής τους στὸν κεντρικὸ δῆμο. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐστιάσουμε σέ μία ἐνδυνάμωση τῆς τοπικῆς αὐτοδιοίκησης καί τῆς πολιτικῆς συνειδήσεως τῶν πολιτῶν, ὥστε νὰ μὴν ἐναποθέτουμε τίς ἐλπίδες καί ἀνάγκες μας σέ μία ἀπρόσωπη γραφειοκρατία, ἀλλὰ νὰ διατηρήσουμε τὴν προσωπικότητα τῆς συλλογικότητας.

Μία ὅμως ἀκόμη ἀλλαγή θὰ πρέπει νὰ γίνῃ: μέ τὴν ἀνάπτυξη τῶν κοινοτήτων, θὰ πρέπει νὰ ἐπαναποποθετηθεῖ ἡ ἐνορία στὸ κέντρο

της κοινοτικής ζωής. Η μεταμοντέρνα σκέψη, που οδηγεί στο μηδενισμό, τον σχετικισμό και την ατομοκρατία, διαλύει την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη. Η επανασύνδεση κοινότητας και ένορίας είναι λοιπόν ικανή να λύσει αυτής της φύσεως τα ύπαρξιακά προβλήματα, επαναφέροντας τον άνθρωπο πιο κοντά στο αρχαίο κάλλος στη σύγχρονη εποχή της παγκοσμιοποίησης και του κινδύνου της ομογενοποίησης.

Στο τρίτο Μητροπολιτικό Κέντρο (έκπρόσωποι Ί. Μητροπόλεων Πελοποννήσου) συζητήθηκε ο παραγκωνισμός των Αγωνιστών του 1821 μετά την Έπανάσταση και η δυνατότητα συνθέσεως της Παραδόσεώς μας με τα δεδομένα της σύγχρονης πραγματικότητας. Τα κυριότερα συμπεράσματα είναι τα εξής:

Είναι αλήθεια λοιπόν, πώς οι συσχετισμοί δυνάμεων μετά τη λήξη της Έπανάστασης έθεσαν τους Αγωνιστές στο περιθώριο. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο περιφνημένος Γέρος του Μοριά, μυαλό της Έπανάστασης και έμπυχωτής του Λαού στά δύσκολα, φυλακίστηκε και καταδικάστηκε σε θάνατο. Ο Νικήτας Σταματελόπουλος, ο επονομαζόμενος Νικηταρής ο Τουρκοφάγος, πέθανε το 1849 πάμπτωχος, άρρωστος και τυφλός σε ένα ήμισυπόγειο στον Πειραιά σε ηλικία 68 ετών. Ο Γιάννης Μακρυγιάννης, καταδικάστηκε σε θάνατο για εσχάτη προδοσία και έμεινε φυλακισμένος και σε απομόνωση επί τριετία (1851-1854). Λιγότερο γνωστοί, πλίν όμως σημαντικοί, Αγωνιστές της Έπανάστασης, όπως ο Παναγιώτης Σέκερης και ο Μανουήλ Βερνάρδος, πέθαναν πάμπτωχοι αφού έδωσαν τα πάντα για την ελευθερία της πατρίδας. Ο μέν Σέκερης διέθεσε την περιουσία του για τη χρηματοδότηση της οργάνωσης της Φιλικής Έταιρείας, ο δέ Βερνάρδος ίδρυσε στο Ίασιο έλληνικό τυπογραφείο το οποίο λειτούργησε μέχρι το 1821 συμβάλλοντας στην πνευματική προετοιμασία των εξεγερμένων Ελλήνων.

Ήταν όμως αυτός ο παραγκωνισμός άρκετός για να σβήσουν μεμιάς οι ιδέες και οι αντιλήψεις ενός λαού που μεγαλούργησε τα άμέσως προηγούμενα χρόνια, προκαλώντας το μεγαλειώδες κίνημα του φιλελληνισμού και του καθολικού θαυμασμού ακόμα και σε αντιδραστικές και αντεπαναστατικές

κυβερνήσεις; Η απάντηση είναι μάλλον αρνητική. Τίποτα απ' ό,τι έκανε το όθωνικό καθεστώς δεν φάνηκε άρκετό να ξεριζώσει τη βαθιά πίστη και την προσήλωση του έλληνικού λαού στην παράδοση. Στην περίπτωση μας το έννοιολογικό πεδίο της παράδοσης περιορίζεται στην πνευματική έκφανση αυτής, δηλαδή στις αξίες, στις αρχές, στο ήθος που διακατείχε τους αγωνιστές του '21, στοιχεία τα οποία διαμόρφωσαν εν πολλοίς την ιδεολογία, που βρίσκεται στη βάση της Έλληνικής Έπανάστασης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα που καταδεικνύει το πνεύμα, αλλά και αυτή την ίδια την πίστη στην παράδοση αποτελεί μεταξύ άλλων η προκήρυξη που διαμοίρασε ο Άλέξανδρος Ύψηλάντης τις παραμονές της Έλληνικής Έπανάστασεως ή όποια τιτλοφορούνταν «Μάχου υπέρ πίστεως και πατρίδος».

Αυτή την πίστη λοιπόν στην παράδοση και τις ιδέες που βρίσκονταν βαθιά χαραγμένες μέσα στις καρδιές των Ελλήνων δεν ήταν δυνατό να τις παραγκωνίσει το νέο καθεστώς που ανέλαβε την ανοικοδόμηση του υπό ίδρυση έλληνικού κράτους.

Όστόσο, προσπαθώντας να δώσουμε μία έπαρκή απάντηση στα ζητούμενα και τις προκλήσεις του σήμερα αναρωτιόμαστε αν οι ιδέες, οι αξίες που έμφώλευαν στις ψυχές των αγωνιστών και όδήγησαν τελικά στον άγωνα για ανεξαρτησία μπορούν να σημαίνουν κάτι στο τώρα, σε αυτό που θά μπορούσε να ονομαστεί νέα έλληνική ταυτότητα. Η ταυτότητα, ως σημειωθεί, δεν είναι κάτι σταθερό, αλλά απεναντίας βρίσκεται υπό συνεχή διαμόρφωση. Η ταυτότητα μπορεί να είναι συλλογική ή ατομική. Η δέ συλλογική ταυτότητα μπορεί να έχει αναφορά παγκόσμια, ευρωπαϊκή ή έθνική. Άφορᾶ άκόμη εξ όρισμού αυτό που είναι κάποιος, άρα έχει επίδραση στη διαρρύθμιση της ζωής του με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Σε μία κοινωνία που θέλει να είναι καινοτόμα, έκσυγχρονη, δυτικά προσανατολισμένη, προοδευτική, ποιά θέση μπορεί να κατέχει ή παράδοση, όπως την προσδιορίσαμε και όπως ένσαρκώθηκε στο πρόσωπο των αγωνιστών του '21;

Σέ ένα πολυμεταβαλλόμενο κόσμο, όπου ο άμοραλισμός, ή σχετικοποίηση άξιων και ιδανικών, καθώς και ή πολιτισμική όμογενοποίηση πού θυσιάζει κάθε μορφής ιδιαιτερότητα και διαφορετικότητα, βρίσκεται στην αιχμή του δόρατος, ποιός ό ρόλος της παράδοσης, όπως «όρίστηκε» από τους ήρωες του έθνικού ξεσηκωμού δύο αιώνες πριν; Άν αναλογιστούμε ότι κύρια έκφανση αυτού του παραδοσιακού στοιχείου είναι ή πίστη στά έλληνορθόδοξα ιδανικά, τότε ή απάντηση πού θά δοθεί είναι καθαρή, όπως τά διδάγματα της. Η Όρθοδοξία έμπεριέχει μέσα της στοιχεία και λειτουργίες πού μπορούν νά δώσουν την κατάλληλη ώθηση στους σύγχρονους Έλληνες νά αγωνιστούν και νά αντισταθούν, προτάσσοντας τά ιδανικά –όπως αυθεντικά όρίζονται από τί συγκεκριμένη παράδοση– της έλευθερίας και της δικαιοσύνης, έναντι όλων αυτών πού επιθυμούν νά τά «ξεθωριάσουν» ή ακόμα χειρότερα νά τά εξαλείψουν.

Μέ λίγα λόγια, ή παράδοση, κύρια έκφανση της οποίας είναι ή έλληνορθόδοξη πίστη, συνιστά τίς ρίζες πού στηρίζουν τον κορμό, την πηγή στην όποία ανατρέχουμε για νά έμπνευστούμε στο παρόν. «Τ' άθάνατο κρασί του '21» πού έρχεται στά χείλη του Παλαμά την έπαύριον της έκρηξης του έλληνοϊταλικού πολέμου, «ή άρετή και ή τόλμη» των αγωνιστών πού ύμνει ό Κάλβος δημιουργούν ένα πλαίσιο άξιων πού κανείς μπορεί νά τίς ένστερνιστεί ή νά τίς άπορρίψει. Άκόμη και σέ μία σύγχρονη κοινωνία όπως την περιγράψαμε, τό έθνικό στοιχείο προϋποτίθεται. Η Εύρωπαϊκή Ένωση κατά την ίδρυσή της προέβλεπε τον σεβασμό στην πολιτισμική ιδιαιτερότητα του κάθε λαού και όχι την όμογενοποίησή τους. Άς έχουμε άκόμη κατά νου πώς τό παρόν δέν είναι παρά τό παρελθόν του μέλλοντος.

Στό τέταρτο Μητροπολιτικό Κέντρο (έκ-πρόσωποι Γ. Μητροπόλεων Ιονίων Νήσων και Ήπειρου) πού συμμετείχε στή «Β' Έθνοσυνέλευση Νέων» μελετήθηκε ή προσωπικότητα του Ιωάννου Καποδίστρια, πρώτου Κυβερνήτου της Ελλάδος καθώς και ή δυνατότητα αξιοποιήσεως στοιχείων της Όρθόδοξης Χριστιανικής Παράδοσης στή σύγχρονη πολιτική και κοινωνική ζωή. Η

πρόταση της Όμάδας είναι ή έξής: Ό Ιωάννης Καποδίστριας παραμένει έξ ίσου επίκαιρος σήμερα όσο ποτέ. Η λαμπρή εύρωπαϊκή του σταδιοδρομία πού τον έφερε στο πλευρό ή αντιμετώπιζε με ήγεμόνες και κορυφαίους διπλωμάτες και πολιτικούς, ή στάση του κατά την προετοιμασία και έναρξη της Έπανάστασης, οι στενές σχέσεις του με μία μεγάλη δύναμη, τί Ρωσία, ό μοναχικός και μελαγχολικός χαρακτήρας του, ή θρησκευτικότητα του, ή συγκεντρωτική του διακυβέρνηση, άποτέλεσμα της ανάγκης για γρήγορη όργάνωση κράτους και οι αντιδράσεις πού αυτή προκάλεσε είναι μερικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα του Κυβερνήτη.

Η ποιότητά του ως άνθρωπου, τό προσωπικό του κύρος, ό πατριωτισμός του, τό γεγονός ότι δέν είχε ανάγκη την έξουσία γιατί την είχε ήδη άσκήσει, ή διπλωματική του όξυδέρκεια και έμπειρία, ή διοικητική του ίκανότητα, αλλά και ή γνώση ότι χωρίς δυνατή οικονομία και οικονομική στήριξη δέν μπορεί νά όργανωθεί κράτος, όπως επίσης και ή επιλογή έμπειρων, ίκανών και ζηλωτών συνεργατών, καθιστούν τον Καποδίστρια μοναδικό ήγέτη.

Έχει, βεβαίως, δυτική παιδεία και είναι έπηρεασμένος από τό κλίμα της Εύρώπης. Έχει όμως και όρθόδοξο φρόνημα και γνώση της παράδοσης, αλλά και ισχυρή αντιδυτική διάθεση. Γνωρίζει καλά πώς δέν μπορεί νά προχωρήσει χωρίς τί βοήθεια των τριών Μεγάλων Δυνάμεων, αλλά κρατά πολιτική ίσης φιλίας προς αυτές. Άξιοποιεί τό κίνημα του φιλελληνισμού και τίς προσωπικές του γνωριμίες για νά βοηθήσει την πατρίδα του. Δέν είναι ύποτελής, αλλά ήγέτης με ποιότητα και γνώση, ό όποιος γνωρίζει τί νά ζητήσει, πότε και πώς.

Άπέναντι λοιπόν στή Δύση κρατά στάση όχι άκριτου θαυμασμού και ύποτελείας, αλλά ίσορροπίας. Αυτός ό κατ' έξοχήν Εύρωπαίος μερίμνησε άγρυπνος νά διατηρήσει την έθνική ταυτότητα των Έλλήνων και τον κατέτρεχε ό φόβος μήπως ή έλληνική νεολαία ένστερνισθεί τά λαμπερά δυτικά πολιτισμικά, φιλοσοφικά και ήθικά κηρύγματα και χάσει την ταυτότητά της. Ήθελε την Ελλάδα και τό έλληνικό Έθνος μέσα στους εύρωπαϊκούς κόλπους αλλά με πλήρη

αὐτονομία, αὐτάρκεια καὶ ἐθνικὴ ταυτότητα.

Γέμισε μὲ σχολεῖα τὴν Ἑλληνικὴ ἐπικράτεια, στό πρόγραμμα τῶν ὁποίων ἔπαιξε σημαντικό ρόλο ἡ λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, φρόντισε γιὰ τὸν στρατό καὶ τὸ ναυτικὸ ὥστε νὰ λειτουργεῖ σὲ τακτικὰ σώματα ὑπὸ ἐνιαῖα διοίκηση, ἀνασυγκρότησε τὴν Ἐκκλησία, χωρὶς νὰ τὴν χωρίσει ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ὀργάνωσε θεσμικὰ τὴ δικαιοσύνη, ἔλαβε μέρηνα γιὰ τὴν ὑγεία καὶ τὴ γεωργία, ἐμφύσησε αἶσθημα ἀσφάλειας στὸν λαό, ἔδωσε διπλωματικές μάχες γιὰ τὴν ἐπέκταση τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικράτειας, ὀδήγησε μὲ τὴ διπλωματικὴ του ὀξυδέρκεια στὴ δημιουργία ἀνεξάρτητου ἑλληνικοῦ κράτους.

Ὁ Καποδίστριας μᾶς διδάσκει μὲ τὸ ἦθος καὶ τὸ ἠγετικὸ του πρότυπο ὀρισμένα στοιχεῖα πού εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴ σημερινὴ πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ πραγματικότητα:

Στὴν πολιτικὴ χρειάζομαστε ἠγεσία πού νὰ συνδυάζει: ἀνώτατο μορφωτικὸ ἐπίπεδο, πνευματικὴ καλλιέργεια, διορατικὸτητα, ἐργατικὸτητα, εἰρηνικὴ διάθεση, εὐλικρία, συνέπεια λόγων καὶ ἔργων, δημοκρατικὸ ἦθος, ἠθικὴ συνείδηση καὶ ἐντιμότητα, κοινωνικὴ συνείδηση, ξεκάθαρη ἰδεολογία, προσωπικὸτητα ἀλλὰ καὶ ταπεινότητα, ὅπως ἐπίσης καὶ ὀξυδέρκεια.

Ἡ πολιτικὴ ἠγεσία θὰ πρέπει νὰ ἔχει ὡς ὄραμά της τὸ «Πρῶτα ἡ Ἑλλάδα» καὶ νὰ λειτουργεῖ ἐξισορροπητικὰ ἀνάμεσα στὶς ἀπαιτήσεις τῆς Εὐρώπης καὶ στὴν ἀνάγκη νὰ κρατήσουμε τὴν ἐθνικὴ μας ταυτότητα.

Σὲ κοινωνικὸ ἐπίπεδο χρειάζεται κυρίως μέσα ἀπὸ τὴν παιδεία ἡ νέα γενιά νὰ υἰοθετήσῃ ὡς προτεραιότητα ἀξίες ὅπως ἡ ἀνιδιοτέλεια καὶ ἡ ἀλληλεγγύη πρὸς ὅλους. Νὰ προάγεται ἡ ἐνότητα καὶ νὰ ἀντιμετωπίζονται φαινόμενα διχασμοῦ, ἰδίως σὲ μίᾳ ἐποχῇ στὴν ὁποία εἶναι πολυτέλεια νὰ ξύνομε πληγές τοῦ παρελθόντος. Οἱ ἐκπαιδευτικὲς μεταρρυθμίσεις δὲν μποροῦν νὰ ἀναρροῦνται μὲ κυβερνητικὲς ἀλλαγές, ἀλλὰ θὰ πρέπει ὅλα τὰ κόμματα νὰ δεσμεύονται σὲ ὀρισμένα κύρια στοιχεῖα, τὰ ὁποία νὰ διατηροῦνται στὴν ἐκπαιδευτικὴ πραγματικότητα. Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ἡ σύνδεση τοῦ ὀρθόδοξου ἠθους μὲ τὴ μόρφωση, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ ἐπαφὴ τῶν παιδιῶν μὲ τὴ λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας,

ὥστε νὰ αἰσθάνονται τὴ συνέχεια καὶ τῆς πίστεως καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ. Εἶναι ἀπαραίτητο ἓνα ἠθος ταπεινοφροσύνης καὶ ὄχι ἔπαρσης καὶ ἐγωκεντρισμοῦ. Ὅπως ὁ Καποδίστριας μερίμνησε γιὰ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀγωνιστῶν καὶ γιὰ τοὺς πρόσφυγες ἀπὸ τὴν ὑπόδουλη Ἑλλάδα, νὰ δείχνουμε ἓνα πνεῦμα πιὸ οἰκουμενικὸ στό μεταναστευτικὸ ζήτημα, χωρὶς ὅμως νὰ ἀφήνομε τὰ στοιχεῖα τῆς δικῆς μας πνευματικῆς καὶ ἱστορικῆς παράδοσης.

Γενικότερα, μὲ ὄραμα καὶ ἐδῶ τὸ «Πρῶτα ἡ Ἑλλάδα» νὰ προσπαθήσουμε νὰ ξεχωρίσουμε ποιοὶ εἶμαστε ἐμεῖς καὶ τί θέλουμε ἀπὸ τοὺς ξένους λαούς.

Τὸ πέμπτο Μητροπολιτικὸ Κέντρο (ἐκπρόσωποι Ἰ. Μητροπόλεων Θεσσαλίας καὶ Στερεῆς Ἑλλάδος), ἐργάστηκε ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν σχέσεων τοῦ Νεοελληνικοῦ Διαφωτισμοῦ μὲ τὸν Εὐρωπαϊκὸ Διαφωτισμὸ καθὼς καὶ γιὰ τὸ μήνυμα τῆς Ὀρθοδοξίας στὴν ἐποχῇ τῆς Παγκοσμιοποίησης. Τὰ κυριότερα πορίσματα εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἐπηρεασμένο ἀπὸ τὸν Γαλλικὸ Διαφωτισμὸ, τὸ κίνημα τοῦ Νεοελληνικοῦ Διαφωτισμοῦ ἐπέδρασε στὴν τουρκοκρατούμενη Ἑλλάδα ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰ. καὶ ἐντεῦθεν. Χαρακτηρίστηκε ἀπὸ τὴ στροφὴ στὴ νεωτερικότητα, τὴ σπουδὴ τοῦ ἀρχαιοελληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Βυζαντινῆς ἱστορίας, ἐνῶ ἐπένδυσε στὴ γνώση καὶ στὴν Παιδεία, μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία τὸ ὑπόδουλο Γένος θὰ μποροῦσε νὰ φθάσῃ στὴν πολυπόθητη ἐλευθερία. Σὲ ἀντιδιαστολή, ὅμως, μὲ τὸν Εὐρωπαϊκὸ Διαφωτισμὸ, ὁ Νεοελληνικὸς στηρίχθηκε στὴ μακροαίωνη καὶ ἰσχυρὴ ἑλληνορθόδοξη παράδοση, καὶ στὶς Πατερικὲς ρίζες της, ὥστε νὰ διαμορφώσῃ ἓνα διαφορετικὸ πρόσωπο, μακριὰ ἀπὸ τὶς ἐνίοτε σκληρὲς ἀθειστικὲς τάσεις πολλῶν Εὐρωπαϊῶν διαφωτιστῶν. Ἄλλωστε, τὸ γεγονός ὅτι οἱ σπουδαιότεροι λειτουργοὶ τοῦ ὑπῆρξαν Ὀρθόδοξοι κληρικοί, τὸ ἔργο τῶν ὁποίων μετέβαλε ριζικὰ τὸ πνευματικὸ κλίμα τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐπιβεβαιώνει τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Οἱ Διδάσκαλοι αὐτοὶ τοῦ Γένους ἴδρυσαν ἑκατοντάδες σχολεῖα, ἐξέδωσαν πλῆθος βιβλίων, μελέτησαν καὶ δίδαξαν τὶς σύγχρονες ἐπιστημονικὲς ἰδέες, ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς ζοῦσαν

στό εξωτερικό επέστρεψαν και ρίχτηκαν στον αγώνα για τον φωτισμό του Γένους. Επιπλέον, καλλιέργησαν τις ψυχές των μαθητών τους, ώστε να διάγουν ενάρετο βίο, ενέπνεαν το Ευαγγελικό ήθος και την εμπειρία της Εκκλησιαστικής Λατρείας και συνέβαλαν τά μέγιστα για να κρατήσουν την πίστη των σκλαβωμένων Ελλήνων ζωντανή. Γι' αυτό, ο διαφωτισμός του Έλληνικού έθνους δεν αντιπαρατέθηκε ποτέ προς την παράδοση, αλλά μάλλον εργάστηκε για την εμβάθυνση και τή βίωσή της.

Πλέον ζούμε στην εποχή της Παγκοσμιοποίησης, ένα νέο, αναπόφευκτο γεγονός που, όπως ακριβώς και ο Διαφωτισμός, επιφέρει πολλές αλλαγές στον τρόπο δράσης και σκέψης, θετικές και αρνητικές, ενώ επηρεάζει κάθε πτυχή της ζωής μας. Στις θετικές, συγκαταλέγονται η άλματώδης εξέλιξη της τεχνολογίας, η ταχύτατη διακίνηση αγαθών, ιδεών και πληροφοριών, η ανεμπόδιστη επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων όπου γης, η καταπολέμηση ασθενειών και πανδημιών, ο περιορισμός του αναλφαριθμητισμού, η επέκταση των οριζόντων σκέψης, που κατοχυρώνει, θεωρητικά τουλάχιστον, την ελευθερία και τά βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, η προώθηση και ενίσχυση των αρχών της Δημοκρατίας, η ανάπτυξη ποικίλων μορφών κοινωνικής αλληλεγγύης κ.ά. Όλα τά παραπάνω συμβάλλουν στην ανάπτυξη της ανθρωπότητας και προσφέρουν τεράστιες δυνατότητες σε άτομα και λαούς να αξιοποιήσουν ευκαιρίες απρόσιτες στο παρελθόν.

Παράλληλα, όμως, καταγράφονται και οι αρνητικές συνέπειες της παγκοσμιοποίησης: η διόγκωση των χασμάτων μεταξύ των επιμέρους χωρών, όπου οι πλούσιες γίνονται πλουσιότερες και οι πτωχές πτωχότερες, με αποτέλεσμα εκατομμύρια άνθρωποι σε όλόκληρον τον κόσμο να καταλήγουν σε ακραίες συνθήκες φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού· η διόγκωση του κύματος προσφύγων και μεταναστών προς τις ευπορές χώρες της Δύσης, που διεγείρει φαινόμενα ξενοφοβίας και ρατσισμού· η ανηλεής και αλόγιστη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, που γίνονται θυσία στον βωμό του άδηφράγου καταναλωτισμού και οδηγούν στην

κατάρρευση του οικοσυστήματος· η έξαρση της εγκληματικότητας, της διαφθοράς, της βίας και των εξαρτήσεων, που κατατείνουν στην περιφρόνηση του προσώπου και στην απαξίωση της ζωής, παρά τις περί του αντιθέτου διακηρύξεις των όπαδών του Διαφωτισμού· η παράχρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που μετασηματίζουν τον ρόλο των γενών, ευτελίζουν την ύγιη σεξουαλικότητα και την μετατρέπουν σε εξάρτημα ικανοποίησης ανομολόγητων παθών και έγωισμού· η διάλυση των θεμελιωδών στοιχείων της διαφορετικότητας των λαών και των εθνικών ταυτοτήτων, που ρευστοποιούν τά σύνορα των κρατών, με σκοπό τή δημιουργία υπερεθνικών σχημάτων· η ρευστοποίηση των αρχών των επιμέρους θρησκευιών, που αποσκοπεύει στην ενίσχυση του θρησκευτικού συγκρητισμού κ.ά.

Κάθε φορά, λοιπόν, που τίθεται προς συζήτηση τό θέμα της Παγκοσμιοποίησης ακούγονται, κατά κανόνα, οι δύο εκ διαμέτρου αντίθετες απόψεις, που καταγράψαμε πιο πάνω. Απ' αυτό, τεκμαίρεται ότι η Παγκοσμιοποίηση δεν είναι ούτε εύλογία, αλλά ούτε και κατάρα. Η αλήθεια βρίσκεται στή μέση. Γι' αυτό, η Όρθοδοξη Εκκλησία, εύλογώντας και υιοθετώντας τις θετικές προοπτικές της Παγκοσμιοποίησης, όφείλει να προτάσσει τό ήθος και τή διδασκαλία της, ως απάντηση στις αρνητικές έκδοχές της.

Η Όρθοδοξία δεν πρέπει να φοβάται την Παγκοσμιοποίηση· δεν είναι κάτι καινούργιο γι' Αυτήν, γιατί η παγκοσμιοποίηση διατρέχει τό μήνυμα του Ευαγγελίου και την ταυτότητά της. Η Όρθοδοξία απευθύνεται στην οικουμένη, ζει στην οικουμένη, εργάζεται «υπέρ του σύμπαντος κόσμου». Μή ξεχνούμε ότι οι τελευταίες εντολές του Χριστού ήταν «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά έθνη», πράγμα που σημαίνει πώς χρέος κάθε Χριστιανού, είναι να μοιράζεται τον θησαυρό της Εκκλησίας και να κοινωνεί στον κόσμο τό μήνυμα του Ευαγγελίου.

Η Όρθοδοξία βιώνει την οικουμενικότητά της και ως υπερεθνική κοινωνία προσώπων. Ήδη, από την ημέρα της Πεντηκοστής, η Εκκλησία εξέρχεται του υπερώου και απευθύνεται σε όλες τις φυλές. Τά πρώτα μέλη της είναι άνθρωποι

κάθε ἐθνικῆς καταγωγῆς. Ἔτσι, ἦταν καὶ εἶναι πάντοτε ἀνοικτὴ πρὸς ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς καὶ τοὺς καλεῖ νὰ ἔλθουν στὴν ἀγκαλιὰ τῆς, χωρὶς κοσμικοὺς ὄρους καὶ προϋποθέσεις, ἀλλὰ μὲ ὄρους κοινῆς πίστεως καὶ χριστιανικῆς ἀγάπης, πού γκρεμίζει τὰ σύνορα καὶ ἐνώνει τοὺς ἀνθρώπους. Μὴ λησμονώντας, ὅμως, τὴν οἰκουμενικὴ τῆς ἀποστολῆς, ἡ Ἐκκλησία πρέπει, ταυτόχρονα, νὰ διαφυλάττει τὴν ἱστορικὴ μνήμη καὶ τὴν ἐθνικὴ συνείδηση, τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν πατρίδα, καταδικάζοντας, ἀνεπιφύλακτα, φαινόμενα ἐθνικισμοῦ, ἐθνοφυλετισμοῦ, ξενοφοβίας καὶ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ. Εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ συμπαρίσταται στοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν ἐλευθερία, ὅπως ἔπραξε κατὰ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, γιὰ τὴ διαφύλαξη τῆς ὀρθόδοξης πίστεως, τὴ δικαιοσύνη, τὴν ἀλήθεια, τὴν ἀνθρωπιά. Ἄν δὲν πολιτεύεται ἔτσι, κινδυνεύει νὰ προδώσει τὸν σκοπὸ τῆς ὑπαρξῆς τῆς. Διότι, πίσω ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ὑπάρχει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ. Ἡ δέσμευση αὐτὴ ἀποτελεῖ, ἀσφαλῶς, κένωση τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τῆς πατρίδας, στὴν ὁποία διακονεῖ καὶ κατ' οὐδένα τρόπο μπορεῖ νὰ ἐρμηνευτεῖ ὡς ἀπόκλιση ἀπὸ τὴν καθαρὰ πνευματικὴ τῆς ἀποστολή.

Πολὺς λόγος γίνεται στὴν ἐποχὴ μας γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τὴ δυναμικὴ διεκδίκησή τους. Οὐδεὶς, ὅμως, ὁμιλεῖ γιὰ τὴν παραίτηση τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων γιὰ χάρι τοῦ ἀδυναμίου, τοῦ ἀδικημένου. Ἡ κοινωνία μας ἀρέσκει νὰ ὑμνεῖ τὴν προσωπικὴ ἐλευθερία ἔκφρασης, ἀκόμα κι ἂν παραβιάζει τὰ ὅρια τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἄλλου. Δὲν νοοῦνται, ὅμως, δικαιώματα χωρὶς ὑποχρεώσεις, αὐτοπεριορισμοὺς καὶ δεσμεύσεις. Σὲ διαφορετικὴ περίπτωσι, ἐκτρέπονται σὲ δικαιωματισμὸ, πού ὁδηγεῖ σταδιακὰ στὸν δικαιοματικὸ ὀλοκληρωτισμὸ, στὴ «δικτατορία τῶν δικαιωμάτων». Ἐκεῖ φαίνεται νὰ θέλει νὰ μᾶς ὁδηγήσει ἡ συντεταγμένη προπαγάνδα τῆς ἐποχῆς, μὲ τὸ πρόσημα τοῦ δῆθεν προοδευτισμοῦ. Ἀπέναντι στὴν κατάστασι αὐτὴ, ἡ Ὄρθοδοξία προβάλλει τὸ ἥρωικὸ καὶ θυσιαστικὸ στοιχεῖο, πού σημαίνει ὑπέρβασι τῶν προσωπικῶν ὀρίων, ἐκούσιο πάθος γιὰ τὴ διακονία τοῦ ἄλλου καὶ τὴν ἀνύψωσι τοῦ

συνόλου. Καλεῖ τὸν ἄνθρωπο σὲ μία κοινωνία ἀγάπης πῶς ἰσχυρὴ ἀπὸ τὸν θάνατο. Καὶ βέβαια, τὸ διαχρονικὸ πρότυπο αὐτῆς τῆς πρότασις εἶναι ὁ Νυμφίος Χριστὸς, ὁ Ὅποιος κένωσε τὴν Θεϊκὴ Του φύσι, γιὰ νὰ λάβει μορφὴ δούλου καὶ ἀνῆλθε ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ γιὰ νὰ σώσει τὸν ὅλο ἄνθρωπο.

Τὸ ἕκτο Μητροπολιτικὸ Κέντρο μὲ ἔδρα τὴν Ἀλεξανδρούπολη (ἐκπρόσωποι Ἰ. Μητροπόλεων Θράκης καὶ Βορείου Αἰγαίου) ἀσχολήθηκε μὲ τὸ ἐρώτημα γιὰ τὸ νέο Ἑλληνικὸ Κράτος μετὰ τὸ 1830 ἔδωσε ἰδιαίτερη ἔμφασι στὴν Ἀρχαιότητα εἰς βάρος τῆς Βυζαντινῆς κληρονομίας, ἐνῶ τὰ Συντάγματα τῶν τοπικῶν καὶ Ἐθνικῶν Συνελεύσεων ὀρίζουν νὰ ἐφαρμόζονται οἱ Νόμοι τῶν «ἀεμνίστων ἡμῶν Χριστιανῶν Αὐτοκρατόρων». Ἡ Ὁμάδα κατέδειξε ὅτι:

Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ μνήμη τοῦ ὑπόδουλου ἑλληνισμοῦ στὴν πάλαι ποτὲ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία καὶ τοῦτο φαίνεται καὶ ἀπὸ τὰ πρῶτα ἐπαναστατικὰ κείμενα.

Ἀρχικὰ, τὸν Νοέμβριον τοῦ 1821 δημοσιεύεται ἡ «Νομικὴ Διάταξις τῆς Ἀνατολικῆς Χέρσου Ἑλλάδος» στὰ Σάλωνα, ἡ ὁποία ἔθετε ὡς Δίκαιο τοὺς «κοινωνικοὺς νόμους τῶν ἀεμνίστων Χριστιανῶν αὐτοκρατόρων», γιὰ λόγους «ἐθνικοσυναισθηματικούς», ἐνδεχομένως γιὰ διασφάλισι κάποιων προνομίων, τὴν ἀποφυγὴ τοπικῶν δικαϊκῶν ἐθίμων ἀλλὰ καὶ μὲ σκοπὸ διεκδικήσεων ἐδαφῶν, προσπάθεια πού ἀργότερα θὰ ἐγκαταλειφθεῖ. Στὸ ἴδιο πνεῦμα κινήθηκαν τὰ κείμενα τῶν δύο πρώτων Ἐθνοσυνελεύσεων.

Ἀλλαγές ἀρχίζουν νὰ ἐμφανίζονται μὲ τὴν ψήφισι τοῦ «Πολιτικοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος» ἀπὸ τὴν Γ' Ἐθνοσυνέλευσι στὴν Τροιζίνα τὸ 1827, ὅπου ὀρίζεται ἡ ὑποχρέωσι τῆς Βουλῆς νὰ μερμηνήσει ὥστε νὰ συνταχθοῦν Κώδικες Νόμων βάσει τῆς γαλλικῆς νομοθεσίας. Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι παραλείπεται ἡ γνωστὴ καὶ προσφιλὴς φράσι «νόμοι τῶν ἀεμνίστων Χριστιανῶν αὐτοκρατόρων», διευρύνοντας μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὴ νομοθετικὴ ὕλη πού θὰ εἰσαχθεῖ.

Ἐπισημαίνεται δὲ ὅτι ὑπῆρξαν ἀντιδράσεις ἀπὸ τὴν προσπάθεια εἰσαγωγῆς τοῦ βυζαντινοῦ

Δικαίου. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αντίδρασης με επίδραση από τις ιδέες του ευρωπαϊκού Διαφωτισμού, ήταν αυτό του Άδαμάντιου Κοραή ο οποίος απλώς «ανεχόταν» τους «γραικορωμαϊκούς» νόμους, όπως τους χαρακτήριζε.

Περιορίζεται με σχετικό Ψήφισμα του Ίω. Καποδίστρια το 1828 ή εφαρμογή της βυζαντινής αυτοκρατορικής νομοθεσίας στο Αστικό Δίκαιο, ενώ ο γαλλικός Έμπορικός Κώδικας εφαρμόζεται από τα τότε Έμπορικά Δικαστήρια.

Είναι γεγονός ότι υπήρξαν πολλές πρακτικές δυσχέρειες στην εφαρμογή των νόμων των βυζαντινών αυτοκρατόρων, οι οποίες ομαδοποιούνται κυρίως στον όγκο της πολυδαίδαλης βυζαντινής νομοθεσίας, αλλά και στο περιεχόμενό της.

Ακολουθώς, κατά τα χρόνια της Βαυαροκρατίας, με σχετικό Διάταγμα το 1835, ορίστηκε ότι «οί πολιτικοί νόμοι των Βυζαντινών αυτοκρατόρων [...] θέλουν ισχύει μέχρις ού δημοσιευθή ο πολιτικός κώδικς του οποίου την σύνταξιν διετάξαμεν». Σέ μία προσπάθεια περιορισμού της εισαγωγής του γαλλικού Αστικού Κώδικα, μεταφράστηκαν στα ελληνικά έγχειρίδια Ρωμαϊκού Δικαίου Γερμανών νομομαθών για χρήση από το νεοϊδρυθέν Κράτος, εξυπηρετώντας ένδεχομένως πολιτικές σκοπιμότητες.

Φυσικά, οι διάφορες κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές συνθήκες οδήγησαν και συνεχίζουν να οδηγούν κατά καιρούς το Δίκαιο σε ουσιώδεις τροποποιήσεις και αλλαγές, ως «ζωντανό οργανισμό» που «άφουγκράζεται» τον παλμό και τις ανάγκες της εκάστοτε Κοινωνίας και Πολιτείας. Του λόγου τό ασφαλές αποδεικνύεται από την καταλυτική επιρροή εξωγενών παραγόντων στην εν γένει λειτουργία του νεοϊδρυθέντος Κράτους.

Μέ βάση όσα συζητήθηκαν παραπάνω, εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς ότι η σύσταση του ελληνικού κράτους θεμελιώθηκε στή βάση εθνικοαπελευθερωτικών συνειδήσεων. Μελετώντας λοιπόν και συζητώντας μεταξύ μας θεωρούμε ότι αν κάτι δεν πρέπει να ξεχάσουμε από την εύτυχη αυτή συνάντηση είναι ότι μετά τον αγώνα του '21 ΔΕΝ συγκροτήθηκε ελληνικό

έθνος, όπως έσκεμμένα πολλοί αναφέρουν (και έδω πρέπει να αναρωτηθούμε τό γιατί...). Τό ελληνικό έθνος προϋπήρχε και στή βάση της ύπαρξής του συντηρήθηκε ή εθνική ταυτότητα των Έλλήνων.

Άς μίν γελιόμαστε! Ό αυτοπροσδιορισμός μας ως Έλλήνων δεν επέρχεται από τά χαρτιά που μās αποδίδουν ή πιστοποιούν τίν ύπνκοότητά μας. Ό Έλληνισμός διαμορφώνεται στή συνείδησή μας μέσα από μία σειρά εμπειριών και βιωμάτων που άφορούν τή γλώσσα, τίν ιστορία, τά ήθη και τά έθιμά μας, μά προπαντός τίν όρθόδοξη πίστη μας. Ποιός Έλληνας (ένεργό μέλος της Χριστού εκκλησίας και μή) δεν επικαλείται τό όνομα της Παναγίας σέ κάθε δύσκολη στιγμή, ποιός δεν έχει επισκεφτεί τόν ναό για νά ανάψει ένα κερί (δείχνοντας έτσι –άκόμη κι αν δεν τό γνωρίζει– ότι δοξάζει τόν Χριστό, που μέ τό φως Του έρχεται νά σβήσει τό σκοτάδι από τή ζωή μας), ποιός δεν έχει σημειώσει (έστω και σάν νά παίξει μαντολίνο) τό σημείο του σταυρού στό σώμα του;

Και πολύ εύλογα έδω, κάποιος κακεντρεχής ή και άδαής (δέν κατηγορούμε κανέναν) θά αναρωτηθεί και θά πει... εντάξει, σωστά τά όσα λέτε έφ' όσον πρόκειται για συνήθειες που λίγο πολύ όλοι έχουμε. Τό Βυζάντιο όμως τί σχέση έχει και πώς συνδέεται μέ όλα αυτά;

Τά λίγα που αναφέραμε και άλλα πολλά που δέν είπαμε πιστοποιούν απλώς ότι τό Βυζάντιο είναι άκόμη ζωντανό! Ό Έλληνας επικαλείται τίν Παναγία. Κι οι Βυζαντινοί τό ίδιο έκαναν. Ό Ακάθιστος Ύμνος «Τή Ύπερμάχω Στρατηγώ τὰ νικητήρια», που ψάλλεται και σήμερα είναι τό «μεγάλο εύχαριστώ» των Βυζαντινών στό πρόσωπο της Παναγίας, που έσωσε τίν Πόλη από τούς έχθρους.

Κάποια πολύ απλά παραδείγματα λοιπόν, έρχονται νά πιστοποιήσουν όσα πολύ εύστοχα άποκρίθηκε τό 1827 ό Ίωάννης Καποδίστριας, όταν ρωτήθηκε τί πρέπει νά έννοήσουμε λέγοντας Ελλάδα. Άπάντησε: «Τό Έλληνικόν Έθνος, συγκείται εκ των ανθρώπων, οίτινες από Άλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως, δέν έπαυσαν όμολογούντες τίν Όρθόδοξον πίστιν».

Οί Έλληνες σήμερα συνεχίζουμε άραγε αυτή τήν όμολογία; Άς άναρωτηθοϋμε όλοι... κι άς εϋχνηθοϋμε ή θετική ή άρνητική άπόκρισή μας νά άποτελέσει έφαλτήριο γιά άνάταση πνεύματος! Αυτό χρειαζόμαστε και οι δύο πλευρές».

Μετά τό διάλειμμα, άκολούθησε ή δεύτερη συνεδρίαση τής Όλομέλειας τής Έθνοσυνελεύσεως τών Νέων. Κατά τή διάρκειά της, έλαβαν τόν λόγο πολλά Μέλη τής Έθνοσυνελεύσεως, τά όποια σχολίασαν τά έπιμέρους θέματα έργασίας και άνέπτυξαν έκτενωσ τίς άπόψεις τους. Συνδιαλέχθηκαν και κατέθεσαν τήν άποφή τους γιά τίς άξίες πού κατηύθυναν τούς Άγωνιστές τοϋ 1821, τήν έπικαιρότητά τους και τή σημασία τους στόν όραματισμό γιά τό μέλλον τής πατρίδας μας.

Στό τέλος, τόν λόγο έλαβε ό Καθηγητής Λαογραφίας τοϋ Δ.Π.Θ. και Πρόεδρος τής Έπιστημονικής Έπιτροπής τής Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής Πολιτιστικής Ταυτότητας τής Ί. Συνόδου τής Εκκλησίας τής Ελλάδος, κ. Έμμανουήλ Βαρβούνης, ό όποιος και συνεχάρη όλους, συντονιστές και μέλη τής Έθνοσυνελεύσεως, ένω συνόψισε τά πορίσματα τών έργασιών αυτών.

Γιά περισσότερες πληροφορίες μπορείτε νά έπισκέπτεστε τόν διαδικτυακό ιστότοπο www.ekklisia1821.gr, πού ή Έκκλησία τής Ελλάδος ειδικώς δημιούργησε γιά τό σύνολο τών έπειτακων δράσεων τοϋ έτους αυτού, καθώς και τούς αντίστοιχους λογαριασμούς στά μέσα κοινωνικής δικτύωσης: Facebook, Twitter, Instagram, Youtube (@ekklisia1821).

*Έκ τής Ίερās Συνόδου
τής Εκκλησίας τής Ελλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ειδική Συνοδική Έπιτροπή
Πολιτιστικής Ταυτότητας

*Δελτίον Τύπου τής 21.4.2021
περί τών έκδηλώσεων γιά τήν έπέτειο
τών 200 χρόνων άπό τήν έναρξη
τής Έλληνικής Έπαναστάσεως*

Συνεχίζονται οι έκδηλώσεις τής Ίερās Συνόδου και τών Ίερών Μητροπόλεων τής Εκκλησίας τής Ελλάδος γιά τήν έπέτειο τής συμπληρώσεως τών 200 έτών άπό τήν Έλληνική Έπανάσταση τοϋ 1821. Οί έκδηλώσεις πραγματοποιούνται μέ τήν τήρηση όλων τών προβλεπομένων μέτρων προφυλάξεως κατά τής πανδημίας.

Συγκεκριμένα, τήν Παρασκευή 23 Άπριλίου, ή Ίερά Μητρόπολη Πειραιώς, υπό τήν αιγίδα τής Ίερās Συνόδου, θά τιμήσει τή μνήμη τοϋ Γεωργίου Καραϊσκάκη, ό όποιος έξέπνευσε στις 23 Άπριλίου 1827, άφοϋ δέχθηκε θανάσιμο τραϋμα στις 22 Άπριλίου, στή σημερινή περιοχή τοϋ Νέου Φαλήρου.

Στίς 11:00 θά τελεσθει Τρισάγιο εις μνήμην τοϋ ήρωος ένώπιον τοϋ μνημείου του στό Νέο Φάληρο (μπροστά άπό τό Στάδιο “Γεώργιος Καραϊσκάκης”). Τό Τρισάγιο θά τελέσει ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφεΐμ και έχουν προσκληθει νά παραστοϋν όλιγάριθμοι εκπρόσωποι τών Τοπικών Άρχων.

Στίς 18:00 τής ίδιας ήμέρας θά μεταδοθει άπό τόν ιστότοπο www.ekklisia1821.gr, καθώς και άπό τόν σύνδεσμο https://www.youtube.com/watch?v=mErCW4pQR_0, ή Έπιστημονική Ήμερίδα τής Ί. Μητροπόλεως Πειραιώς γιά τή μάχη τών Άθηνων μέ έμφαση στή συμβολή τοϋ Γεωργίου Καραϊσκάκη και τοϋ Ιωάννου Μακρυγιάννη. Η Ήμερίδα θά αρχίσει μέ χαιρετισμό τοϋ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφεΐμ. Εισηγήσεις θά παρουσιάσουν ό κ. Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός Έπιστήμων και συγγραφέας, ό κ. Χαράλαμπος Μηνάογλου, Δρ Σύγχρονης Ίστορίας και Διευθυντής τοϋ Λυκείου τής Ίωνιδείου Προτύπου Σχολής, και ό

κ. Στέφανος Μίλεσης, Ιστορικός Έρευντής. Θα συντονίσει ο Πανοσιολογώτατος Αρχιμανδρίτης Νήφων Καπογιάννης, Πρωτοσύγκελλος της Ίερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς.

Τό Σάββατο 24 Ἀπριλίου, ἡ Ίερά Μητρόπολις Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας θά τιμήσει τήν Ἡρωική Ἔξοδο τοῦ Μεσολογγίου (Ἀπρίλιος 1826) μέ Ἐσπερινό καί ὁμιλία τοῦ Δημάρχου τῆς Ίερᾶς Πόλεως Μεσολογγίου κ. Κωνσταντίνου Λύρου στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Σπυριδῶνος Μεσολογγίου. Θά ἐπακολουθήσει ἡ ἀναπαράσταση τῆς Ἐξόδου μέ διαδίκτυακή ἀναμετάδοση καί τηρουμένων ὄλων τῶν ὑγειονομικῶν περιορισμῶν.

Τήν Κυριακή 25 Ἀπριλίου καί ὥρα 10:00 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμάς θά προστεῖ τῆς Δοξολογίας γιά τήν Ἡμέρα Μνήμης τῆς Ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου, παρουσία τῆς Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Αἰκατερίνης Σακελλαροπούλου. Στή συνέχεια ἡ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας θά καταθέσει στεφάνι στόν Κῆπο τῶν Ἡρώων. Θά γίνει τηλεοπτική ἀναμετάδοση.

Κατά τή Δοξολογία θά ἀναγνωσθεῖ μῆνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου, Προέδρου τῆς Ίερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Γιά περισσότερες πληροφορίες μπορεῖτε νά ἐπισκέπτεστε τόν διαδίκτυακό ἴστότοπο www.ekklisia1821.gr, πού ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἰδικῶς δημιούργησε γιά τό σύνολο τῶν ἐπετειακῶν δράσεων τοῦ ἔτους αὐτοῦ, καθώς καί τούς ἀντίστοιχους λογαριασμούς στά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης: Facebook, Twitter, Instagram, Youtube (@ekklisia1821).

*Ἐκ τῆς Ίερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή
Πολιτιστικῆς Ταυτότητος

*Δελτίον Τύπου τῆς 22.4.2021
γιά τήν ἐπικοινωνία καί τή συνεργασία
τῆς Ἱ. Συνόδου μέ τήν ἡγεσία
τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας*

Τήν Πέμπτη 21 Ἀπριλίου 2021, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπισκέφθηκε στό Ὑπουργεῖο Παιδείας καί Θρησκευμάτων τήν Ὑπουργό κ. Νίκη Κεραμέως, τήν Ὑφυπουργό, ἀρμόδια Πρωτοβάθμιας καί Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης καί Εἰδικῆς Ἀγωγῆς, κ. Ζέτα Μακρῆ καί τόν Ὑφυπουργό, ἀρμόδιο γιά τήν Ἀνωτάτη Ἐκπαίδευση, κ. Ἄγγελο Συρίγο.

Ἐκ μέρους τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου καί τῆς Διαρκοῦς Ίερᾶς Συνόδου, ὁ Σεβασμιώτατος παρέδωσε στήν Ὑπουργό καί στούς Ὑφυπουργούς τήν πλήρη σειρά τῶν Πρακτικῶν τῶν Συνεδρίων, τά ὅποια διοργάνωσε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος γιά νά τιμήσει τά 200 χρόνια ἀπό τήν ἔναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἡ σειρά ἀποτελεῖται ἀπό 10 τόμους πού περιλαμβάνουν τά Πρακτικά 10 Ἐπιστημονικῶν Συνεδρίων. Τά Συνέδρια πραγματοποιήθηκαν ἀπό τό 2012 μέχρι καί τό 2020 καί κάλυψαν μεγάλο εὔρος θεμάτων σχετικῶν μέ τήν Τουρκοκρατία καί τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καταθέτει, ὡς συνεισφορά στόν ἔορτασμό, μία σειρά ἐπιστημονικῶν ἔργων μέ ποικιλία θεμάτων καί ἐκτεταμένη βιβλιογραφία.

Ἐξ ἄλλου ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε τήν Ὑπουργό Παιδείας καί Θρησκευμάτων κ. Κεραμέως γιά τήν ἀριστη συνεργασία τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου καί συγκεκριμένα τῆς Γενικῆς Γραμματείας Θρησκευμάτων μέ τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὡς πρός τή διοργάνωση τριῶν μαθητικῶν

διαγωνισμῶν. Συγκεκριμένα, οἱ μαθητές καί οἱ μαθήτριες τῆς Β΄ καί Γ΄ Γυμνασίου εἶχαν τήν εὐκαιρία νά δημιουργήσουν βίντεο διάρκειας 6 λεπτῶν ἐπιλέγοντας μία προσωπικότητα πού ἔδρασε πρῖν, κατά ἤ μετά τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821.

Ἡ Ὑπουργός εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο γιά τήν προσφορά τῶν τόμων καί διαβεβαίωσε ὅτι θά συνεχισθεῖ ἡ συνεργασία τοῦ Ὑπουργείου μέ τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητος τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπίσης δῖλωσε ὅτι γιά ὅλα τά θέματα πού ἀφοροῦν τήν Ἐκκλησία ἡ

ἴδια ἐπιδιώκει νά διατηρεῖ πολὺ καλή ἐπικοινωνία μέ τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο καί μέ τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Γιά περισσότερες πληροφορίες μπορεῖτε νά ἐπισκέπτεστε τόν διαδικτυακό ἰστότοπο www.ekklisia1821.gr, πού ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἰδικῶς δημιούργησε γιά τό σύνολο τῶν ἐπετειακῶν δράσεων τοῦ ἔτους αὐτοῦ, καθώς καί τούς ἀντίστοιχους λογαριασμούς στά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης: Facebook, Twitter, Instagram, Youtube (@ekklisia1821).